

زندگی من برای بسیاری سرمشق شده است، زیرا تو پشت و پناه من بوده‌ای!^۷ خدایا، تمام روز تو را شکر می‌گویم و بزرگیت را می‌ستایم.^۸ اکنون که پیر و ناتوان شده‌ام مرا دور مینداز و ترک مکن.

۹:۷۱
مز ۱۴:۹۲

دشمنانم برضد من سخن می‌گویند و قصد جانم را دارند.^{۱۱} می‌گویند: «خدا او را ترک گفته است. پس برویم و او را گرفتار سازیم، چون کسی نیست که او را نجات دهد!»

۱۰:۷۱
متی ۱:۲۷
۱۱:۷۱
مز ۲:۷ : ۲:۳

ای خدا، از من دور مشو! خدایا، به یاری من بشتاب!^{۱۳} دشمنان جانم رسوا و نابود شوند. آنانی که می‌کوشند به من آسیب برسانند سرافکنده و بی‌آبرو شوند!

۱۲:۷۱
مز ۱۱-۹:۲۲
۱۳:۷۱

من پیوسته به تو امیدوارم و بیش از پیش تو را ستایش خواهم کرد.^{۱۵} از عدالت تو سخن خواهم گفت و هر روز برای مردم تعریف خواهم کرد که تو بارها مرا نجات داده‌ای!^{۱۶} ای خداوند با نیروی تو خواهم رفت و به همه اعلان خواهم کرد که تنها تو عادل هستی.

۱۴:۷۱
مز ۲۶:۴:۳۵
۱۵:۷۱
مز ۵:۴۰ : ۲۸:۳۵
۱۶:۷۱
مز ۲:۱۰۶

خدایا، از زمان کودکی معلم من تو بوده‌ای و من همیشه درباره کارهای شگفت‌انگیز تو با دیگران سخن گفته‌ام.^{۱۸} پس اکنون که پیر و سفید مو شده‌ام مرا ترک مکن. کمک کن تا بتوانم به نسل‌های آینده از قدرت و معجزات تو خبر دهم.

۱۸:۷۱
مز ۳۱:۲۲ : ۴۰:۷۸

ای خدا، عدالت تو تا به آسمانها می‌رسد. تو کارهای بزرگ انجام داده‌ای. خدایا کسی مانند تو نیست.^{۲۰} ای که سختیها و زحمات بسیار به من نشان دادی، می‌دانم که به من نیروی تازه خواهی بخشید و مرا از این وضع فلاکت بار بیرون خواهی آورد.^{۲۱} مرا بیش از پیش سرافراز خواهی نمود و بار دیگر مرا دلداری خواهی داد.

۱۹:۷۱
تث ۲۴:۳
مز ۱۰:۳۵ : ۱۰:۵۷
لو ۴۹:۱
۲۰:۷۱
مز ۲۵:۱۱۹ : ۳۶:۰
هو ۲:۶

ای خدای من، با نغمه بربط صداقت تو را خواهم ستود! ای خدای مقدس اسرائیل، با صدای عود برای تو سرود خواهم خواند.^{۲۳} با تمام وجود برای تو سرود خواهم خواند و از شادی فریاد بر خواهم آورد، زیرا تو مرا نجات داده‌ای.^{۲۴} تمام روز از عدالت تو سخن خواهم گفت، زیرا کسانی که در پی آزار من بودند، رسوا و سرافکنده شدند.

۲۲:۷۱
مز ۷:۲۳۳ : ۱۸:۸۹ : ۱۴۷:۷
۲۳:۷۱
مز ۱۱:۵ : ۱۰:۳

به ما کمک می‌کند از حرکت و خدمت به او باز نایستیم.
۱۸:۷۱ سلیمان نوشت که عزت پیران تجربه ایشان است (امثال ۲۹:۲۰). شخص هیچ‌گاه برای خدمت به خدا و دعا کردن پیر نیست. اگر چه سن و سال ممکن است ما را از بعضی از فعالیت‌های بدنی باز دارد، نباید اشتیاق ما را برای بازگو کردن نیکیهایی که خدا در طول سالهای متمادی در حقیقت انجام داده از ما بگیرد. ما باید آنها را به همه، خصوصاً به کودکان و افراد کم سن و سال بازگو نماییم.

اگر چنین کنیم، جلالی را که سزاوار خدا است به خود نسبت داده‌ایم.

۱۴:۷۱ وقتی به غروب زندگی خود نزدیک می‌شویم، در می‌یابیم که خدا در گذشته همیشه یاور ما بوده است. وقتی قوای جسمانی‌مان تحلیل می‌رود، بیشتر به خدا نیاز پیدا می‌کنیم، و در می‌یابیم که او هنوز نیز یاور ما است. ما هرگز نباید ناامید شویم، بلکه هر چقدر هم در محدودیت قرار داشته باشیم، باید چشم امید خود را به او بدوزیم. امید به او،

موضوع: پادشاه کامل. در این مزمور، پادشاه از خدا می‌خواهد که به پسرش کمک کند تا با انصاف و حکمت بر کشور حکومت کند. این مزمور چشم‌انتظار سلطنت بی‌پایان مسیح موعود است، تنها کسی که می‌تواند کامل و با عدالت سلطنت کند و تابعین او از صلح کامل برخوردار خواهند شد.

نویسنده: سلیمان

۷۲ ای خدا، از عدالت و انصاف خود به پادشاه و خاندان او عنایت کن تا او بر قوم تو عادلانه حکومت و داوری کند و مظلومان را منصفانه دادرسی نماید. ^۳ آنگاه در سراسر سرزمین ما سلامتی و عدالت برقرار خواهد شد. ^۴ باشد که پادشاه به داد مظلومان برسد و از فرزندان فقیران حمایت کند و ظالمان را سرکوب نماید. ^۵ باشد که قوم تو ای خداوند، تا زمانی که ماه و خورشید در آسمان باقی باشند، تو را پیوسته با ترس و احترام ستایش کنند.

^۶ سلطنت پادشاه ما همچون بارانی که بر گیاهان می‌بارد و مانند بارشهایی که زمین را سیراب می‌کند، پر برکت خواهد بود. ^۷ در زمان حکومت او، مردم خداشناس کامیاب خواهند شد و تا وقتی که ماه باقی باشد، صلح و سلامتی برقرار خواهد بود. ^۸ دامنۀ قلمرو او از دریا تا به دریا و از رود فرات تا دورترین نقطۀ جهان خواهد بود. ^۹ صحرائشینان در حضورش تعظیم خواهند کرد و دشمنانش بخاک پایش خواهند افتاد. ^{۱۰} پادشاهان جزایر مدیترانه و سرزمین ترشیش و نیز اهالی شبا و سبا برایش هدایا خواهند آورد. ^{۱۱} همه پادشاهان، او را تعظیم خواهند کرد و تمام قومها خدمتگزار او خواهند بود. ^{۱۲} وقتی شخص فقیر و درمانده از او کمک بخواهد، او را خواهد رها نمود. ^{۱۳} ابر افراد ضعیف و نیازمند رحم خواهد کرد و ایشان را نجات خواهد داد. ^{۱۴} آنها را از ظلم و ستم خواهد رها نمود، زیرا جان آنها برای او با ارزش است.

^{۱۵} باشد که پادشاه پایدار بماند و مردم طلای شبا به او هدیه دهند. قوم او پیوسته برایش دعا کنند و او را متبارک خوانند. ^{۱۶} سرزمین او پر از غله شود و کوهستانها مانند کوه‌های لبنان حاصلخیز گردد. شهرها همچون مزرعه‌های

۱:۷۲
۱ یاد ۹:۳
مز ۵:۲۴
۲:۷۲
مز ۳:۸۲
اش ۷:۹، ۵:۲۰، ۱۱
۳:۷۲
اش ۶:۵، ۹
میکا ۴:۳، ۴
زکر ۱۰:۹
۵:۷۲
مز ۳۷:۳۶، ۳۷
۶:۷۲
تث ۲:۳۲
مز ۱۰:۶۵
هو ۳:۶
۸:۷۲
خرو ۳۱:۲۳
زکر ۱۰:۹
۹:۷۲
اش ۲۳:۴۹
میکا ۱۷:۷
۱۰:۷۲
مز ۱۲:۴۵، ۲۹:۶۸
اش ۱۰:۴۲، ۶:۶۰
۱۱:۷۲
مز ۹:۸۶، ۴۰:۱۳۸
اش ۲۳:۴۹
۱۲:۷۲
ایو ۱۲:۲۹

۱۴-۱۲:۷۲ خدا به فکر فقرا و درماندگان است زیرا آنها برای او ارزش دارند. اگر خدا تا این حد دلسوز فقرا است و عمیقاً آنها را دوست دارد، ما چطور می‌توانیم به بدبختی ایشان بی‌اعتنا باشیم؟ بیاید در کارهای خود تجدید نظر کنیم تا بتوانیم فقرا و ضعفا و نیازمندان را دوست داشته باشیم. آیا به بدبختی آنها بی‌اعتنا می‌سیم؟

۲۱:۷۲ ما از سران مملکت خود انتظار داریم چه ویژگی‌هایی داشته باشند؟ خدا دوست دارد همه کسانی که به نام او حکومت می‌کنند، منصف باشند (۱:۷۲)، و با مردم خود عادلانه رفتار کنند. اگر سران ممالک این دو ویژگی، یعنی انصاف و عدالت را می‌داشتند، چقدر دنیا جای متفاوتی می‌بود. خدا می‌خواهد که با تعهد بیشتری برای ایشان دعا کنیم تا از این خصوصیات برخوردار شوند (رش. به ۱ تیموتائوس ۲:۲).

پر علف، سرشار از جمعیت شود.^{۱۷} نام پادشاه هرگز فراموش نشود و تا خورشید باقی است آوازه او پایدار بماند.

تمام قومهای جهان توسط او برکت خواهند یافت و او را خواهند ستود.
^{۱۸} «متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل! تنها او قادر است کارهای بزرگ و شگفت‌انگیز انجام دهد.^{۱۹} شکر و سپاس بر نام مجید او باد تا ابدالابد! تمام دنیا از شکوه و جلال او پر شود. آمین! آمین!»
^{۲۰} (پایان زبور داود، پسر یسی.)

۱۷:۷۲
مز ۳۶:۸۹

۱۸:۷۲
خرو ۱۱:۱۵
۱۹:۷۲
اعد ۲۱ و ۲۰:۱۴
نح ۵:۹

ج - کتاب سوم مزامیر (۱:۷۳ تا ۸۹:۵۲)

در این مزامیر از حاکمیت خدا، دست خدا در تاریخ، وفاداری خدا، و عهد خدا با داود تجلیل می‌شود. این مزامیر به ما یادآوری می‌کند که پرستش خدای قادر مطلق باید امری دائمی باشد.

موضوع: سعادت موقتی شیرین و پاداش ماندگار نیکان. ما باید مقدس زندگی کنیم و به خدا اعتماد داشته باشیم که در آینده به ما پاداش خواهد داد.

نویسنده: آساف، رهبر یکی از گروه سرایندهگان معبد.

براستی، خدا برای اسرائیل نیکوست یعنی برای آنانی که پاکدل هستند.^۲ اما من نزدیک بود ایمانم را از دست بدهم و از راه راست گمراه شوم.^۳ زیرا بر کامیابی بدکاران و شروران حسد بردم. آدیدم که در

۱:۷۳
مز ۳:۲۴ و ۴:۵۱
متی ۸:۵
۲:۷۳
مز ۱۸:۹۴
۳:۷۳
مز ۷۱:۳۷

۷۳

خدا رفت. در آنجا در یافت که روزی عدالت برقرار خواهد شد؛ آنگاه حکمت خدا را تصدیق کرد.

۱:۷۳-۲۰ در این آیات دو موضوع مهم مطرح می‌شود: (۱) شیرین کامیاب می‌شوند، و مردم با ایمان متحیر می‌مانند که چرا باید خود را در زحمت بیندازند و نیکوکار باشند؛ و (۲) ثروت شیرین به قدری وسوسه‌انگیز می‌نماید که ایمانداران ممکن است آرزو کنند که کاش می‌توانستند جای آنان باشند. اما بحث مربوط به این دو موضوع پایان غیرمنتظره‌ای پیدا می‌کند، زیرا ثروت شیرین ناگهان در آن شکاف بزرگ متوقف می‌شود که این زندگی را از زندگی پس از مرگ جدا می‌کند؛ آنگاه پاداش نیکان ناگهان ارزش جاودانی می‌یابد. آنچه که به نظر می‌رسید ثروت است، پوچ خواهد نمود؛ و آنچه که به نظر می‌رسید بی‌ارزش است، تا ابد پایدار خواهد ماند. مانند آساف وسوسه نشوید که جای خود را با شیرین عوض کنید تا به ثروت آنها برسید. روزی آنها آرزو خواهند کرد که جای خود را با شما عوض کنند و ثروت ابدی شما را داشته باشند.

۱۷:۷۲ سلیمان، پسر داود، در عصر طلایی بنی اسرائیل حکومت می‌کرد. او معبد شکوهمند اورشلم را بنا کرد و کشور را به سوی صلح رهنمون گشت. «پسر» در ۶:۷۲ به جز پسر سلیمان، به عیسی نیز که مسیح موعود بود، اشاره دارد. پادشاهی او که «تا دورترین نقطه جهان» خواهد رسید (۸:۷۲)، از هر امپراطوری دنیوی بزرگتر خواهد بود؛ این پادشاهی زمانی فرا خواهد رسید که مسیح به این جهان باز گردد تا برای همیشه سلطنت کند (مکاشفه ۱۵:۱۱). نام عیسی تنها نامی است که قدرت دارد همه مردم را برکت دهد؛ این نام شایسته ستایش کامل است.

۲۰:۷۲ کتاب دوم مزامیر مانند مزمور ۴۱ که خاتمه کتاب اول است، با «آمین! آمین!» به پایان می‌رسد. آیه آخر بدان معنا نیست که داود این مزمور را نوشت، بلکه مفهوم آن این است که اکثر مزامیر کتاب دوم را او نوشت.

۱:۷۳ باب آساف نمی‌توانست درک کند که چگونه عدل الهی اجازه می‌دهد که شیرین کامیاب شوند، در حالی که نیکان محتمل سختی می‌گردند، تا اینکه به خانه

۵:۷۳	زندگی آنها درد و رنجی وجود ندارد، بدنی قوی و سالم دارند، ^۵ مانند سایرین
ایو ۹:۲۱ و ۱۰:۶	در زحمت نمی‌افتند و هیچ گرفتاری ندارند؛ ^۶ در نتیجه با تکبر راه می‌روند و به
۶:۷۳	مردم ظلم می‌کنند. ^۷ قلبشان مملو از خباثت است و از فکرشان شرارت تراوش
مز ۱۸:۱۰۹	می‌کند. ^۸ مردم را مسخره می‌کنند و حرفهای کثیف بر زبان می‌رانند. با غرور
۷:۷۳	سخن می‌گویند و نقشه‌های شوم می‌کشند. ^۹ به خدایی که در آسمان است کفر
ایو ۲۷:۱۵ و ۲۸	می‌گویند و به انسانی که بر زمین است فحاشی می‌کنند.
۸:۷۳	۱۰ و ۱۱ و ۱۲ خداشناسان گول زندگی پرناز و نعمت آنها را می‌خورند و می‌گویند:
مز ۱:۱۰ : ۱۷ : ۱۱	«خدا نمی‌داند بر این زمین چه می‌گذرد. به این مردم شرور نگاه کنید! ببینید
یهو ۱۶	چه زندگی راحتی دارند و چگونه به ثروت خود می‌افزایند.»
۱۱:۷۳	۱۳ پس آیا من بی‌جهت خود را پاک نگه داشته‌ام و نگذاشته‌ام دستهایم به گناه
ایو ۱۳:۲۲	آلوده شوند؟ ^{۱۴} نتیجه‌ای که هر روز از این کار عایدم می‌شود رنج و زحمت
۱۲:۷۳	است.
مز ۶:۴۹	۱۵ اولی اگر این فکرهایم را بر زبان می‌آوردم، جزو مردم خداشناس محسوب
جز ۴۲:۲۳	نمی‌شدم. ^{۱۶} هرچه فکر کردم نتوانستم بفهمم که چرا بدکاران در زندگی
۱۳:۷۳	کامیاب هستند؛ ^{۱۷} تا اینکه به خانه خدا رفتم و در آنجا به عاقبت کار آنها
ایو ۹:۳۴ : ۱۵ : ۲۱	پی‌بردم. ^{۱۸} ای خدا، تو بدکاران را بر پرتگاه‌های لغزنده گذاشته‌ای تا بیافتند
۱۴:۷۳	و نابود شوند. ^{۱۹} آری، آنها ناگهان غافلگیر شده، از ترس قالب تهی خواهند
مز ۶:۵ و ۳۸	کرد. ^{۲۰} آنها مانند خوابی هستند که وقتی انسان بیدار می‌شود از ذهنش محو
	شده است؛ همچنین وقتی تو ای خداوند، برخیزی آنها محو و نابود خواهند
	شد!
۱۶:۷۳	۲۱ وقتی من به این حقیقت پی‌بردم، از خود شرمنده شدم! ^{۲۲} من احمق و نادان
جا ۱۷ و ۱۶	بودم و نزد تو ای خدا، مانند حیوان بی‌شعور رفتار کردم! ^{۲۳} اما تو هنوز هم
۱۷:۷۳	مرا دوست داری و دست مرا در دست خود گرفته‌ای! ^{۲۴} به صلاح دید خود
مز ۴:۲۷ : ۱۳:۷۷	مرا در زندگی هدایت خواهی کرد و در آخر مرا به حضور پرجلالت خواهی
۱۹:۷۳	پذیرفت. ^{۲۵} ای خدا، من تو را در آسمان دارم؛ این برای من کافی است و هیچ
اعد ۲۱:۱۶	چیز دیگر بر زمین نمی‌خواهم. ^{۲۶} اگر چه فکر و بدنم ناتوان شوند، اما تو ای
اش ۱۱:۴۷	خدا، قوت و تکیه‌گاه همیشگی من هستی!
	۲۷ خدا کسانی را که از او دور شوند و به او خیانت کنند، نابود خواهد کرد.

واقعیت حقایق الهی را از کف بدهید. خوشحالی و امید فقط زمانی واقعی خواهد بود که بر پایه حقایق الهی استوار باشد، نه بر ثروت. از آنجا که واقعیت در خدا است، باید تا جایی که می‌توانیم، خود را به او نزدیک کنیم تا نسبت به زندگی واقعین باشیم.

۲۰:۷۳ آساف دریافت که ثروتمندانی که امید، شادی، و اطمینان خود را بر ثروت خود می‌نهند، در خواب به سر می‌برند. رؤیا و خواب فقط در ذهن شخص جریان دارد. نگذارید اهداف زندگی‌تان همچون خواب، غیرواقعی باشد، و چشمتان آنقدر دیر به‌روی حقیقت باز شود که

۲۸ اما من از اینکه نزدیک تو هستم لذت می‌برم! ای خداوند، من به تو توکل نموده‌ام و تمام کارهایت را می‌ستایم!

۲۸:۷۳
مز ۵:۴۰

موضوع: درخواست از خدا برای کمک به قومش تا از اهداف او دفاع نمایند و وعده‌های او را به یاد بیاورند. آنگاه که احساس پربشانی و فراموش‌شدگی می‌کنیم، می‌توانیم از خدا درخواست کمک کنیم، با این یقین که او می‌شنود.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندان‌ش، زیرا بسیاری معتقدند که این مزمور بعد از سقوط اروشلیم در سال ۵۸۶ ق.م. نوشته شده است).

ای خدا، چرا برای همیشه ما را ترک کرده‌ای؟ چرا بر ما که گوسفندان مرتع تو هستیم خشمگین شده‌ای؟^۱ قوم خود را که در زمان قدیم از اسارت باز خریدی، به یاد آور. تو ما را نجات دادی تا قوم خاص تو باشیم. شهر اورشلیم را که در آن ساکن بودی، به یاد آور.^۲ خرابه‌های شهر ما عبور کن و بین دشمن چه بر سر خانه تو آورده است! آنها در خانه تو فریاد پیروزی سر دادند و پرچمشان را به اهتزاز در آوردند.^۳ و ما ماندیم هیزم‌شکنانی که با تبرهای خود درختان جنگل را قطع می‌کنند، تمام نقشهای تراشیده را با گرز و تبر خرد کردند و خانه مقدس تو را به آتش کشیده با خاک یکسان نمودند.^۴ عبادتگاه‌های تو را در سراسر خاک اسرائیل سوزانیدند تا هیچ اثری از خداپرستی بر جای نماند.

هیچ نبی در میان ما نیست که بداند این وضع تا به کی ادامه می‌یابد تا ما را از آن خبر دهد. ای خدا، تا به کی اجازه می‌دهی دشمن نام تو را اهانت کند؟^۵ چرا دست خود را عقب کشیده‌ای و به داد ما نمی‌رسی؟ دست راست خود را از گریبان خود بیرون آور و دشمنانمان را نابود کن.

۱:۷۴
تث ۲۰:۲۹
مز ۹:۴۴ ؛ ۴۶:۸۹
۲:۷۴
تث ۹۶:۳۲
مز ۱۶:۶۸
۳:۷۴
مز ۱:۷۹
اش ۴:۶۱
۵:۷۴
۱ پاد ۳۵:۳۲، ۲۹:۱۸:۶
ار ۲۲:۴۶
۷:۷۴
۲ پاد ۹:۲۵

۹:۷۴
لاو ۱۶:۲۴
مز ۴۳:۷۸ ؛ ۱۲:۷۹
۱۱:۷۴
مز ۱۳:۵۹

می‌کوشند همه نشانه‌های خداپرستی را از جامعه ما بزدايند؛ نمونه آن، حذف تعليمات دينی مسیحی است از برنامه درسی مدارس در کشورهای به اصطلاح مسیحی. اگر کمکی برای حفظ تأثیرات مسیحی از دستتان بر می‌آید، انجام دهید. اما وقتی می‌بینید خدانشناسان برای از بین بردن همه نشانه‌های خداپرستی اقدامات شدیدی به عمل می‌آورند، ناامید نشوید زیرا آنها نمی‌توانند حضور او را در زندگی ایمانداران از بین ببرند.

۱۸:۱۱:۷۴ از دید ما، بعضی اوقات به نظر می‌رسد که خدا خیلی دیر و کند به فریاد ما می‌رسد. اما آنچه که از نظر ما شاید کند باشد، از دید خدا بهترین و مناسب‌ترین زمان است. بی‌تابی برای دخالت الهی آسان است، اما هرگز از انتظار کشیدن برای او دست نکشید. وقتی خدا

۲۱:۷۴ خشم خدا بر اسرائیل شدت گرفته بود زیرا ایشان مدت‌های طولانی به گناه و بت‌پرستی خود ادامه داده بودند. او نسل‌های متمادی نسبت به ایشان صبر و بردباری نشان داده بود، اما در آخر کاسه صبرش لبریز شد و زمان اجرای مجازات فرا رسید. اگر در گناه بیفتید و فوراً در طلب بخشش خدا بر آید، رحمت او شاید فوری شامل حالتان شود و خشم او فوراً فرو نشیند. اما اگر برای مدتی طولانی مرتب به او گناه ورزید، تعجب نکنید اگر صبر او جای خود را به خشم بدهد.

۸:۷۴ وقتی سپاهیان دشمن موفق می‌شدند قوم اسرائیل را شکست دهند، به غارت اورشلیم می‌پرداختند تا هر نوع اثری از خداپرستی را بزدايند. غالباً کسانی که از خدا متفرند، چنین واکنشی نشان می‌دهند. امروز بسیاری

۱۲:۷۴ ای خدا، تو از قدیم پادشاه ما بوده‌ای و بارها ما را نجات داده‌ای. ^{۱۳} و ^{۱۴} با قدرت
 مز ۴:۴۴ خود دریای سرخ را شکافتی و سر نهنگان غول‌پیکر را شکستی و گوشت
 ۱۳:۷۴ آنها را خوراک صحرائشینان کردی. ^{۱۵} چشمه‌ها جاری ساختی تا قوم تو آب
 خرو ۲۱:۱۴ بنوشند و رود همیشه پرآب را خشک کردی تا از آن عبور کنند. ^{۱۶} شب و
 ۱۵:۷۴ روز را تو بوجود آورده‌ای؛ خورشید و ماه را تو در آسمان گذاشته‌ای. ^{۱۷} تمام
 ۱۶:۷۴ نظم جهان از توست. تابستان و زمستان را تو ایجاد کرده‌ای.
 پیدا ۲۲:۸ ای خداوند، ببین چگونه دشمن نام تو را اهانت می‌کند. ^{۱۸} قوم ستمدیده خود
 ۱۸:۷۴ را برای همیشه ترک مکن؛ کبوتر ضعیف خود را به چنگ پرندۀ شکاری
 تث ۶:۳۲ مسپار! ^{۲۰} گوشه‌های تاریک سرزمین ما از ظلم پر شده است، عهدی را که با
 ۲۰:۷۴ ما بسته‌ای به یاد آر. ^{۲۱} نگذار قوم مظلوم تو بیش از این رسوا شوند. ایشان را
 پیدا ۷:۱۷ نجات ده تا تو را ستایش کنند.
 مز ۴۵:۱۰۶ ای خدا، برخیز و حق خود را از دشمن بگیر، زیرا این مردم نادان تمام روز
 ۲۱:۷۴ به تو توهین می‌کنند. ^{۲۳} فریاد اهانت آمیز آنها را که پیوسته بلند است، نشنیده
 مز ۱۰:۳۵ مگیر.
 اش ۱۷:۴۱ ای خدا، از آنجا که خدا داور نهایی است، بر شریران غالب خواهد
 ۲۲:۷۴ شد. وقتی اشخاص متکبر امنیت ما را تهدید می‌کنند، می‌توانیم
 مز ۱:۴۳ مطمئن باشیم که خدا عاقبت بر آنها غالب خواهد آمد و ایشان
 را از میان بر خواهد داشت.

نویسنده: آساف

۷۵

تو را سپاس می‌گویم ای خدا، تو را سپاس می‌گویم! تو به ما
 نزدیک هستی و ما معجزات تو را اعلام می‌کنیم.

خداوند می‌فرماید: «وقتی زمان معین برسد، مردم را از روی عدل و انصاف
 داوری خواهیم کرد. ^۳ اگرچه زمین چنان بلرزد که ساکنانش هراسان شوند،
 ولی همچنان محکم و پابرجا خواهد ماند، زیرا من ارکان آن را برقرار نموده‌ام.
^۴ به متکبران و شروران می‌گویم که مغرور نباشند و از بلندپروازی و لاف
 زدن دست بردارند.»

۱:۷۵

مز ۱:۴۴ : ۱۷:۷۱

۳:۷۵

اسمو ۸:۲

مز ۶:۴۶

وقتش نیست»، «برایشان قابل درک نیست. آنها فقط زمان
 حال را می‌فهمند. ما انسان‌های محدود، نمی‌توانیم دید خدا
 را از زمان درک کنیم. ما همه چیز را الآن می‌خواهیم،
 و متوجه نیستیم که برنامه زمانی خدا برای ما بهتر است.
 وقتی زمان معین برسد، او هر کاری را که لازم باشد انجام
 خواهد داد، نه هر کاری را که ما دوست داریم. گاه ما
 همچون کودکان بی‌تایم، اما مشخص است که برنامه
 زمانی خدا کامل است. بنابراین باید آن را بپذیریم.

ساکت است و شما سخت در عذاب هستید، از الگویی
 که در این مزمور وجود دارد، پیروی کنید. اعمال عظیم
 خدا را در سرتاسر تاریخ کتاب مقدس مرور کنید،
 همچنین کارهایی را که در زندگی خودتان انجام داده
 است. به این ترتیب، متوجه می‌شوید که دست خدا نه
 تنها در تاریخ، بلکه در زندگی خودتان نیز همیشه در
 کار بوده است.

۲:۷۵ بچه‌ها در درک مفهوم زمان مشکل دارند. «هنوز

ع^۷ سرافرازی انسان نه از غرب می آید نه از شرق و نه از هیچ جای دیگر، زیرا هیچکس نمی تواند مایه سرافرازی کسی شود جز خدا. اوست که انسانها را داوری می کند و یکی را سرافراز و دیگری را سرافکنده می نماید.^۸ خداوند کاسه‌ای در دست دارد که از شراب تند و قوی غضب او پر است. او آن را به تمام بدکاران خواهد نوشانید و آنها آن را تا جرعه آخر سر خواهند کشید. اما من از تعریف و تمجید خدای یعقوب باز نخواهم ایستاد، بلکه پیوسته در وصف او سرود خواهم خواند!^۹ او قدرت بدکاران را درهم خواهد شکست و نیکان را تقویت خواهد نمود.

۶:۷۵
اسمو ۷:۲
مز ۱۱۳:۸

۸:۷۵
مز ۱۱:۶

۹:۷۵
مز ۱۰:۴۰
۱۰:۷۵
مز ۱۷:۸۹ ؛ ۱۴:۱۴۸

موضوع: درخواست از خدا برای تنبیه خطاکاران. خدا می تواند حتی از غلیان خشم انسان برای جلال دادن خود بهره گیرد.

نویسنده: آساف

خدا در سرزمین یهودا معروف است! نام او در اسرائیل مشهور است!^۱ خانه خدا در اورشلیم است. او در کوه صهیون مسکن دارد. **۷۶** در آنجا او تیر و کمان دشمن را شکست و شمشیر و سپر جنگی او را خرد کرد. خداوند، تو عظیمتر و پرشکوهتر از تمام کوه‌های بلند هستی! دشمنان نیرومند ما غارت شده، به خواب مرگ فرو رفتند. دیگر هیچکس نمی تواند دست خود را بر ضد ما بلند کند. ای خدای یعقوب، وقتی تو آنها را نهیب زدی، عرابه‌ها و اسبهایشان سر جای خود خشک شدند.^۲ خداوند، تو بسیار مهیب هستی! وقتی غضبناک می شوی، کیست که تواند در حضورت بایستد؟^۳ وقتی تو از آسمان داوری خود را اعلام نمودی و برای رهایی مظلومان اقدام کردی، جهان ترسید و سکوت نمود. ^۴ خشم انسان جز اینکه منجر به ستایش تو شود، نتیجه دیگری ندارد؛ تو خشم او را مهار می کنی و از آن برای نمایاندن قدرت خود استفاده می نمایی.

۲:۷۶
مز ۲:۴۸ و ۳:۱۳۲ ؛ ۱۳:۲۱
۲۱:۱۳۵

۳:۷۶
مز ۹:۴۶

۵:۷۶
اش ۱۰:۱۰

۶:۷۶
خرو ۲۱:۱۵
مز ۵۳:۷۸

۷:۷۶
مز ۷:۸۹

نا ۶:۱
مکا ۱۷:۶

۸:۷۶
۱ تو ۳۰:۱۶

۹:۷۶
مز ۹:۲۷ ؛ ۴:۷۲

شکست سنخاریب بعد از تجاوز به یهودا نوشته شده است (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۱۸:۱۳-۳۷).

۱۰:۷۶ خشم انسان چطور می تواند منجر به جلال یافتن خدا شود؟ دشمنی با خدا و قوم او فرصتی فراهم می آورد تا خدا کارهای بزرگی به عمل آورد. برای مثال، فرعون از آزاد کردن بردگان عبرانی امتناع ورزید (خروج ۵:۲)؛ همین امر به خدا اجازه داد تا معجزات عظیمی برای قومش انجام دهد (خروج ۹:۱۱). خدا بر خطاکاران غالب می شود و حماقت کسانی را که او را انکار می کنند یا علیه او دست به طغیان می زنند، وسیله‌ای می سازد برای جلال دادن خود (ر.ش. به مزور ۱:۱۴).

۸:۷۵ داوری خدا شیرین را فرو خواهد گرفت. خدا خشم خود را بر دشمنانش خواهد ریخت و آنها مجبور به نوشیدن آن خواهند شد. نوشیدن از کاسه مجازات خدا توصیفی است که غالباً در کتاب مقدس به کار رفته است (اشعیا ۵۱:۱۷، ۲۲؛ ارمیا ۲۵:۱۵؛ ۴۹:۱۲؛ حبقوق ۲:۱۶؛ مکاشفه ۱۴:۱۰؛ ۱۶:۱۹؛ ۱۸:۶). این تصویر مقدار داروی لازم برای هر شخص را نشان می دهد. «سر کشیدن تا جرعه آخر» به معنای مجازات کامل است.

۱۰:۷۶ این مزور که خدا را به خاطر قدرت حیرت آورش می ستاید، به احتمال زیاد برای تجلیل از

آنچه را برای خدا نذر کرده‌اید بجا آورید. ای همسایگان اسرائیل، برای خداوندی که عظیم و مهیب است، هدایا بیاورید.^{۱۲} او حاکمان مغرور را نابود می‌کند و در دل پادشاهان جهان وحشت ایجاد می‌نماید.

موضوع: با به یاد آوردن کمک خدا در سختیهای گذشته، آرامش می‌یابیم. به یاد آوردن معجزات خدا و اعمال گذشته او می‌تواند به ما دلیری دهد تا به راه خود ادامه دهیم.

نویسنده: آساف

۷۷ با صدایی بلند بسوی خدا فریاد برمی‌آورم! بسوی خدا فریاد برمی‌آورم تا صدای مرا بشنود.^۱ به هنگام زحمت از خدا کمک می‌طلبم. تمام شب بسوی او دست نیاز دراز می‌کنم. تا دعایم را مستجاب نکند آرام نخواهم گرفت.^۳ خدا را به یاد می‌آورم و از حسرت می‌نالم. بفکر فرو می‌روم و پریشان می‌شوم.^۴ او نمی‌گذارد خواب بچشمانم بیاید. از شدت ناراحتی نمی‌توانم حرف بزنم.

^۵ به روزهای گذشته فکر می‌کنم، به سالهایی که پشت سر نهاده‌ام می‌اندیشم. تمام شب را در تفکر می‌گذرانم و از خود می‌پرسم:^۷ «مگر خدا مرا برای همیشه ترک کرده است؟ آیا او دیگر هرگز از من راضی نخواهد شد؟^۸ آیا دیگر هرگز بمن رحم نخواهد کرد؟ آیا دیگر هرگز بقول خود وفا نخواهد کرد؟^۹ آیا خدا مهربانی و دلسوزی را فراموش کرده است؟ آیا غضب او باعث شده در رحمت او بسته شود؟»^{۱۰} سپس بخود می‌گویم: «این از ضعف من است که چنین فکر می‌کنم. پس سالهایی را که دست خداوند قادر متعال در کار بوده است به یاد خواهم آورد.»^{۱۱} بلی، معجزات و کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است به یاد خواهم آورد^{۱۲} و در کارهای شگفت‌انگیز او تفکر خواهم کرد.

۲:۷۷

ایو ۱۳:۱۱

مز ۹:۵۰ : ۱۵:۵۸

اش ۹:۲۶

۳:۷۷

مز ۵:۴۳ : ۲:۶۱ : ۲:۱۴۲ و ۳

۵:۷۷

مز ۵:۱۴۳

۶:۷۷

مز ۸:۴۲

۸:۷۷

مز ۴۹:۸۹

۹:۷۷

مز ۶:۲۵

۱۰:۷۷

مز ۲۲:۳۱

می‌کنی» (۱۴:۷۷). وقتی دعا می‌کنیم، خدا نگاهمان را از خودمان برداشته، به خودش معطوف می‌سازد.
۹:۴:۷۷ علت پریشانی آساف (۴:۷۷)، شک‌های او بود (۹:۷:۷۷). وقتی او شک و تردید خود را نسبت به قدوسیت خدا کنار گذاشت و یقین حاصل کرد که خدا نسبت به او توجه دارد (۱۴:۷۷ و ۱۳:۷۷)، پریشانی‌اش برطرف شد (۲۰:۷۷).

۱۲ و ۱۱:۷۷ به یاد آوردن نیکویی و وفاداری خدا، قوم اسرائیل را در سختی‌ها تقویت می‌بخشید. آنها می‌دانستند که خدا قادر است و قابل اعتماد. وقتی با مشکلات جدیدی مواجه می‌شوید، نیکویی‌هایی را که خدا در زندگی‌تان کرده، به یاد آورید؛ این کار ایمان‌تان را تقویت خواهد کرد.

۱۱:۷۶ از آنجا که خدا بسیار بزرگ و قدرتمند است، باید او را تکریم نمود و از او ترسید. کسانی که الآن نسبت به خدا بی‌اعتنایند، در روز غضب با برخورد سخت خدا روبرو خواهند شد. کسانی که الآن او را تکریم می‌کنند، در آن روز مورد لطف او قرار خواهند گرفت.

۱۲-۱:۷۷ آساف نزد خدا فریاد بر آورد تا به‌هنگام درماندگی به او دلیری بخشد. درخواست او این بود: «کمک می‌طلبم.» اما در ۲۰:۱۳:۷۷ ضمیر اول شخص مفرد حذف شده است. آساف در حین بیان درخواست خود، توجهش از نیاز خودش منحرف شد و به ستایش خدا معطوف گشت: «تو آن خدایی هستی که معجزه

۱۳ ای خدا، تمام راه‌های تو پاک و بی‌عیب است! خدایی به بزرگی و عظمت تو وجود ندارد. ^{۱۴} تو آن خدایی هستی که معجزه می‌کنی و قدرت خود را بر قومها نمایان می‌سازی. ^{۱۵} با دست توانای خود بنی‌اسرائیل را رهانیدی. ^{۱۶} آبها وقتی تو را دیدند به عقب رفتند و اعماق دریا بلرزه در آمد. ^{۱۷} از ابرها باران بارید. در آسمان رعد و برق پدید آمد و تیرهای آتشین به هر سو جهید. ^{۱۸} در میان گردباد صدای رعد شنیده شد و برقه‌های آسمان دنیا را روشن کرد. زمین تکان خورد و لرزید. ^{۱۹} از میان دریا جایی که هرگز ب فکر کسی نمی‌رسید راهی پدید آوردی و مانند یک شبان، بنی‌اسرائیل را به رهبری موسی و هارون از آن عبور دادی.

۱۳:۷۷
خرو ۱۱:۱۵
۱۵:۷۷
خرو ۶:۶
۱۶:۷۷
خرو ۲۱:۱۴
۱۷:۷۷
مز ۳۳:۶۸
۱۸:۷۷
داو ۴:۵
۲۰:۷۷
خرو ۲۱:۱۳
مز ۵۲:۷۸

موضوع: درسهایی از تاریخ. آساف تاریخ قوم یهود را از زمان اسارت در مصر تا سلطنت داود بازگو می‌کند. این ماجرا بارها و بارها برای هر نسل نقل می‌شد تا ایشان خدا را از یاد نبرند و همان اشتباهات اجدادشان را تکرار نکنند.

نویسنده: آساف

۷۸ ای قوم من، به تعالیم من گوش دهید و به آنچه می‌گویم توجه نمایید. ^۲ می‌خواهم با آوردن مثل به شرح مطالبی بپردازم که از قدیم همچنان پوشیده مانده است. ^۳ می‌خواهم آنچه را از نیاکان خود شنیده‌ام تعریف کنم. ^۴ اینها را باید تعریف کنیم و مخفی نسازیم تا فرزندان ما نیز بدانند که خداوند با قدرت خود چه کارهای شگفت‌انگیز و تحسین برانگیز انجام داده است. ^۵ خدا احکام و دستورات خود را به قوم اسرائیل داد و به ایشان امر فرمود که آنها را به فرزندانشان بیاموزند ^۶ و فرزندان ایشان نیز به نوبه خود آن احکام را به فرزندان خود تعلیم دهند و به این ترتیب هر نسلی

۲:۷۸
متی ۳۵:۱۳ و ۳۴:۳۵
۴:۷۸
تث ۱۹:۱۱
۵:۷۸
تث ۹:۴-۶
۶:۷۸
تث ۱۹:۱۱

کنند، اما نمی‌کردند (۳۷:۷۸)؛ و همچنین ناسپاس بودند (۴۲:۷۸). خطاهای ایشان در کلام خدا ثبت شده تا ما بتوانیم از تکرار آنها اجتناب کنیم.

۵:۷۸ خدا امر کرد که شرح اعمال عظیمی که در طول تاریخ اسرائیل انجام داده، و نیز احکام مقدسی که به ایشان داده، از والدین به فرزندان منتقل شود. این امر هدف و اهمیت آموزش مذهبی را نشان می‌دهد که به هر نسل کمک می‌کند تا از خدا اطاعت نمایند و امید خود را بر او نهند. مهم است که کاری کنیم که نسل بعدی اشتباهات پدرانشان را تکرار نکنند. برای اینکه شرح کارهای عظیمی که خدا در طول تاریخ در جهان انجام داده، از نسلی به نسل بعد منتقل شود، چه گامهایی بر می‌دارید؟

۱۶:۷۷ در عهدعتیق بارها به باز شدن معجزه‌آسای دریای سرخ اشاره شده است (یوشع ۲۴:۶؛ نحμία ۹:۹؛ مزمور ۱۳۷:۱۴ و ۱۰۶:۹؛ ۱۳۶:۱۳). اسرائیلی‌ها مدت کوتاهی پس از ترک مصر، خود را بین دریای سرخ و ارتش فرعون که قصد اسیر کردنشان را داشتند، در دام یافتند. خدا دریا را گشود و قوم اسرائیل را از زمین خشک از وسط دریا عبور داد. ماجرای این معجزه حیرت‌انگیز از نسلی به نسلی دیگر انتقال می‌یافت و قدرت و محافظت و محبت خدا را به اسرائیلی‌ها یادآوری می‌کرد.

۱:۷۸ **باب** مردم اسرائیل سر به شورش می‌گذاشتند و از خدا نافرمان می‌شدند (۸:۷۸)؛ ایشان معجزات خدا را از یاد می‌بردند (۱۱:۷۸ و ۱۲)؛ از روی خودخواهی لب به شکایت می‌گشودند (۱۸:۷۸)؛ قول می‌دادند که توبه

با احکام و دستورات خدا آشنا گردند.^۷ بنابراین آنها یاد می‌گیرند که بر خدا توکل نمایند و کارهایی را که او برای نیاکانشان انجام داده است، فراموش نکنند و پیوسته مطیع دستوراتش باشند.^۸ در نتیجه آنها مانند نیاکان خود مردمی سرکش و یاغی نخواهند شد که ایمانی سست و ناپایدار داشتند و نسبت به خدا وفادار نبودند.

^۹ افراد قبیلهٔ افرایم که به تیر و کمان مجهز بودند و در تیراندازی مهارت خاص داشتند، هنگام جنگ پا به فرار نهادند.^{۱۰} آنان پیمان خود را که با خدا بسته بودند، شکستند و نخواستند مطابق دستورات او زندگی کنند.^{۱۱} ^{۱۲} کارها و معجزات او را که برای ایشان و نیاکانشان در مصر انجام داده بود، فراموش کردند.^{۱۳} خدا دریای سرخ را شکافت و آنها را مانند دیوار برپا نگه داشت تا ایشان از آن عبور کنند.^{۱۴} بنی‌اسرائیل را در روز بوسیلهٔ ستون ابر راهنمایی می‌کرد و در شب توسط روشنایی آتش!^{۱۵} در بیابان صخره‌ها را شکافت و برای آنها آب فراهم آورد.^{۱۶} بلی، از صخره چشمه‌های آب جاری ساخت!

^{۱۷} ولی با وجود این، ایشان بار دیگر نسبت به خدای متعال گناه ورزیدند و در صحرا از فرمان او سر پیچیدند.^{۱۸} آنها خدا را امتحان کردند و از او خوراک خواستند.^{۱۹} حتی بر ضد خدا حرف زدند و گفتند: «آیا خدا می‌تواند در این بیابان برای ما خوراک تهیه کند؟^{۲۰} درست است که او از صخره آب بیرون آورد و بر زمین جاری ساخت، ولی آیا می‌تواند نان و گوشت را نیز برای قوم خود فراهم کند؟»^{۲۱} خداوند چون این را شنید غضبناک شد و آتش خشم او علیه اسرائیل شعله‌ور گردد.^{۲۲} آنها ایمان نداشتند که خدا قادر است احتیاج آنها را برآورد.^{۲۳} با وجود این، خدا درهای آسمان را گشود^{۲۴} و نان آسمانی را برای ایشان بارانید تا بخورند و سیر شوند.^{۲۵} بلی، آنها خوراک فرشتگان را خوردند و تا آنجا که می‌توانستند بخورند خدا به ایشان عطا فرمود.^{۲۶} سپس با قدرت الهی خود، بادهای شرقی و جنوبی را فرستاد^{۲۷} تا پرندگان بی‌شماری همچون شنهای ساحل دریا برای قوم او بیاورند.^{۲۸} پرندگان در اردوی اسرائیل، اطراف خیمه‌ها فرود آمدند.^{۲۹} پس خوردند و سیر شدند؛ آنچه را که خواستند

۷:۷۸
تث ۹:۲۴
یوش ۵:۲۲

۹:۷۸
خرو ۹:۳۲
۱۰:۷۸
۱۲:۱۸

۱۳:۷۸
خرو ۲۱:۱۴؛ ۱۸:۱۵

۱۴:۷۸

خرو ۲۱:۱۳

۱۵:۷۸

خرو ۱۷:۵۰

۱۶:۷۸

اعد ۲۰:۸؛ ۱۱

۱۸:۷۸

اعد ۱۱:۵

اقرن ۱۰:۱۰

۱۹:۷۸

خرو ۳:۱۶

اعد ۵:۲۱

۲۱:۷۸

اعد ۱۰:۱

۲۲:۷۸

عبر ۱۸:۳

۲۴:۷۸

خرو ۴:۱۶

یو ۳۰:۳۱

۲۶:۷۸

اعد ۳۱:۱۱

۲۷:۷۸

خرو ۱۳:۱۶

مز ۴۰:۱۰۵

۲۹:۷۸

اعد ۱۹:۱۰؛ ۲۰

شد به قبیله برجسته قوم اسرائیل. به خاطر ایمان و اطاعت داود، خدا اورشلیم را در سرزمین یهودا بر گزید تا محل معبد جدید باشد و افرایم را رد کرد (۶۷:۷۸). همین امر موجب تنش بین این دو قبیله گردید. احتمالاً این مزموں به علت این تنش نوشته شد تا یک بار دیگر نشان دهد که چرا خدا یهودا را بر گزید. خدا غالباً از طریق کسانی عمل می‌کند که بیشتر به او وفادارند.

۱۰۹:۷۸ افرایم از زمان موسی تا شائول، یکی از مهم‌ترین قبایل اسرائیل بود. خیمه عبادت در قلمرو این قبیله بر پا شده بود. در جای دیگری از کتاب مقدس هیچ اشاره‌ای به فرار سربازان افرایمی از میدان جنگ نشده است؛ بنابراین، اشاره اخیر احتمالاً استعاره‌ای است در اشاره به ضعف افرایم در برخورداری از رهبری مقتدرانه در مدت جنگ. وقتی داود پادشاه شد، قبیله یهودا تبدیل

خدا به ایشان داد. ^{۳۰} و ^{۳۱} اما هنوز غذا در دهانشان بود که غضب خدا بر ایشان افروخته شد و شجاعان و جوانان اسرائیل را کشت، زیرا از حرص خود دست نکشیدند.

۳۱:۷۸

اعد ۱۱:۳۳ و ۳۴

^{۳۲} با وجود این همه معجزات، بنی اسرائیل باز نسبت به خدا گناه کردند و به کارهای شگفت‌انگیز او ایمان نیاوردند. ^{۳۳} بنابراین خدا نیز کاری کرد که آنها روزهایشان را در بیابان تلف کنند و عمرشان را با ترس و لرز بگذرانند. ^{۳۴} هنگامی که خدا عده‌ای از آنان را کشت بقیه توبه کرده، بسوی او بازگشت نمودند ^{۳۵} و بیاد آوردند که خدای متعال پناهگاه و پشتیبان ایشان است. ^{۳۶} اما توبه آنها از صمیم قلب نبود؛ آنها به خدا دروغ گفتند. ^{۳۷} دل بنی اسرائیل از خدا دور بود و آنها نسبت به عهد او وفادار نماندند.

۳۲:۷۸

اعد ۱۱:۱۴ و ۱۱

۳۳:۷۸

اعد ۱۴:۲۹، ۳۴ و ۳۵

۳۵:۷۸

تث ۹:۲۶؛ ۳۲:۴

^{۳۸} اما خدا باز بر آنها ترحم فرموده، گناه ایشان را بخشید و آنها را از بین نبرد. بارها غضب خود را از بنی اسرائیل برگردانید، ^{۳۹} زیرا می‌دانست که ایشان بشر فانی هستند و عمرشان دمی بیش نیست.

۳۸:۷۸

خرو ۳۴:۵ و ۵۶

اعد ۱۹:۱۴

^{۴۰} بنی اسرائیل در بیابان چندین مرتبه سر از فرمان خداوند پیچیدند و او را رنجاندند. ^{۴۱} بارها خدای مقدس اسرائیل را امتحان کردند و به او بی‌حرمتی نمودند. ^{۴۲} قدرت عظیم او را فراموش کردند و روزی را که او ایشان را از دست دشمن رهانیده بود بیاد نیاوردند. ^{۴۳} بلاهایی را که او در منطقه صوعن بر مصریها نازل کرده بود، فراموش کردند. ^{۴۴} در آن زمان خدا آبهای مصر را به خون تبدیل نمود تا مصریها نتوانند از آن بنوشند. ^{۴۵} انواع پشه‌ها را به میان مصریها فرستاد تا آنها را بگزند. خانه‌های آنها را پر از قورباغه کرد. ^{۴۶} محصولات و مزارع ایشان را بوسیله کرم و ملخ از بین برد. ^{۴۷} تا کستانها و درختان انجیرشان را با تگرگهای درشت خراب کرد. ^{۴۸} رمه‌ها و گله‌هایشان را با رعد و برق و تگرگ تلف کرد. ^{۴۹} او آتش خشم خود را همچون اجل معلق به جان ایشان فرستاد. ^{۵۰} او غضب خود را از ایشان باز نداشت بلکه بلای فرستاد و جان آنها را گرفت. ^{۵۱} همه پسران نخست‌زاده مصری را کشت. ^{۵۲} آنگاه بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورد و آنها را همچون گله گوسفند به بیابان هدایت کرد. ^{۵۳} ایشان را به راه‌های امن و بی‌خطر راهنمایی کرد تا نترسند؛ اما دشمنان آنها در دریای سرخ غرق شدند.

۴۲:۷۸

داو ۸:۳۴

۴۳:۷۸

خرو ۷:۳

۴۴:۷۸

خرو ۷:۲۰

مز ۱۰۵:۲۹

۴۵:۷۸

خرو ۸:۲۴

مز ۱۰۵:۳۰ و ۳۱

۴۶:۷۸

خرو ۱۰:۱۴

۴۷:۷۸

خرو ۹:۲۳

مز ۱۰۵:۳۲

۴۸:۷۸

خرو ۹:۱۹

۴۹:۷۸

خرو ۱۵:۷

۵۱:۷۸

خرو ۱۲:۲۹ و ۳۰

مز ۱۰۵:۳۶

۵۲:۷۸

مز ۷۷:۲۰

۵۳:۷۸

خرو ۱۴:۹ و ۱۰، ۲۰ و ۲۸

۵۴:۷۸

خرو ۱۵:۱۷

^{۵۴} سرانجام خدا اجداد ما را به این سرزمین مقدس آورد، یعنی همین کوهستانی

۳۶:۳۷ و ۳۷

بود. حرف ارزشی ندارد. خدا می‌خواهد زندگی ما بازتابی باشد از ادعاهای وعده‌های روحانی ما؛ او می‌خواهد که ما ایماندارانی واقعی باشیم؛ او تمامیت ما را می‌خواهد.

فرزندان اسرائیل بارها و بارها گفتند که از خدا پیروی خواهند کرد، اما نکردند. مشکل این بود که پیروی آنها از خدا زبانی بود نه قلبی؛ توبه ایشان توخالی

۵۵:۷۸
یوش ۳۳:۴ و ۵

که با دست توانای خود آن را تسخیر نمود.^{۵۵} ساکنان این سرزمین را از برابر ایشان بیرون راند؛ سرزمین موعود را بین قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به آنها اجازه داد که در خانه‌های آنجا سکونت گزینند.

۵۸:۷۸
لاو ۲۶:۱
تث ۳۲:۱۶، ۲۱

^{۵۶} اما با این همه، خدای متعال را امتحان کردند و از فرمان او سرپیچیدند و دستوراتش را اجرا نکردند.^{۵۷} مانند اجداد خود از خدا روی برتافتند و به او خیانت کردند و همچون کمانی کج غیر قابل اعتماد شدند.^{۵۸} بتکده‌ها ساختند و به پرستش بتها پرداختند و به این وسیله خشم خداوند را برانگیختند.^{۵۹} وقتی

۵۹:۷۸
لاو ۲۶:۳۰
تث ۳۲:۱۹

او چنین بی‌وفایی از اسرائیل دید، بسیار غضبناک گردید و آنها را بکلی طرد کرد.^{۶۰} خیمهٔ عبادت را که در شیلوه برپا ساخته بود ترک کرد^{۶۱} و

۶۰:۷۸
اسمو ۱۱:۴

صندوق مقدس را که مظهر قدرت و حضورش در بین اسرائیل بود، بدست

۶۱:۷۸
اسمو ۱۷:۴

دشمن سپرد.^{۶۲} قوم برگزیدهٔ خویش غضبناک گردید و آنها را به دم

۶۲:۷۸
داو ۲۱:۲۰
اسمو ۱۰:۴

شمشیر دشمنان سپرد.^{۶۳} جوانانانشان در آتش جنگ سوختند و دخترانشان لباس عروسی بر تن نکردند.^{۶۴} پیشوایان دینی آنها بدم شمشیر جان سپردند و اجل

۶۳:۷۸
اعد ۱:۱۱

به زنده‌ایشان مجال نداد تا برای آنها سوگواری کنند.

ار ۳۴:۷؛ ۳۶:۹

^{۶۵} سرانجام خداوند همچون کسی که از خواب بیدار شود، و مانند شخص

۶۴:۷۸
اسمو ۱۸:۲۲

نیرومندی که از باده سرخوش گردد، به یاری اسرائیل برخاست.^{۶۶} دشمنان

۶۹:۷۸
پاد ۳۸:۱۶

قوم خود را شکست داده، آنها را برای همیشه رسوا ساخت.^{۶۷} او فرزندان

۷۰:۷۸
اسمو ۱۲-۱۰:۱۶

یوسف و قبیلهٔ افرایم را طرد نمود^{۶۸} اما قبیلهٔ یهودا و کوه صهیون را که از قبل دوست داشت، برگزید.^{۶۹} در آنجا خانهٔ مقدس خود را مانند کوه‌های

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۸:۷
پاد ۹:۴

محکم و پابرجای دنیا، جاودانه برپا نمود.^{۷۰} سپس خدمتگزار خود داود را

۷۱:۷۸
اسمو ۲:۵؛ ۸:۷
پاد ۹:۴

که گوسفندان پدرش را می‌چرانید، برگزید.^{۷۱} او را از چوپانی گرفت و به

۷۱:۷۸
اتوار ۲:۱۱

پادشاهی اسرائیل نصب نمود.^{۷۲} داود با صمیم قلب از اسرائیل مراقبت نمود و با مهارت کامل ایشان را رهبری کرد.

نه پادشاه. چوپانی در زمان کتاب مقدس حرفه‌ای رایج و کاری بسیار پر مسؤولیت بود. گوسفندان گله برای هدایت و تغذیه و حفاظت کاملاً به چوپان متکی بودند. داود سالهای اولیه زندگی‌اش را به چوپانی گذراند (اسموئیل ۱۰:۱۶-۱۱). سالهایی از عمر او که به چوپانی گذشت، برای مسؤولیت‌هایی که خدا برای او مقرر کرده بود، در حکم دوره آموزشی بود. وقتی او آمادگی کامل یافت، خدا او را از کار مراقبت از گوسفندان به کار مراقبت از قوم خود یعنی اسرائیل گماشت. وضعیت فعلی خود را سبک نینگارید یا غیر مسؤولانه با آن برخورد نکنید؛ وضعیت فعلی‌تان شاید دوره کارآموزی باشد برای خدمتی که خدا برایتان مقدر کرده است.

۷۲:۷۰-۷۲ داود، این چوپان نوجوان، با علاقه و با مهارت از گله‌اش مراقبت می‌کرد. او وقتی هم پادشاه قوم اسرائیل شد، به همان شکل از قومش مراقبت به عمل می‌آورد؛ با دستانی ماهر و قلبی صادق. مهارت و صداقت ابزار اولیه برای یک رهبر کارآمد است. رهبران بدون مهارت، کارآیی ندارند. کسانی نیز که فاقد ویژگی‌های اخلاقی بالا هستند، مردم را گمراه می‌کنند یا به راحتی فاسد می‌شوند. هدف از رسیدن به مهارت بیشتر، نباید موجب شود صداقت را نادیده بگیریم.

۷۲:۷۱-۷۲ وقتی این مزمور نوشته شد، داود به پادشاهی رسیده بود؛ با این حال او چوپان خطاب می‌شود

موضوع: وقتی بی‌عدالتی شما را بر آشفته می‌سازد، بر ضد خدا فریاد بر نیاورید، بلکه احساس خود را برای او بیان کنید. در بلا و مصیبت شاید به خشم آییم، اما اعتماد ما همچنان باید بر خدا باشد.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندان او)، احتمالاً آن را بعد از آنکه بابلی‌ها اورشلیم را با خاک یکسان کردند نوشتند (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۲۵).

ای خدا، قومهای خدانشناس، سرزمین قوم برگزیده تو را تسخیر نمودند؛ خانه مقدس تو را بی‌حرمت کردند و شهر اورشلیم را خراب نمودند.^۲ جنازه‌های بندگان را خوراک پرندگان و جانوران ساختند. خون آنها را مانند آب در اطراف اورشلیم جاری کردند؛ کسی باقی نماند تا آنها را دفن کند. ای خدا، نزد قومهای اطراف رسوا و مایه ریشخند شده‌ایم. خداوندا، تا به کی بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا آتش خشم تو تا به ابد بر سر ما زبانه خواهد کشید؟ خدا یا، خشم خود را بر سرزمینها و قومهایی که تو را نمی‌شناسند و عبادت نمی‌کنند، بریز. ^۷همین قوما بودند که دست به کشتار قوم تو زدند و خانه‌هایشان را خراب نمودند.

ای خدا، ما را بسبب گناهایی که اجدادمان مرتکب شده‌اند مجازات نکن. بر ما رحم فرما، زیرا بسیار دردمندیم. ای خدایی که نجات دهنده ما هستی، بخاطر حرمت نام خودت ما را یاری فرما؛ ما را نجات ده و گناهان ما را بیامرز. ^{۱۰}چرا قومهای خدانشناس بگویند که خدای ایشان کجاست؟ ای خدا، بگذار با چشمان خود ببینیم که تو انتقام خون بندگان را از دشمنان می‌گیری.

^{۱۱}خداوندا، ناله اسیران را بشنو و با دست توانای خود آنانی را که محکوم به مرگ هستند، برهان. ^{۱۲}از قومهای مجاور ما، بسبب بی‌حرمتی‌ای که نسبت به تو روا داشته‌اند، هفت برابر شدیدتر انتقام بگیر. ^{۱۳}آنگاه ما که قوم برگزیده و گوسفندان گله تو هستیم، تو را تا به ابد شکر خواهیم گفت و تمام نسلهای آینده ما تو را ستایش خواهند کرد.

۷۹

۱:۷۹

مز ۷۴:۲-۷

ار ۲۶:۱۸

مراثی ۱:۱۰

۲:۷۹

تث ۲۸:۲۶

ار ۳۳:۷؛ ۴:۱۶

۳:۷۹

ار ۱۴:۱۶

۶:۷۹

ار ۱۰:۲۵

۷:۷۹

مز ۵۳:۴

۸:۷۹

مز ۱۰۶:۶؛ ۱۴۲:۶

اش ۲۶:۵؛ ۶۴:۹

۹:۷۹

۲ توار ۱۱:۱۴

ار ۱۴:۷

۱۰:۷۹

مز ۱۱۵:۲

۱۲:۷۹

پیدا ۴:۱۵

۱۰:۷۹ آیا می‌توانیم از خدا انتظار داشته باشیم که از ما مراقبت کند تا مورد تمسخر و استهزای دیگران قرار نگیریم؟ خدا در آخرت خود را جلال خواهد داد (مزمور ۷۶:۱۰)؛ اما تا فرارسیدن آن روز، ما باید با صبر و بردباری رنج تمسخرها را تحمل کنیم و اجازه دهیم که خدا از این طریق ما را تصفیه کند. بنا به دلایلی که ما نمی‌دانیم، خدا به بی‌ایمانان اجازه می‌دهد تا ایمانداران را مورد استهزا قرار دهند. ما باید آماده انتقاد، تمسخر، و تهمت‌های ناخوشایند باشیم، زیرا خدا ما را از حمله تمسخرات و استهزاهای دور نگاه نمی‌دارد.

۶:۷۹ مطابق عهدعتیق، اگر فقط عده‌ای از قوم خدا گناه می‌کردند، خشم و مجازات خدا اغلب بر تمام قوم فرو می‌ریخت. در اینجا، آساف درخواست می‌کند که خدا مجازات خود را بر سرزمینهایی بریزد که از قبول حاکمیت خدا سر باز زده‌اند. جالب است که قوم خود آساف که یهودا باشد، به‌خاطر امتناع از همین امر تحت مجازات الهی قرار داشت (۲ تواریح ۳۶:۱۴-۲۰). اینها مردمانی بودند که سوگند خورده بودند به خدا وفادار باشند، اما اینک او را رد کرده بودند. همین امر مجازات آنان را سخت‌تر می‌ساخت.

موضوع: دعا برای احیا و بازسازی، بعد از تحمل نابودی و تباهی. خدا تنها امید نجات ما است.

نویسنده: آساف (یا یکی از فرزندانش)، احتمالاً آن را بعد از شکست حکومت شمالی (اسرائیل) و تبعید مردم آن به آشور نوشته است.

ای شبان اسرائیل، به صدای ما گوش ده! ای که قبیله یوسف را مانند گله گوسفند رهبری می کنی، جلال و شکوه خود را بنمایان!

ای خدایی که برفراز فرشتگان جلوس فرموده ای، قدرت خود را بر قبایل افرایم، بنیامین و منسی آشکار ساز! بیا و ما را نجات ده!

ای خدا، ما را بسوی خود باز آور و به ما توجه فرما تا نجات یابیم. ای خداوند

۱:۸۰

خرو ۲۲:۲۵

مز ۲۰:۲۳ ؛ ۲۰:۲۷

۲:۸۰

مز ۲۳:۳۵

۳:۸۰

اعد ۲۶:۲۴ ؛ ۲۶:۲۶

مز ۱۶:۳۱ ؛ ۱۶:۶۰

۴:۸۰

مز ۵:۷۹ ؛ ۸:۸۴

دعا در کتاب مزامیر

دعا مشارکت انسان با خدا است. مزامیر را می توان مجموعه ای از دعاهایی دانست که به صورت سرود بیان شده است. بارزترین مشخصه این دعاها شاید صداقت و بی پیرایگی آنها باشد. کلمات این مزامیر اغلب بیانگر احساسات ما است، احساساتی که ترجیح می دهیم هرگز کسی جز خدا از آنها مطلع نباشد. اگر این مزامیر را دعای خود بسازیم، خواهیم توانست نکات زیادی درباره مشارکتی که مورد نظر خدا است بیاموزیم. بیشتر اوقات ما حالت اصلی احساسات خود را به خدا بروز نمی دهیم، شاید به این دلیل که نمی خواهیم او را برنجانیم یا او را نسبت به انگیزه های خود کنجکاو سازیم. وقتی از مزامیر برای بیان احساسات خود استفاده می کنیم، خواهیم آموخت که صداقت و خلوص نیت چقدر برای خدا با ارزش است.

در بخش ذیل، چندین نوع دعا با نمونه هایی از مزامیر آمده است. توجه کنید که نویسندگان مزامیر به دلایل مختلف و به شکل های گوناگون با خدا مشارکت برقرار می کردند. هر یک از ما دعوت شده ایم که با خدا مشارکت داشته باشیم. استفاده از مزامیر، کیفیت دعاهای ما را غنی خواهد ساخت.

موضوع دعا:

مزامیر:

۱۰۰، ۱۱۳، ۱۱۷

ستایش

۶۷، ۷۵، ۱۳۶

شکرگزاری جمعی

۱۸، ۳۰، ۳۲

شکرگزاری فردی

۷۹، ۸۰، ۱۲۳

درخواست جمعی

۳، ۵۵، ۸۶

درخواست فردی

۴۴، ۷۴، ۱۳۷

ابراز غم و اندوه جمعی

۵، ۱۲۰، ۱۲۰

ابراز غم و اندوه فردی

۳۵، ۱۰۹، ۱۴۰

خشم

۶، ۳۲، ۵۱

اعتراف

۱۱، ۱۶، ۲۳

ایمان

خدا باز می گردیم، او به ما کمک می کند تا وجود خود را بهتر ببینیم؛ و چون خود را بهتر دیدیم، گناهانمان را نیز آشکارتر خواهیم دید. و چون گناهانمان را دیدیم، باید فرایند توبه را پیوسته تکرار کنیم.

نویسنده سه بار از خدا التماس کرده، می گوید: «ما را به سوی خود باز آور.» توبه مستلزم این است که خود را فروتن سازیم و رو به سوی خدا کنیم تا بخشش او را دریافت داریم و احیا شویم. وقتی به سوی

قادر متعال، تا به کی بر قوم خود خشمگین خواهی بود و دعا‌های آنها را اجابت نخواهی کرد؟^۵ تو به ما غصه داده‌ای تا بجای نان بخوریم و کاسه‌ای پر از اشک تا بجای آب بنوشیم!^۶ سرزمین ما را به میدان جنگ قومها تبدیل کرده‌ای و ما را مورد تمسخر دشمنان ساخته‌ای.

۶:۸۰
مز ۱۳:۴۴

ای خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود باز آور! بر ما نظر لطف بیانداز تا نجات یابیم.

۸ ما را همچون یک درخت مو از مصر بیرون آوردی و در سرزمین کنعان نشاندی و تمام قومهای بت پرست را از آنجا بیرون راندی.^۹ اطراف ما را از بیگانگان پاک کردی و ما ریشه دوانیده، سرزمین موعود را پر ساختیم.^{۱۰} سایه ما تمام کوهها را پوشاند و شاخه‌های ما درختان سرو را فرا گرفت.^{۱۱} تمام سرزمین موعود را تا به دریای بزرگ و رود فرات در بر گرفتیم.^{۱۲} اما اکنون دیوارهای ما را فرو ریخته‌ای؛ هر رهگذری دستش را دراز می کند و خوشه‌ای می کند! چرا، ای خدا، چرا؟^{۱۳} گرازهای جنگل، ما را پایمال می کنند و حیوانات وحشی، ما را می خورند.

۸:۸۰
توا ۷:۲۰
مز ۲:۴۴
اش ۷:۲۵
ار ۲۱:۲۱؛ ۱۷:۱۱
جز ۲۳:۱۷
عا ۱۵:۹
۹:۸۰
خرو ۲۸:۲۳
اش ۲:۵
هو ۵:۱۴
۱۱:۸۰

۱۴ ای خدای قادر متعال، روی خود را بسوی ما باز گردان و از آسمان بر این درخت مو نظر کن و آن را نجات ده!^{۱۵} از این نهالی که با دست خود آن را نشانده‌ای، و از فرزندی که بزرگش کرده‌ای، محافظت فرما،^{۱۶} زیرا دشمنان آن را مانند هیزم می سوزانند. خدایا، بر دشمنان غضب فرما و آنها را نابود کن.^{۱۷} از قومی که برای خود برگزیده و چنین قوی ساخته‌ای، حمایت کن!^{۱۸} ما دیگر از تو روی گردان نخواهیم شد. ما را زنده نگاه دار تا نام تو را ستایش کنیم.^{۱۹} ای خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود باز آور و به ما توجه فرما تا نجات یابیم.

مز ۸:۷۲
۱۲:۸۰
مز ۴۰:۸۹
اش ۵:۵
۱۳:۸۰
ار ۶:۵
۱۶:۸۰
توا ۱۹:۳۶
ار ۱۳:۵۲
۱۷:۸۰
مز ۲۱:۸۹

موضوع: سرود عید. این سرود به مناسبت خروج بنی اسرائیل از مصر تصنیف شده است. در آن، نیکویی خدا در مقابل نافرمانی قوم اسرائیل قرار گرفته است. علی رغم نافرمانی‌های ما، خدا رهاننده ما است.

۱:۸۱
مز ۱:۴۶؛ ۱۶:۵۹؛ ۱:۶۶

نویسنده: آساف آن را احتمالاً برای استفاده در عید خیمه‌ها سروده است. خدای اسرائیل را که قوت ماست با سرودهای شاد ستایش کنید!^۱ **۸۱** ^۲ با دف و بربط دلنواز و رباب سرود بخوانید.^۳ شیپورها را در روز

۲:۸۱
مز ۲:۱۰۸؛ ۹:۱۴۴؛ ۳:۱۴۹
۳:۸۱
لاو ۲۴:۲۳
اعد ۱۰:۱۰

جاری سازد، بر مردمی که بر گزیده بود تا پیغامش را از طریق ایشان به دنیا برساند.

۴:۲:۸۱ موسیقی و پرستش به هم مربوطند. داود استفاده از موسیقی را برای مراسم عبادتی معبد مرسوم

۱۷ و ۱۵:۸۰ «فرزند» احتمالاً به مسیح موعود اشاره ندارد، بلکه به اسرائیل که خدا در جای دیگر او را «پسر ارشد» می خواند (خروج ۲۲:۴). سراینده مزمور از خدا تقاضا می کند که بار دیگر رحمت خود را بر اسرائیل

عید به صدا درآوردید در اول ماه و در ماه تمام. ^۴ زیرا این در اسرائیل رسم است و حکمی است از جانب خدای یعقوب. ^۵ خداوند این عید را به هنگام بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، مملکتی که زبانش برای ما بیگانه بود، برای آنها تعیین کرد.

۵:۸۱
خرو ۴:۱۱

خداوند می‌فرماید: ^۶ «بار سنگین بردگی را از دوش تو برداشتم. دستهایت را از حمل سبدها رها ساختم. ^۷ وقتی در زحمت بودی دعا کردی و من تو را رهانیدم. از میان رعد و برق به تو پاسخ دادم و در کنار چشمه‌های «مریبه» ایمان تو را آزمایش کردم. ^۸ ای قوم خاص من بشنو، به تو اخطار می‌کنم! ای اسرائیل، به من گوش بده! هرگز نباید خدای دیگری را پرستش نمایی. ^{۱۰} من که تو را از بردگی در مصر رهانیدم، خدای تو هستم. دهان خود را باز کن و من آن را از برکات خود پر خواهم ساخت.

۷:۸۱
خرو ۱۹:۱۹؛ ۷:۵:۱۷؛ ۲۳:۲
مز ۸:۹۵؛ ۱۵:۵۰

^{۱۱} «اما بنی اسرائیل سخن مرا نشنیدند و مرا اطاعت نکردند. ^{۱۲} پس من هم ایشان را رها کردم تا به راه خود روند و مطابق میل خود زندگی کنند. ^{۱۳} اما ای کاش به من گوش می‌دادند و مطابق دستورات من زندگی می‌کردند. ^{۱۴} آنگاه بی‌درنگ دشمنانشان را شکست می‌دادم و همهٔ مخالفانشان را مغلوب می‌ساختم؛ ^{۱۵} کسانی که از من نفرت داشتند در حضور من به خاک می‌افتادند و گرفتار عذاب جاودانی می‌شدند؛ ^{۱۶} و من اسرائیل را با بهترین گندم و عسل می‌پروراندم.»

۹:۸۱
خرو ۳:۲۰

اش ۱۲:۴۳

۱۰:۸۱

خرو ۲:۲۰

مز ۵:۱۰۳؛ ۲۵:۷۸

۱۱:۸۱

خرو ۱:۳۲

۱۲:۸۱

روم ۲۶ و ۲۴:۱

۱۳:۸۱

تث ۲۹:۵

اش ۱۸:۴۸

ار ۲۳:۷

۱۶:۸۱

تث ۱۴ و ۱۳:۳۲

موضوع: داور منصف. خدا بدکارانی را که با دیگران غیر منصفانه رفتار می‌کنند، داوری خواهد کرد.

نویسنده: آساف

خدا در دادگاه آسمانی ایستاده است تا قضات را به پای میز محاکمه بکشد. ^۱ او به قضات این جهان می‌گوید: «تا به کی

۸۲

۱:۸۲

مز ۱۱:۵۸

اش ۱۳:۳

۲:۸۲

تث ۱۷:۱

پاک (عید قیام) استقبال گرم از بهار و شکرگزاری صرف به‌خاطر غذاهای گوارا است؟ بنیاد روحانی این روزهای ویژه را به یاد داشته باشید و آنها را فرصتی بدانید برای عبادت خدا به‌خاطر نیکویی‌هایش به شما، خانواده، و ملتتان.

۱۲ و ۱۱:۸۱ زمانی که اسرائیلی‌ها می‌بایست از خدا اطاعت کنند و از اراده او تبعیت نمایند، خدا اجازه داد که ایشان کور و سرسخت و خودخواه باقی بمانند. گاه خدا اجازه می‌دهد همچنان سرسخت بمانیم تا ما را به سر عقل بیاورد. او ما را از نافرمانی باز نمی‌دارد زیرا می‌داند از عواقب گناه درس عبرت خواهیم گرفت.

کرد (۱ تواریخ ۷:۱۶). پرستش، تمامیت شخص را در بر می‌گیرد؛ و موسیقی با معطوف ساختن افکار و عواطف شخص به خدا، به او کمک می‌کند که خود را متمرکز پرستش سازد. از طریق موسیقی، می‌توانیم هم به ذکر بزرگی و عظمت خدا بپردازیم و هم به گناهان خود بیندیشیم.

۵ و ۴:۸۱ اعیاد قوم اسرائیل، معجزات عظیم خدا را به ایشان یادآوری می‌کرد. اعیاد آنان زمان شادی و تجدید قوا برای رویارویی با تنشهای روزانه زندگی بود. آیا در کریمس فکرمان عمدتاً حول و حوش هدایایی است که دریافت خواهیم کرد؟ آیا عید

با بی‌انصافی قضاوت خواهید کرد؟ تا به کی از مجرمین جانبداری خواهید نمود؟^۳ از حقوق بیچارگان و یتیمان دفاع کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید. ^۴ستمیدگان و درماندگان را از چنگ ظالمان برهانید. ^۵اما شما به حماقت رفتار می‌نمایید و در جهل و تاریکی زندگی می‌کنید، به همین جهت اساس اجتماع متزلزل است. ^۶من شما را «خدایان» خواندم و لقب «فرزندان خدای متعال» را به شما دادم. ^۷اما شما مانند هر انسان دیگر خواهید مرد و همچون سایر رهبران خواهید افتاد.

^۸ای خدا، برخیز و بر جهان داوری کن! زیرا تو همه قومها را به تصرف در خواهی آورد.

۳:۸۲

تث ۱۷:۲۴

۶:۸۲

یو ۳۶:۳۴؛ ۱۰

۷:۸۲

مز ۱۲:۴۹؛ ۱۱:۸۳

۸:۸۲

مز ۸:۲؛ ۵:۱۲

مکا ۱۵:۱۱

موضوع: نبرد با دشمنان خدا. این مزمور دعایی است برای این که خدا هر کاری که لازم است انجام دهد تا همه بپذیرند که او حقیقتاً خدا است. روزی همه تصدیق خواهند کرد که خدا بر همه چیز مسلط است. **نویسنده:** آساف (یا یکی از فرزندانش)

ای خدا، ساکت منشین! هنگامی که دعا می‌کنیم، خموش و آرام باش! برخیز و ما را نجات ده! ^۱ببین چگونه دشمنانت شورش می‌کنند و آنانی که از تو نفرت دارند به مخالفت و دشمنی برخاسته‌اند. ^۲آنها بر ضد قوم خاص تو نقشه‌های پلید می‌کشند و برای کسانی که به تو پناه آورده‌اند، توطئه می‌چینند. ^۳می‌گویند: «بیایید قوم اسرائیل را نابود کنیم تا نامش برای همیشه محو شود.»

^۴همه دشمنان با نقشه نابودی ما موافقت نموده‌اند و بر ضد تو همدست شده‌اند: ^۵آدمیان، اسماعیلیان، موآبیان، هاجریان، ^۶مردمان سرزمینهای جبال، عمون، عمالیق، فلسطین و صور. ^۷آشور نیز با آنها متحد شده و از عمون و موآب که از نسل لوط هستند حمایت می‌کند.

۲:۸۳

مز ۱:۲

۳:۸۳

مز ۲۰:۳۱

۴:۸۳

استر ۵:۳

۵:۸۳

مز ۲:۲

۶:۸۳

پیدا ۱۶-۱۲:۲۵

۲ توآ ۱۰:۲۰

۷:۸۳

۲ توآ ۱۰:۲۰

۱ سمو ۱:۴؛ ۲:۱۵

جز ۹:۳ و ۲:۲۷

اما این نامی است کلی که می‌تواند هم به خود آساف اشاره داشته باشد و هم به یکی از فرزندان او. «یکی از فرزندان آساف» یحزئیل نام داشت که پیروزی یهودا و پادشاهش یهوشافاط را پیشگویی کرد (۲ تواریخ ۲۰:۱۳-۱۷). سراینده مزمور می‌گوید که اتحاد علیه یهودا در حقیقت اتحاد علیه خداست. از این رو بود که یحزئیل گفت: «شمانمی‌جنگید، بلکه خدا به‌جای شما می‌جنگد» (۲ تواریخ ۲۰:۱۵). از آنجا که خدا حاکم کل جهان است (۱۸:۸۳)، دشمنان اسرائیل دشمنان خدا تلقی می‌شدند.

۸۲-۱۱ «نسل لوط» به موآبیان و عمونیان اشاره دارد (پیدایش ۱۹:۳۶-۳۸). (برای کسب اطلاعات بیشتر در

۶:۸۲ این مزمور داوران و قضات اسرائیل را خدایان و «فرزندان خدای متعال» می‌نامد. آنها خدایان نامیده شدند زیرا نمایندگان خدا در امر داوری و قضاوت بودند. در یوحنا ۱۰:۳۶-۳۴، عیسی از این آیه استفاده کرد تا به‌هنگام بحث با سران یهود، ادعای الوهیتش را ثابت کند. استدلال او از این قرار بود: اگر خدا انسانهای ناچیز را خدایان می‌خواند، چرا کفر است اگر او که پسر خدا است، اعلام برابری با خدا کند.

۸۵:۸۳ این همدستی علیه خدا شاید به اتحاد چند پادشاه اشاره دارد که با یهوشافاط و مردم یهودا جنگ کردند (۲ تواریخ ۲۰). نویسنده این مزمور آساف نامیده شده است؛

- ۹:۸۳ خداوندا، همان بلایی را که در درهٔ قیشون بر سر مدیان و سیسرا و یابین
 آوردی، بر سر این دشمنان نیز بیاور. ^{۱۰}همانگونه که مخالفان ما را در «عین
 دور» از بین بردی و جنازه‌هایشان در روی زمین ماند و کود زمین شد، این
 دشمنان متحد را نیز نابود کن. ^{۱۱}فرماندهان این دشمنان را به سرنوشت غراب
 و ذئب دچار ساز. همهٔ بزرگان آنان را مانند ذبح و صلوموع هلاک ساز
^{۱۲}همان کسانی که قصد داشتند ملک خدا را تصاحب کنند.
^{۱۳}ای خدا، دشمنان ما را همچون کاه و غبار در برابر باد، پراکنده ساز.
^{۱۴}چنانکه آتش در جنگل و در کوهستان افروخته می‌شود و همه چیز را
 می‌سوزاند، ^{۱۵}همچنان، ای خدا، آنها را با تندباد غضب خود بران و با طوفان
 خشم خویش آنها را آشفته و پریشان کن. ^{۱۶}آنها را چنان مغبون کن که به
 تو التماس کنند. ^{۱۷}آنها را در انجام نقشه‌هایشان با شکست مواجه ساز. بگذار
 در ننگ و رسوایی جان بسپارند ^{۱۸}و بدانند که تنها تو خدای متعال هستی و
 در سراسر جهان حکومت می‌کنی.

داو ۲۲:۴ و ۲۳

داو ۲۵:۷ : ۲۱:۸

توا ۱۱:۲۰ : ۱۲:۸۳

اش ۱۸:۹ : ۱۴:۸۳

۱۵:۸۳

مز ۹:۵۸

مز ۲۹:۱۰ : ۱۶:۸۳

اش ۲۱:۴۵ : ۱۸:۸۳

موضوع: حضور زنده خدا بزرگترین شادی ما است. حضور با طراوت خدا
 به ما کمک می‌کند تا در قوت، فیض، و جلال رشد کنیم.

نویسنده: پسران قورح

۸۴ ای خداوند قادر متعال، چه دلپذیر است خانهٔ تو! ^۱دلَم هوای صحنهای
 تو را کرده است! تمام وجودم مشتاق ملاقات توست، ای خدای
 زنده! ^۲ای خداوند قادر متعال که پادشاه من هستی! در کنار قربانگاههای خانهٔ
 تو، حتی گنجشگها نیز برای خود خانه یافته‌اند و پرستوها آشیانه ساخته‌اند تا
 بچه‌های خود را در آن بگذارند. ^۳خوشابه حال آنانی که در خانهٔ تو ساکنند
 و پیوسته تو را حمد می‌گویند! ^۴خوشابحال کسانی که از تو قوت می‌یابند و

مز ۵:۲۷ : ۱:۸۴
 مز ۲:۸۴
 مز ۲۱:۴۲ : ۱:۴۳
 مز ۳:۸۴
 مز ۴:۴۳
 مز ۴:۶۵ : ۴:۸۴

۴:۱، ۵:۸۴ نویسنده آرزو داشت که از این دنیای پرهیاهو
 پا بیرون نهد و خدا را در خانه مقدسش ملاقات کند.
 درست است که می‌توانیم خدا را در هر جا و هر وقت
 ملاقات کنیم، اما رفتن به داخل ساختمان کلیسا به ما
 کمک می‌کند که خود را از هیاهوی زندگی کنار بکشیم
 و وارد جایی شویم که بتوان به‌دور از دغدغه، تعمق و
 دعا کرد. آنچه باعث سرور و شادی ما می‌شود، ساختمان
 زیبای کلیسا نیست، بلکه دعا و سرود و تعلیم و موعظه و
 مشارکتی است که در آنجا صورت می‌پذیرد.

۷:۵، ۸:۴ زائرین خانه خدا از بیابان خشک (یا «بیکا»،
 یعنی وادی گریه) عبور می‌کردند. محل این بیابان
 مشخص نشده، و اشاره به آن شاید فقط حالت نمادین

باره غراب و ذئب، مراجعه کنید به داوران ۲۵:۷؛ برای
 ذبح و صلوموع مراجعه کنید به داوران (۲۱:۸).

۱۸:۱۳، ۱۹:۸۳ فرمانروایان ملت‌ها قدرت عظیمی اعمال می‌کنند
 و مسیر تاریخ و مردمان را تغییر می‌دهند. در اطراف یهودا
 اقوام بت پرستی بودند که قصد نابودی یهودا را داشتند. آساف
 دعا کرد که خدا نفس گرم داوری خود را بر آنان بدمد تا
 آنها با دیدن شکست خود بدانند که خداوند برتر از همه
 حاکمان جهان است. بعضی اوقات قبل از آنکه به بالا نگاه
 کنیم و خداوند را ببینیم، باید به خاک بیفتیم؛ قبل از آنکه
 بتوانیم به پیروزی نهایی برسیم، باید شکست بخوریم. آیا
 بهتر نیست به‌هنگام سعادت و خوشبختی خداوند را جستجو
 کنیم، تا اینکه صبر کنیم تا مجازات او بر ما نازل شود؟

از صمیم قلب تو را پیروی می‌کنند. وقتی آنان از بیابان خشک عبور کنند در آنجا چشمه‌ها بوجود خواهند آورد و باران رحمت و برکات بر آن زمین خواهد بارید. ^۷آنان از قدرت به قدرت منتقل خواهند شد و سرانجام بر کوه صهیون در حضور تو، ای خدا خواهند ایستاد.

^۸ای خداوند قادر متعال، دعای مرا اجابت فرما! ای خدای یعقوب، تقاضای مرا بشنو! ^۹ای خدایی که سپر ما هستی، بر پادشاه برگزیده خود نظر لطف بیافکن. ^{۱۰}یک روز در صحنهای خانه تو بودن بهتر است از هزار سال در هر جای دیگر در این دنیا! نوکری در خانه تو را بیشتر می‌پسندم تا اربابی در قصرهای شروان. ^{۱۱}زیرا تو ای خداوند، نور ما هستی! تو حافظ و نگهدارنده ما هستی! تو به ما فیض و جلال خواهی داد و هیچ چیز نیکو را منع نخواهی کرد از آنانی که به راستی عمل می‌کنند. ^{۱۲}ای خداوند قادر متعال، خوشابه حال کسی که بر تو توکل دارد!

موضوع: از تکریم نمودن خدا تا دریافت تفقد الهی. تکریم به بخشایش منتهی می‌شود که حاصل آن بازیابی محبت و شادی ما برای خدا است.

نویسنده: پسران قورح

ای خداوند، این سرزمین مورد لطف تو واقع شده است. تو بنی اسرائیل را از اسارت باز آورده‌ای. ^۲خطای امت خود را بخشیده‌ای؛ تمام گناهان ایشان را آمرزیده‌ای؛ ^۳خشم تو دیگر بر آنها فروخته نمی‌شود. ^۴اکنون ای خدای نجات‌دهنده، ما را بسوی خود باز گردان و دیگر بر ما خشم مگیر. ^۵آیا تا به ابد بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا نسل‌های آینده ما نیز مورد خشم تو قرار خواهند گرفت؟ ^۶آیا به ما حیاتی تازه عطا نخواهی فرمود تا از حضور تو شادی کنیم؟ ^۷خداوندا، رحمت خود را بر ما ظاهر کن و ما را نجات ده!

می‌دهد که هیچ چیزی را که به خیریت دائمی ما باشد، از ما دریغ ندارد. او وسایل لازم را در اختیار ما خواهد گذاشت تا در طریق او گام بر داریم، اما این ما هستیم که باید در این طریق گام بر داریم. اگر از او اطاعت کنیم، او هیچ چیزی را که برای زندگی خداپسندانه لازم باشد، از ما دریغ نخواهد داشت.

۷۰۶:۸۵ سراینده مزبور از خدا می‌خواهد که حیاتی تازه به قومش عطا فرماید. خدا قادر است که هم به کلیساها و هم به تک تک افراد حیاتی نو عطا کند. او می‌تواند محبت خود را بر ما بریزد و محبت ما را نسبت به خودش بار دیگر احیا نماید. اگر شما در کلیسا، خانواده، یا زندگی روحانی خود به حیاتی تازه نیاز دارید، از خدا بخواهید که با محبت و مهربانی خود شما را لمس کند.

داشته باشد و منظور مرحله‌ای از کشمکشها و گریه‌هایی باشد که انسان برای ملاقات خدا باید پشت سر بگذارد. دریافت قدرت بیشتر در حضور خدا غالباً به دنبال عبور از «مکان‌های خشک زندگی» تحقق می‌یابد. اگر امروز از بیابان خشک می‌گذرید، مطمئن باشید که راه رسیدن به خدا را طی می‌کنید، نه راه دور شدن از او را.

۶۸:۴ بیابان خشک شاید مکانی واقعی نبوده، بلکه نمادی است از مکانی خشک که در اثر یارانی معجزه‌آسا به دشتی حاصل‌خیز تبدیل می‌شود. کسی که دوست دارد در حضور خدا به سر برسد، شرایط نامساعد را فرصت‌های خوبی به‌شمار می‌آورد برای چشیدن مجدد امانت و برکت خدا.

۱۱:۸۴ این آیه وعده نمی‌دهد که خدا هر چیزی را که ما فکر می‌کنیم خوب است به ما خواهد داد، بلکه وعده

۶:۸۴
مز ۳۵:۱۰۷
۷:۸۴
تث ۱۶:۱۶
تو ۲:۱۸
اش ۳۱:۴۰
۸:۸۴
مز ۵:۵۹ : ۱:۸۱
۹:۸۴
پیدا ۱:۱۵
۲ سمو ۱۱:۱۹
مز ۱۱:۹-۱۱۵
۱۰:۸۴
تو ۲:۵۳
مز ۴:۲۷
۱۱:۸۴
مز ۱۰:۳۴
اش ۲۰:۶۰ و ۱۹:۲۰

۱:۸۵
ار ۱۸:۳۰
حز ۲۵:۳۹
یول ۱:۳
۲:۸۵
اعد ۱۹:۱۴
ار ۳۴:۳۱
مز ۱:۳۲
۳:۸۵
خرو ۱۲:۳۲
مز ۳۸:۷۸

۸:۸۵
مز ۱۱:۲۹ : ۵۷:۷۸
۹:۸۵
مز ۱۸:۳۴ : ۱۱:۸۴
۱۰:۸۵
مز ۴:۸۹
۱۱:۸۵
اش ۸:۴۵

۱هر آنچه که خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم، صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه احمقانه و گناه آلود خود باز نگردیم. ^۱ به یقین، خداوند کسانی را که او را احترام می کنند می رهااند؛ او شکوه و عظمت از دست رفته سرزمین ما را به ما باز خواهد گرداند. ^۲ رحمت و راستی با هم ملاقات کرده اند؛ عدالت و صلح یکدیگر را بوسیده اند! ^۳ راستی از زمین می روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می کند. ^۴ خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد. ^۵ عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آماده خواهد ساخت.

موضوع: اعتماد صادقانه به خدا در عمق مشکلات.

نویسنده: داود

۲:۸۶
مز ۳:۴ : ۲۰:۲۵
۴:۸۶
مز ۱:۲۵
۵:۸۶
مز ۸:۱۰۳ : ۴:۱۰۳
۷:۸۶
مز ۱۵:۱۴ و ۱۵
۸:۸۶
خرو ۱۱:۱۵
۹:۸۶
اش ۲۳:۶۶
۱۰:۸۶
تث ۳۹:۳۲
اش ۱۰۶:۴۴
مر ۲۹:۱۲
اقرن ۴:۸
۱۱:۸۶
مز ۵:۲۵
ار ۳۹:۳۲
۱۲:۸۶
مز ۱:۱۱۱

۸۶ ای خداوند، دعای مرا بشنو و آن را اجابت فرما، زیرا ضعیف و درمانده ام. ^۱ جان مرا حفظ کن و مرا نجات ده زیرا من بنده وفادار تو هستم و بر تو توکل دارم. ^۲ بر من رحمت فرما، زیرا تمام روز به درگاه تو دعا می کنم. ^۳ بنده خود را شاد کن، زیرا تنها تو را می پرستم. ^۴ تو برای آنانی که تو را می خوانند نیکو و بخشنده و بسیار رحیم هستی . ^۵ ای خداوند، دعای مرا اجابت فرما! به ناله من توجه نما! ^۶ به هنگام سختی تو را خواهم خواند، زیرا دعای مرا مستجاب خواهی فرمود. ^۷ خداوند، خدایی دیگر مانند تو وجود ندارد. کارهای تو بی نظیر است. ^۸ همه قومهایی که آفریده ای خواهند آمد و تو را پرستش نموده، نام تو را خواهند ستود. ^۹ تو بزرگ و قادر هستی و معجزه می نمایی؛ تنها تو خدا هستی! ^{۱۰} خداوند، راه خود را به من نشان ده تا وفادارانه در آن گام بردارم. مرا یاری ده تا بدون شک و دودلی تو را خدمت نمایم. ^{۱۱} با تمام وجودم تو را حمد و سپاس خواهم گفت و پیوسته عظمت نام تو را بیان خواهم نمود، ^{۱۲} زیرا رحمت تو در حق من بسیار عظیم است؛ تو مرا از خطر مرگ رها کرده ای!

۱۱۰:۸۵ این ویژگی ها یعنی، رحمت، راستی، عدالت، و صلح، دشمنانی نیستند که موقتاً به یکدیگر آتش بس داده باشند، بلکه همکاری هستند که برای کار با یکدیگر دست به دست هم داده اند. آنها فوران راستی بر روی زمین هستند.
۱۰:۸۶ خدای کتاب مقدس منحصر به فرد است! او زنده و قادر است که برای دوستداران خود معجزات عظیم انجام دهد. همه خدایان ساخته انسان در مقابل او فاقد قدرتند زیرا صرفاً اختراع فکر انسانند و حیات ندارند. جلال و حرمت و قدرت تنها برانده خداوند است (مکاشفه ۱۱:۴). با آنکه مردم در سرتاسر دنیا به خدایان بسیاری معتقدند، هرگز نباید نگران باشید که خدا فقط یکی از خدایان متعدد است، یا اینکه شک کنید که شاید خدای اشتباهی را می پرستید. خدای خالق عالم هستی یگانه خدای حقیقی است.
۱۲:۸۶ حمد گفتن خدا با تمام وجود یعنی سپاسگزاری از خدا و جلال دادن او در همه شئون زندگی. ما باید وفاداری خود را به او در هر قسمت از زندگی خود نشان دهیم، نه صرفاً با رفتن به کلیسا. اگر با تمام وجود خدا را تکریم کنیم، در آن صورت، کار و روابط و استفاده ما از پول، و کلاً تمامی خواسته هایمان موافق اراده او خواهد بود.

۱۱۰:۸۵ این ویژگی ها یعنی، رحمت، راستی، عدالت، و صلح، دشمنانی نیستند که موقتاً به یکدیگر آتش بس داده باشند، بلکه همکاری هستند که برای کار با یکدیگر دست به دست هم داده اند. آنها فوران راستی بر روی زمین هستند.
۱۰:۸۶ خدای کتاب مقدس منحصر به فرد است! او زنده و قادر است که برای دوستداران خود معجزات عظیم انجام دهد. همه خدایان ساخته انسان در مقابل او فاقد قدرتند زیرا صرفاً اختراع فکر انسانند و حیات ندارند. جلال و حرمت و قدرت تنها برانده خداوند است (مکاشفه ۱۱:۴). با آنکه مردم در سرتاسر دنیا به خدایان بسیاری معتقدند، هرگز

۱۴:۸۶
مز ۳:۵۴

۱۷:۸۶
مز ۱۳:۱۱۸ : ۱۰:۱۱۲
۱۲۲:۱۱۹

۱۴:۸۶
مز ۳:۵۴

۱۷:۸۶
مز ۱۳:۱۱۸ : ۱۰:۱۱۲
۱۲۲:۱۱۹

۱۴:۸۶
مز ۳:۵۴

۱۷:۸۶
مز ۱۳:۱۱۸ : ۱۰:۱۱۲
۱۲۲:۱۱۹

موضوع: اورشلیم، جایی که همه ایمانداران روزی در آنجا جمع خواهند شد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۸۷

اورشلیم بر کوه‌های مقدس بنا شده است. ۲ خداوند آن را بیش از سایر شهرهای اسرائیل دوست دارد. ۳ ای شهر خدا، به سخنانی که خدا در باره تو گفته است گوش کن:

۴ «فلسطین و صور و حبشه به تو، ای اورشلیم، تعلق دارند و مصر و بابل جزو ممالکی می‌باشند که مرا می‌شناسند.»

۵ درباره اورشلیم خواهند گفت که تمام قومهای دنیا به آن تعلق دارند و اینکه خدای قادر متعال اورشلیم را قوی خواهد ساخت. ۶ هنگامی که خداوند اسامی قومها را ثبت نماید، همه آنها را به اورشلیم نسبت خواهد داد. ۷ آن قومها سرودخوانان و رقص کنان خواهند گفت: «اورشلیم سرچشمه همه برکات و خوشیهای ماست!»

موضوع: در عمق درماندگی. خدا بدترین مصائب ما را درک می‌کند.

نویسنده: هیمان، یکی از پسران قورح (احتمالاً همان شخصی که در

۱ تواریخ ۱۹:۱۵ ؛ ۴۱:۱۶ ؛ ۵۴:۲۵ به‌عنوان نبی پادشاه از او نام برده شده است).

۸۸

ای خداوند، ای خدای نجات من، شب و روز در حضور تو گریه و زاری کرده‌ام. ۲ ادعای مرا بشنو و به ناله‌ام توجه فرما. ۳ زندگی

زندگی نیز مایوس شده است. با آنکه اوضاع بد بود و بدتر هم می‌شد، او قادر بود همه چیز را به خدا بگوید. این مزبور یکی از معدود مزامیری است که پاسخ یا امیدی ارائه نمی‌دهد. فکر نکنید که همیشه باید شاد و مثبت باشید. خلاصی از اندوه و شفا از افسردگی، به زمان نیاز دارد. هر چقدر هم غمگین باشیم، باز می‌توانیم مشکلات خود را نزد خدا ببریم و درد و رنج خود را برای او بیان کنیم.

۱:۸۷ باب اینجا اورشلیم و معبد آن، مظهر جامعه آینده همه ایمانداران تلقی شده است. این مزبور آن شهر مقدس الهی و آسمانی را پیشگویی می‌کند که در مکاشفه ۲۷-۱۰:۲۱ توصیف شده است. افتخار زندگی کردن در آنجا به همه کسانی بخشیده شده که نامشان در کتاب زندگانی بره ثبت شده است (مکاشفه ۲۷:۲۱).

۱:۸۸ باب آیا هرگز احساس کرده‌اید که به پایان راه رسیده‌اید؟ سراینده مزبور به قدری غمگین است که از

۱:۸۸

مز ۵:۲۴ ؛ ۲:۲۲

لو ۷:۱۸

۳:۸۸

مز ۱۸:۱۰۷ ؛ ۱۱۶:۳

من پر از رنج و مصیبت است؛ جانم به لب رسیده است! ^۴رقمی در من نمانده است؛ مانند مرده شده‌ام، ^۵مانند کشته‌ای که به قبر سپرده شده، مانند مرده‌ای که دیگر به یاد نخواهی آورد و لطف خود را شامل حالش نخواهی فرمود. ^۶تو مرا به اعماق تاریکی انداخته‌ای ^۷غضب تو بر من سنگینی می‌کند؛ طوفان خشم تو مرا در بر گرفته است. ^۸آشنایانم را از من دور کرده‌ای و آنها را از من بیزار ساخته‌ای. چنان گرفتار شده‌ام که نمی‌توانم برای خلاصی خود چاره‌ای بیاندیشم. ^۹چشمانم از شدت گریه ضعیف شده‌اند. ای خداوند، هر روز از تو درخواست کمک نموده و دست نیاز بسویت دراز می‌کنم تا بر من رحم کنی. ^{۱۰}وقتی بمیرم، دیگر معجزات و کمک تو برایم چه فایده خواهد داشت؟ آنوقت دیگر چگونه می‌توانم تو را ستایش کنم؟ ^{۱۱}مگر آنانی که در قبر هستند می‌توانند از رحمت و وفاداری تو سخن بگویند؟ ^{۱۲}آیا معجزه تو در آن مکان تاریک دیده می‌شود؟ آیا می‌توان در عالم خاموشی از وفاداری و عدالت تو سخن گفت؟

^{۱۳}خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم و کمک می‌طلبم. هر روز صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم. ^{۱۴}چرا مرا ترک نموده و روی خود را از من برگردانیده‌ای؟ ^{۱۵}از اوان کودکی تا کنون، در رنج و خطر مرگ بوده‌ام و همیشه از دست تو تنبیه شده‌ام. ^{۱۶}اخشم شدید تو مرا پریشان کرده و از ترس تو بیجان شده‌ام. ^{۱۷}خشم تو و ترس از تو تمام روز چون سیل از هر سو مرا احاطه می‌کند. ^{۱۸}دوستان و عزیزانم را از من دور کرده‌ای؛ تاریکی تنها مونس من است.

موضوع: وعده خدا برای حفظ نسل داود. وعده خدا در عیسی مسیح تحقق یافت، زیرا او از نسل داود است و تا ابد سلطنت خواهد کرد. محبت و لطفی که به داود وعده داده شد، در مسیح از آن ما است.

نویسنده: ایтан (یکی از رهبران قبیله لاوی و احتمالاً یکی از سرایندگان ارشد در معبد، ۱ تواریخ ۱۵: ۱۷، ۱۹)، یا یکی از فرزندان او. ای خداوند، رحمت تو را همواره خواهم ستود و با زبان خود پیوسته از وفاداری تو سخن خواهم گفت، ^۲زیرا رحمت تو همیشگی است و وفاداری تو چون آسمانها پایدار است. ^۳تو با خادم برگزیده‌ات داود عهد

۸۹

نکرد، این آیات را فقط می‌توان پیشگویی‌ای دانست در باره سلطنت آینده عیسی مسیح، که از نسل داود بود. آیه ۲۷ سلطنت بی‌پایان داود را پیشگویی می‌کند که در سلطنت آینده مسیح بر جهان تحقق خواهد یافت (ر.ش). به مکاشفه ۵: ۲۲).

۱: ۸۹ باب این مزمور برای توصیف سلطنت پرشکوه داود پادشاه نوشته شده است. خدا وعده داده بود که داود را پر قدرتمندترین پادشاه جهان بسازد و سلطنت فرزندانش را تا ابد برقرار دارد (۲ سموئیل ۷: ۱۶-۱۶). از آنجا که اورشلم نابود شد و دیگر پادشاهی در آنجا سلطنت

۵:۸۸	۱۲:۳۱
اش ۸۵:۳	
۶:۸۸	۳:۱۴۳
مز ۴:۳۲؛ ۷:۴۲؛ ۱۵:۶۹؛	مراتی ۵۵:۳
۸:۸۸	
ایو ۱۰:۳۰؛ ۱۹:۱۹	۱۱:۳۱
۹:۸۸	
ایو ۱۳:۱۱	
مز ۷:۶؛ ۲۰:۲۲	
۱۰:۸۸	
مز ۵:۶	
۱۳:۸۸	
مز ۳:۵؛ ۱۱۹:۱۴۷	
۱۴:۸۸	
مز ۱:۱۳	
۱۷:۸۸	
مز ۱۶:۱۲؛ ۲۲:۱۶	
۱:۸۹	
مز ۱۰:۴۰؛ ۱۶:۵۹	
۲:۸۹	
مز ۵:۳۶	
۳:۸۹	
۲ سمو ۱۶:۷	
مز ۱۱:۱۳۲	
اش ۷:۹	
لو ۳۳:۳۱؛ ۱	

بسته‌ای و وعده کرده‌ای که تخت سلطنت او را تا ابد، نسل اندر نسل، پایدار خواهی داشت.

ای خداوند، آسمانها از کارهای شگفت‌انگیز تو تعریف می‌کنند و امانت و وفاداری تو را می‌ستایند. ^۶در آسمانها کیست که با تو برابری کند؟ در میان موجودات آسمانی چه کسی را می‌توان به تو تشبیه کرد؟ ^۷تو در میان مقدسین مورد ستایش هستی؛ آنان با ترس و احترام گرداگرد تو ایستاده‌اند. ^۸ای خداوند قادر متعال، کیست مانند تو؟ تو در قدرت و امانت بی‌نظیری! ^۹بر امواج دریاها مسلط هستی و طغیان آنها را آرام می‌گردانی. ^{۱۰}تو مصر را در هم کوبیدی و با دست توانای خود دشمنان را تار و مار ساختی. ^{۱۱}آسمانها و زمین و هر آنچه در آنهاست از آن تو می‌باشند؛ زیرا تو آنها را آفریده‌ای. ^{۱۲}شمال و جنوب را تو بوجود آورده‌ای. کوههای تابور و حرمون، مظهر قدرت تو می‌باشند. ^{۱۳}دست تو بسیار تواناست. تو خدای متعال هستی. ^{۱۴}افرمانروایی تو بر اساس عدل و انصاف است. در تمام کارهایت رحمت و راستی مشاهده می‌شود.

^{۱۵}خوشبحال مردمی که می‌دانند چگونه تو را تحسین و تمجید کنند، زیرا آنها در نور حضورت راه خواهند رفت. ^{۱۶}آنها تمام روز به نام تو شادی می‌کنند و بسبب عدالت تو سربلند می‌باشند. ^{۱۷}تو به ما قدرت می‌بخشی و به لطف خویش ما را پیروز و سرافراز می‌گردانی. ^{۱۸}ای خداوند، تو از ما حمایت کردی؛ ای خدای مقدس اسرائیل، تو به ما پادشاه بخشیدی. ^{۱۹}و ^{۲۰}خداوند، در عالم رویا با نبی خود سخن گفتمی و فرمودی: «در میان اسرائیل جوانی را برگزیده‌ام و او را سرافراز نموده‌ام تا پادشاه شود؛ او بنده من داود است! ^{۲۱}او را پایدار و توانا خواهم ساخت. ^{۲۲}دشمنانش بر او چیره نخواهند شد و گزندگی از مخالفانش به او نخواهد رسید. ^{۲۳}در برابر چشمان وی

۶:۸۹

مز ۱:۲۹؛ ۴:۹۶

۷:۸۹

مز ۲:۴۷؛ ۴:۹۶

۸:۸۹

مز ۱۰:۳۵

۹:۸۹

مز ۷:۶۵؛ ۲۹:۱۰۷

۱۰:۸۹

مز ۱۴:۱۸

۱۱:۸۹

پیدا ۱:۱

مز ۱:۲۴

۱۴:۸۹

مز ۲:۹۷؛ ۶:۹۸

۱۷:۸۹

مز ۳:۴۴؛ ۱۰:۷۵؛ ۱۴:۱۴۸

۱۹:۸۹

۲ سمو ۱۰:۱۷

۱ پاد ۳۴:۱۱

۲۰:۸۹

۱ سمو ۱۳:۱۶

اعما ۲۲:۱۳

۲۲:۸۹

۲ سمو ۱۱:۷

۲۳:۸۹

۲ سمو ۹:۷

غیرمنصفانه، عاری از محبت، یا فریبکارانه نمی‌تواند از خدا باشد.

۱۷:۸۹ «به لطف خویش ما را پیروز و سرافراز می‌سازی» به زمانی اشاره دارد که ما پر از گناه و ضعیف و ناتوانیم، و حتی برای کوچکترین کار روحانی فاقد صلاحیتیم. آنگاه اگر از روح خدا پر شویم، قدرت او از طریق ما جاری می‌شود و ما می‌توانیم کارهایی برای او انجام دهیم که فوق از انتظار ما است.

۱۹:۸۹ نبی‌ای که اینجا به او اشاره شده، ممکن است سموئیل باشد که داود را برای پادشاهی اسرائیل مسح کرد (۱ سموئیل ۱۶:۱-۱۳)؛ یا شاید ناتان باشد که وقتی داود پادشاه شد، نبی اسرائیل بود (۲ سموئیل ۷:۱۷-۴).

۵:۸۹ در صحن‌های آسمان، هزاران فرشته خداوند را می‌ستایند. این صحنه یکی از صحنه‌های با شکوه و با ایهت است که نشان می‌دهد خدا قابل قیاس با هیچ چیز نیست. قدرت و پاکی او، او را برتر از طبیعت و فرشتگان می‌سازد. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرشتگان نگاه کنید به تشبیه ۲:۳۳؛ لوقا ۱۳:۴؛ و عبرانیان ۱۲:۲۲.)

۱۵و۱۴:۸۹ عدل و انصاف تصویرگر اساس فرمانروایی خدا است و رحمت و راستی فضای آن را فرا گرفته است. اینها بیانگر جنبه‌های بنیادین نحوه رفتار خدا با انسان است. ما سفیران خدا باید به همین شکل با مردم رفتار کنیم. یقین حاصل کنید که اعمال شما استوار است بر عدل و انصاف و رحمت و راستی، زیرا هر عمل

۲۶:۸۹	بدخواهانش را از بین خواهیم برد و آنانی را که از او نفرت داشته باشند هلاک خواهیم نمود. ^{۲۴} پیوسته از وفاداری و رحمت من برخوردار خواهید بود و من او را پیروز و سرافراز خواهم ساخت. ^{۲۵} قلمرو فرمانروایی او را از دریای بزرگ تا رود فرات وسعت خواهیم بخشید. ^{۲۶} او مرا پدر خود و خدا و صخره نجات خویش خواهد خواند. ^{۲۷} من نیز با او چون نخستزاده خویش رفتار خواهم کرد و او را برتر از تمام پادشاهان جهان خواهم ساخت. ^{۲۸} رحمت خود را هرگز از او دریغ نخواهم داشت، زیرا عهد من با او عهدی دایمی می‌باشد. ^{۲۹} نسل او را تا ابد باقی خواهم گذاشت و سلطنت او جاودانی خواهد بود.
۲۷:۸۹ ۱۴:۷ سمو ۱۰:۲۲ اتوا	
۲۹:۸۹ ۴:۲ پاد ۷:۹ اش ۱۷:۳۳ ار	
۳۰:۸۹ ۱۴:۷ سمو	
۳۳:۸۹ ۱۵:۷ سمو	
۳۴:۸۹ ۱۹:۲۳ اعد ار ۲۱:۳۳	
۳۸:۸۹ ۹:۲۸ اتوار	
۳۹:۸۹ مز ۵۹:۷۸	
۴۰:۸۹ مز ۱۲:۸۰	
۴۲:۸۹ مز ۵:۲ مرانی	
۴۳:۸۹ مز ۶:۸۰	
۴۴:۸۹ مز ۱۰:۴۴	
۴۵:۸۹ مز ۷:۲۸	
۴۵:۸۹ مز ۱۶:۴۴	
۴۶:۸۹ مز ۵:۷۹	
۴۷:۸۹ ایو ۷:۷	
مز ۶۰:۳۹	
جا ۲:۱۱	
۴۸:۸۹ مز ۲۹:۲۲ عبر ۵:۱۱	

تمام اینها، باقیمانده‌ای از قوم خدا وفادار ماندند. قرن‌ها بعد، مسیح موعود، پادشاه ابدی، از خاندان و نسل داود آمد، درست همان طور که خدا وعده داده بود. خدا به همه وعده‌های خود عمل می‌کند. او حتی یک کلمه از سخنانش را پس نخواهد گرفت. می‌توانیم به خدا اعتماد کنیم که ما را نجات بخشد زیرا این را خودش وعده داده است (عبرانیان ۶:۱۳-۱۸). خدا کاملاً قابل اعتماد است.

۳۷-۳۴:۸۹ نظر به ناطاعتی دائمی اسرائیل در طول تاریخ، این وعده شگفت‌آور می‌نماید. خدا وعده داد که کسی از نسل داود همیشه بر تخت پادشاهی خواهد نشست (۲۹:۸۹)، اما اگر مردم ناطاعتی می‌کردند، مجازات می‌شدند (۲۲-۳۰:۸۹). اما با وجود ناطاعتی و مجازات آنها، خدا هرگز در حفظ وعده‌هایش قصور نکرد (۳۳:۸۹). اسرائیل ناطاعتی کرد، شرارت زیاد شد، کشور تجزیه گشت، تبعید شروع گردید، اما با

۴۹ ای خداوند، کجاست رحمت‌های گذشته تو؟ کجاست وعده رحمت تو که در نهایت وفاداری به داود دادی؟^{۵۰} ببین مردم چگونه مرا ملامت می‌کنند. بار ملامت‌های ایشان را بر دوش می‌کشم.^{۵۱} دشمنان پادشاه برگزیده‌ات را ریشخند می‌کنند و هر جا پای می‌نهد او را ملامت می‌نمایند.
 ۵۲ شکر و سپاس بر نام خداوند تا ابد! آمین! آمین!

د - کتاب چهارم مزامیر (۱:۹۰ تا ۴۸:۱۰۶)

در این کتاب، دعایی از موسی، مزموری درباره ستمگران، و مزموری در ستایش خدا به‌عنوان پادشاه به چشم می‌خورد. این مزامیر به ما یادآوری می‌کنند که باید جایگاه خود را به خاطر داشته باشیم و در مقابل خدای متعال مطیع باشیم.

موضوع: مقایسه طبیعت ابدی خدا با طبیعت ضعیف انسانی. طول عمر ما در این دنیا محدود است؛ از اینرو، موظفیم به‌طرز عاقلانه‌ای آن را مورد استفاده قرار دهیم، و فقط برای زمان حال زندگی نکنیم، بلکه همیشه خانه ابدی‌مان را مد نظر داشته باشیم. این مزمور اغلب در مراسم تدفین به کار می‌رود.

نویسنده: موسی؛ به این ترتیب، این قدیمی‌ترین مزمور می‌باشد. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره موسی، نگاه کنید به تاریخچه زندگی او در خروج فصل ۱۶.)

ای خداوند، تو همیشه پناهگاه ما بوده‌ای.
 ۹۰ قبل از آنکه دنیا را بیافرینی و کوه‌ها را بوجود آوری، تو بوده‌ای.
 تورا ابتداء و انتهای نیست.

۳ انسان را به خاک برمی‌گردانی و می‌گویی: «ای خاکیان، به خاک تبدیل شوید!»

۴ هزار سال در نظر تو چون یک روز، بلکه چون یک ساعت است.
 ۵ تو انسان را چون سیلاب از جای بر می‌کنی و می‌بری. زندگی او خوابی بیش نیست. او مانند گیاهی است که صبح می‌روید و می‌شکفت ولی عصر پژمرده و خشک می‌شود.

۷ بر اثر غضب تو ما رو به نابودی می‌رویم و خشم تو ما را پریشان و بی‌قرار

۱:۹۰
 تث ۲۷:۳۳
 حز ۱۶:۱۱
 ۲:۹۰
 پیندا ۱:۱
 مز ۲۷:۲۵ و ۲۴:۱۰۲

۴:۹۰
 مز ۵:۳۹
 ۲ پط ۸:۳
 ۵:۹۰
 ایو ۲:۱۴ : ۸:۲۰
 متی ۳۰:۶

ببینیم، بعضی اوقات از خود می‌پرسیم که آیا خدا قادر به این کار می‌باشد. اما این تصور نادرست را نکنید که خدا همان محدودیت‌های ما را دارد. خدا کاملاً از زمان آزاد است.

۴:۹۰ موسی به ما یادآوری می‌کند که هزار سال در نظر خدا چون یک روز است. خدا به زمان محدود نیست. وقتی سالها می‌گذرد و وضع دنیا بهتر نمی‌شود، به آسانی ما یوس می‌شویم. از آنجا که ما خود نمی‌توانیم آینده را

ساخته است.^۸ گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته‌ای و هیچ خطای ما از دید تو پنهان نیست.

^۹ روزهای زندگی ما بر اثر خشم تو کوتاه شده است و عمر خود را مثل یک خواب می‌گذرانیم.^{۱۰} «عمر ما هفتاد سال است و اگر قوی باشیم، شاید به هشتاد سال برسد. ولی در طول این مدت چیزی جز درد و رنج نصیب ما نمی‌شود. هر آن ممکن است عمرمان بسر آید و به عالم دیگر پرواز کنیم.»

^{۱۱} خداوندا، کیست که بداند شدت خشم تو چقدر است؟ کدام یک از ما چنان که باید و شاید از تو می‌ترسد؟^{۱۲} به ما یاد بده که بدانیم عمر ما چه زود گذر است تا در این عمر کوتاه با خردمندی زندگی کنیم.

^{۱۳} ای خداوند، تا به کی بر ما خشمگین خواهی بود. از خشم خود برگرد و بر بندگان خود رحم کن.^{۱۴} «صبحگاهان ما را از رحمت خود بهره‌مند گردان تا در تمام عمر خود شادمان باشیم.^{۱۵} به اندازه سالهایی که ما را ذلیل و خوار ساخته‌ای، ما را شاد و سرفراز گردان.^{۱۶} بگذار ما بندگان دیگر اعمال شگفت‌انگیز تو را مشاهده کنیم. عظمت خود را بر فرزندانمان نمایان ساز.^{۱۷} خداوندا، ما را مورد لطف خود قرار بده و در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما، بلی، در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما!»

موضوع: حفاظت خدا در بحبوحه خطرها. خدا وعده دنیایی عاری از خطر را نداده، اما وعده داده که هر گاه با خطر روبرو شدیم، به ما کمک کند.

نویسنده: ناشناس

آنکه به خدای قادر مطلق پناه می‌برد، زیر سایه او در امان خواهد بود. **۹۱** «او به خداوند خواهد گفت «تو پناهگاه و خدای من هستی.

من بر تو توکل دارم.»

^{۱۸} خداوند، تو را از هر دام خطرناک و بیماری کشنده خواهد رهانید. ^{۱۹} او تو را در زیر بالهای خود خواهد گرفت و از تو مراقبت خواهد کرد. وعده‌های امین او

۹:۹۰

مز ۳۳:۷۸

۱۰:۹۰

مز ۳۹:۷۸

جا ۷:۲۰:۱۲

۱۱:۹۰

مز ۷:۷۶

۱۲:۹۰

مز ۴:۳۹

۱۳:۹۰

تث ۳۶:۳۲

۱۴:۹۰

مز ۵:۱۰:۳ + ۸:۳۶

ار ۱۴:۳۱

۱۵:۹۰

مز ۴:۲۸:۶ + ۱۰:۳۱

۱۶:۹۰

مز ۱:۴۴

۱:۹۱

اش ۲:۲۵ + ۴:۳۲

۲:۹۱

مز ۵:۱۴۲ + ۲:۱۸

ار ۱۹:۱۶

۳:۹۱

توا ۹:۲

مز ۷:۱۲۴

۴:۹۱

مز ۷:۳۵ + ۱:۵۷ + ۷:۶۳

اش ۶:۱:۵۱

۱۲:۹۰ ما خیلی زود فراموش می‌کنیم که زندگی واقعاً چقدر کوتاه است. پذیرفتن کوتاهی عمر به ما کمک می‌کند تا از وقت کمی که داریم عاقلانه‌تر استفاده کنیم. این به ما کمک می‌کند که زندگی‌مان را برای خیریت ابدی به کار بگیریم، نه برای لذات آنی و زودگذر. به کوتاهی زندگی خود بیندیشید و از خود پرسید: «پیش از مردن می‌خواهم به چه چیز برسم؟ برای رسیدن به آن، امروز چه قدمی می‌توانم بردارم؟»

۸:۹۰ خدا از همه گناهان ما مطلع است چنانکه گویی گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته است، حتی گناهانی را که ما مخفی کرده‌ایم. لازم نیست گناهان خود را از خدا بپوشانیم زیرا می‌توانیم بی‌پرده و صادقانه با او صحبت کنیم. خدا از اعترافات ما یکه نمی‌خورد چون از قبل از آنها مطلع است. اما با وجود آنکه او اطلاعات وحشتناکی درباره ما دارد، ما را دوست می‌دارد و می‌خواهد ما را ببخشد. این امر به‌جای آنکه ما را بترساند، باید ما را تشویق کند.

برای تو چون سلاح و سپر می‌باشد. ^۵ و از بلاهای شب نخواهی ترسید و از حملات ناگهانی روز بیم نخواهی داشت. و بایی که در تاریکی می‌خزد تو را نخواهد ترساند و طاعونی که در روشنایی کشتار می‌کند تو را نخواهد هراساند. ^۷ اگر هزار نفر در کنار تو بیفتند و ده هزار نفر در اطراف تو جان بسپارند، به تو آسیبی نخواهد رسید. ^۸ تنها با چشمان خود، خواهی نگریست و مجازات گناهکاران را خواهی دید. ^۹ و هیچ بدی دامنگیر تو نخواهد شد و بلایی بر خانه تو سایه نخواهد افکند، زیرا تو به خداوند پناه برده‌ای و زیر سایهٔ خدای قادر متعال بسر می‌بری. ^{۱۱} او به فرشتگان خود دستور می‌دهد تا به هر راهی که بروی، از تو حمایت و محافظت کنند. ^{۱۲} آنها تو را روی دست خود خواهند گرفت تا پایت به سنگ نخورد. ^{۱۳} شیر درنده و مار سمی را زیر پاله خواهی کرد و آسیبی به تو نخواهد رسید! ^{۱۴} خداوند می‌فرماید: «آنانی را که مرا دوست دارند، نجات خواهم داد و کسانی را که مرا می‌شناسند، محافظت خواهم کرد. ^{۱۵} و وقتی دعا کنند، دعایشان را مستجاب خواهم ساخت و چون در زحمت بیفتند، به کمک ایشان خواهم شتافت؛ آنها را خواهم رهانید و سرفراز خواهم ساخت. ^{۱۶} به آنها عمر دراز خواهم بخشید و نجاتشان خواهم داد.»

۵:۹۱
ایو: ۱۹-۲۳
مز: ۴:۲۳

۱۱:۹۱
مز: ۷:۳۴
متی: ۶:۴
لو: ۱۱-۹:۴

۱۳:۹۱
داور: ۶:۱۴
لو: ۱۹:۱۰

۱۵:۹۱
اسمو: ۳۰:۲

موضوع: هر روز شکرگزار و وفادار باشید. از این مزمور در مراسم عبادتی روزهای سبّت در معبد استفاده می‌شد.

نویسنده: ناشناس

چه نیکوست خداوند را سپاس گفتن و نام خدای قادر متعال را با سرود ستایش کردن!

۹۲

^۲ هر صبح، از خداوند بخاطر رحمتش تشکر کنید و هر شب، امانت او را به یاد آورید. ^۳ او را با صدای رباب ده تار و به نغمهٔ بربط پپرسید. ^۴ ای خداوند، تو با کارهای خود، مرا شاد کرده‌ای؛ بسبب آنچه که برایم انجام داده‌ای، نغمه‌های شاد می‌خوانم.

۳:۹۲
اسمو: ۱۰:۵
توا: ۸:۱۳
نج: ۲۷:۱۲

پیام آوران خدا نیز باشند (متی ۱۳:۲؛ اعمال ۲۷:۲۳ و ۲۴). فرشتگان به جز موارد خاص، قابل رؤیت نیستند (اعداد ۳۱:۲۲؛ لوقا ۹:۲).

۲۰۱:۹۲ شکرگزاری از خدا کاری نیست که گاه به گاه انجام دهیم. شکرگزاری باید هر روز بر لبان ما باشد. هرگز نمی‌توانیم بگوییم که از والدین یا دوستان یا رهبران و به خصوص از خدا به اندازه کافی تشکر کرده‌ایم. وقتی شکرگزاری جزئی از زندگی‌مان شود، در خواهیم یافت که نگرشمان نسبت به زندگی تغییر کرده و شخصی مثبت‌تر، مهربان‌تر، با محبت‌تر، و فروتن‌تر شده‌ایم.

۹۱:۵ و ۹۱ وقتی هراسان هستیم، باید به یاد بیاوریم که خدا ملجا و پناهگاه ما است. ایمان نویسنده به محافظت خدا، او را در تمامی خطرات و ترسهای زندگی همراهی می‌کرد. ما نیز باید چنین اعتمادی به خدا داشته باشیم؛ ترسمان هر چه باشد، باید ایمان و اعتماد به او را جایگزین آن سازیم.

۱۱:۹۱ یکی از کارهای فرشتگان، محافظت از ایمانداران است (عبرانیان ۱:۱۴). در کتاب مقدس به وجود فرشتگان محافظ اشاره شده است (۱ پادشاهان ۵:۱۹؛ دانیال ۶:۲۲؛ متی ۱۰:۱۸؛ لوقا ۱۶:۲۲؛ اعمال ۷:۱۲)، اما ذکر نشده که آیا هر ایمانداری یک فرشته دارد یا نه. فرشتگان می‌توانند

۵ خداوند، اعمال تو بسیار با عظمت و شگفت‌انگیزند. افکار تو بی‌نهایت عمیق‌اند. ۶ شخص نادان درک نمی‌کند و آدم احمق این را نمی‌فهمد که ۷ هر چند گناهکاران مثل علف هرز می‌رویند و همهٔ بدکاران کامیاب هستند، ولی سرانجام، برای همیشه نابود خواهند شد. ۸ اما تو ای خداوند، تا ابد باقی و از همه برتر هستی! ۹ همه دشمنانت نابود خواهند شد و تمام بدکاران، از پای در خواهند آمد.

۵:۹۲

مز ۶:۳۶؛ ۵:۴۰؛ ۱۷:۱۳۹

روم ۳۳:۱۱

۷:۹۲

مز ۳۸:۳۷

۹:۹۲

مز ۲۰:۳۷؛ ۱:۵۸

۱۰ تو مرا همچون گاو وحشی نیرومند ساخته‌ای و با روغن خوشبوی تازه مرا معطر کرده‌ای. ۱۱ نابودی دشمنانم را با چشمانم دیده‌ام و خبر سقوط گناهکاران را با گوشهای خود شنیده‌ام.

۱۰:۹۲

مز ۵:۲۳؛ ۷:۴۵؛ ۱۰:۷۵

۱۲ خداشناسان، همچون درخت خرما ثمر می‌دهند و مانند درخت سرو و لبنان، رشد می‌کنند. ۱۳ آنان همچون درختانی هستند که در خانهٔ خداوند نشاندۀ شده‌اند و شکوفه می‌دهند. ۱۴ حتی در ایام پیری نیز، قوی و پرنشاط خواهند بود و ثمر خواهند داد، ۱۵ و اعلام خواهند کرد: «خدا عادل است؛ او تکیه‌گاه من است و در او هیچ بدی وجود ندارد.»

۱۴:۹۲

یو ۲:۱۵

۱۵:۹۲

روم ۱۴:۹

موضوع: طبیعت تغییرناپذیر و متعال خدا. خلقت او بیانگر قدرت عظیم او است.

نویسنده: ناشناس

۹۳ خداوند سلطنت می‌کند! او خود را به جلال و قدرت و عظمت آراسته است. زمین بر جای خود محکم شده و متزلزل نخواهد شد.

۱:۹۳

اش ۹:۵۱

۱۲ ای خداوند، تخت فرمانروایی تو از قدیم برقرار بوده است. تو از ازل بودی.

۳:۹۳

مز ۸۷:۹۸

۴:۹۳

مز ۷:۶۵

۱۳ خداوند، سیلابها طغیان نموده و می‌خورشند. ۱۴ اما تو که در آسمانها سلطنت می‌کنی، قوی‌تر از تمام سیلهای خروشان و امواج شکننده دریاها هستی!

واسطه یک عمر زندگی با خدا، چیزهای زیادی دارند که به دیگران بیاموزند. دوست یا خویشاوند سالخورده‌ای را بیایید تا از تجربه زندگی‌اش با خدا با شما سخن گوید و شما را دعوت کند تا قله‌های تازه‌ای از زندگی روحانی را فتح کنید.

۹۳:۱ باب مطابق احادیث یهود، هفت مزمور بعدی (۹۳ تا ۹۹) حاوی پیشگویی‌هایی است از بعضی از کارهای مسیح موعود. گفته می‌شود که مزمور ۹۳ در دوره پس از بازگشت از اسارت مورد استفاده قرار می‌گرفته، و احتمالاً در زمان حمله سنجاریب نوشته شده است (۲ پادشاهان ۱۸ و ۱۹).

۱۲ و ۱۳ درخت خرما به عمر طولانی‌اش معروف است. تشبیه شخص به درخت خرما به معنی راست‌قامت بودن او و برخورداری‌اش از زندگی طولانی است. سروهای لبنان تا ۴۰ متر ارتفاع و ۱۰ متر محیط داشتند؛ از این رو، بسیار محکم و متزلزل‌ناپذیر بودند. سراینده مزمور ایمانداران را درختانی راست‌قامت، محکم، و متزلزل‌ناپذیر می‌انگارد.

۱۴:۹۲ تکریم خدا فقط به جوانان که از قوای بدنی و شور و نشاط برخوردارند، محدود نیست. ایمانداران وفادار، حتی در سن پیری نیز می‌توانند ثمرات روحانی به بار آورند. سالخوردگان وفادار بسیاری هستند که به

ای خداوند، تمام وعده‌های تو راست است. خانه‌ی تو برای همیشه با قدوسیت آراسته شده است.

موضوع: خدا قوم خود را از مجازات سختی که در انتظار شریران است، حفظ خواهد کرد. از آنجا که خدا مقدس و عادل است، ما می‌توانیم مطمئن باشیم که شریران پیروز نخواهند شد.

نویسنده: ناشناس

ای خداوند، ای خدای انتقام گیرنده، قدرتت را نشان بده. ^{۱۲} ای داور جهان، برخیز و متکبران را به سزای اعمالشان برسان. ^{۱۳} گناهکاران تا به کی پیروز و سرافراز خواهند بود؟ ^{۱۴} همه‌ی بدکاران، گستاخ و ستمگر هستند و حرفهای ناروا می‌زنند. ^{۱۵} قوم تو را از بین می‌برند و بر بندگانت ظلم می‌کنند. ^{۱۶} بیوه زنان و غریبان و یتیمان را می‌کشند. ^{۱۷} این ستمکاران می‌گویند: «خداوند ما را نمی‌بیند و متوجه کارهای ما نمی‌شود.»

^{۱۸} ای قوم من، چرا اینقدر نادان هستی؟ کی به سر عقل خواهید آمد؟ ^{۱۹} آیا خدا که به ما گوش داده است، خودش نمی‌شنود؟ او که به ما چشم داده است، آیا نمی‌بیند؟ ^{۲۰} او که همه‌ی قومها را مجازات می‌کند، آیا شما را مجازات نخواهد کرد؟ او که همه چیز را به انسان می‌آموزد، آیا نمی‌داند که شما چه می‌کنید؟ ^{۲۱} خداوند از فکر انسان آگاه است و می‌داند که فکر او پوچ و بیهوده است.

^{۲۲} خوشبختانه حال کسی که تو، ای خداوند، او را تأدیب می‌کنی و قوانین خود را به او می‌آموزی. ^{۲۳} چنین شخصی، در روزهایی که تو گناهکاران را گرفتار می‌سازی و نابود می‌کنی، آسوده خاطر و درمان خواهد بود. ^{۲۴} خداوند قوم برگزیده خود را ترک نخواهد کرد و ایشان را از یاد نخواهد برد. ^{۲۵} بار دیگر داوری از روی عدل و انصاف اجرا خواهد شد و همه‌ی درستکاران از آن پشتیبانی خواهند کرد.

^{۲۶} کیست که به طرفداری از من برخیزد و در مقابل گناهکاران ایستادگی کند؟ چه کسی حاضر است با من علیه بدکاران بجنگد؟ ^{۲۷} اگر خداوند مددکار

۱:۹۴
تث ۳۵:۳۲
اش ۴:۳۵
روم ۱۹:۱۲

۶:۹۴
ایو ۱۳:۲۲
اش ۲:۱۰

۹:۹۴
خرو ۱۱:۴
امت ۱۲:۲۰

۱۱:۹۴
اقرن ۲۰:۳

۱۲:۹۴
تث ۵:۸
مز ۱۵:۹
عبر ۶:۱۲

۱۴:۹۴
روم ۲:۱۱

۱۵:۹۴
اش ۳:۴۲
میکا ۹:۷

۱۶:۹۴
اعد ۳۵:۱۰

ما را تنبیه کند، همانگونه که پدر مهربان فرزندش را تنبیه می‌کند تا اصلاح شود؛ تنبیه برای کودک چندان خوشایند نیست، اما برای تشخیص درست از نادرست ضروری است. کتاب مقدس می‌فرماید که: «تنبیه شدن خوشایند نیست... اما نتیجه آن، زندگی پاک و صفات پسندیده است که مدتی بعد از آن ظاهر خواهد شد» (عبرانیان ۱۱:۱۲). هرگاه دست تأدیب کننده خدا را بر خود احساس می‌کنید، آن را دال بر محبت او بدانید.

۵:۹۳ برای ورود به فرمانروایی جاودانی خدا باید مقدس بود. خدا هرگز کاری انجام نمی‌دهد که غیرمقدس باشد، و نیز اجازه نخواهد داد چنین چیزی به بقای خود ادامه دهد. این امر هشداری است علیه استفاده از روشهای غیرمقدس برای رسیدن به هدفی مقدس، زیرا خدا می‌فرماید: «مقدس باشید زیرا من خداوند، خدای شما مقدس هستم» (لاویان ۱۹:۲).

۱۳:۸:۹۴ بعضی اوقات خدا برای کمک به ما باید

من نمی‌بود بزودی از بین می‌رفتم.^{۱۸} وقتی فریاد زدم که پاهایم می‌لغزند! تو، ای خداوند رحیم، به فریادم رسیدی و نگذاشتی بیافتم.

^{۱۹} هنگامی که فکرم ناراحت و دلم بی‌قرار است، ای خداوند، تو مرا دلداری می‌دهی و به من آسودگی خاطر می‌بخشی.

^{۲۰} آیا حکمرانان شرور از حمایت تو برخوردار خواهند بود که به نام قانون هر نوع ظلمی را مرتکب می‌شوند؟^{۲۱} آنها علیه درستکاران توطئه می‌چینند و بی‌گناهان را به مرگ محکوم می‌کنند.^{۲۲} اما خداوند صخره و پناهگاه من است و مرا از هر گزندی حفظ می‌کند.

^{۲۳} خداوند، شروران و بدکاران را به سزای اعمالشان خواهد رسانید و آنها را از بین خواهد برد. آری، خداوند، خدای ما، ایشان را نابود خواهد کرد.

موضوع: دعوت به پرستش خدا

نویسنده: داود

بیایید خداوند را ستایش کنیم و در وصف «صخره» نجات خود،
۹۵ با شادی سرود بخوانیم!^۱ با شکرگزاری به حضور او بیاییم و با سرودهای شاد او را بپرستیم!^۲ زیرا خداوند، خدای عظیمی است؛ او پادشاهی است که بر همه خدایان فرمان می‌راند.^۳ اعماق زمین در دست خداوند است و بلندی و عظمت کوه‌ها از آن او می‌باشد.^۴ آبها و خشکی‌ها را خدا بوجود آورده و آنها به او تعلق دارند.

بیایید در برابر خدا، سر فرود آوریم و او را عبادت کنیم. بیایید در حضور آفریننده خود زانو بزنیم.^۵ ما قوم او هستیم و او خدای ما، ما گله او هستیم و او شبان ما. ای کاش امروز صدای خداوند را بشنوید که می‌فرماید:^۶ «سختدل و نامطیع نباشید چنانکه اجداد شما در صحرای مریبا و مسامطیع شدند.^۷ در آنجا، اجداد شما، هر چند بارها معجزات و اعمال شگفت‌انگیز مرا دیدند، اما

۱۹:۹۴

اش ۷:۱۸؛ ۱۳:۶۶

۲۰:۹۴

مز ۵۸:۲

۲۱:۹۴

خرو ۲۳:۷

متی ۲۷:۴

۲۳:۹۴

مز ۱۴۰:۱۱۹

۴:۹۵

مز ۱۳۵:۵

۵:۹۵

پیدا ۱:۹ و ۱۰

۷:۹۵

عبر ۳:۷-۱۱، ۴:۱۵

۸:۹۵

اعد ۲۰:۱۳

تث ۱۶:۶

۹:۹۵

اعد ۱۴:۲۲

آورد و مفید سازد. داود ما را از سخت کردن دل‌های خود بر حذر می‌دارد، همان کاری که بنی اسرائیل با مخالفت کردن با اراده خدا کردند (خروج ۱۷:۷). آنها به قدری مطمئن بودند که خدا نمی‌تواند نجاتشان دهد که به آسانی ایمان خود را از دست دادند. وقتی کسی سختدل می‌شود، آنقدر بر پیروی از راه‌های خود سماجت می‌کند که دیگر قادر به بازگشت به سوی خدا نخواهد بود. همه اینها به یکباره اتفاق نمی‌افتد، بلکه نتیجه بی‌توجهی ممتد به اراده خدا است. اگر برای مدتی طولانی با خدا مخالفت کنید، شاید او شما را مانند نانی سفت‌شده که بی‌فایده و بی‌ارزش است، دور بیندازد.

۱۹:۹۴ همه ما تجربه کرده‌ایم که در مقاطعی از زندگی مان، شک‌ها و تردیدها افکار ما را پر می‌سازند. سراینده مزمور می‌بیند که بدکاران سعادتمندند و به دیگران ستم می‌کنند (۷۳:۹۴)؛ حکمرانان فاسدند (۲۰:۹۴) و بی‌گناهان محکوم می‌شوند (۹۴:۲۱ و ۲۲). امروز نیز در دنیای خود شاهد همین وقایع هستیم. اما از آنجا که می‌دانیم خدا اجازه نخواهد داد که شرارت تا ابد باقی بماند، باید به برنامه زمانی او اعتماد داشته، مسؤلانه فرمانبردار باشیم.

۸:۹۵ سختدلی به اندازه یک تکه گل یا نان سفت‌شده بی‌فایده است. هیچ چیز نمی‌تواند آن را به شکل اول در

باز به من شک کردند. 'امدت چهل سال، از آنها محزون و بیزار بودم، زیرا دل و فکرشان از من دور بود و نمی‌خواستند دستوراتم را اطاعت نمایند^{۱۱} تا اینکه خشمگین شده، قسم خوردم که نگذارم وارد سرزمینی شوند که وعده داده بودم در آن آرام و قرار بگیرند.

۱۰:۹۵
اعما ۳۶:۷؛ ۱۸:۱۳
عبر ۱۷:۳
۱۱:۹۵
تث ۳۵:۱
عبر ۵:۳:۴

موضوع: چگونه خدا را بستاییم. ما می‌توانیم برای او سرود بسراییم، در باره او با دیگران سخن بگوییم، او را بپرستیم، جلالش دهیم، به او هدیه بدهیم، و مقدس زندگی کنیم.

نویسنده: احتمالاً داود؛ زیرا این مزمور به سرود حمد داود در ۱ تواریخ ۱۶:۲۳-۳۶ شباهت زیاد دارد.

سرودی تازه در وصف خداوند بخوانید. ای همهٔ مردم دنیا در وصف خداوند سرود بخوانید. ^{۹۶} برای خداوند سرود بخوانید و نام او را حمد گوید. هر روز به مردم بشارت دهید که خداوند نجات می‌بخشد. ^۳ در میان قومه‌ها عظمت او را ذکر نمایید و کارهای شگفت‌انگیز او را برای همه تعریف کنید. ^۴ خداوند بزرگ است و سزاوار ستایش! او برتر از همهٔ خدایان است. ^۵ زیرا خدایان قومه‌های دیگر بت‌ها می‌باشند اما خداوند ما، آفرینندهٔ آسمانهاست. ^۶ حضور خداوند پرشکوه و پرعظمت است و خانهٔ او به قوت و جلال آراسته است. ^۷ ای قومه‌های روی زمین، خداوند را ستایش کنید؛ عظمت و توانایی خداوند را ستایش کنید. ^۸ نام پرشکوه خداوند را ستایش کنید و با هدایای خود به خانهٔ او بیایید. ^۹ خداوند را در لباس تقوی و پرهیزکاری بپرستید. ای همه مردم روی زمین، از حضور وی بلرزید. ^{۱۰} به همهٔ قومه‌ها گوید «خداوند سلطنت می‌کند!» جهان پایدار است و تکان نخواهد خورد. خداوند قومه‌ها را با انصاف داوری خواهد کرد. ^{۱۱} آسمان و زمین شادی کنند و دریا و موجودات آن به جوش و خروش آیند. ^{۱۲} مزرعه‌ها و هر آنچه که در آنهاست شادمان شوند و درختان جنگل شادی کنند. ^{۱۳} زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او همهٔ قومه‌ها را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

۳:۹۶
مز ۱۲:۱۴۵
۵:۹۶
۱ تو ۱۶:۱۶
اش ۵:۴۲

۸:۹۶
مز ۱:۱۱۵
۹:۹۶
۱ تو ۱۶:۱۶
۲ تو ۲۱:۲۰
۱۰:۹۶
مز ۱۱:۵۸؛ ۴:۶۷
۱۱:۹۶
اش ۱۳:۴۹
۱۲:۹۶
اش ۱۳:۵؛ ۲۳:۴۴
۱۳ او ۲:۵۵

۴:۱-۹۶ اگر به بزرگی خدا ایمان داشته باشیم، نمی‌توانیم از سخن گفتن درباره او با دیگران خودداری کنیم. خدا بر آن شده است که ما را به کار گیرد تا «در میان قوم‌ها عظمت او را ذکر نماییم.» خلقت خدا مالا مال از ستایش عظمت او است؛ دهان ما نیز باید بلبزیر از ستایش او باشد. در سخن گفتن درباره بزرگی خدا با دیگران چقدر موفق هستید؟

۱۱:۹۵ چه چیزی ما را از برکات نهایی خدا محروم می‌سازد؟ ناسپاسی (۲:۹۵)، بی‌اعتنایی به صدای او (۷:۹۵)، سختدلی (۸:۹۵)، و شک (۹:۹۵). در عبرانیان ۴:۱۱-۵، خدا ما را تشویق می‌کند که دل‌های خود را سخت نسازیم، بلکه به جاذبه گناه و هر چه که باعث دوری ما از خدا می‌شود، پشت کنیم.

موضوع: خدا، فاتح پر هیبت ما، عادل و منصف است.
نویسنده: ناشناس

۹۷ خداوند سلطنت می کند، پس ای ساکنان زمین شادی کنید و ای جزیره های دور دست خوشحال باشید.

۲:۹۷ ابرها و تاریکی، اطراف خداوند را گرفته اند. سلطنتش بر عدل و انصاف خرو ۹:۱۹
تث ۱۱:۴ استوار است. ۳ آتش، پیشاپیش خداوند می رود و دشمنان او را می سوزاند. ۵ کوه ها از ۳:۹۷ ۲۹:۱۲
عبر ۵:۹۷
یوش ۱۱:۳
عا ۵:۹
هیبت حضور خداوند تمام جهان، مانند موم ذوب می شوند. ۶ آسمانها عدالت او را بیان می کنند و همه قومها شکوه و جلال وی را می بینند.

۷ همه بت پرستان که به بت های خود فخر می کنند، شرمسار خواهند شد. ای همه خدایان، در مقابل خداوند به زانو بیافتید و او را بپرستید! ۸ ای خداوند، شهر اورشلیم و همه مردم یهودا بسبب سلطنت عادلانه تو خوشحال هستند. زیرا تو بر تمام دنیا با عدل و انصاف حکمرانی می کنی و از همه خدایان برتر هستی.

۹ خداوند آنانی را که از بدی متفرند دوست دارد. او عزیزان خود را حفظ می کند و ایشان را از دست بدکاران می رهاند. ۱۱ نور بر نیکان می تابد و شادی بر پاکدلان. ۱۲ ای درستکاران بسبب آنچه که خداوند انجام داده است شادی کنید. آری، کارهای خدای مقدس را به یاد آرید و او را سپاس گوید.

موضوع: سرود شادی و پیروزی. از آنجا که خدا بر شرارت پیروز است، همه پیروان او، در آن زمان که خدا جهان را داوری کند، با او پیروز خواهند بود.

نویسنده: ناشناس

۹۸ سرودی تازه در وصف خداوند بسرایید؛ زیرا کارهای شگفت انگیز کرده و دست توانا و بازوی مقدسش او را پیروز ساخته است.

۱:۹۸
خرو ۶:۱۵
اش ۱۰:۵۲

دوست دارد و از چیزهایی متنفر خواهید شد که خدا متنفر است. اگر از ستم کشی های ستم کیشان دلشکسته نیستید، اگر کسانی را که فقط به فکر خودشان هستند تحسین می کنید، و اگر به کسانی غبطه می خورید که برای پیشرفت و نیل به هدف از هر روشی استفاده می کنند، در این صورت، خشنود ساختن خدا در سرلوحه خواسته های شما قرار ندارد. فرا بگیرید که راههای خدا را دوست بدارید و از بدی در هر شکل آن متنفر باشید، یعنی نه تنها از گناهان آشکار، بلکه از گناهانی نیز که «در اجتماع ما پذیرفته شده هستند».

۱:۹۸ باب این مزمور حمد و ستایش است که آمدن عیسی را پیشگویی می کند. عیسی آمد تا همه انسانها را

۲:۹۷ «ابرها و تاریکی» اطراف خدا مظهر قدوسیت مطلق او و ناتوانی انسان در یافتن او است. بدون یاری خدا، هیچ انسانی قادر به یافتن او نخواهد بود.

۷:۹۷ اگر چه خدا خود را و محبتش را از طریق طبیعت و کتاب مقدس آشکار ساخته است، باز هستند بسیاری که با عزم راسخ از او رو گردانند یا او را رد می کنند و اهدافی را در پیش می گیرند که از نظر خودشان مهم تر از خدا است. کتاب مقدس می فرماید که این افراد بت پرستند زیرا به چیزی غیر از خدا وفادارند.

۱۰:۹۷ اگر از صمیم قلب مایل به خشنودی خدا هستید، قطعاً خواسته های خود را با خواست خدا هماهنگ خواهید ساخت؛ چیزهایی را دوست خواهید داشت که خدا

۲ خداوند پیروزی خود را اعلام نموده و قدرت نجاتبخش خویش را بر قومها آشکار ساخته است. ^۳ او به قوم اسرائیل وعده داد که بر ایشان رحمت فرماید، و به وعده‌اش وفا نمود. همهٔ مردم دنیا پیروزی رهایی‌بخش خدای ما را دیده‌اند. ^۴ ای ساکنان زمین، با شادی خداوند را بستاایید؛ با صدای بلند سرود بخوانید و او را پرستید. ^۵ «عَبَا نَعْمَةُ بَرِیْط و کرنا و سرنا، خداوند را ستایش کنید؛ در حضور خداوند بانگ شادی برآورید.

۷ دریا و هر آنچه که در آن است، به جوش و خروش آید. زمین و ساکنانش سرود بخوانند. ^۸ «نَهْرَهَا دَسْت بَزْنَنْد و کوه‌ها در حضور خداوند شادی کنند؛ زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او قومهای جهان را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

۲:۹۸
لو ۲۲:۵۴:۱
روم ۲۵:۳

۶:۹۸
اعد ۱۰:۱۰
توا ۲:۱۵:۱۴

۷:۹۸
مز ۱:۲۴

۹:۹۸
اش ۱۲:۵۵

موضوع: خدا را به‌خاطر انصاف و قدوسیتش بستاایید. از آنجا که خدا کاملاً عادل و منصف است، می‌توانیم کاملاً به او اعتماد کنیم.

نویسنده: ناشناس

۹۹ ای قوم‌ها بترسید، زیرا خداوند سلطنت می‌کند! ای تمام زمین بلرزید، زیرا خداوند بر تخت خود که بر بالای سرفرشتگان قرار

دارد نشسته است!

۱:۹۹
خرو ۲۲:۲۵
اسمو ۴:۴

در مزامیر، عدالت موضوع اصلی است. سرایندگان مزامیر خدا را می‌ستایند چون او عادل است؛ ایشان از او التماس می‌کنند که در هر جا که ظلم و شرارت هست دخالت کرده، عدالت برقرار کند؛ آنها شریانی را که به ثروت خود متکی‌اند، محکوم می‌سازند، و نیکوکارانی را که نسبت به همسایگان خود عادلند، می‌ستایند.

در مزامیر، به موضوع عدالت بیش از موضوع صداقت توجه شده است. عدالت مداخله فعالانه در دفاع از درماندگان به خصوص فقرا است. سرایندگان مزامیر فقط آرزو نمی‌کنند که نیازهای فقرا برطرف گردد، بلکه از خدا درخواست می‌کنند که اقوامی را که عدالت را زیر پا می‌گذارند و بر قوم خدا ستم می‌رانند، از میان بر دارد.

در اینجا نمونه‌هایی از مزامیری ارائه شده که از عدالت سخن می‌گویند. وقتی آنها را می‌خوانید از خود پرسید: «همسایه من کیست؟ آیا شیوه زندگی و کار و تفریحات و عادات مصرف و نیز کمک‌هایم، کسانی را که کمتر از من دارند یاری می‌دهد یا به آنها صدمه می‌رساند؟ اگر قرار باشد در این هفته کاری برای فرد درمانده‌ای انجام دهم، آن کار چیست؟»

مزامیر برگزیده‌ای که بر این موضوع تأکید می‌گذارند، عبارتند از: ۷ و ۹ و ۱۵ و ۳۷ و ۵۰ و ۷۲ و ۷۵ و ۸۲ و ۹۴ و ۱۴۵.

عدالت در کتاب مزامیر

۱:۹۹ کلمه «فرشتگان» در اینجا در اصل «کروبی‌ها» است. کروبی‌ها یکی از گروه‌های مختلف فرشتگان می‌باشند. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرشتگان، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۱:۹۱).

از گناهانشان نجات بخشید (۳ و ۲:۹۸)، و بار دیگر باز خواهد گشت تا جهان را داوری کند (۹ و ۸:۹۸). خدا محبت و عدالت را تا به حد کمال دارد. زمانی که مجازات می‌کند رحیم است، و زمانی که محبت می‌کند از هیچ گناهی چشم نمی‌پوشد. او را به‌خاطر وعده نجاتش و بازگشتش ستایش کنید.

۲ خداوند در اورشلیم جلوس فرموده و بر تمام قومها مسلط است. ۳ همهٔ مردم نام بزرگ او را گرامی بدارند، زیرا او مقدس است.

۴ ای خدا، ای «پادشاه» مقدر (توانا)، تو انصاف را دوست داری. تو در اسرائیل عدالت و برابری را بنیاد نهاده‌ای.

۵ خداوند، خدای ما را ستایش کنید و در پیشگاه او به خاک بیفتید زیرا او مقدس است.

۶ وقتی موسی و هارون و سموئیل، مردان خدا، از خداوند کمک خواستند، او درخواست ایشان را مستجاب فرمود. ۷ او از میان ستون ابر با آنان سخن گفت و آنان احکام و دستورات او را اطاعت کردند.

۸ ای خداوند، خدای ما، تو دعای قوم خود را مستجاب نمودی و به آنها نشان دادی که خدایی بخشنده هستی؛ اما در عین حال آنها را بخاطر گناهانشان تنبیه نمودی.

۹ خداوند، خدای ما را حمد گویند و او را نزد کوه مقدسش در اورشلیم عبادت کنید، زیرا او مقدس است.

موضوع: دعوت برای ورود شادمانه به حضور خدا. گستره وفاداری خدا نسل ما و بعد از ما را فرا می‌گیرد.

نویسنده: ناشناس

۱۰۰ ای ساکنان روی زمین، در حضور خداوند فریاد شادمانی سر دهید!

۲ خداوند را با شادی عبادت کنید و سرودخوانان به حضور او بیایید.

۳ بدانید که او خداست. او خالق ماست و ما قوم او هستیم و گوسفندان چراگاه او.

۳:۹۹

تث ۵۸:۲۸

یوش ۱۹:۲۴

اسمو ۲:۲

۴:۹۹

مز ۲:۱۷

۶:۹۹

خرو ۲۵:۱۵

اسمو ۹:۷

۷:۹۹

خرو ۹:۳۳

اعد ۵:۱۲

۸:۹۹

اعد ۲۰:۱۴

۲:۱۰۰

تث ۱۱:۱۲ و ۱۲:۲۸؛ ۴۷:۲۸

۳:۱۰۰

۱ پاد ۳۹:۱۸

اش ۱۱:۴۰

جز ۳۱ و ۳۰:۳۴

مر ۲۷:۱۴

یو ۱۱:۱۰

زیرا وقتی او را می‌پرستیم، از لجن گناه بیرون می‌آییم؛ وقتی به او ایمان می‌آوریم، مقدس می‌شویم.

۶:۹۹ کتاب مقدس به موارد متعددی اشاره می‌کند که طی آنها موسی، هارون، و سموئیل از خدا درخواست کمک کردند (خروج ۲۵:۱۵؛ ۴:۱۷؛ اعداد ۱۱:۱۱-۱۵؛ ۱۲:۱۳؛ ۱۴:۱۳-۱۴؛ سموئیل ۵:۷؛ ۹:۱۵-۱۱).

۲:۱۰۰ بعضی از کارمندان با اکراه کار می‌کنند و وقتی هم که مشغول کار هستند گله و شکایت می‌کنند. برخی هم در تمام طول روز با شادی به بهترین وجه ممکن کار می‌کنند. ما باید مانند آن کارمندان وفاداری باشیم که با خوشحالی خدمت می‌کنند. خودخوری و شکایت کردن فقط اتلاف نیرو است. آیا از اینکه از خداوند اطاعت می‌کنید، خوشحالید؟

۳:۱۰۰ خدا خالق ما است؛ ما خود را خلق نکرده‌ایم. بسیاری از مردم طوری زندگی می‌کنند که گویی

۳:۹۹ همه، حتی پادشاهان و حاکمان، باید بزرگی خدا و نام مقدس او را گرامی بدارند زیرا نام او مظهر طبیعت و شخصیت و شهرت او است. اما گاه در گفتگوهایمان نام خدا را با حالت نادرستی به کار می‌بریم که برخلاف قدوسیت او است. چقدر ساده می‌توان خدا را در زندگی روزمره خود مورد اهانت قرار داد. اگر ادعا می‌کنید که او پدر شماست، آنگونه که شایسته نام خانوادگی تان است، زندگی کنید. نام خدا را هم با **سخنان** خود و هم با **زندگی تان** گرامی بدارید.

۵:۹۹ قدوسیت خدا برای گناهکاران فوق‌العاده هراس‌انگیز است، اما برای ایمانداران بسیار آرامش‌بخش می‌باشد. خدا از نظر اخلاقی کامل است و از گناه جدا. این برای گناهکاران هراس‌انگیز است زیرا همه بی‌کفایتی‌ها و شرارت‌های آنها در پرتو قدوسیت او آشکار می‌شود. خدا نمی‌تواند گناه را تحمل کند یا آن را نادیده بگیرد یا توجیه کند. قدوسیت خدا به ایمانداران آرامش می‌دهد

با شکرگزاری از دروازه‌های خانه او داخل شوید؛ سرود خوانان به صحنهای او بیایید. او را پرستش کنید و نام مقدسش را گرامی بدارید. خداوند نیکوست و رحمت و امانتش را انتهای نیست.

۵:۱۰۰
مز ۸:۲۵

موضوع: دعا برای درخواست کمک از خدا برای برخورداری از زندگی مقدس. برای آنکه با صداقت و درستی زندگی کنیم، هم تلاش ما ضروری است و هم کمک خدا.

نویسنده: داود

ای خداوند، رحمت و انصاف تو را می‌ستایم و با سرود تو را می‌پرستم. ^۱امن راه درست و بی‌عیب را در پیش خواهم گرفت و با خردمندی رفتار خواهم نمود. ای خداوند، با حضور خود، مرا در این راه یاری فرما.

۱:۱۰۱
مز ۷:۱۴۵

در خانه خود، زندگی پاکی خواهم داشت. ^۲هر چیز بد و ناپسند را از پیش چشم خود دور خواهم نمود. کردار افراد نادرست را دوست نخواهم داشت و در کارهایشان سهم نخواهم شد. ^۳نادرستی را از خود دور خواهم ساخت و با گناهکاران معاشرت نخواهم کرد. ^۴کسی را که از دیگران بدگویی کند ساکت خواهم کرد؛ شخص مغرور و خودخواه را متحمل

۳:۱۰۱
تث ۹:۱۵
۴:۱۰۱
امت ۲۰:۱۱
۵:۱۰۱
امت ۱۹-۱۶:۶

داشت (۲:۱۰۱). ما می‌توانیم طریق پرهیزکاری را در پیش بگیریم، به شرط اینکه از این موارد اجتناب کنیم: (۱) کارهای پست و ناشایست (۳:۱۰۱)؛ (۲) رفتار فریبکارانه با مردم (۳:۱۰۱)؛ (۳) خودخواهی (۴:۱۰۱)؛ (۴) نادرستی (۴:۱۰۱)؛ (۵) غیبت و بدگویی (۵:۱۰۱)؛ (۶) خودپسندی و غرور (۵:۱۰۱). علاوه بر اجتناب از خطاهای مذکور، باید به کلام خدا اجازه دهیم که روش زندگی درست را به ما نشان دهد.

۲:۱۰۱ روابط نزدیک و صمیمانه امکان درگیری را افزایش می‌دهد. خانه جایی است که در آن به‌سختی می‌توان زندگی خدایسندانه‌ای داشت. خانواده‌های ما، ما را در بدترین شرایطمان می‌بیند زیرا در خانه آزاد و راحت هستیم و نقاب رفتار خوب را از چهره بر می‌داریم. ما اغلب با اعضای خانواده خود با آن احترام و محبتی که به دوستان و همکاران خود نشان می‌دهیم، رفتار نمی‌کنیم. داود حتماً این مشکل را تجربه کرده بود زیرا از خدا درخواست کمک کرد. از آنجا که ما باید با نزدیکترین کسان خود نیز خوب رفتار کنیم، و از آنجا که زندگی ما باید نمونه‌ای از زندگی مسیحی برای آنها باشد، دعا کنید که خدا به شما کمک کند تا در خانه زندگی پرهیزکارانه‌ای داشته باشید.

آنها خالق و هسته اصلی دنیای کوچک خود هستند. این طرز فکر به یک احساس تملک حریصانه منتهی می‌شود؛ چنین کسان اگر همه چیز خود را از دست بدهند، به ورطه ناامیدی کامل می‌افتند. اما اگر بپذیریم که ما را خدا خلق کرده و هر چه داریم از او است، آنگاه دوست خواهیم داشت از مال خود به دیگران بدهیم، درست همان طور که خدا به ما داده است (افسسیان ۱۰:۲). بدینسان، اگر همه چیز از دست برود، باز از حضور خدا و هر آنچه که او به ما می‌دهد، برخوردار خواهیم بود.

۴:۱۰۰ خدا خالق همه است؛ بنابراین تنها او شایسته پرستش است. نگرش شما نسبت به پرستش چیست؟ آیا شما با رغبت و با شادی به حضور خدا می‌آیید، یا اینکه فقط وانمود به شادی می‌کنید و با اکراه به کلیسا می‌روید؟ این مزبور به ما می‌آموزد که نیکویی و وفاداری خدا را به یاد داشته باشیم، و با چنین حالتی، با شکرگزاری و حمد، خدا را بپرستیم.

۱:۱۰۱ داود احتمالاً این مزبور را در آغاز سلطنتش نوشته است، یعنی زمانی که معیارهای اخلاقی خود را تعیین می‌کرد. او می‌دانست که اگر بخواهد زندگی بی‌عیبی داشته باشد، به کمک خدا نیاز خواهد

نخواهم شد. ^۸من در پی اشخاص امین و خدانشناس هستم تا آنها را به کاخ خود بیاورم. کسی که درستکار باشد، او را به کار خواهم گماشت. ^۷حیله گر به کاخ من راه نخواهد یافت و دروغگو نزد من نخواهد ماند. ^۸هر روز عده‌ای از بدکاران را نابود خواهم کرد تا شهر خدا را از وجود همه آنها پاک سازم.

موضوع: درمان پریشان‌حالی. از آنجا که خدا زنده و تغییرناپذیر است، می‌توانیم اعتماد داشته باشیم که او می‌تواند امروز به ما همانقدر کمک کند که در گذشته به قوم خویش می‌کرد.

نویسنده: ناشناس

۱۰۲ ای خداوند، دعای مرا بشنو و به فریادم گوش فرا ده! ^۲وقتی که در زحمت هستم، روی خود را از من برنگردان! به من توجه فرما، و هرگاه دعا کنم بی‌درنگ مرا اجابت فرما!

^۳عمرم چون دود به سرعت ناپدید می‌شود و استخوانهایم همچون چوب خشک می‌سوزد. ^۴دل من مانند گیاهی است که کوبیده و خشک شده باشد. غذا خوردن را از یاد برده‌ام. ^۵با صدای بلند می‌نالم؛ جز پوست و استخوان چیزی در بدنم نمانده است. ^۶همچون پرنده‌ای وحشی، آواره صحرا شده‌ام و چون جغد خرابه‌نشین، بی‌خانمان گشته‌ام. ^۷مانند گنجشکی بر پشت بام، تنها مانده‌ام؛ خواب به چشمانم نمی‌رود. ^۸هر روز دشمنانم مرا تحقیر می‌کنند و مخالفانم مرا لعنت می‌نمایند.

^۹بسبب خشم و غضب تو ای خداوند، غذای من خاکستر است و نوشیدنی‌ام با اشکهایم آمیخته است. زیرا تو مرا برداشتی و به کنار انداختی. ^{۱۱}عمرم چون سایه‌های عصر، زود گذر است؛ همچون علف خشک پژمرده شده‌ام. ^{۱۲}اما تو ای خداوند، تا ابد پادشاه هستی؛ ذکر تو در تمام نسل‌ها باقی خواهد ماند. ^{۱۳}تو برخاسته، بر اورشلیم ترحم خواهی فرمود؛ اکنون زمان آن رسیده است که بر اورشلیم رحمت فرمایی. ^{۱۴}ابندگان تو سنگها و خاک اورشلیم را دوست دارند!

۸:۱۰۱

مز ۴:۴۶، ۵:۷۵، ۱۰:۷۵

۱:۱۰۲

خرو ۲:۲۳

اسمو ۹:۱۶

۳:۱۰۲

عز ۱۰:۶

ایو ۳۰:۳۰

یوش ۴:۱۴

۵:۱۰۲

مراثی ۴:۸

۸:۱۰۲

اسمو ۱۶:۵

اش ۶۵:۱۵

لو ۱۱:۲۳

اعما ۲۶:۱۱

۱۲:۱۰۲

خرو ۳:۱۵

مراثی ۵:۱۹

۱۳:۱۰۲

اش ۶۰:۱۰

زکر ۱:۱۲

رشد برسیم. وضعمان هر چقدر بد باشد، باز می‌توانیم به خدا متوسل شویم.

۴و۳:۱۰۲ وقتی بیمار یا مایوس می‌شویم، نه تنها غذایمان بلکه زندگی‌مان نیز طعم خود را از دست می‌دهد. در این مواقع، تنها خدا راحت و قوت ما است. حتی وقتی که دیگر توان مبارزه را نداریم، می‌توانیم به او تکیه کنیم. اغلب به‌هنگام ضعف‌های ما است که قوت خدا بیش از هر زمان دیگری در دسترس ما قرار می‌گیرد.

۶:۱۰۱ داود برای خادمان خود معیارهای گوناگونی وضع کرد. او گفت که اشخاص «امین و خدانشناس» را به خدمت خود خواهد گماشت. دوستان و اطرافیان نزدیک ما تأثیر عمیقی بر زندگی ما می‌گذارند. از اینرو، ایشان را باید با دقت انتخاب کنید.

۱۱-۱:۱۰۲ ما این آزادی را داریم که با غصه‌ها و پریشان‌حالی و شکایاتمان نزد خدا برویم. لازم نیست احساسات واقعی‌مان را بپوشانیم یا اول به درجه خاصی از

۱۵ قومها از نام خداوند خواهند ترسید و همه پادشاهان جهان از قدرت و عظمت او هراسان خواهند شد. ^{۱۶} او شهر اورشلیم را دوباره بنا خواهد کرد و با جلال و شکوه فراوان ظاهر خواهد شد. ^{۱۷} به دعای قوم درمانده خود توجه نموده، ایشان را اجابت خواهد نمود. ^{۱۸} آنچه که خداوند انجام می‌دهد برای نسل آینده نوشته خواهد شد تا ایشان نیز او را ستایش کنند:

۲۰ و ۲۱ «خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، به زمین نظر انداخت تا ناله سیران را بشنود و آنها را که به مرگ محکوم شده بودند، آزاد سازد.»

۲۱ و ۲۲ بنابراین وقتی قومها در اورشلیم گرد هم بیایند تا خدا را در خانه او پرستش کنند، نام خداوند در اورشلیم ستوده و سراییده خواهد شد.

۲۳ خداوند در جوانی‌ام توان مرا از من گرفته و عمرم را کوتاه ساخته است. ^{۲۴} ای خدای من، نگذار در جوانی بمیرم! تو تا ابد زنده هستی! ^{۲۵} در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی و آسمانها عمل دست تو می‌باشند. ^{۲۶} آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها چون جامه، پوسیده خواهند شد؛ و همچون ردا، آنها را عوض خواهی نمود و از بین خواهند رفت. ^{۲۷} اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.

۲۸ فرزندان بندگان، همیشه در امان خواهند بود و نسل آنها از حمایت تو برخوردار خواهند شد.

۱۵:۱۰۲
پاد: ۴۱ و ۴۲
۱۶:۱۰۲
اش ۶۰: ۲
۱۷:۱۰۲
نح ۶:۱
۱۸:۱۰۲
تث ۱۹: ۳۱
اقرن ۱۱: ۱۰
۱۹:۱۰۲
تث ۱۵: ۲۶
۲۱:۱۰۲
اش ۲۳: ۲۲-۴۹
زکر ۲۳: ۲-۸
۲۴:۱۰۲
اش ۱۰: ۳۸
۲۵:۱۰۲
پیدا ۱: ۱
عبر ۱۲: ۱۰
۲۶:۱۰۲
متی ۳۵: ۲۴
۲ پط ۱۰: ۳
مکا ۱۱: ۲۰
۲۷:۱۰۲
ملا ۶: ۳
یعقو ۱۷: ۱

موضوع: محبت عظیم خدا به ما. کارهایی که خدا برای ما می‌کند، بیانگر صفات او است.

نویسنده: داود

ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای تمام وجود من، نام مقدس او را ستایش کن! ای جان من، خداوند را ستایش کن

۱۰۳

و او را می‌ستود. شکایت کردن از زندگی آسان است، اما فهرست داود موارد زیادی در اختیار ما می‌گذارد که به‌خاطر آنها باید خدا را بستاییم، از قبیل محبت، بخشش، مهربانی، رحمت، عدالت، صبر، و ملایمت او؛ همه اینها شامل حال ما می‌شود بدون آنکه مستحق هیچ‌یک از آنها باشیم. سفر زندگی‌تان هر چقدر هم سخت باشد، همیشه می‌توانید روی برکات خدا حساب کنید، چه برکاتی که مربوط به گذشته است، چه آنهایی که در حال حاضر از آنها برخوردارید، و چه برکاتی که در آینده نصیبتان خواهد شد. وقتی احساس می‌کنید چیزی ندارید که خدا را به‌خاطرش بستایید، فهرست داود را بخوانید.

۲۲:۱، ۱۰۳ تمام طبیعت، سپاه فرشتگان، و هر چیزی در هر جا باید خداوند را ستایش کند! ستایش خدا یعنی حمد او، به یاد آوردن همه کارهایی که او برای ما انجام داده (۲:۱۰۳)،

۲۲-۱۶:۱۰۲ سلطنت آینده مسیح موعود بر روی زمین شامل دو رویدادی خواهد بود که در این آیات به آنها اشاره شده است. اورشلیم دوباره بنا خواهد شد و تمام مردم دنیا خدا را خواهند پرستید (مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ ۲۱: ۱-۲۷).

۲۷-۲۵:۱۰۲ نویسنده این مزمور به‌خاطر مشکلات بزرگی که داشت، احساس می‌کرد که طرد شده است (۱۰۲: ۱ و ۱۰). مشکلات و غم و اندوه می‌تواند بر ما فائق شود و سبب گردد که احساس کنیم خدا ما را فراموش کرده است. اما خدا که خالق ما است تا ابد با ما بوده، به همه وعده‌هایش عمل خواهد کرد، حتی اگر ما احساس تنهایی کنیم. عبرانیان ۱۰: ۱-۱۲ از این آیات نقل قول می‌کند تا نشان دهد که عیسی مسیح، پسر خدا، در خلقت نیز حاضر و فعال است.

۱۰۳: ۱ **اب:** داود بر اعمال با شکوه خدا تفکر می‌کرد

۳:۱۰۳	و تمام مهربانیهای او را فراموش مکن! ^۳ او تمام گناهانم را می‌آمرزد و همهٔ
خرو ۷:۳۴	مرضایم را شفا می‌بخشد. ^۴ جان مرا از مرگ می‌رهاند و با محبت و رحمت
ار ۱۷:۳۰	خود مرا برکت می‌دهد! ^۵ جان مرا با نعمت‌های خوب سیر می‌کند تا همچون
۴:۱۰۳	عقاب، جوان و قوی بمانم.
مز ۱۵:۴۹	خداوند عدالت را اجرا می‌کند و حق مظلومان را به آنها می‌دهد. ^۷ او روشهای خود
۵:۱۰۳	را بر موسی آشکار نمود و اعمال شگفت‌انگیز خود را به بنی‌اسرائیل نشان داد.
اش ۳۱:۴۰	^۸ خداوند بخشنده و مهربان است؛ او دیر غضب و پر محبت می‌باشد. ^۹ خداوند
۷:۱۰۳	همیشه توبیخ و تنبیه نمی‌کند و تا ابد خشمگین نمی‌ماند. ^{۱۰} او با ما مطابق
خرو ۱۳:۳۳	گناهانمان عمل نموده و آنچه‌ای که سزاوار بوده‌ایم، ما را به سزای اعمالمان
۸:۱۰۳	نرسانده است. ^{۱۱} زیرا به اندازه‌ای که آسمان از زمین بلندتر است، به همان
اعد ۱۸:۱۴	اندازه رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند عظیم می‌باشد! ^{۱۲} به
نح ۳:۱؛ ۱۷:۹	اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است به همان اندازه خداوند گناهان ما را
یول ۱۳:۲	از ما دور کرده است! ^{۱۳} همانطوری که یک پدر فرزندان را دوست دارد،
یونس ۲:۴	همچنان خداوند نیز کسانی را که او را گرامی می‌دارند دوست دارد.
۱۰:۱۰۳	^{۱۴} خداوند از سرشت و فطرت ما آگاه است و می‌داند که خاک هستیم.
مراثی ۲۲:۳	^{۱۵} عمر انسان مانند علف و همچون گل صحرامی باشد، ^{۱۶} که روزی باد بر آن می‌وزد
۱۲:۱۰۳	و از بین می‌رود و دیگر در آن مکانی که بوده، هرگز دیده نمی‌شود. ^{۱۷} و ^{۱۸} اما
اش ۱۷:۳۸	رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند، همیشگی است و او عدالت را
عبر ۲۶:۹	در حق فرزندان آنانی که عهد و احکام او را حفظ می‌کنند، بجای می‌آورد.
۱۳:۱۰۳	^{۱۹} خداوند تخت فرمانروایی خود را در آسمانها قرار داده است و از آنجا بر
ملا ۱۷:۳	همهٔ موجودات حکمرانی می‌کند. ^{۲۰} ای همهٔ فرشتگان توانا که گوش به فرمان
۱۴:۱۰۳	خداوند هستید تا دستوراتش را اجرا نمایید، او را ستایش کنید! ^{۲۱} ای همه
پیدا ۱۹:۳	نیروهای آسمانی، ای خدمتگزاران خداوند، او را سپاس گوید!
جا ۷:۱۲	^{۲۲} ای همه مخلوقات خداوند، در هر جایی که هستید، او را بستایید!
۱۵:۱۰۳	ای جان من، خداوند را ستایش کن!
یعقو ۱۱:۱؛ ۱۱	
۱ پتر ۲۴:۱	
۲۰:۱۰۳	
متی ۱۰:۶	
عبر ۱۴:۱	

ما را می‌بخشد، آنها را از ما دور می‌سازد و دیگر آنها را به یاد نمی‌آورد. ما هرگز نباید فکر خود را مشغول گناهان گذشته خود بکنیم، گناهی که بخشیده شده است، زیرا خدا وقتی می‌بخشد، فراموش نیز می‌کند. ما تمایل داریم که گذشته زشت خود را دوباره زنده کنیم، اما خدا این کار را نمی‌کند زیرا او پرونده ما را پاک کرده است. اگر می‌خواهیم از خدا پیروی کنیم، باید بخشایش او را الگو قرار دهیم. وقتی ما خطای دیگران را می‌بخشیم، باید آن را فراموش نیز بکنیم. در غیر این صورت، نشان می‌دهیم که بخشایش خدا را واقعاً درک نکرده‌ایم.

تکریم او، اطاعت از فرامین او (۱۷:۱۰۳ و ۱۸)، و خدمت دائمی به او (۲۱:۱۰۳). آیا زندگی شما خداوند را می‌ستاید؟ **۷:۱۰۳** احکام خدا اول به موسی و قوم اسرائیل داده شد. احکام خدا تصویر مشخصی ارائه می‌دهد از اینکه خدا کیست و از ما می‌خواهد چگونه زندگی کنیم. ده فرمان و سایر احکام خدا را در عهدعتیق مرور کنید و از خدا بخواهید که طبیعت و اراده خود را از طریق آنها به شما نشان دهد.

۱۲:۱۰۳ شرق و غرب هرگز نمی‌توانند به هم برسند. این تصویری است نمادین از آمرزش الهی. وقتی او گناهان

موضوع: سپاس خدا به واسطه خلقت او. او نه تنها خلق می‌کند، بلکه خلقتش را نیز حفظ می‌کند. توجه و مراقبت خدا منبع شادی ما است.

نویسنده: ناشناس

ای جان من، خداوند را ستایش کن!

۱۰۴

ای خداوند، ای خدای من، تو چه پرشکوه هستی! تو خود را با عزت و جلال آراسته و خویشتن را با نور پوشانیده‌ای. آسمان را مثل خیمه گسترانیده‌ای^۳ و خانه خود را بر آبهای آن بنا کرده‌ای. ابرها را عرابه خود نموده‌ای و بر بالهای باد می‌رانی.^۴ بادها فرمانبران تو هستند و شعله‌های آتش خدمتگزاران تو.

۱:۱۰۴

دان ۹:۷

۳:۱۰۴

عا ۶:۹

۴:۱۰۴

پاد ۱۱:۴ ؛ ۱۷:۶

عبر ۷:۱

بسیاری از مزامیر خطاب به خدا یا درباره خدا سخن می‌گویند. از آنجا که آنها در موقعیت‌های مختلفی نوشته شده‌اند، به حقایق مختلفی از شخصیت خدا اشاره دارند. فهرست زیر نمونه‌ای است از صفات خدا مطابق درک و تجربه نویسندگان مزامیر. وقتی این مزامیر را می‌خوانید، از خودتان پرسید که آیا این همان خدایی است که شما می‌شناسید.

**خدا چگونه
که در مزامیر
توصیف شده
است**

محل آیات	خدا...
مزمور ۱۳۹	دانای مطلق و حاضر مطلق است.
مزمور ۲۷ و ۳۶ و ۴۵	زیبا و خواستنی است.
مزمور ۸ و ۱۰۴ و ۱۴۸	خالق است.
مزمور ۳۴ و ۸۱ و ۱۰۷	نیک و سخاوتمند است.
مزمور ۳۳ و ۸۹ و ۹۶	بزرگ و حاکم است.
مزمور ۶۶ و ۹۹ و ۱۴۵	مقدس است.
مزمور ۲۳ و ۴۲ و ۵۱	با محبت و وفادار است.
مزمور ۳۲ و ۱۱۱ و ۱۳۰	رحیم و بخشنده است.
مزمور ۷۶ و ۸۹ و ۹۳	قدرتمند است.
مزمور ۱ و ۱۹ و ۱۱۹	راغب به آشکار کردن اراده، احکام، و راه خود است.
مزمور ۷۱ و ۹۷ و ۱۱۳	منصف و عادل است.
مزمور ۱۰۴ و ۱۳۹ و ۱۴۳	روح است.

و نباتات را (پیدایش ۹:۱-۱۳؛ مزمور ۱۰۴:۱۸۶)؛ در روز چهارم، خورشید و ماه و ستارگان را (پیدایش ۱:۱۴-۱۶؛ مزمور ۱۰۴:۱۹-۲۳)؛ در روز پنجم، پرندگان و جانوران آبی را (پیدایش ۱:۲۰-۲۳؛ مزمور ۱۰۴:۲۵ و ۲۶)؛ و در روز ششم، حیوانات، انسان، و خوراک ایشان را (پیدایش ۱:۲۴-۳۱؛ مزمور ۱۰۴:۲۱-۲۴ و ۲۷-۳۰). کاری که خدا به‌هنگام آفرینش انجام داد، سزاوار ستایش همه انسان‌ها است.

۱:۱۰۴: آب این مزمور خلاصه‌ای است شعرگونه از آفرینش جهان آنگونه که در پیدایش فصل ۱ آمده است. سراینده مزمور به هر آنچه که خدا هر روز خلق کرد، به عنوان دلیلی برای ستایش خدا اشاره می‌کند. خدا جهان را با چنین ترتیبی خلق کرد: در روز اول، روشنایی را (پیدایش ۱:۳؛ مزمور ۱۰۴:۱ و ۲)؛ در روز دوم، آسمان و آب را (پیدایش ۱:۶؛ مزمور ۱۰۴:۱-۴)؛ در روز سوم، خشکی

۵:۱۰۴	۵ای خداوند، تو زمین را بر اساسش استوار کردی تا هرگز از مسیرش منحرف نشود. ۶دریاها همچون ردایی آن را دربرگرفت و آب دریاها کوهها را پوشاند. ۷اما آبها از هیبت صدای تو گریختند و پراکنده شدند. ۸به فراز کوهها برآمدند و به دشتها سرازیر شده، به مکانی که برای آنها ساخته بودی، جاری شدند. ۹برای دریاها حدی تعیین نموده‌ای تا از آنها نگذرند و زمین را دوباره نپوشانند.
۱۰:۱۰۴ اش ۱۸:۴۱	۱۰در دره‌ها، چشمه‌ها بوجود آورده‌ای تا آب آنها در کوهپایه‌ها جاری شود. ۱۱تمام حیوانات صحرا از این چشمه‌ها آب می‌نوشند و گورخرها تشنگی خود را برطرف می‌سازند. ۱۲پرندگان بر شاخه‌های درختان لانه می‌سازند و آواز می‌خوانند. ۱۳از آسمان بر کوهها باران می‌بارانی و زمین از نعمت‌های گوناگون تو پر می‌شود. ۱۴و ۱۵نباتات را برای خوراک حیوانات، و درختان میوه‌دار و سبزیجات و غلات را برای استفاده انسان، از زمین می‌رویانی تا انسان بتواند شراب و روغن و نان برای خود تهیه کند و شاد و نیرومند باشد.
۱۲:۱۰۴ متی ۲۰:۸ ۱۴:۱۰۴	۱۶درختان سرو و لبنان که تو ای خداوند، آنها را کاشته‌ای سبز و خرمند. ۱۷امرغان هوا در درختان سرو لانه می‌سازند و لک‌لک‌ها بر شاخه‌های درختان صنوبر. ۱۸کوه‌های بلند، چراگاه بزهای کوهی است و صخره‌ها، پناهگاه خرگوش‌ها. ۱۹ماه را برای تعیین ماه‌های سال آفریدی و آفتاب را برای تعیین روزها. ۲۰به فرمان تو شب می‌شود. در تاریکی شب همه حیوانات وحشی از لانه‌های خود بیرون می‌آیند. ۲۱شیرچگان برای شکار غرش می‌کنند و روزی خود را از خدا می‌خواهند. ۲۲هنگامی که آفتاب طلوع می‌کند، آنها به لانه‌های خود برمی‌گردند و می‌خوابند. ۲۳آنگاه انسانها برای کسب معاش، از خانه بیرون می‌روند و تا شامگاه کار می‌کنند.
۱۹:۱۰۴ پیدا ۱۴:۱ ۲۰:۱۰۴ اش ۷:۴۵ : ۹:۵۶	۲۴خداوند، کارهای دست تو چه بسیارند. همه آنها را از روی حکمت انجام داده‌ای. زمین از مخلوقات تو پر است. ۲۵در دریاها بزرگی که آفریده‌ای جانوران بزرگ و کوچک به فراوانی یافت می‌شوند. ۲۶نهنگان در دریاها بازی می‌کنند و کشتی‌ها بر سطح آنها روانند.
۲۴:۱۰۴ ار ۱۲:۱۰ : ۱۵:۵۱	۲۷تمام مخلوقات تو منتظرند تا تو روزی‌شان را به آنها بدهی. ۲۸تو روزی آنها را می‌رسانی و آنها را سیر می‌کنی. ۲۹هنگامی که روی خود را از آنها

خدا را به خاطر خلاقیتش شکر گویند. با نگاه تازه‌ای به مردم بنگرید و هر یک از آنها را خلقت منحصر به فرد خدا بدانید، خلقتی با استعدادها و توانایی‌ها و عطیه‌های خاص خود.

۲۹:۱۰۴ مزمور ۱۰۵ حاکمیت خدا را بر تاریخ بیان می‌کند، در حالیکه مزمور ۱۰۴ از حاکمیت خدا بر تمام خلقت سخن می‌گوید. خدا بر تمام هستی قدرت مطلق و نامحدود دارد. او می‌آفریند، و آفرینش خود را حفظ می‌کند، و بر آن حاکمیت

۵:۱۰۴ زمین همچون دستگاهی کار می‌کند که به طرز زیبا و استادانه‌ای ساخته شده است. خدا خودش آن را نگاه می‌دارد. همان قدرتی که زمین را استوار نگاه می‌دارد، ما ایمانداران را نیز در اتحاد با هم نگاه می‌دارد.

۲۴:۱۰۴ خلقت از تنوع چشمگیری برخوردار است؛ این امر بیانگر غنای قوه خلاقه خدای پر مهر ما و نیکویی و حکمت او است. وقتی به طبیعت اطراف خود می‌نگرید،

برمی گردانی مضطرب می شوند؛ و وقتی جان آنها را می گیری، می میرند و بخاکی که از آن ساخته شده اند، برمی گردند. ^{۳۰} اما زمانی که به مخلوقات جان می بخشی، زنده می شوند و به زمین طراوت می بخشند.

^{۳۱} شکوه و عظمت خداوند جاودانی است و او از آنچه آفریده است خشنود می باشد. ^{۳۲} خداوند به زمین نگاه می کند و زمین می لرزد؛ کوه ها را لمس می نماید و دود از آنها بلند می شود.

^{۳۳} تا زنده ام، خداوند را با سرود پرستش خواهم کرد و تا وجود دارم او را ستایش خواهم نمود. ^{۳۴} باشد که او از سرود من خشنود شود، زیرا او سرچشمه همه خوشی های من است. ^{۳۵} باشد که همه گناهکاران نابود شوند و بدکاران دیگر وجود نداشته باشند.

ای جان من، خداوند را ستایش کن! سپاس بر خداوند باد!

موضوع: اعمال عظیم خدا برای هدایت قوم اسرائیل به سرزمین موعود. به یاد آوردن معجزات او ما را تشویق می کند که پیوسته در اتحاد با او زندگی کنیم.

نویسنده: داود

خداوند را بسبب کارهای شگفت انگیزش سپاس گوئید. کارهای او را برای سایر قوم ها تعریف کنید. او را بستائید و درباره کارهای شگفت انگیزش تفکر نمایید. ^{۱۰۵} آی طالبان خداوند به او افتخار کنید. دل شما همیشه شاد باشد. ^۱ از او کمک بخواهید و پیوسته او را طلب کنید. ^۵ فرزندان ابراهیم، یعقوب، ای بندگان برگزیده خداوند، کارهای

۳۰:۱۰۴
جز ۹:۳۷

۳۱:۱۰۴
پیدا ۳۱:۱
۳۲:۱۰۴
خرو ۱۸:۱۹
داو ۵:۵

۳۵:۱۰۴
مز ۱۰:۳۷

۱:۱۰۵
توا ۳۴، ۲۲۸:۱۶
۲:۱۰۵
مز ۵:۹۸
۴:۱۰۵
مز ۸:۲۷
۵:۱۰۵
توا ۱۳:۱۶

و عده داد و فرمود: «بجویید تا بیابید» (متی ۷:۷). داود برای طلبیدن خدا روش ارزشمندی پیشنهاد می کند و آن اینکه با راههایی که خدا در گذشته برای کمک به قومش به کار برده، آشنا شویم. در کتاب مقدس تاریخ قوم خدا ثبت شده است. با کند و کاو در کتاب مقدس، خدای با محبتی را خواهیم یافت که منتظر ما است تا او را بیابیم.

۱۰۵:۶ قوم اسرائیل، یعنی مردمی که خدا از طریق آنها احکام خود را بر بشریت آشکار فرمود، از نسل ابراهیم هستند. خدا ابراهیم را بر گزید و وعده داد که نسل او در سرزمین کنعان (که امروز فلسطین نامیده می شود) زندگی خواهند کرد و تعدادشان قابل شمارش نخواهد بود (پیدایش ۱۷:۸-۶). پسر ابراهیم اسحاق بود و پسر اسحاق نیز یعقوب. این سه مرد پارترباخها یا بنیان گذاران بنی اسرائیل محسوب می شوند. خدا آنها را به خاطر ایمانشان برکت داد (ر.ش. به عبرانیان ۱۱:۲۱-۸).

دارد. وقتی به قدرت خدا پی می بریم، اطمینان حاصل می کنیم که او می تواند نیازهای زندگی مان را بر آورده سازد.

۳۰:۱۰۴ امروزه، بسیاری از مردم آنقدر گستاخاند که فکر می کنند نیازی به خدا ندارند. اما هر نفس ما به روحی که او در ما دمیده، بستگی دارد (پیدایش ۷:۲؛ ۱۹:۳؛ ایوب ۴:۳۳؛ ۱۴:۳۴؛ ۱۵؛ دانیال ۲۳:۵). ما نه تنها برای زندگی کردن به خدا وابسته ایم، بلکه باید از او بخواهیم که درباره نقشه هایی که برای هر روز ما دارد، بیشتر به ما تعلیم دهد.

۱۰۵:۱۱ آیه اول این مزمور در اول تواریخ ۱۶:۷-۲۲ نیز آمده است که شرح می دهد داود چگونه صندوق عهد را به اورشلیم آورد. سه مزمور دیگر، یعنی مزامیر ۷۸ و ۱۰۶ و ۱۳۶ نیز سرودهایی در شرح تاریخ قوم اسرائیل می باشند.

۴:۱۰۵ حتی وقتی احساس می کنید خدا دور است، بر طلبیدن او پافشاری کنید. خدا به کسانی که صادقانه در جستجوی او هستند، پاداش می دهد (عبرانیان ۱۱:۶). عیسی

شگفت‌انگیز و داوریهایی او را به یاد آورید! ^۷ «یهوه» خدای ما است و سراسر جهان را داوری می‌کند. ^۸ او تا ابد به عهدی که با ابراهیم بسته و سوگندی که برای اسحاق خورده است، اگر چه هزار پشت هم بگذرد، وفادار خواهد ماند. ^۹ این است عهد جاودانی او با اسرائیل که فرمود: «سرزمین کنعان را به شما خواهیم بخشید تا میراث شما شود.» ^{۱۲} خداوند این وعده را هنگامی به اسرائیل داد که هنوز قومی کوچک بودند و در کنعان در غربت بسر می‌بردند، ^{۱۳} در میان قبایل سرگردان بودند و از یک دیار به دیگری می‌رفتند. ^{۱۴} اما خداوند نگذاشت کسی بر آنها ظلم کند. او حتی پادشاهان را بخاطر آنها هشدار داده، گفت: «بر برگزیدگان من دست دراز نکنید و به انبیای من آزار نرسانید.» ^{۱۶} خداوند در کنعان خشکسالی پدید آورد و قحطی تمام سرزمین آنجا را فرا گرفت. ^{۱۷} او پیش از آن یوسف را به مصر فرستاده بود. برادران یوسف او را همچون برده فروخته بودند. ^{۱۸} پاهای یوسف را به زنجیر بستند و گردن او را در حلقه آهنی گذاشتند. ^{۱۹} او در زندان ماند تا زمانی که پیشگویی‌اش به وقوع پیوست. در زندان خداوند صبر و بردباری او را آزمود. ^{۲۰} آنگاه، فرعون دستور داد تا یوسف را از زندان بیرون آورده، آزاد سازند. ^{۲۱} سپس او را ناظر خانه خود و حاکم سرزمین مصر نمود ^{۲۲} تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایخ را حکمت آموزد. ^{۲۳} آنگاه یعقوب و فرزندانش به مصر رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند. ^{۲۴} خداوند قوم خود را در آنجا بزرگ ساخت و آنها را از دشمنانشان قوی‌تر کرد. ^{۲۵} اما از طرف دیگر، خداوند کاری کرد که مصری‌ها بر قوم او ظلم کنند و ایشان را برده خود سازند. ^{۲۶} سپس بندگان خود موسی و هارون را که برگزیده بود، نزد بنی اسرائیل فرستاد. ^{۲۷} موسی و هارون، کارهای شگفت‌انگیز و معجزات خدا را در مصر به ظهور آوردند. ^{۲۸} خدا سرزمین مصر را با تاریکی پوشانید اما مصریان فرمان خدا را مبنی بر آزادسازی قوم اسرائیل اطاعت نکردند. ^{۲۹} او آبهای ایشان را به خون مبدل ساخت و همه ماهیانشان را کشت. ^{۳۰} زمین آنها و حتی قصر فرعون پر از قورباغه شد. ^{۳۱} به امر خداوند انبوه پشه و مگس در سراسر مصر پدید آمد. ^{۳۲} بجای باران، تگرگ مرگبار و رعد و برق بر زمین مصر فرستاد ^{۳۳} و باغهای انگور و تمام درختان انجیر مصری‌ها را از بین برد. ^{۳۴} و ^{۳۵} خداوند امر فرمود و ملخ‌های بی‌شماری پدید آمدند و تمام گیاهان و محصولات مصر را خوردند. ^{۳۶} او همه پسران ارشد مصری‌ها را کشت. ^{۳۷} سرانجام بنی اسرائیل را در حالیکه طلا و نقره فراوانی با خود برداشته بودند، صحیح و سالم از مصر بیرون آورد. ^{۳۸} مصریان از رفتن آنها شاد شدند، زیرا از ایشان ترسیده بودند.

۷:۱۰۵

اش ۹:۲۶

۸:۱۰۵

پیدا ۱۸:۱۶-۲۲

تث ۹:۷

لو ۷:۲۱

غلا ۱۷:۳

۱۰:۱۰۵

پیدا ۱۵:۱۳-۲۸

یوش ۴:۲۳

۱۲:۱۰۵

پیدا ۳۰:۳۴

عبر ۹:۱۱

۱۴:۱۰۵

پیدا ۱۷:۱۲ ؛ ۱۷:۲۰ ؛ ۵:۳۵

۱۶:۱۰۵

لاو ۲۶:۲۶

اش ۱:۳

حز ۱۶:۴

۱۷:۱۰۵

پیدا ۳۶:۲۸-۳۷

اعما ۹:۷

۱۹:۱۰۵

مز ۱۰:۶۶

۲۰:۱۰۵

پیدا ۱۴:۴۱

۲۴:۱۰۵

خرو ۹:۷

۲۵:۱۰۵

اعما ۱۹:۷

۲۶:۱۰۵

خرو ۱۰:۳

۲۷:۱۰۵

خرو ۱۰:۸

مز ۵۱:۴۳-۷۸

۳۶:۱۰۵

خرو ۳۰:۱۲

۳۹ خداوند در روز بر فراز قوم اسرائیل ابر می‌گسترانید تا آنها را از حرارت آفتاب محفوظ نگاهدارد و در شب، آتش به ایشان می‌بخشید تا به آنها روشنایی دهد. ۴۰ آنها گوشت خواستند و خداوند برای ایشان بلدرچین فرستاد و آنها را با نان آسمانی سیر کرد. ۴۱ او صخره را شکافت و از آن آب جاری شد و در صحرای خشک و سوزان مثل رودخانه روان گردید. ۴۲ زیرا خداوند این وعده مقدس را به بنده خویش ابراهیم داده بود که نسل او را برکت دهد.

۳۹:۱۰۵
نع ۱۲:۹
اش ۵:۴
۴۰:۱۰۵
اعد ۳۱:۱۱
یو ۳۱:۶
۴۱:۱۰۵
اقرن ۴:۱۰

۴۳ پس او قوم برگزیده خود را در حالیکه با شادی سرود می‌خواندند از مصر بیرون آورد، ۴۴ او سرزمین قوم‌های دیگر را با تمام محصولاتشان به آنها بخشید ۴۵ تا در آن سرزمین نسبت به وی وفادار مانده، از دستوراتش اطاعت نمایند. خداوند را سپاس باد!

۴۳:۱۰۵
خرو ۱:۱۵
۴۴:۱۰۵
یوش ۷:۱۳
۴۵:۱۰۵
تث ۴۰:۴

موضوع: سرودی در باب توبه ملی به‌هنگام بازگشت قوم یهود از اسارت بابل. علی‌رغم فراموش کاری و سرکشی و خودسری ما، خدا صبورانه ما را از مشکلات رهایی می‌بخشد.

نویسنده: ناشناس

خداوند را حمد و سپاس گویند، زیرا که او مهربان است و رحمتش جاودانی! **۱۰۶** کیست که بتواند تمام کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است بیان کند و شکر و سپاس او را آنچنان که باید و شاید، بجا آورد؟ ۳ خوشبحال آنانی که با انصاف و درستکار هستند. ۴ و ۵ ای خداوند، هنگامی که بر قوم خود رحمت می‌فرمایی و آنها را نجات

۱:۱۰۶
اتوار ۳۴:۱۶
۳:۱۰۶
مز ۲:۱۵
۴:۱۰۶
مز ۳:۴۴
۵:۱۰۶
مز ۳:۱

مزمور ۱۰۶ رویدادهای پس از خروج از مصر تا وقایعی را که ظاهراً مربوط به اسارت در بابل می‌شود، در بر می‌گیرد (۲ پادشاهان ۲۵).

۲:۱۰۶ اگر زمانی بخواهیم فهرست همه معجزات موجود در کتاب مقدس را تهیه کنیم، حیرت خواهیم کرد. این معجزات تمامی جوانب زندگی را در بر می‌گیرند. هر چه بیشتر درباره کارهای بزرگ خدا فکر کنیم، بیشتر به ارزش معجزاتی که او در زندگی ما انجام داده است پی خواهیم برد. تولد ما، رشد شخصیتی ما، خانواده و دوستان مهربان، هدایت‌های خاص در دوره‌های حساس، شفای جسم و روح، رستگاری، و... همه اینها معجزات خدا در زندگی ما هستند. اگر فکر می‌کنید که هرگز معجزه‌ای ندیده‌اید، به زندگی خود دقیق‌تر نگاه کنید؛ در آن صورت، مداخله نیرومندان و پرمهر او را در زندگی خود مشاهده خواهید کرد. خدا امروز نیز معجزات عظیم انجام می‌دهد!

۴۵:۱۰۵ هر روز صبح، خدا به ما کمک می‌کند که برای راه نامعلومی که پیش رو داریم، آماده شویم. او این کار را از طریق کتاب مقدس انجام می‌دهد؛ وقتی آن را می‌خوانیم و می‌بینیم که او در گذشته برای خداترسان چه کارهایی انجام داده، برای رویارویی با آینده خود آمادگی می‌یابیم. وقتی از میان صفحات کلام خدا به حقایق الهی دست می‌یابیم، فرا می‌گیریم که چگونه وفادار و مطیع باشیم، و در می‌یابیم که آینده آن طور که بعضی اوقات به نظر می‌رسد، نامعلوم نیست. وقتی حقایق بیشتری درباره خدا می‌آموزیم، یقین حاصل می‌کنیم که خدا با ما است و نیازی نیست که از فردا بترسیم.

۱:۱۰۶ مزمور ۱۰۵ خلاصه‌ای بود از وفاداری خدا در طول تاریخ، در حالی که مزمور ۱۰۶ خلاصه‌ای است از شرارت انسان در طول تاریخ. مزمور ۱۰۵ رویدادهایی را که تا خروج از مصر اتفاق افتاد، شامل می‌شد (خروج ۵-۱۴)؛

می‌دهی مرا نیز به یاد آور و نجات بده تا سعادت برگزیدگان تو را ببینم و با قوم تو شادی کنم و در فخر آنها شریک باشم.

۶ اما نیز مانند اجداد خود گناه کرده‌ایم؛ شرور و بدکار بوده‌ایم. ۷ اجدادمان معجزات تو را در مصر درک نمودند. آنها محبت و رحمت تو را فراموش کردند و در کنار دریای سرخ از اطاعت تو سر باز زدند. ۸ لیکن تو، همانگونه که وعده فرموده بودی، آنها را نجات دادی و بدین وسیله قدرت خود را آشکار ساختی. ۹ دریای سرخ را امر فرمودی و خشک گردید و بنی‌اسرائیل را هدایت کردی تا از میان دریا که همچون بیابان، خشک شده بود گذر کنند. ۱۰ آنها را از دست دشمنانشان رهانیدی و آزاد ساختی. ۱۱ همه دشمنان آنها در دریا غرق شدند و حتی یکی از آنها نیز زنده نماند.

۱۲ آنگاه قوم خداوند، به او ایمان آوردند و او را با سرود ستایش کردند. ۱۳ ولی طولی نکشید که معجزاتش را فراموش کردند و بدون مشورت با او به راه خود ادامه دادند. ۱۴ آنها با خواسته‌های نفسانی خود، خدا را در صحرا امتحان کردند. ۱۵ خدا هم آنچه را که خواستند به ایشان داد، ولی آنها را به بیماری سختی مبتلا ساخت.

۱۶ بنی‌اسرائیل در صحرا به موسی و هارون، پیشوایان برگزیده خداوند، حسد بردند. ۱۷ آنگاه زمین دهان گشود و «داتان» و «ابیرام» را با خاندانشان فرو برد، ۱۸ و آتش از آسمان بر طرفداران ایشان افروخته شد و آن مردم شرور را سوزانید. ۱۹ بنی‌اسرائیل در دامنه کوه سینا بُتی گوساله شکل از طلا ساختند و آن را

۶:۱۰۶
توا ۲:۳۰
عز ۷:۹
نح ۷:۱
زکر ۴:۱
۷:۱۰۶
داو ۷:۳
۸:۱۰۶
حز ۹:۲۰
۹:۱۰۶
خرو ۲۱:۱۴
اش ۱۳:۱۱-۱۱:۵۳
۱۱:۱۰۶
خرو ۵:۱۵

۱۴:۱۰۶
اعد ۴:۱۱
۱۵:۱۰۶
مز ۳۱:۲۹-۱۷:۱۰۶
اعد ۳۲:۱۶

۱۹:۱۰۶
اعما ۴۱:۷
روم ۲۳:۱

تاریخ در کتاب مزامیر

مزامیر تاریخی برای مخاطبین اولیه‌شان، یادآور کارهای عظیم خدا در گذشته برای حمایت از قوم اسرائیل بود. این سروده‌های تاریخی به‌منظور انتقال درسهای مهم به نسل‌های آینده نوشته شد. در این مزامیر از وعده‌های متعددی که خدا داده و صادقانه به آنها عمل کرده بود، تجلیل به‌عمل آمده است؛ همچنین بی‌وفایی قوم اسرائیل به خدا تشریح شده است. برای مطالعه این تاریخ کهن، باید مد نظر داشته باشیم که قوم خدا چگونه همیشه در درس عبرت گرفتن از گذشته قصور می‌ورزیدند. آنان بارها و بارها شاهد وفاداری و بخشایش خدا بودند، اما هر بار از آنها رو بر می‌گرداندند و بار دیگر در گناه فرو می‌رفتند. خدا می‌تواند از این مزامیر استفاده کند تا به ما خاطر نشان سازد که چطور ما نیز اغلب عیناً همان کار را می‌کنیم؛ با اینکه همه امور ما را به این سمت سوق می‌دهد که برای خدا زندگی کنیم، اما ما برای همه چیز زندگی می‌کنیم جز برای خدا. اگر به کلام خدا توجه بیشتری مبذول می‌داشتیم، در زندگی خود مرتکب این همه اشتباه نمی‌شدیم. مزامیر تاریخی منتخب از این قرارند: ۶۸، ۷۸، ۹۵، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۱۱، ۱۱۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۴۹.

اگر زیاد گله و شکایت کنیم، شاید خدا خواسته ما را به ما عطا کند، حتی اگر به مصلحت غایی ما نباشد. اگر خدا به دعایتان پاسخ مثبت نمی‌دهد، احتمالاً به این دلیل است که می‌داند که اجابت آن به نفعتان نیست. به لطف و عنایت خدا اعتماد کنید.

۱۰۶:۱۳-۱۵ قوم اسرائیل در بیابان آنقدر به فکر دریافت خوراک و آب بودند که دیگر توجهی به خواست خدا نداشتند. آنها بیشتر در فکر کسب رضایت جسمانی و آنی بودند تا رضایت پایدار روحانی. آنها آنچه را که به صلاحشان بود نخواستند، و از توکل به لطف و عنایت خدا امتناع ورزیدند (اعداد ۱۸:۱۱-۳۳).

پرستش کردند. ^{۲۰} آنها بجای عبادت خدای پر جلال، مجسمه گاو را پرستش نمودند. ^{۲۱} و ^{۲۲} به این ترتیب، خدای نجات دهنده خود را خوار شمردند و کارهای شگفت‌انگیز او را در مصر و دریای سرخ فراموش کردند. ^{۲۳} آنگاه خداوند خواست ایشان را هلاک کند، ولی خادم برگزیده او موسی به شفاعت برخاست و التماس نمود که از نابود کردن آنها بگذرد.

۲۱:۱۰۶
تث ۲۱:۱۰
۲۳:۱۰۶
خرو ۱۴-۱۰:۳۲

^{۲۴} بنی اسرائیل نمی‌خواستند وارد سرزمین موعود شوند، چون به وعده خدا که گفته بود آن زمین را به ایشان می‌دهد، ایمان نداشتند. ^{۲۵} آنها در خیمه‌های خود پیوسته غرغر می‌کردند و به دستورات خداوند گوش نمی‌دادند. ^{۲۶} از این رو، خداوند خواست ایشان را در صحرا نابود کند، ^{۲۷} و فرزندانشان را در سرزمینهای بیگانه پراکنده و آواره سازد.

۲۴:۱۰۶
ار ۱۹:۳

۲۶:۱۰۶
عبر ۱۱:۳

^{۲۸} بنی اسرائیل در «فغور» به پرستش بت بعل پرداختند و از گوشت قربانی‌هایی که به بت‌های بی‌جان تقدیم می‌شد، خوردند. ^{۲۹} با این رفتار خود، خشم خداوند را برانگیختند که بسبب آن بیماری و بادام‌گیر آنها شد. ^{۳۰} آنگاه «فینحاس» برخاسته، افراد مقصر را مجازات نمود و وبا قطع گردید. ^{۳۱} این کار نیک فینحاس در نزد خدا هرگز فراموش نخواهد شد و تمام نسل‌ها او را به نیکی یاد خواهند کرد.

۲۸:۱۰۶
هو ۱۰:۹

۳۰:۱۰۶
اعد ۱۳-۷:۲۵

^{۳۲} بنی اسرائیل در کنار چشمه «مریبه»، خداوند را خشمگین ساختند، چنانکه حتی موسی بخاطر آنها از ورود به سرزمین کنعان محروم شد. ^{۳۳} زیرا چنان موسی را به ستوه آوردند که او غضبناک شده، سخن ناشایست بزبان راند.

۳۲:۱۰۶
مز ۴۰:۷۸

^{۳۴} آنها، قوم‌هایی را که خداوند گفته بود از بین ببرند، نکشتند، ^{۳۵} بلکه با آنها وصلت نمودند و از کارهای بد ایشان پیروی کردند. ^{۳۶} بت‌های آنها را پرستش نمودند و با این کار، خود را محکوم به مرگ کردند. ^{۳۷} اسرائیلی‌ها، پسران و دختران خود را برای بت‌ها قربانی کردند. ^{۳۸} خون فرزندان بی‌گناه خود را برای بت‌های کنعان ریختند و زمین موعود را با خون آنها ناپاک ساختند. ^{۳۹} با این کارها، خود را آلوده کردند و به خدا خیانت ورزیدند. ^{۴۰} بنابراین، خشم خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد و او از آنها بیزار گردید. ^{۴۱} آنها را

۳۴:۱۰۶
داو ۱۱:۱ و ۲۷-۳۶

۳۷:۱۰۶
اعد ۳۳:۳۵
۲ پاد ۱۷:۱۷

۳۹:۱۰۶
هو ۱۲:۴

۴۰:۱۰۶
داو ۱۴-۱۲:۲

۴۱:۱۰۶
نح ۲۷:۹

۴۲:۴۰:۱۰۶ چرا خدا اجازه می‌دهد که قومش از سوی نیروهای بت پرست و بدکارتر از خودشان مورد مجازات واقع شوند؟ آنچه مهم است، خود مجازات است، نه وسیله آن. وقتی پیروان خدا از او رو بر می‌گردانند و منحرف می‌شوند، نباید تعجب کنند که مورد مجازات قرار می‌گیرند. ما نه روش مجازات را تعیین می‌کنیم و نه باید از آن شکایت کنیم. وظیفه ما این است که پیغامی را که خدا می‌خواهد از طریق مجازات به ما بدهد، دریافت داریم و به سوی او باز گردیم.

۴۲:۴۰:۱۰۶ خدا برای کمک به اسرائیلی‌ها اجازه داد مشکلات بر ایشان فرود آید. مشکلات ما می‌تواند

۳۹:۳۴:۱۰۶ قوم اسرائیل همیشه از حافظ و روزی‌دهنده خود رو بر می‌گردانند. آنها چگونه پس از دیدن آن معجزات عظیم، توانستند از خدا رو بر گردانند و بت‌های آن سرزمین را بپرستند؟ ما نیز معجزات عظیم خدا را دیده‌ایم، اما بعضی اوقات می‌بینیم که بت‌های دنیا ما را به سوی خود می‌کشند، بت قدرت، آسایش، شهرت، شهوت و لذت. همان طور که بنی اسرائیل خدا را فراموش کردند، ما نیز مستعد آن هستیم که او را فراموش کنیم و آلوده دنیای فاسد اطرافمان شویم. همه کارهایی را که خدا برای شما انجام داده به یاد آورید تا دیگر «لذایذ» دنیا شما را از خدا دور نسازد.

بدست قوم‌هایی که از ایشان نفرت داشتند، سپرد تا بر آنها حکمرانی کنند.^{۴۲} دشمنانشان بر آنها ظلم کردند و ایشان را خوار و ذلیل ساختند.

۴۳:۱۰۶

داو ۶:۶

مز ۱۲:۸۱

^{۴۳} خداوند بارها بنی اسرائیل را از دست دشمنانشان نجات بخشید، ولی آنها هر بار بر ضد او شوریدند و در گناهان خود بیشتر غرق شدند.^{۴۴} با وجود این، هنگامی که فریاد برآوردند، خداوند به داد ایشان رسید و به در ماندگی آنها توجه نمود.^{۴۵} او وعده‌ای را که به ایشان داده بود، به یاد آورد و بسبب رحمت فراوانش، آنها را مجازات نکرد.^{۴۶} او دل اسیرکنندگان آنها را به رقت آورد تا به آنها رحم کنند.

۴۵:۱۰۶

لاو ۴۲:۲۶

۴۶:۱۰۶

۲ توآ ۹:۳۰

عز ۹:۹

^{۴۷} ای خداوند، ما را نجات ده. ما را از میان قومها، به سرزمین خودمان برگردان تا نام مقدس تو را حمد گوئیم و با شادی تو را ستایش کنیم.

۴۷:۱۰۶

مز ۲:۱۴۷

۴۸:۱۰۶

مز ۱۳:۴۱

^{۴۸} خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد متبارک باد. همه مردم اسرائیل بگویند: «آمین! خدا را سپاس باد!»

ه - کتاب پنجم مزامیر (۱:۱۰۷ تا ۶:۱۵۰)

سرایندگان این مزامیر اعمال خدا را می‌ستایند، برکات زندگی پرهیزکارانه را بر می‌شمارند، خدا را به‌خاطر رهایی سپاس می‌گویند، و او را برای کلام شگفت‌انگیز می‌ستایند. این مزامیر به ما یادآوری می‌کنند که کامل‌ترین قربانی‌ای که می‌توانیم به خدا تقدیم کنیم، زندگی وفادارانه و فرمانبردارانه ما است.

موضوع: سپاس از خدا باید همواره بر زبان کسانی باشد که به دست او رهایی یافته‌اند. این مزمور برای تجلیل از بازگشت یهودیان از تبعید بابل نوشته شده است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را حمد گوئید، زیرا او مهربان است و رحمتش تا ابد باقی است.

۱۰۷

ما، به ما لطف فرمود. اگر او این کار را زمانی انجام داد که ما هنوز گناهکار بودیم، چقدر بیشتر حالا که فرزندان او هستیم، به ما لطف خواهد داشت؟

۱:۱۰۷ این مزمور از چهار گروه مختلف از مردمی سخن می‌گوید که در تنگنا هستند و بیان می‌دارد که چگونه خدا ایشان را رهایی داده است: آوارگان (۳:۱۰۷-۶)، زندانی‌ها (۱۰:۱۰۷-۱۶)، افراد نادان که گرفتار نادانی‌های خود می‌شوند (۱۷:۱۰۷-۲۰)، و کسانی که پریشان و سرگرداند (۲۳:۱۰۷-۳۰). مصیبت ما هر چقدر هم بزرگ باشد، خدا قادر است برای کمک به ما راهی بیابد. او نسبت به کسانی که در تنگنا هستند، با محبت و مهربان می‌باشد.

ثمربخش باشد زیرا (۱) ما را فروتن می‌سازد؛ (۲) ما را از جذب شدن به وسوسه‌های دنیا باز می‌دارد و دوباره ما را به سوی خدا باز می‌گرداند؛ (۳) به دعا‌های ما جان می‌بخشد؛ (۴) به ما اجازه می‌دهد بیشتر طعم وفاداری خدا را بچشیم؛ (۵) ما را بیشتر به خدا متکی می‌سازد؛ (۶) ما را تشویق می‌کند که تسلیم نقشه‌ای شویم که خدا برای زندگی ما دارد؛ و (۷) ما را ترغیب می‌کند تا با کسانی که در مشکل هستند، مهربانتر باشیم.

۴۶:۴۴-۱۰۶ این تصویر زیبایی است از لطف خدا نسبت به قومش، قومی که فقط سزاوار مجازات بود. خوشبختانه، وفاداری خدا نسبت به ما، به اندازه وفاداری ما نسبت به او نیست. خدا با فرستادن پسرش و مرگ او در راه گناهان

۲ کسانی که توسط خداوند نجات یافته‌اند به همه اعلام کنند که خداوند آنها را از دست دشمنانشان نجات داده است^۳ و آنها را از سرزمینهای بیگانه، از مشرق و مغرب، شمال و جنوب، به سرزمین خودشان باز گردانیده است. اُبنی اسرائیل در صحرا آواره و سرگردان بودند و جای معینی برای سکونت نداشتند،^۵ گرسنه و تشنه بودند و جانشان به لب رسیده بود. ^۶ و آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از همه گرفتاریهایشان رها کنید و ایشان را از راه راست به سرزمینی هدایت کرد که بتوانند در آن زندگی کنند.^۸ پس باید از خداوند، بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، تشکر کنند.^۹ او جان تشنه و گرسنه را با نعمتهای خوب سیر می‌کند.

۱۰ و آنان^{۱۰} که از دستورات خدا سرپیچیدند و به او اهانت کردند، اسیر و زندانی شدند و مرگ بر آنها سایه افکند.^{۱۲} پشت آنها در زیر بار مشقت خم شد و سرانجام افتادند و کسی نبود که ایشان را یاری کند.^{۱۳} آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او آنها را از همه گرفتاریهایشان رها کنید.^{۱۴} آنها را از مرگی که بر آنها سایه افکنده بود رها کنید و زنجیرهای اسارت ایشان را پاره کرد.

۱۵ پس باید از خداوند، بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق آنها انجام داده است، تشکر کنند.^{۱۶} او درهای برنجین زندانها را می‌شکند و زنجیرهای اسارت را پاره می‌کند.

۱۷ افراد نادان، بسبب رفتار شرارت‌بار و آلوده به گناه خود، ضعیف و بیمار شدند،^{۱۸} اشتهای خود را از دست دادند و جانشان به لب گور رسید.^{۱۹} آنگاه در این گرفتاری خود، نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از گرفتاریهایشان رهایی بخشید.^{۲۰} او با کلام خود آنها را شفا بخشید و ایشان را از مرگ نجات داد.^{۲۱} پس باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند.^{۲۲} باید با تقدیم قربانی از او تشکر کنند و با سرودهای شاد کارهایی را که کرده است اعلام نمایند.

۲۳ برخی به کشتی سوار شده، به دریا رفتند و به کار تجارت مشغول شدند.^{۲۴} آنان قدرت خداوند را دیدند و کارهای شگرف او را در اعماق دریاها مشاهده نمودند.^{۲۵} به امر او بادی شدید ایجاد شد و دریا را طوفانی ساخت،^{۲۶} چنانکه کشتی‌ها دستخوش امواج گردیدند و بالا و پایین می‌رفتند. سرنشینان آنها، از

۲:۱۰۷
اش ۱۰:۳۵ و ۱۰
۳:۱۰۷
نج ۹:۱
جز ۳۴:۲۰
۴:۱۰۷
یوش ۶:۵
۷:۱۰۷
ار ۹:۳۳

۹:۱۰۷
متی ۶:۵
لو ۵:۳۱
۱۰:۱۰۷
میخا ۸:۷
لو ۷:۹
۱۱:۱۰۷
اعد ۳۱:۱۵
۱۲:۱۰۷
مز ۱۱:۲۲
۱۴:۱۰۷
اعما ۷:۱۲

۱۶:۱۰۷
اش ۲۰:۴۵ و ۲۰
۱۷:۱۰۷
اش ۷:۶۵ و ۷
جز ۲۳:۲۴
۱۸:۱۰۷
ایو ۲۲:۱۹:۳۳-۲۲
مز ۱۳:۹
۲۰:۱۰۷
۲ پاد ۵:۲۰
متی ۸:۸
۲۲:۱۰۷
لاو ۱۲:۷
مز ۲۸:۷۳

۲۵:۱۰۷
مز ۴۳:۹۳ و ۴

بیان می‌دارد که کسانی که واقعاً در حضور خدا زندگی می‌کنند، نخواهند توانست این تجربه باشکوه را فقط برای خود نگاه دارند و آن را به دیگران بازگو نکنند (همچنین ر.ش. به اعمال ۸:۱؛ ۲۲:۱۸:۵-۲۰).

۲:۱۰۷ خدا کارهای زیادی برای ما انجام داده است، و ما چیزهای زیادی داریم که به‌خاطر آنها از او تشکر کنیم (ر.ش. به مزمور ۱۰۳). او از ما می‌خواهد که کارهای شگفت‌انگیز او را به همه اعلام کنیم. این آیه بیش از آنکه حکمی باشد برای شهادت دادن، این حقیقت را

ترس نیمه جان شدند^{۲۷} و مثل مستان، توتلو خورده، گیج و سرگردان بودند.
 ۲۸ آنگاه در این گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از این
 گرفتاری رهایی بخشید.^{۲۹} خداوند طوفان را آرام و امواج دریا را ساکت ساخت.
 ۳۰ آنها شاد شدند زیرا از خطر رهایی یافته بودند، و سرانجام سلامت به بندر مراد
 خود رسیدند.^{۳۱} پس آنها نیز باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی
 که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند.^{۳۲} باید عظمت خداوند را در بین
 جماعت اسرائیل اعلام کنند و نزد بزرگان قوم، او را ستایش نمایند.
 ۳۳ خداوند رودخانه‌ها را به خشکی مبدل ساخت و چشمه‌های آب را خشک
 کرد.^{۳۴} زمین حاصلخیز را به شوره‌زار تبدیل نمود، زیرا ساکنان آن شرور
 بودند.^{۳۵} اما بار دیگر زمین‌های شوره‌زار و خشک را حاصلخیز و پر از
 چشمه‌های آب نمود.^{۳۶} و گرسنگان را در آن اسکان داد تا شهرها بسازند،
 کشت و زرع کنند و تاکستانها ایجاد نمایند.^{۳۸} خداوند آنها را برکت داده،
 فرزندان بسیاری به ایشان بخشید، و نگذاشت رمه‌ها و گله‌هایشان کم شوند.
 ۳۹ هنگامی که قوم خداوند در زیر ظلم و ستم رو به نابودی می‌رفتند،^{۴۰} خداوند
 کسانی را که بر قومش ظلم می‌کردند خوار و ذلیل ساخت و آنها را در میان
 ویرانه‌ها، آواره و سرگردان کرد.^{۴۱} او قوم فقیر و درمانده خود را از زیر بار
 سختیها رهانید و فرزندان و گله‌های ایشان را افزونی بخشید.^{۴۲} نیکان این را
 دیده، شاد خواهند شد اما بدکاران خاموش خواهند شد.
 ۴۳ خردمندان درباره اینها فکر کنند و رحمت و محبت خداوند را به یاد داشته
 باشند.

موضوع: پیروزی با قوت خدا. با کمک خدا می‌توانیم کارهایی بیش از حد تصورمان انجام دهیم.

نویسنده: داود

۱۰۸ ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام و اعتماد خود را از دست نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. ای جان من بیدار شو! ای برپت و عود من بصدا درآیید تا سپیده دم را بیدار سازیم!

۱:۱۰۸

مز ۱۱:۵۷-۷

سختیها رشد یافته‌اند. کسانی که عمل دست خدا را در تنگناها دیده‌اند، محبت و نیکویی او را عمیق‌تر درک می‌کنند. اگر سختی‌ها و شدايد را تجربه کرده باشید، می‌توانید خدا را بیشتر مورد ستایش قرار دهید.

۱:۱۰۸ ب نتایج دو مزمور در کنار هم قرار گرفته‌اند تا این مزمور را به‌وجود آورند. پنج آیه اول نقل قولی است از مزمور ۱۱:۵۷-۷ و هشت آیه بعدی (یعنی ۱:۱۰۸-۶) نقل قولی است از مزمور ۱۲:۴-۶.

۳۲:۲۸:۱۰۷ گاه همه چیز را مایوس‌کننده می‌بینیم. اما مشکلات، آنگاه که به‌سوی خدا فریاد کمک بر می‌آوریم، می‌تواند ما را به توکل بیشتر به او سوق دهد. هنگامی که رهایی یافتیم، او را برای نیکویی‌اش سپاس خواهیم گفت. آنگاه پی خواهیم برد که خدا می‌تواند گرفتاریهای ما را به خیریت تبدیل نماید زیرا مشکلات ایمان ما را تقویت می‌کند.

۴۳:۱۰۷ آنان که هیچگاه متحمل رنج نشده‌اند، شاید نتوانند خدا را به اندازه کسانی سپاس گویند که زیر فشار

خداوند، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد، زیرا رحمت تو بی نهایت عظیم است. ^{۱۵} ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. ^{۱۶} ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما را نجات ده و دعای ما را اجابت فرما.

^{۱۷} خدا در خانه مقدس خویش سخن گفته و فرموده است: «با پیروزی شهر شکیم و دره سوکوت را بین قوم خود تقسیم خواهم کرد. ^{۱۸} جلعاد و منسی از آن من است؛ افرایم کلاه خود من و یهودا عصای سلطنت من است. ^{۱۹} اما قوم موآب را مانند لگن برای شستشو بکار خواهم برد، بر قوم ادم کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد بر خواهم آورد.»

^{۲۰} و ایست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار ادم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بلی، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را رهبری کن! ^{۲۱} تو ما را در جنگ با دشمن کمک کن، زیرا کمک انسان بی فایده است. ^{۲۲} ای خدا، پیروز خواهیم شد، زیرا این تویی که دشمنان ما را شکست خواهی داد!

۱۱:۱۰۸
مز ۹:۴۴

موضوع: خشم و رنجش صالحان از دروغگویان و افترازان. ما می توانیم احساسات و تمایلات واقعی خود را به خدا بیان کنیم.

نویسنده: داود

ای خدا و ای معبود من، خاموش مباش! ^۱ بدکاران به من تهمت ناروا می زنند و حرفهای دروغ درباره من می گویند. ^۲ با نفرت دور مرا گرفته اند و بی سبب با من می جنگند. ^۳ امن آنها را دوست دارم و برای ایشان دعای خیر می کنم، ولی آنها با من مخالفت می ورزند. ^۴ به عوض خوبی، به من بدی می کنند و به عوض محبت، با من دشمنی می نمایند.

۵:۱۰۹
متی ۵:۴۴

خدا از طریق آنها می تواند گرفتاری شما را فرصتی سازد برای نشان دادن قدرت عظیم خود.

۴:۱۰۹-۱ بر داود اتهامات دروغ فراوانی وارد آوردند (اسموئیل ۷:۲۲-۱۳؛ ۲ سموئیل ۱۵:۳۰-۴)، همانطور که مسیح نیز قرن ها پس از آن تحت حمله چنین اتهاماتی قرار گرفت (متی ۲۶:۵۹-۶۱؛ ۲۷:۳۹-۴۴). دعای داود برای دشمنانش، در دعای عیسی برای کسانی که او را به صلیب کشیدند، بازتاب یافته است (لوقا ۲۳:۳۴). همچنین در اعمال ۱:۲۰ در خصوص مرگ یهودا از ۸:۱۰۹ نقل قول شده است.

۴:۱۰۹-۴ داود خشمگین بود از اینکه مردمان بدکار به او افترا می زدند و در باره اش دروغ می گفتند و او را اینچنین هدف حملات خود قرار می دادند. با این حال، او گفت که

۷:۱۰۸ کلام خدا مقدس است زیرا خدا مقدس است. او هر چه که می گوید، انجام خواهد داد زیرا کلام او و شخصیت او از هم تفکیک ناپذیر هستند. اگر خدا کلام خود را نقض کند، خدا بودن خود را نفی کرده است.

۹:۱۰۸ موآب، ادم، و فلسطین به ترتیب دشمنان قوم اسرائیل از جانب شرق، جنوب، و غرب بودند. آنها دشمن بودند زیرا از اسرائیلی ها و خدای ایشان نفرت داشتند.

۱۳:۱۰۸ آیا دعاها می توانند دلیل با درخواست خاتمه می یابد که از شرایط تنش زا رهایی یابیم؟ داود نه فقط برای نجات، بلکه برای پیروزی نیز دعا کرد. ما به کمک خدا می توانیم خواهان ادامه بقای خود شویم؛ اما بیش از آن می توانیم خواستار پیروزی شویم! راههایی را بیابید که

۶:۱۰۹ زک ۱:۳	۶ ای خدا، دشمنم را به دست داوری ظالم بسیار و بگذار یکی از بدخواهانش کنار او بایستد و بر ضد او شهادت دهد. ^۷ بگذار او در محاکمه مجرم شناخته شود. حتی دعای او، برایش جرم محسوب گردد. ^۸ عمرش کوتاه شود و دیگری جا و مقام او را بگیرد. ^۹ فرزندانش یتیم و زنش بیوه شود. ^{۱۰} فرزندان او آواره شده، در میان ویرانه‌های خانه خود به گدایی بنشینند. ^{۱۱} طلبکاران تمام دارایی او را ضبط نمایند و بیگانگان هر آنچه را که او به زحمت اندوخته است، تاراج کنند. ^{۱۲} کسی بر او رحم نکند و برای یتیمان او دل نسوزاند. ^{۱۳} نسلش بکلی از بین برود و دیگر نامی از آنها باقی نماند. ^{۱۴} خداوند گناهان اجدادش را به یاد آورد و گناهان مادرش را نیامزد. ^{۱۵} گناهان آنها در نظر خداوند همیشه بماند، اما نام و نشان آنها از روی زمین محو گردد.
۸:۱۰۹ اعما ۲۰:۱	۱۶ این دشمن من رحم نداشت. او بر فقیران و بی‌کسان ظلم می‌کرد و آنها را می‌کشت. ^{۱۷} دوست داشت مردم را نفرین کند، پس خودش نفرین شود. نمی‌خواست به مردم برکت رساند، پس خود از برکت محروم شود. ^{۱۸} تمام وجودش به نفرین آلوده بود، پس باشد که نفرینهای او مانند آبی که می‌نوشد وارد بدنش شود و مغز استخوانهایش را بخورد؛ همچون لباس او را در بر گیرد و چون کمر بند، به دور او حلقه زند.
۹:۱۰۹ خرو ۲۴:۲۲	۲۰ ای خداوند، دشمنانم را که در باره من دروغ می‌گویند و مرا تهدید به مرگ می‌کنند، اینچنین مجازات کن. ^{۲۱} اما ای خداوند، با من برحسب وعده خود عمل نما و بخاطر رحمت عظیم خویش، مرا نجات ده، ^{۲۲} زیرا که من فقیر و درمانده و دل شکسته‌ام؛ ^{۲۳} همچون سایه، رو به زوال هستم و مانند ملخ از باد رانده شده‌ام. ^{۲۴} از بس روزه گرفته‌ام زانوهایم می‌لرزند و گوشت بدنم آب می‌شود. ^{۲۵} نزد دشمنان رسوا شده‌ام. هرگاه مرا می‌بینند، سر خود را تکان می‌دهند و مسخره‌ام می‌کنند.
۱۱:۱۰۹ اش ۱:۱۶	۲۶ ای خداوند، ای خدای من، مرا یاری فرما؛ مطابق رحمت خود، مرا نجات ده، ^{۲۷} تا بدخواهانم بدانند که تو نجات دهنده من هستی. ^{۲۸} آنها مرا نفرین کنند، اما تو مرا برکت ده. آنها سرافکنده شوند، اما بنده تو، شادمان شود.
۱۲:۱۰۹ اش ۷:۹	۲۹ دشمنانم شرمسار شوند و خفت و خواری وجودشان را دربر گیرد.
۱۴:۱۰۹ نج ۵:۴ اش ۷:۶۵	
۱۵:۱۰۹ ار ۱۷:۱۶	
۱۶:۱۰۹ مز ۳۲:۳۷	
۱۷:۱۰۹ متی ۲:۷	
۱۸:۱۰۹ مز ۶:۳۳	
۱۹:۱۰۹ جز ۲۷:۷	
۲۰:۱۰۹ اش ۱۱:۳	
۲۱:۱۰۹ مز ۱۱:۲۵	
۲۲:۱۰۹ مز ۱۷:۴۰	
۲۳:۱۰۹ امت ۱۴:۱۸	
۲۴:۱۰۹ عبر ۱۲:۱۲	
۲۸:۱۰۹ ۲ سمو ۱۱:۱۶	
۲۹:۱۰۹ ایو ۲۲:۸	
۲۶:۳۵ مز ۲۶:۳۵	

دشمنانش را دوست دارد و برای آنها دعا می‌کند. ما در عین حال که باید از بدی متنفر باشیم و برای غلبه بر آن بکوشیم، باید همه را دوست داشته باشیم از جمله کسانی که بدی می‌کنند، زیرا خدا آنان را دوست می‌دارد. ما دعوت شده‌ایم که از گناه متنفر باشیم، اما گناهکاران را دوست بداریم. تنها با دعا کردن برای دشمنانمان می‌توانیم قدرت بیابیم تا مانند داود عمل کنیم.

۲۰۶:۱۰۹ این مزمور یکی دیگر از مزامیر لعن و نفرین است؛ درخواستی است از خدا برای مجازات بدکاران (برای کسب آگاهی بیشتر در باره مزامیر لعن و نفرین، نگاه کنید به توضیحات مربوط به مزمور ۳۵:۱ ب.ب). داود نمی‌خواست خودش انتقام بگیرد، بلکه از خدا می‌خواست که در وعده خودش مبنی بر مجازات بدکاران تعجیل کند. سخنان داود سرنوشت نهایی همه دشمنان خدا را نشان می‌دهد.

۳۰ خداوند را بسیار سپاس خواهم گفت و در بین مردم او را ستایش خواهم کرد،^{۳۱} زیرا او از بیچارگان پشتیبانی می‌کند و ایشان را از دست ظالمان می‌رهاند.

۳۱:۱۰۹
مز ۸:۱۶، ۳۳:۲۷

موضوع: اعتبارنامه مسیح موعود. عیسی همان مسیح موعود است.
نویسنده: داود

۱۱۰ خداوند، به خداوند من گفت: «به دست راست من بنشین و من دشمنانت را به زیر پاهایت خواهم افکند.»
۲ خداوند، شهر اورشلیم را پایتخت تو قرار خواهد داد تا از آنجا بر دشمنانت حکمرانی کنی. ^۳هنگامی که به قدرت برسی، قوم تو در لباس تقوی و پرهیزکاری، به حضورت خواهند آمد، و نیروی تو همچون شبنم صبحگاهی هر روز تازه‌تر خواهد شد.
۴ خداوند قسم خورده است و از آن برنخواهد گشت که تو تا ابد چون «ملک صادق» کاهن هستی. خداوند که به دست راست تو است در روز غضب خود، پادشاهان را شکست خواهد داد. ^۵او قومها را داوری خواهد کرد، و میدانهای جنگ را از اجساد کشته‌شدگان پر خواهد ساخت و در سراسر دنیا، پادشاهان را مغلوب خواهد کرد. ^۶او از نهر سر راهش خواهد نوشید و نیروی تازه گرفته، سربلند و پیروز خواهد ایستاد.

۱۱:۱۱۰
متی ۲۲:۴۴
لو ۲۰:۴۲ و ۳۵
اعما ۲:۳۴ و ۳۵
عبر ۱:۱۳
۲:۱۱۰
مز ۴:۴۵
دان ۳:۷ و ۱۴
۳:۱۱۰
مز ۹:۹۶
۴:۱۱۰
عبر ۶:۲۰، ۷:۲۱
۵:۱۱۰
مکا ۱۷:۶

موضوع: همه کارهای خدا نیکو است. احترام به خدا آغاز حکمت است.
نویسنده: ناشناس

۱۱۱ خداوند را با تمام دل خود در میان قوم او ستایش خواهم کرد.
۲ کارهای خداوند چه شگفت‌انگیزند! همه کسانی که به آنها

۱۱:۱۱۱
مز ۵:۹۲، ۱۳۸:۱

تعلیمی نمی‌دهد. خدا در این مزمور وعده می‌دهد که مسیح را به جهان بفرستد تا کاهنی ابدی و پادشاهی جاودان باشد. عهدجدید به‌وضوح می‌فرماید که عیسی، پسر خدا و مسیح موعود است. او فقط یک معلم برجسته اخلاق نیست.

۴:۱۱۰ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره «ملک صادق»، به تاریخچه زندگی او در پیدایش فصل ۱۵ نگاه کنید. کاهن بودن در مقام و منزلت «ملک صادق» به این معنا است که مسیح هرگز از مقام الهی‌اش سوء استفاده نخواهد کرد و اینکه سلطنتش ابدی خواهد بود.

۱۱۱ - ۱۱۸ مزامیر ۱۱۱ تا ۱۱۸ مزامیر شکرگزاری نامیده می‌شوند. سپاس خدا (به عبری «هللویاه») طنین آهنگ روح‌افزا و امیدبخش این سروده‌ها است.

۱۱:۱۱۰ از این مزمور به‌خاطر اشاره مشخص آن به مسیح موعود، بیش از سایر مزامیر در عهدجدید نقل قول شده است. عیسی در متی ۲۲:۴۵-۴۷ در اشاره به خود، این آیه را ذکر کرد. آیات ۱ و ۶ او نگاهی دارد به نابودی نهایی و کامل بدکاران به‌دست مسیح (مکاشفه ۹:۶)؛ آیه ۲ سلطنت مسیح بر روی زمین را پیشگویی می‌کند (مکاشفه ۷:۱-۲)؛ آیه‌های ۳ و ۴ او کار کهناتی مسیح برای قومش سخن می‌گوید (عبرانیان ۷:۵)؛ و آیه‌های ۵ و ۶ نگاهی دارد به جنگ نهایی در این جهان، آنگاه که مسیح نیروهای شرارت را شکست دهد (مکاشفه ۱۹:۱۱-۲۱).

۷:۱:۱۱۰ بسیاری از مردم اعتقادات مبهمی در باره خدا دارند؛ ایشان نمی‌پذیرند که عیسی شخصیتی بیش از یک معلم بزرگ بوده است. اما کتاب مقدس چنین

علاقمند هستند در باره‌شان می‌اندیشند. ^۳ کارهای خداوند شکوهمند است و عدالتش جاودانی! ^۴ کارهای شگفت‌انگیز خداوند، فراموش نشدنی است! او رحیم و بخشنده است! ^۵ خداوند، روزی ترسندگان خود را می‌رساند، او هرگز عهد خود را از یاد نمی‌برد. ^۶ خداوند سرزمینهای قوم‌های بیگانه را به بنی‌اسرائیل بخشید و به این وسیله قدرتش را به قوم خود نشان داد.

لاهر کاری که خداوند انجام می‌دهد، درست و منصفانه است. همه احکام او قابل اعتماد می‌باشند. ^۸ کارها و احکام خداوند تا ابد باقی می‌مانند، زیرا بر عدل و راستی بنا شده‌اند. ^۹ او با دادن فدیة، قوم خود را آزاد کرده است و با آنها عهد ابدی بسته است. او مقدس و قدرتمند است.

انسان چگونه خردمند می‌شود؟ خداترسی نخستین گام در این راه است. خداوند به همه کسانی که دستوراتش را اجرا می‌کنند، خرد می‌بخشد. خداوند را تا ابد سپاس باد.

موضوع: امتیاز ایمان داشتن به خدا. خدا افکار و اعمال کسانی را که از احکام او متابعت می‌کنند، هدایت می‌کند.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۱۲

خوشبحال کسی که از خداوند می‌ترسد و احکام او را با رغبت انجام می‌دهد. ^۱ فرزندان شخص درستکار در دنیا نیرومند خواهند شد و نسل او برکت خواهند یافت. ^۲ خانواده‌اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبیهای او هرگز از یاد نخواهد رفت.

اُبرای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می‌کند. ^۳ خوشبخت است کسی که دلسوز و قرض‌دهنده

۳:۱۱۱

مز ۵:۹۶؛ ۵:۱۴۵

۴:۱۱۱

مز ۱۵:۸۶؛ ۱۰:۳

۵:۱۱۱

متی ۳۳:۳۱

۸:۱۱۱

اش ۸:۴۰

متی ۱۸:۵

۹:۱۱۱

لو ۶:۸

۱۰:۱۱۱

امت ۷:۱؛ ۹:۳؛ ۵:۹؛ ۱۰:۹

۲:۱۱۲

مز ۱۳:۲۵

۳:۱۱۲

امت ۱۷:۱۶؛ ۱۸:۸

۴:۱۱۲

ایو ۱۷:۱۱

مز ۱۱:۹۷

خرد و حکمت ندانیم، پایه و اساسی برای تصمیمات خردمندانه نخواهیم داشت، و محکوم به اتخاذ تصمیمات احمقانه و ارتکاب اشتباه خواهیم بود. همواره به یاد داشته باشید که پایه و اساس رشد در خرد و حکمت، تصدیق و پذیرش این واقعیت است که خدا منبع حکمت است؛ اطاعت از احکام او راه دستیابی به خرد و حکمت می‌باشد.

۱۵:۱۱۲ اگر از خداوند بترسیم، و به او اعتماد کنیم، و از اطاعت کردن از فرامین او **شادی** نمایم، برکات بسیاری نصیبمان خواهد شد، برکاتی نظیر احترام، سعادت، امنیت، و رهایی از ترس (۹:۲؛ ۱۱۲). اگر انتظار برکات خدا را دارید، اول باید ترس او را در دل داشته باشید، به وعده‌های او ایمان داشته باشید، و با شادی از او اطاعت نمایید.

۹:۱۱۱ فدیة برای کسی پرداخته می‌شود که گروگان گرفته شده باشد. انسان گروگان گناه شده، اما عیسی بهای آزادی او را پرداخته است، زیرا جانش را همچون قربانی‌ای کامل فدای او کرد. پیش از آنکه عیسی جان خود را قربانی گناه کند، انسان اجازه نداشت وارد حضور خدا (قدس‌الاقداس) شود؛ اما اینک همه ایمانداران می‌توانند از طریق دعا به تخت خدا نزدیک شوند و حضور شیرین روح‌القدس را در زندگی بچشند.

۱۰:۱۱۱ خداترسی تنها راه برای کسب خرد و حکمت است. همین مفهوم در امثال ۹:۷؛ ۱ بیان شده است. بیشتر اوقات مردم نمی‌خواهند به این شرط عمل کنند، با این تصور که تنها با کسب تجربه در زندگی و تحصیلات دانشگاهی می‌توانند خردمند شوند. اما اگر خدا را منبع

باشد و در کسب و کارش با انصاف باشد.^۴ او در زندگی پیوسته ثابت قدم و پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد ماند.
 او از شنیدن خبر بد نمی ترسد، زیرا ایمان او قوی است و بر خداوند توکل دارد.^۸ او نگران نمی شود و نمی ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید.^۹ با سخاوتمندی به فقیران می بخشد؛ اثرات نیکوکاری او تا ابد باقی می ماند و همیشه نزد مردم سربلند و محترم می باشد.^{۱۰} بدکاران این را می بینند و خشمگین می شوند؛ دندانهای خود را بهم می فشارند و همراه آرزوهایشان از بین می روند.

۶:۱۱۲
 مز ۵:۱۵؛ ۲۲:۵۵
 ۷:۱۱۲
 مز ۴:۵۶
 ۸:۱۱۲
 مز ۱۱:۵۶
 ۹:۱۱۲
 ۱۰:۹
 مز ۱۴:۱۴۸
 ۱۰:۱۱۲
 متی ۱۲:۸
 لو ۲۸:۱۳

موضوع: میزان توجه و مراقبت خدا. رحمت عظیم خدا از توجه او به فقرا و ستمدیدگان نمایان است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۱۳

ای بندگان خداوند، نام او را ستایش کنید! نام او از حال تا ابد ستوده شود. از طلوع آفتاب تا غروب آن، نام خداوند را ستایش کنید!
 خداوند بر همه قومها حکمرانی می کند؛ شکوه او برتر از آسمانهاست.
 خداوند، خدای ما که در آسمانها نشسته است، همتا و مانندی ندارد.
 او از آسمان بر زمین نظر می افکند تا شخص فروتن و فقیر را از خاک بلند کند و سرافراز نماید و او را در ردیف بزرگان قوم خویش قرار دهد.
 خداوند با بخشیدن فرزندان به زن نازا او را خوشحال و سرافراز می سازد.
 خداوند را سپاس باد!

۴:۱۱۳
 مز ۱:۸؛ ۹:۹۷
 ۵:۱۱۳
 مز ۶:۸۹؛ ۱۹:۱۰۳
 ۶:۱۱۳
 مز ۴:۱۱
 اش ۱۵:۵۷
 ۷:۱۱۳
 اسمو ۸:۲

موضوع: خدای قادر مطلق قوم اسرائیل را از مصر رهایی بخشید. ما می توانیم کارهای عظیم خدا را در زندگی خود ستایش کنیم.

نویسنده: ناشناس

هنگامی که مردم اسرائیل از مصر، آن سرزمین بیگانه بیرون آمدند،
 یهودا مکان عبادت خداوند شد و اسرائیل محل سلطنت او.

۱۱۴

۱:۱۱۴
 خرو ۳:۱۳
 ۲:۱۱۴
 خرو ۴۶:۴۵؛ ۲۹

۹-۱۱۳ از دید خدا، ارزش شخص ارتباطی به ثروت یا مقام او در جامعه ندارد. بسیاری از کسانی که در خدمت به خدا پیشرفت کرده اند، از طبقات بی بضاعت برخاسته اند. خدا برتر از ضوابط اجتماعی این دنیا عمل می کند، و اغلب رهبران و خادمین خود را از میان مطرودین جامعه انتخاب می کند. آیا رفتار شما با مطرودین اجتماع، نشان می دهد که برایشان ارزش قائلید؟ با اعمال خود نشان دهید که همه مردم از دید خدا با ارزش و مفیدند.

۸-۷:۱۱۲ همه ما می خواهیم بدون ترس زندگی کنیم. قهرمانان ما اشخاص بی باکی هستند که همه خطرات را به جان می خورند و بر آنها غالب می شوند. سراینده مز مور به ما تعلیم می دهد که ترس از خدا می تواند به زندگی بدون ترس منتهی شود. ترس از خدا یعنی احترام و تکریم او به عنوان خداوند قادر مطلق. اگر اعتماد داشته باشیم که خدا کاملاً از ما مراقب می کند، پی خواهیم برد که ترس از امور دیگر، حتی ترس از خود مرگ نیز از میان رفته است.

۳:۱۱۴
خرو ۲۱:۱۴
۴:۱۱۴
مز ۵:۲۹ و ۶

۵:۱۱۴
حب ۸:۳

۸:۱۱۴
خرو ۱۷:۵ و ۶
تث ۱۵:۸

۱:۱۱۵
مز ۲:۲۹

اش ۱۱:۴۸
جز ۳۲:۲۲، ۳۶

۳:۱۱۵
مز ۱۹:۱۰، ۳

دان ۳۵:۴
۴:۱۱۵

۲ پاد ۱۸:۱۹
مز ۱۵:۱۱۵، ۸۴:۱۳۵، ۱۸:۱۵
ار ۲۵:۱۰

۳ دریای سرخ، چون آمدن بنی اسرائیل را دید، از مقابل آنها گریخت و رود اردن به عقب برگشت. ^۴ کوه‌ها همچون قوچها، و تپه‌ها مانند بره‌ها به جست و خیز درآمدند.

۵ ای دریا، تو را چه شد که گریختی؟ ای رود اردن، چرا به عقب برگشتی؟
۶ ای کوه‌ها و تپه‌ها، چرا مثل قوچها و بره‌ها به جست و خیز درآمدید؟
۷ ای زمین، در برابر خداوند بلرز؛ ^۸ در برابر کسی که صخره را به دریاچه آب تبدیل می‌کند و از سنگ خارا، چشمه آب جاری می‌سازد.

موضوع: خدا زنده است. او به ما فکر می‌کند و از ما مراقبت به عمل می‌آورد. ما باید او را در رأس همه امور زندگی خود قرار دهیم.
نویسنده: ناشناس

تنها تو ای خداوند، بلی، تنها تو سزاوار تجلیل و تکریم هستی، نه ما؛ زیرا تو سرشار از رحمت و وفا می‌باشی.

۱۱۵
۲ چرا مردم خدانشناس از ما پیرسند: «خدای شما کجاست؟» ^۳ خدای ما در آسمانهاست و آنچه را که اراده فرماید انجام می‌دهد. ^۴ اما خدایان آنها، بت‌های طلا و نقره می‌باشند که با دستهای انسان ساخته شده‌اند.

۷:۱۱۴ حتی با وجود تکنولوژی پیشرفته‌ای که داریم، هنوز هم دریاها و رودخانه‌ها و کوهها ما را به مبارزه دعوت می‌کنند. اما در مقابل خدا که بر طبیعت مسلط است، اینها هیچ‌اند. وقتی قدرت موج دریا یا شکوه قله کوهی را نظاره می‌کنید، به عظمت و جلال خدا فکر کنید که به مراتب حیرت‌انگیزتر از عجایب طبیعت است. لرزیدن در برابر خدا یعنی تصدیق قدرت و اقتدار کامل او و پذیرش ضعف خودمان در مقایسه با او.

۲۱:۱۱۵ شاید این مزمور زمانی نوشته شده باشد که خدا به اقوام بت‌پرست اجازه داده بود تا قوم او را به خاطر بت‌پرستی شان مجازات کنند. از آنجا که قوم خدا در رنج بودند، بت‌پرستان آنها را به ریشخند می‌گرفتند و می‌گفتند که خدایشان مرده است. امروز هم همین امر صادق است. مردم اغلب فکر می‌کنند خدا مرده است زیرا قوم او ضعیف یا زخم‌خورده به نظر می‌رسند. قوم اسرائیل برای اهداف الهی فرایند تصفیه را می‌گذرانند؛ خدا در جریان این امر زنده بود و بر اوضاع تسلط داشت. خدا بر روند تصفیه و اصلاح ما نیز تسلط دارد.

۸۴:۱۱۵ زمانی که مزامیر نوشته می‌شد، بسیاری از مردم در اسرائیل بتها را که مجسمه‌هایی از چوب یا سنگ یا فلز بودند می‌پرستیدند. آنها به آنچه که دیدنی بود فخر می‌کردند، و آنچه را که نادیدنی بود خوار می‌شماردند. ما نیز امروز به چیزهای ملموس (چون مقام، پول، خانه، لباس، دارایی) بیش از امور غیر ملموس (رشد روحانی، نجات، کمک به نیازمندان، صرف وقت با عزیزان خود) بها می‌دهیم. کسانی که تمام زندگی خود را صرف به‌دست آوردن چیزهای دیدنی می‌کنند به اندازه بتها نادان و توخالی می‌باشند (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره حماقت بتها، نگاه کنید به اشعیا ۴۴:۹-۲۰).

۱۱۵-۱۱۸ مزامیر ۱۱۵ تا ۱۱۸ طبق سنت به‌هنگام صرف شام عید پسخ سروده می‌شد، عیدی که به یادبود رهایی قوم اسرائیل از بندگی در مصر برگزار می‌شد.

۱:۱۱۵ سراینده مزمور می‌خواست که فقط نام خدا تجلیل و تکریم شود. بیشتر اوقات ما از خدا می‌خواهیم که نام خودش را در کنار نام ما جلال دهد. برای مثال، شاید ما برای انجام کاری نیک از خدا طلب کمک کنیم تا کار ما مورد توجه قرار بگیرد. یا شاید از خدا بخواهیم که کمک کند موعظه خوبی بکنیم تا مورد تشویق و تحسین شئونندگان قرار بگیریم. ایرادی ندارد که در نزد مردم خوب به‌نظر برسیم یا آنها را تحت تأثیر خود قرار دهیم؛ مشکل زمانی پدیدار می‌شود که هدف ما فقط این باشد که نزد مردم محبوبیت بیابیم، بدون توجه به اینکه خدا در این میان جلال می‌یابد یا نه. تمجید و تکریم

بتهایشان دهان دارند ولی حرف نمی‌زنند. چشم دارند اما نمی‌بینند. گوش دارند ولی نمی‌شنوند. بینی دارند، اما نمی‌بویند. دست دارند، ولی لمس نمی‌کنند. پا دارند اما راه نمی‌روند. از گلویشان صدایی بیرون نمی‌آید. همه کسانی که این بته‌ها را می‌سازند و آنها را پرستش می‌کنند مانند بتهایشان بی‌شعور و نادان هستند.

۹:۱۱۵
مز ۲۰:۳۳ : ۸:۶۲
۱۱:۱۱۵
مز ۱۱:۰۳ : ۲۰:۱۳۵
۱۲:۱۱۵
مز ۳:۹۸ : ۴:۱۲۸
۱۱ ای قوم اسرائیل، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست.
۱۰ ای کاهنان خداوند بر او توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست.
۱۱ ای خداترسان بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و محافظ شماست.
۱۲ خداوند همیشه به فکر ماست و ما را برکت می‌دهد. او مردم اسرائیل و کاهنان خود را برکت می‌دهد. ۱۳ خداوند همه کسانی را که او را گرامی می‌دارند، از کوچک و بزرگ، برکت می‌دهد.

۱۴ خداوند شما و فرزندانان را صاحب فرزند سازد. ۱۵ او که آسمانها و زمین را آفرید، شما را برکت دهد. ۱۶ آسمانها از آن خداوند می‌باشند، ولی او زمین را به انسان بخشید. ۱۷ مردگان و آنانی که به عالم خاموشی می‌روند، خداوند را ستایش نمی‌کنند. ۱۸ اما ما زندگان، خداوند را از حال تا ابد ستایش خواهیم کرد.

خداوند را سپاس باد!

موضوع: پرستش خدا به خاطر رهایی از مرگ قطعی. پرستش در واقع پاسخ ما است به خدا برای تشکر از او، نه جبران کاری که او برایمان انجام داده است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را دوست می‌دارم زیرا ناله و فریاد مرا می‌شنود و به درخواست من گوش می‌دهد، پس تا آخر عمر، نزد او دعا خواهم کرد.

۱۱۶

۹:۱۱۶
مز ۱۹:۶۶ : ۱:۱۸
۲:۱۱۶
مز ۶:۱۷ : ۲:۳۱

ما می‌اندیشد. وقتی مشکلات شما را افسرده می‌سازد یا نسبت به ارزش خود دچار شک می‌شوید، دل قوی دارید زیرا شما همیشه در ذهن خدا جای دارید. اگر او به شما می‌اندیشد، قطعاً به زودی به کمکتان خواهد شتافت. ۲۰۱:۱۱۶ خدا آنقدر دور نیست که نتوانیم به او برسیم. او به دعاهای ما گوش می‌دهد. عشق این نویسنده به خداوند رشد کرده بود زیرا او طعم پاسخهایی را که خدا به دعاهای او داده بود، چشیده بود. اگر ناامید هستید، به یاد بیاورید که خدا نزدیک است و به دقت به همه دعاهایتان گوش می‌دهد، و برای آنکه بیشترین نفع عایدتان شود، تک تک دعاهایتان را مستجاب می‌کند.

۸:۱۱۵ این بته‌ها قدرت انجام هیچ کاری را ندارند، زیرا کنترل امور عالم هستی در دست خدا است؛ کسانی که این بته‌ها را می‌پرستند درست به اندازه بتهایشان فاقد قدرت می‌شوند. بتهای ثروت و قدرت گرچه نیرومند به نظر می‌رسند، درست به اندازه بتهای چوبی و سنگی و فلزی فاقد قدرت‌اند. این بته‌ها نمی‌توانند انسان را از مرگ حفظ کنند و قادر نیستند حیات جاودانی ببخشند.

۱۲:۱۱۵ نویسنده مزبور می‌فرماید: «خداوند همیشه به فکر ما است.» چه حقیقت پر شوکویی! گاه حتی با اینکه با خدا زندگی می‌کنیم، احساس انزوا و تنهایی و طردشدگی می‌کنیم. اما خدا می‌بیند، درک می‌کند، و به

۳:۱۱۶ خطر مرگ بر من سایه افکنده بود و مایوس و غمگین بودم، اسپس نام
مز ۴:۱۸ خداوند را خواندم و فریاد زدم: «آه ای خداوند، مرا نجات بده!»^۷ او چه خوب
۵:۱۱۶ و مهربان است! آری، خدای ما رحیم است. خداوند افراد ساده دل و فروتن
خرو ۳:۴ را حفظ می کند. من با خطر روبرو بودم، ولی او مرا نجات داد.
۶:۱۱۶
مز ۱۴۲:۶ ای جان من، آسوده باش، زیرا خداوند در حق من خوبی کرده است!^۸ او مرا
۴:۱ امت از مرگ نجات داد و اشکهایم را پاک کرد و نگذاشت پایم بلغزد،^۹ تا بتوانم
۷:۱۱۶ در این دنیا در حضور خداوند زیست کنم.
مز ۱۳:۶
متی ۲۹:۱۱
۸:۱۱۶
مز ۱۵:۴۹
۱۰:۱۱۶ در شدت پریشانی خود گفتم: «آنها دروغ می گویند، من هرگز از این
وضع خود نجات پیدا نخواهم کرد.» با اینحال ایمان خود را از دست ندادم.
۱۲:۱۱۶
۲:۱۱۶ اما اینک در برابر همه خویبهایی که خداوند برای من کرده است، چه
توا ۲۵:۳۲ می توانم به او بدهم؟^{۱۳} هدیه نوشیدنی به حضور خداوند خواهم آورد تا از او
۹:۳ اتسا تشکر نمایم که مرا نجات داده است.^{۱۴} در حضور قوم او نذرهای خود را به
۱۴:۱۱۶ خداوند ادا خواهم کرد.^{۱۵} جانهای مقدسان خداوند نزد او عزیزند، پس او
۱۴:۵۰؛ ۲۵:۲۲ خواهد گذاشت آنها از بین بروند.
۱۵:۱۱۶
مز ۱۴:۷۲
۱۶:۱۱۶ ای خداوند، من بنده تو و پسر کنیز تو هستم. تو مرا از چنگ مرگ رها
ساختی.^{۱۷} قربانی شکرگزاری را به حضور تقدیم می کنم و نام تو را گرامی
می دارم.^{۱۸} در حضور تمام مردم اسرائیل و در خانه تو که در اورشلیم است،
نذرهای خود را ادا خواهم نمود.
خداوند را سپاس باد!

موضوع: دلیل دیگری برای ستایش خدا: محبت خدا نسبت به همه مردم دنیا. ما باید خدا را به خاطر محبت نامحدودش ستایش کنیم.

نویسنده: ناشناس

۱:۱۱۷ ای همه قومها، خداوند را ستایش کنید! ای تمام قبایل، او را
روم ۱۱:۱۵ حمد گوئید. زیرا رحمت او بر ما بسیار عظیم است و وفای او
۱۱۷ را حدی نیست.
خداوند را سپاس باد!

۱۵:۱۱۶ کتاب مقدس است، بلکه در وسط آن نیز قرار گرفته
است. پولس در رومیان ۱۱:۱۵ از این مزمور نقل قول
می کند تا نشان دهد که نجات خدا فقط برای یهودیان
نیست بلکه برای همه مردم می باشد.

۲:۱۱۶؛ ۱۱۷ آیا تا به حال گفته اید: «به یاد ندارم که خدا
تا به حال کاری برایم کرده باشد. چطور می توانم او را
بپرستم؟» این مزمور دو دلیل برای پرستش خدا ارائه
می دهد: «رحمت او بر ما بسیار عظیم است» و «وفای او

عاقبت همه باید بپذیرند. هنگامی که یکی از
عزیزان ما در آستانه مرگ قرار می گیرد، اندوهگین شده،
احساس عجز می کنیم. عبارت «او نخواهد گذاشت آنها
از بین بروند»، به این معنا است که آنها (ایمانداران) برای
خدا گرانبها هستند و او زمان سفر ابدی ایشان را به دقت
انتخاب می کند. بگذارید این حقیقت زمانی که عزیزی را
از دست می دهید، به شما آرامش بخشد.

۲:۱۱۶؛ ۱۱۷ مزمور ۱۱۷ نه فقط کوتاهترین فصل

موضوع: اعتماد به محبت ابدی خدا. در تغییر و تحولات این جهان، محبت خدا تغییر نمی‌کند. این به ما امنیت می‌بخشد.

نویسنده: ناشناس

خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان. **۱۱۸** مردم اسرائیل بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»^۳ کاهنان خدا بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»^۴ مردم خداترس بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»

^۵ در زحمت بودم؛ از خداوند کمک خواستم؛ او به دادم رسید و مرا رها کنید. خداوند با من است، پس نخواهم ترسید. انسان چه می‌تواند به من بکند؟^۶ خداوند مددکار من است و من شکست دشمنانم را با چشمان خود خواهم دید!^۸ به خداوند پناه بردن بهتر است از امید بستن به انسان. ^۹ آری، به خداوند پناه بردن حتی بهتر است از امید بستن به امیران.

^{۱۰} و ^{۱۱} و ^{۱۲} اگر همه دشمنان مانند زنبور بر سر من بریزند و دور مرا بگیرند، به یاری خداوند تمام آنها را نابود خواهم کرد. آنها مثل خارها که دوامی ندارند خواهند سوخت و فوری خاموش خواهند شد. ^{۱۳} دشمن بر من هجوم آورد تا نابودم کند، ولی خداوند مرا کمک نمود. ^{۱۴} خداوند قوت و سرود من است؛ او باعث نجات من شده است.

^{۱۵} فریاد پیروزی قوم خدا از خیمه‌هایشان شنیده می‌شود که می‌گویند: «دست توانای خداوند متعال این پیروزی را نصیب ما ساخته است!»^{۱۶} آری، دست توانای خداوند متعال، ما را در جنگ پیروز ساخته است!

^{۱۷} من نخواهم مرد، بلکه زنده خواهم ماند و کارهای خداوند را برای همه تعریف خواهم کرد. ^{۱۸} خداوند مرا بسختی تنبیه نموده، ولی نگذاشته است که بمیرم. ^{۱۹} دروازه‌های خانه خدا را باز کنید تا وارد شوم و خداوند را پرستش کنم!^{۲۰} این دروازه خداوند است؛ فقط نیکوکاران می‌توانند از آن وارد شوند. ^{۲۱} ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم که مرا اجابت فرموده، نجاتم دادی. ^{۲۲} همان سنگی را که معماران نپسندیدند و دور انداختند، اینک مهمترین سنگ ساختمان شده است.

۱:۱۱۸

مز ۱۳۶

۵:۱۱۸

مز ۱۹:۱۸

۶:۱۱۸

ایو ۲۷:۱۹

عبر ۶:۱۳

۷:۱۱۸

مز ۷:۵۴

۸:۱۱۸

۲ تو ۷:۳۲ و ۸

اش ۱۳:۵۷

۱۲:۱۱۸

تث ۴۴:۱

۱۴:۱۱۸

خرو ۲:۱۵

اش ۲:۱۲

۱۵:۱۱۸

لو ۵:۱

۱۸:۱۱۸

ار ۱۸:۳۱

اقرن ۳۲:۱۱

اقرن ۹:۶

۱۹:۱۱۸

اش ۲:۲۶

۲۴:۱۱۸

متی ۴۲:۲۱

مر ۱۱:۰۲ و ۱۰

لو ۱۷:۲۰

اعمال ۱۱:۴

۱ پطر ۷:۲

هدایت کند؟ آیا به او بیش از انسان متکی هستید؟ اگر نه، چرا؟

۲۳ و ۲۲:۱۱۸ عیسی آنگاه که اشاره می‌کرد که از سوی قوم خود طرد خواهد شد، از این آیه نقل قول کرد (متی ۴۲:۲۱؛ مرقس ۱۱:۱۰؛ لوقا ۱۷:۲۰). اگر چه عیسی را رد کردند، اما اکنون او «مهم‌ترین سنگ ساختمان» شده است، بنیاد و اساس ساختمان روحانی کلیسا (اعمال ۱۱:۴؛ افسسیان ۲:۲۰؛ ۱ پطرس ۲:۶ و ۷).

را حدی نیست.» حتی اگر در تمام زندگی‌مان خدا کاری برای ما انجام نداد، باشد، باز به این دو دلیل، شایسته عمیق‌ترین ستایشهای ما است.

۸:۱۱۸ خلبان به هواپیمایش اعتماد دارد؛ مسافر نیز به وسیله نقلیه‌ای که استفاده می‌کند. ما هر روز باید به چیزی یا کسی اعتماد کنیم. اگر برای رسیدن به مقصد به یک وسیله نقلیه اعتماد می‌کنید، آیا حاضرید به خدا اعتماد کنید تا شما را در این جهان و نیز تا به مقصد ابدی‌تان

این کار خداست؛ چه کار شگفت‌انگیزی! ^{۲۴} امروز روز پیروزی خداوند است، باید جشن گرفت و شادی کرد! ^{۲۵} خداوند، تمنا می‌کنیم ما را نجات دهی و کامیاب سازی!

۲۵:۱۱۸
مز ۱۲۲: ۷

^{۲۶} برکت باد بر آن کسی که به نام خداوند می‌آید! ما از خانه خداوند، تو را برکت می‌دهیم. ^{۲۷} خداوند، همان خدایی است که ما را منور ساخته است. شاخه‌ها را بدست گیرید و جشن را آغاز کنید و بسوی قربانگاه خانه خدا پیش بروید.

۲۶:۱۱۸
متی ۹:۲۱
مر ۹:۱۱
لو ۳۵:۱۳
یو ۱۳:۱۲
۲۷:۱۱۸
اش ۱:۲۵
۱ پتر ۹:۲

^{۲۸} تو خدای من هستی، تو را سپاس می‌گویم و بزرگی تو را ستایش می‌کنم. ^{۲۹} خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان.

موضوع: کلام خدا راست است و شگفت‌انگیز. قطع نظر از اینکه دنیا چقدر رو به بدی می‌رود، نسبت به خدا و کلامش وفادار بمانید. اطاعت از احکام خدا تنها راه دستیابی به شادی واقعی است. **نویسنده:** ناشناس؛ برخی عزرای کاهن را نویسنده این مزمور می‌دانند.

خوشبحال آنان که در زندگی، پاک و کامل هستند و مطابق دستورات خداوند رفتار می‌کنند. ^۲ خوشبحال کسانی که احکام خداوند را بجا می‌آورند، از صمیم قلب او را اطاعت می‌کنند ^۳ و به راه‌های کج نمی‌روند، بلکه در راه‌هایی گام بر می‌دارند که خدا نشان داده است. ^۴ خداوند، تو احکام خود را به ما داده‌ای و فرموده‌ای که آنها را با جدیت انجام دهیم. ^۵ چقدر آرزو دارم که در انجام دستورات تو مطیع و وفادار باشم! ^۶ اگر تمام دستورات تو را پیوسته در نظر داشته باشم، هیچوقت شرمند نخواهم شد! ^۷ وقتی داوریهایی منصفانه تو را بیاموزم، از صمیم قلب تو را حمد خواهم گفت! ^۸ ای خداوند، قوانین تو را بجا خواهم آورد؛ تو هیچگاه مرا ترک نکن!

۱۱۹

۱:۱۱۹
امت ۲۰:۱۱ : ۱۳:۳
۲:۱۱۹
تث ۲۹:۴ : ۱۲:۱۰
۲۳:۱۱ : ۱۳:۳
۴:۱۱۹
تث ۱۳:۴

بعد از بازسازی معبد (عزرا ۶: ۱۴ و ۱۵) به‌عنوان تعمقی در زیبایی کلام خدا و نحوه کمک آن به ما برای پاک ماندن و رشد در ایمان، نوشته‌باشد. این مزمور ۲۲ بخش دارد که به‌دقت دسته‌بندی و هر بخش با حرف متفاوتی از حروف الفبای عبری مشخص شده است و هر آیه با حرف مشخصه آن بخش شروع می‌شود. تقریباً هر آیه به کلام خدا اشاره می‌کند. این گونه تکرارها در میان عبرانی‌ها معمول بود. در آن روزگار مردم عادی نسخه‌ای شخصی از کتاب مقدس نداشتند که بخوانند؛ از این رو، می‌بایست کلام خدا را از بر کنند و به‌طور شفاهی به دیگران انتقال دهند. ساختار این مزمور به شکلی بود که می‌شد به آسانی آن را از بر کرد.

۷:۱۱۹ پدر و مادرها فرزندان خود را با محبت تنبیه می‌کنند تا به آنها بیاموزند چطور زندگی شایسته‌ای داشته

۲۴:۱۱۸ مواقعی هست که مطلقاً به فکر جشن و شادی نیستیم، یعنی وقتی روحیه‌مان بد و برهم ریخته است و دلمان را غم و اندوه یا گناه پر ساخته است. ما می‌توانیم نویسندگان مزامیر را به‌خوبی درک کنیم، چرا که ایشان اغلب در این وضع بودند. اما وضع ایشان هر چقدر هم که بد می‌شد، همیشه احساس خود را صادقانه به خدا بیان می‌کردند. ایشان هر گاه با خدا سخن می‌گفتند، دعا‌های خود را با ستایش و حمد خدا به پایان می‌بردند. وقتی میلی به شادی کردن ندارید، احساس واقعی خود را به خدا ابراز کنید. در آن صورت، خواهید دید که خدا کاری خواهد کرد که بتوانید برای آن شادی و سرور نمایید.

۱۱۹: اب ب این مزمور، هم طولانی‌ترین مزمور است و هم طولانی‌ترین فصل کتاب مقدس. این مزمور را شاید عزرا

مرد جوان چگونه می‌تواند زندگی خود را پاک نگاه دارد؟ بوسیله خواندن کلام خدا و اطاعت از دستورات آن!^{۱۰} خداوند، با تمام وجودم تو را می‌جویم، پس نگذار از راه تو منحرف شوم.^{۱۱} کلام تو را در دل خود حفظ می‌کنم و بخاطر می‌سپارم تا مبدا نسبت به تو گناه ورزم!^{۱۲} ای خداوند متبارک، احکام خود را به من بیاموز!^{۱۳} تمام دستورات تو را با صدای بلند بیان خواهم کرد.^{۱۴} بیش از هر چیز دیگر، از پیروی احکام تو لذت می‌برم! در کلام تو تفکر خواهم کرد و دستورات را بخاطر خواهم سپرد.^{۱۵} از قوانین تو لذت می‌برم و هرگز آنها را فراموش نخواهم کرد.

۹:۱۱۹

۱ پاد ۲۵:۸

۲ تو ۱۶:۶

۱۳:۱۱۹

مز ۹:۴۰

۱۵:۱۱۹

اش ۲:۵۸

^{۱۷} خداوند، به این خدمتگزارت احسان نما تا زنده بمانم و کلام تو را اطاعت کنم.^{۱۸} چشمانم را بگشا تا حقایق شگفت‌انگیز کلام تو را ببینم.^{۱۹} من در این دنیا غریب هستم؛ ای خدا، احکام خود را از من مخفی مدار.^{۲۰} اشتیاق به دانستن اوامر تو، همچون آتش همواره جانم را می‌سوزاند!^{۲۱} تو متکبران ملعون را که از دستورات تو سرپیچی می‌کنند، مجازات خواهی کرد.^{۲۲} ننگ و رسوایی را از من بگیر، زیرا دستورات تو را انجام داده‌ام.^{۲۳} حکمرانان می‌نشینند و بر ضد من توطئه می‌چینند، اما من به احکام تو فکر می‌کنم.^{۲۴} کلام تو موجب شادی من است و همیشه مرا راهنمایی کرده است.

۱۹:۱۱۹

۱ تو ۱۵:۲۹

عبر ۱۳:۱۱

۲۱:۱۱۹

تث ۲۶:۲۷

مز ۲۲:۳۷

۱۸:۱۲:۱۱۹ ما اکثراً از احکام و مقررات خوشمان نمی‌آید، زیرا فکر می‌کنیم آنها ما را از انجام کارهایی که دوست داریم، باز می‌دارد. به این ترتیب، در نگاه اول، شاید عجیب باشد که بشنوم سراینده مزمور می‌گوید که بیش از هر چیز دیگر از پیروی احکام خدا لذت می‌برد (۱۴:۱۱۹). اما احکام خدا داده شده تا ما را آزاد سازد که به‌طور تمام و کمال آن چیزی باشیم که او می‌خواهد. احکام، ما را از انجام کارهایی که ما را فلج خواهد ساخت و نخواهد گذاشت به بیشترین درجه شکوفایی خود برسیم، منع می‌کند. احکام خدا رهنمودهایی هستند برای کمک به ما تا در راه او قدم بر داریم و در راههایی سرگردان نشویم که به هلاکت و نابودی منتهی می‌شود.

۱۹:۱۱۹ تقریباً هر سفر طولانی به نقشه یا راهنما نیاز دارد. وقتی سفر زندگی را طی می‌کنیم، کتاب مقدس باید نقشه مسیر زندگی ما باشد، و راههای امن و موانعی را که باید از آنها دوری کنیم، و مقصد نهایی ما را به ما نشان دهد. ما باید خود را مسافرین غریبی در این دنیا بدانیم که برای شناخت راه به مطالعه «نقشه» خدا نیاز دارند. اگر نقشه را نادیده بگیریم، بدون هدف در سفر زندگی سرگردان خواهیم شد و در خطر از دست دادن مقصد نهایی خود قرار خواهیم گرفت.

باشند. بعضی اوقات، پدر آسمانی نیز باید ما را از طریق تنبیه محبت‌آمیز اصلاح کند. وقتی خدا شما را اصلاح می‌کند، او را شکر کنید که آنقدر شما را دوست دارد که به‌طور مستقیم در زندگی شما دخالت می‌کند. سپس وقتی وسوسه‌ها بار دیگر فرا می‌رسند، تصمیم بگیرید که از خدا اطاعت کنید.

۹:۱۱۹ ما غرق دریایی از ناپاکی‌ها هستیم. به هر جا که نگاه می‌کنیم، وسوسه‌ای می‌یابیم که ما را به زندگی ناپاک سوق می‌دهد. سراینده مزمور سؤالی مطرح می‌کند که برای همه ما مطرح است: ما در محیطی ناپاک چطور می‌توانیم پاک بمانیم؟ ما خودمان نمی‌توانیم پاک بمانیم، بلکه باید از هدایت و قوتی کارسازتر از تأثیرات وسوسه‌انگیز اطراف خود برخوردار باشیم. ما این مقدار قوت و خرد را در کجا می‌توانیم بیابیم؟ سراینده مزمور با پیروزی این پاسخ را می‌دهد: با خواندن کلام خدا و عمل کردن به آن.

۱۱:۱۱۹ حفظ کلام خدا در دل و فکرمان عامل بازدارنده‌ای است در مقابل گناه. همین باید ما را ترغیب کند که با میل و اشتیاق کتاب مقدس را از بر کنیم. اما از بر کردن به تنهایی ما را از گناه حفظ نخواهد کرد؛ باید کلام خدا را در عمل نیز در زندگی خود پیاده کنیم.

۲۵:۱۱۹
مز ۲۵:۴۴

۲۸:۱۱۹
مز ۱۴:۲۲
۱ پطرس ۵:۱۰

۳۱:۱۱۹
تث ۲۲:۱۱

۳۳:۱۱۹
۱ اتوا ۱۲:۲۲
جز ۲۴:۴۴

۳۵:۱۱۹
مز ۴:۲۵، ۱:۱۱۲

۳۶:۱۱۹
لو ۱۵:۱۲
عبر ۵:۱۳

۳۷:۱۱۹
مز ۲۰:۷۱
اش ۱۵:۳۳

۳۸:۱۱۹
۲ سمو ۲۵:۷

۴۰:۱۱۹
مز ۳۹:۱۰۲

۲۵ ای خداوند، جانم به خاک چسبیده است؛ مرا زنده ساز! ^{۲۶} رازهای دل خود را در حضورت گشودم و تو مرا اجابت فرمودی. اکنون احکام خود را به من بیا موز. ^{۲۷} دستوراتت را به من یاد ده تا در باره کلام شگفت‌انگیز تو تفکر نمایم. ^{۲۸} جان من از حزن و اندوه پژمرده می‌شود؛ با کلامت جان مرا تازه ساز! ^{۲۹} نگذار به راه خطا روم؛ احکام خود را به من تعلیم ده. ^{۳۰} من راه راست را اختیار نموده‌ام و داوریهای تو را از نظر خود دور نداشته‌ام. ^{۳۱} خداوند، دستورات تو را بجای آورم؛ مگذار شرمنده شوم. ^{۳۲} با اشتیاق فراوان در راه تو گام برمی‌دارم، زیرا تو دل مرا از بند رها ساختی.

۳۳ ای خداوند، راه اجرای احکام خود را به من بیاموز و من همیشه آنها را انجام خواهم داد. ^{۳۴} به من فهم و حکمت بده تا با تمام دل شریعت تو را نگاه دارم. ^{۳۵} مرا در راه خودت هدایت کن، زیرا راه تو را دوست دارم. ^{۳۶} دل مرا بسوی احکامت مایل ساز، نه بسوی حرص و طمع! ^{۳۷} مگذار به آنچه بی‌ارزش است توجه کنم؛ مرا با کلامت احیا کن! ^{۳۸} طبق وعده‌ای که به من داده‌ای عمل نما همان وعده‌ای که تو به مطیعان خود می‌دهی! ^{۳۹} ترسی را که از رسوا شدن دارم از من بگیر. احکام تو نیکوست! ^{۴۰} خداوند، مشتاق احکام تو هستم! ای خدای عادل، جان مرا تازه ساز!

۴۱ ای خداوند، بر من رحم فرما و طبق وعده‌ات مرا نجات ده ^{۴۲} تا بتوانم پاسخ مخالفانم را بدهم، زیرا آنان مرا برای اینکه بر تو اعتماد دارم، سرزنش می‌کنند. ^{۴۳} قدرت بیان حقیقت را از من بگیر، زیرا به احکام تو امید بسته‌ام.

با ما همراه می‌شود تا به ما کمک کند مطابق آنها زندگی کنیم. البته، این بر ما است که از او دعوت کنیم تا با ما همراه شود. آیا شما این کار را می‌کنید؟

۳۶:۱۱۹ بعضی از مردم به چیزی جز پول نمی‌اندیشند. پول می‌تواند از مشقت بکاهد، تا حدودی رفاه ایجاد کند، و امنیت نسبی برقرار سازد. پول برای برخی از مردم به قدری مهم است که برای به‌دست آوردن آن، تقریباً دست به هر کاری می‌زنند. اما اطاعت از خدا به مراتب باارزشتر از ثروت است، زیرا آن گنجی است آسمانی نه دنیوی (لوقا ۱۲:۳۳). ما باید هر کاری که خدا از ما می‌خواهد انجام دهیم، بدون توجه به اینکه عواقب مادی آن چه خواهد بود. دعای سراینده مزمور را دعای خود قرار دهید، و از خدا بخواهید که به شما کمک کند تا دلتان را به سوی احکامش مایل سازد، نه به سوی حرص و طمع؛ در دراز مدت، این بیشترین نفع را نصیب شما خواهد ساخت.

۲۵:۱۱۹ کلام خدا چطور می‌تواند ما را زنده سازد؟ دنیای ما پر از شرارت است؛ کلام خدا با وعده پیروزی بر بدی و شرارت ما را زنده می‌سازد. دنیای ما می‌گوید که اگر زیبایی یا ثروت و مقام نداشته باشیم، بی‌ارزش هستیم؛ کلام خدا این حقیقت را بیان می‌دارد که ما را خدا خلق کرده و ما را دوست دارد، و به همین جهت ما در نظر او دارای ارزش هستیم. دنیای ما پر است از یأس و ناامیدی؛ اما کلام خدا به ما امید می‌دهد. دنیای ما هیچ پاسخ واقعی و قطعی برای سؤالات ما ندارد؛ اما کلام خدا پاسخهای قانع‌کننده و جاودانی می‌دهد. آن را بخوانید و زنده شوید.

۳۲:۱۱۹ زندگی ما انباشته است از «کتاب‌های قانون و مقررات»، اما نویسندگان این کتاب‌ها هرگز با ما همراه نمی‌شوند و به ما کمک نمی‌کنند که از این مقررات پیروی کنیم. اما خدا با ما همراه می‌شود. و این، ویژگی منحصر به فرد کتاب مقدس است. خدا نه تنها قوانین و رهنمودها را در اختیار ما می‌گذارد، بلکه هر روز شخصاً

^{۴۴} پیوسته احکام تو را نگاه خواهم داشت! ^{۴۵} در آزادی کامل زندگی خواهم کرد، زیرا همیشه مطیع اوامر تو هستم. ^{۴۶} احکام تو را در حضور پادشاهان اعلام خواهم کرد و از این کار خود شرمند نخواهم شد. ^{۴۷} از اطاعت کردن دستورات تو لذت می‌برم، زیرا آنها را دوست دارم. ^{۴۸} دستورات تو را با جان و دل می‌پذیرم و درباره اوامر تو تفکر می‌کنم.

^{۴۹} خداوند، قولی را که به بنده خود داده‌ای به یاد آور، زیرا مرا بوسیله آن امیدوار ساخته‌ای. ^{۵۰} در زمان مصیبت بوسیله کلامت تسلی یافتم، زیرا وعده تو حیات به جان من بخشید. ^{۵۱} متکبران مرا بسیار مسخره کردند، اما من هرگز احکام تو را ترک نکردم. ^{۵۲} ای خداوند، دستورات تو را که در زمانهای قدیم صادر کرده بودی، به یاد آوردم و بوسیله آنها خود را دلداری دادم. ^{۵۳} وقتی می‌بینم بدکاران احکام تو را می‌شکنند، بسیار خشمگین می‌شوم. ^{۵۴} هر جا مسکن‌گزینم، احکام تو سرود من خواهد بود. ^{۵۵} ای خداوند، در شب نیز افکارم متوجه توست و درباره کلام تو می‌اندیشم. ^{۵۶} سعادت من در این است که از اوامر تو اطاعت کنم.

^{۵۷} ای خداوند، تو همه چیز من هستی، به همین سبب است که گفته‌ام مطیع کلامت خواهم بود. ^{۵۸} با تمام دل خود طالب رضامندی تو می‌باشم، طبق وعدهات بر من رحم فرما! ^{۵۹} در باره زندگی خود بسیار اندیشیدم و بسوی تو آمدم تا از احکام تو پیروی کنم. ^{۶۰} با شتاب آمدم تا اوامر تو را اجرا کنم. ^{۶۱} بدکاران کوشیدند مرا به گناه بکشانند، اما من احکام تو را فراموش نکردم. ^{۶۲} در نیمه‌های شب برمی‌خیزم تا تو را بسبب داوری عادلانهات ستایش کنم. ^{۶۳} من دوست همه کسانی هستم که تو را گرامی می‌دارند و دستوراتت را انجام می‌دهند. ^{۶۴} ای خداوند، زمین از رحمت تو پر است! احکام خود را به من بیاموز!

^{۶۵} خداوند، همانگونه که وعده دادی، بر بندهات احسان فرموده‌ای. ^{۶۶} حکمت و قضاوت صحیح را به من یاد ده، زیرا به احکام تو ایمان دارم. ^{۶۷} پیش از اینکه تو مرا تنبیه کنی، من گمراه بودم، اما اینک پیرو کلام تو هستم. ^{۶۸} تو نیک هستی و نیکی می‌کنی! احکام خود را به من بیاموز! ^{۶۹} متکبران دروغها

۴۴:۱۱۹
اعما ۲:۲۶

۴۹:۱۱۹

ایو ۱۰:۶

روم ۱۴:۲۵

۵۱:۱۱۹

ایو ۱۱:۲۳

ار ۷:۲۰

۵۲:۱۱۹

مز ۱۸:۱۰۳

۵۳:۱۱۹

خرو ۱۹:۳۲

نع ۲۵:۱۳

۵۵:۱۱۹

مز ۵۳:۸؛ ۵۳:۶؛ ۵۳:۲

اش ۹:۲۶

اعما ۲۵:۱۶

۵۷:۱۱۹

مز ۵:۱۶

۵۸:۱۱۹

مز ۴:۴

۵۹:۱۱۹

مر ۷۲:۱۴

لو ۱۷:۱۵

۶۱:۱۱۹

مز ۵:۱۴۰

۶۳:۱۱۹

مز ۶:۱۰۱

۶۴:۱۱۹

مز ۵:۳۳

۶۶:۱۱۹

فیل ۹:۱

۶۷:۱۱۹

ار ۱۸:۳۱ و ۱۹

عبر ۱۱:۵

۶۸:۱۱۹

تث ۵:۳۰

مز ۵:۵۸؛ ۴:۱۲۵

۶۱:۱۱۹ فشارهای زندگی، گاه ما را همچون کشتی‌ای که دستخوش امواج دریا است، بالا و پایین می‌برد و ما را وا می‌دارد تا برای ادامه بقای خود دست به هر کاری بزنیم، حتی اگر آن کار غلط باشد. تنها راه قطعی برای آنکه در کشاکش چنین وسوسه‌هایی سر پا بمانیم، این است که محکم به کلام خدا بچسبیم. اگر حس کردید که به تدریج از مسیر خدا خارج می‌شوید، زندگی‌تان را بر کلام خدا استوار سازید.

۴۶:۴۴:۱۱۹ سراینده مزمو در باره «زندگی کردن در آزادی کامل» سخن می‌گوید. جالب است که اطاعت از قوانین خدا ما را آزاد می‌سازد تا آن کسی باشیم که خدا در نظر دارد. با طلبیدن نجات و بخشایش الهی، از گناه و عواقب ویرانگر آن آزاد می‌شویم. با زندگی کردن طبق خواست خدا، آزاد خواهیم شد تا نقشه و اراده‌ی را که او برای ما دارد انجام دهیم.

درباره من می گویند، اما من از صمیم قلب مطیع اوامر تو هستم. ^{۷۰} آنها از فرط تن پروری عقل و شعور خود را از دست داده اند، اما من از احکام تو لذت می برم. ^{۷۱} تو مرا تنبیه کردی و این به نفع من تمام شد، زیرا باعث شد احکام تو را بیاموزم. ^{۷۲} کلام تو برای من از تمام زر و سیم دنیا باارزتر است.

^{۷۳} ای خداوند، تو مرا آفریده ای؛ پس به من دانش عطا کن تا قوانین تو را بیاموزم. ^{۷۴} آنان که تو را گرامی می دارند، از دیدن من خوشحال می شوند، زیرا من نیز بر کلام تو توکل دارم. ^{۷۵} ای خداوند، می دانم که از روی عدل و انصاف داوری می کنی و مرا نیز منصفانه تنبیه نموده ای. ^{۷۶} کنون طبق وعده ای که فرموده ای، بگذار رحمت تو مایه تسلی من شود. ^{۷۷} بر من رحم فرما تا جانم تازه شود، زیرا از احکام تو لذت می برم! ^{۷۸} باشد که متکبران شرمند شونند، زیرا با دروغهای خود مرا آزار رسانند؛ اما من درباره احکام تو تفکر خواهم کرد. ^{۷۹} ای خداوند، بگذار آنانی که تو را گرامی می دارند و با قوانین تو آشنا هستند، به نزد من آیند. ^{۸۰} مرا یاری ده که بطور کامل از دستورات تو اطاعت کنم تا شرمند نشوم!

^{۸۱} خداوند، آنقدر انتظار کشیدم مرا نجات دهی که خسته و فرسوده شدم؛ اما هنوز به وعده تو امیدوارم! ^{۸۲} از بس منتظر شدم به وعده خود وفا کنی، چشمانم تار گردید! خداوند، چه وقت به کمک من خواهی آمد؟ ^{۸۳} مانند مشک دوده گرفته و چروکیده شده ام؛ اما احکام تو را فراموش نکرده ام. ^{۸۴} تا به کی باید منتظر باشم؟ کی شکنجه گران مرا مجازات خواهی کرد؟ ^{۸۵} متکبران که با کلام تو مخالفت می کنند، برای من چاه کنده اند تا مرا گرفتار سازند. ^{۸۶} ای خداوند، تمام احکام تو قابل اعتماد می باشند. متکبران به ناحق مرا عذاب دادند. خداوند، به دادم برس! ^{۸۷} نزدیک بود مرا از بین ببرند، اما من از دستورات تو غافل نشدم. ^{۸۸} خداوند، تو پر از رحمتی؛ به جان من حیات ببخش تا احکامت را بجا آورم.

^{۸۹} ای خداوند، کلام تو تا ابد در آسمانها پایدار خواهد ماند. ^{۹۰} وفاداری تو در همه دورانها همچنان پابرجا خواهد بود و مانند زمینی که آفریده ای ثابت خواهد ماند. ^{۹۱} همه کاینات به فرمان تو تا بحال باقی مانده اند، زیرا تمام آنها در خدمت تو هستند. ^{۹۲} اگر کلام تو مایه شادمانی من نشده بود، بدون شک تا بحال از غصه مرده بودم! ^{۹۳} احکامت را هرگز فراموش نخواهم کرد، زیرا بوسیله آنها مرا حیات بخشیدی. ^{۹۴} من از آن تو هستم، نجاتم ده. کوشیده ام احکام تو را نگاه دارم. ^{۹۵} بدکاران منتظرند مرا نابود کنند اما من به احکام تو می اندیشم. ^{۹۶} برای هر کمالی انتهایی دیدم، اما کلام تو کامل و بی انتهاست!

۷۰:۱۱۹

اش ۱۰:۶

ار ۲۸:۵

۷۱:۱۱۹

امت ۱۰:۸ و ۱۱:۱۹

۷۳:۱۱۹

ایو ۱۵:۳۱

مز ۱۵:۱۳۹ و ۱۶

۷۴:۱۱۹

مز ۲۷:۳۵

۷۵:۱۱۹

عبر ۱۰:۱۲

۸۲:۱۱۹

اش ۱۴:۳۸

مراثی ۱۱:۲

۸۳:۱۱۹

ایو ۳۰:۳۰

۸۴:۱۱۹

مز ۴:۳۹

مکا ع: ۱۰

۸۵:۱۱۹

مز ۱۹:۳۵ و ۶:۵۷

ار ۲۴:۱۸

۸۹:۱۱۹

اش ۸:۴۰

متی ۳۵:۲۴

۱ پط ۲۵:۱

۹۰:۱۱۹

مز ۲:۱۰۴ و ۴:۲

۶:۱۴۸

ار ۳۵:۳۱

۹۵:۱۱۹

مز ۱۴:۴۰

اش ۷:۳۲

به کار بستن دانش در مسیر متغیر زندگی است. برای کسب چنین حکمت و خردی، باید اجازه دهیم آنچه که خدا به ما می آموزد، تغییری سازنده در زندگی ما ایجاد کند.

۱۰۴:۹۶:۱۱۹ کلام خدا ما را حکیم و دانا می سازد، داناتر از دشمنانمان، خردمندتر از هر معلمی که به کلام خدا بی اعتنا است. حکمت حقیقی گردآوری دانش نیست، بلکه

۹۷ خداوندا، کلام تو را چقدر دوست دارم! تمام روز در آن تفکر می‌کنم.
 ۹۸ احکام تو مرا از مخالفانم حکیمتر ساخته است، زیرا همیشه در ذهن و وجود من است. ۹۹ آری، حتی از معلمان خود نیز داناتر شده‌ام، زیرا همیشه در کلامت تفکر می‌کنم. ۱۰۰ از ریش سفیدان قوم خود نیز خردمندتر شده‌ام، زیرا دستورات تو را اطاعت کرده‌ام. ۱۰۱ از رفتن به راه بد پرهیز کرده‌ام، زیرا خواست من این بوده که کلام تو را اطاعت کنم. ۱۰۲ از اینکه مرا تنبیه نموده‌ای، ناراحت نیستم، زیرا قصد تو تربیت من بوده است. ۱۰۳ کلام تو برای جان من شیرین است؛ حتی شیرینتر از عسل! ۱۰۴ از احکام تو دانش و حکمت کسب کردم، بهمین جهت از هر راه کج بیزار و گریزانم.

۱۰۵ کلام تو چراغ راهنمای من است؛ نوری است که راه را پیش پایم روشن می‌سازد! ۱۰۶ قول داده‌ام که از احکام عادلانه تو اطاعت کنم و به قول خود وفادار خواهم ماند. ۱۰۷ ای خداوند، بسیار درمانده و پریشان هستم؛ همانگونه که وعده فرموده‌ای، جان مرا حیات ببخش! ۱۰۸ خداوندا، دعای شکرگزاری مرا بپذیر و احکام خود را به من بیاموز. ۱۰۹ جان من دایم در معرض خطر قرار می‌گیرد؛ اما من احکام تو را فراموش نمی‌کنم. ۱۱۰ بدکاران بر سر راه من دام می‌نهند؛ اما من از دستورات تو منحرف نمی‌شوم. ۱۱۱ اوامر تو تا ابد در خزانه قلبم خواهد ماند، زیرا مایه شادی قلبم می‌باشد. ۱۱۲ با خود عهد بسته‌ام که تا دم مرگ کلام تو را اطاعت کنم!

۱۱۳ از مردمان دور و متظاهر بیزارم، اما احکام تو را دوست دارم. ۱۱۴ تو پناهگاه و سپر من هستی؛ امید من به وعده توست. ۱۱۵ ای بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا من اوامر خدای خود را بجا می‌آورم. ۱۱۶ خداوندا، طبق وعده‌ای که به من داده‌ای قدرت عطا فرما تا زنده بمانم. مگذار امیدم به یاس و نومیدی تبدیل شود. ۱۱۷ به من قدرت ببخش تا از دست دشمنانم ایمن باشم و به حفظ احکام تو بپردازم. ۱۱۸ تو همه کسانی را که احکام تو را قبول نمی‌کنند از خود می‌رانی و تمام نقشه‌های اغفال کننده آنها را بی‌اثر می‌سازی. ۱۱۹ تمام بدکاران روی زمین را مانند تفاله دور خواهی انداخت، به همین دلیل است

۹۸:۱۱۹
تث ۶:۴۱۰۰:۱۱۹
ایو ۹:۷، ۳۲۱۰۲:۱۱۹
تث ۲۰:۱۷یوش ۶:۲۳
مز ۱۰:۱۹

امت ۱۴:۲۴ و ۱۳

۱۰۸:۱۱۹
هو ۲:۱۴

عبر ۱۵:۱۳

۱۱۰:۱۱۹

مز ۵:۱۴، ۳:۹

۱۱۱:۱۱۹

تث ۴:۳۳

۱۱۳:۱۱۹

۱ یاد ۲۱:۱۸

یوش ۸:۱، ۸:۴

۱۱۴:۱۱۹

مز ۴:۳۱، ۲۰:۳۱

۱۱۵:۱۱۹

مز ۱۹:۱۳۹، ۸:۶

متی ۲۳:۷

۱۱۶:۱۱۹

مز ۲۰:۲۵، ۲۰:۳۱، ۱۷:۱

روم ۵:۵، ۳۳:۹

فیل ۲۰:۱

۱۱۷:۱۱۹

مز ۵:۱۲

امت ۲۵:۲۹

۱۱۹:۱۱۹

اش ۲۵:۲۲، ۱

حز ۱۹:۱۸، ۲۲

کتاب مقدس را مطالعه کنید تا بتوانید راهی را که در پیش دارید به درستی ببینید و از راه راست منحرف نشوید.
 ۱۱۳:۱۱۹ برای اطاعت از خدا، حد وسط وجود ندارد؛ شما باید موقعیت خود را مشخص سازید. یا از او اطاعت می‌کنید یا نمی‌کنید. یا کاری را که او دوست دارد انجام می‌دهید، یا کاری را که خودتان دوست دارید. تصمیم بگیرید که از خدا اطاعت کنید و با سراینده مزبور بگویید: «احکام تو را دوست دارم.»

۱۰۵:۱۱۹ بدیهی است که برای راه رفتن در جنگل به هنگام شب، نیاز به نور داریم تا به درخت برخورد نکنیم یا در چاله نیفتیم. در این زندگی، از جنگل تاریک شرارت‌های این دنیا می‌گذریم، دنیایی که به خدا پشت کرده است. اما کتاب مقدس می‌تواند نور ما باشد تا راهی را که در پیش روی ما است به ما نشان دهد، طوری که به هنگام طی طریق، پایمان به مانعی بر نخورد. کتاب مقدس ریشه ویرانگر ارزشها و فلسفه‌های دروغین این جهان را آشکار می‌سازد.

۱۲۰:۱۱۹ ابو ۴:۴ حب ۱۶:۳	که من اوامر تو را دوست دارم. ^{۱۲۰} ای خداوند، ترس تو در دل من است و از داوریهای تو هراسانم.
۱۲۱:۱۱۹ اسمو ۱۵:۸ یوش ۱۴:۲۹	^{۱۲۱} خداوند، مرا به دست دشمنانم تسلیم مکن، زیرا آنچه را که درست و عادلانه بوده است، انجام داده‌ام. ^{۱۲۲} به من اطمینان بده که مرا یاری خواهی کرد؛ مگذار متکبران بر من ظلم کنند. ^{۱۲۳} آنقدر چشم انتظار ماندم که بیایی و مرا نجات دهی که چشمانم تار شد. ^{۱۲۴} با من طبق رحمت خود عمل نما و اوامر خود را به من بیاموز. ^{۱۲۵} من خدمتگزار تو هستم؛ به من دانایی عنایت فرما تا احکامت را درک نمایم. ^{۱۲۶} خداوند، زمان آن رسیده که تو اقدام کنی، زیرا مردم از دستورات تو سرپیچی می‌کنند. ^{۱۲۷} من احکام تو را دوست دارم؛ آنها را بیش از طلا و نقره دوست دارم. ^{۱۲۸} همه احکام تو را، در هر موردی، صحیح می‌دانم؛ اما از هر نوع تعلیم دروغ متنفرم.
۱۲۴:۱۱۹ مز ۱:۵۱؛ ۴۵:۱۰۶؛ ۲۶:۱۰۹	^{۱۲۹} ای خداوند، احکام تو بسیار عالی است؛ از صمیم قلب آنها را اطاعت می‌کنم. ^{۱۳۰} ادرک کلام تو به انسان نور می‌بخشد و ساده‌دلان را خردمند می‌سازد. ^{۱۳۱} با اشتیاق فراوان انتظار اجرای فرامین تو را می‌کشم. ^{۱۳۲} همانگونه که بر دوستداران خود رحمت می‌فرمایی، بر من نیز نظر لطف بیافکن و مرا مورد رحمت خود قرار ده. ^{۱۳۳} با کلامت مرا راهنمایی کن تا مغلوب بدی نشوم. ^{۱۳۴} مرا از دست ظالمان نجات ده تا اوامر تو را انجام دهم. ^{۱۳۵} مرا با حضور خود برکت ده و احکام خود را به من بیاموز. ^{۱۳۶} اشک همچون سیل از چشمانم سرازیر می‌شود، زیرا مردم دستورات تو را بجا نمی‌آورند.
۱۳۳:۱۱۹ مز ۱۳:۱۹	^{۱۳۷} ای خداوند، تو عادل هستی و داوریهای تو منصفانه است. ^{۱۳۸} احکامی را که وضع نموده‌ای تمام از عدل و انصاف سرشار است. ^{۱۳۹} آتش خشم من وجود مرا می‌سوزاند، زیرا دشمنانم به احکام تو بی‌اعتنایی می‌کنند. ^{۱۴۰} کلام تو آزموده شده و پاک است؛ چقدر آن را دوست دارم! ^{۱۴۱} من کوچک و نالایق هستم، اما از اجرای احکام تو غافل نمی‌شوم. ^{۱۴۲} عدالت تو ابدی است و قوانین تو همیشه راست و درست است. ^{۱۴۳} من در زحمت و فشار هستم، ولی احکام تو موجب شادی من است! ^{۱۴۴} اوامر تو همیشه عادلانه است، مرا در فهم آنها یاری فرما تا روحم تازه شود!
۱۳۴:۱۱۹ مز ۶:۱۴۲	^{۱۴۵} ای خداوند، با تمام قوت خود نزد تو فریاد بر می‌آورم؛ مرا اجابت فرما تا احکام تو را بجا آورم. ^{۱۴۶} از تو یاری می‌خواهم؛ مرا نجات ده تا دستورات تو را
۱۳۵:۱۱۹ اعد ۲۵:۶ مز ۱:۶۷	
۱۳۶:۱۱۹ ار ۱۸:۱۰۹؛ ۱۷:۱۴ مراثی ۴۸:۳	
۱۳۷:۱۱۹ عز ۱۵:۹ ار ۱:۲	
۱۳۹:۱۱۹ دان ۱۴:۷؛ ۹ مز ۹:۶۹	
۱۴۴:۱۱۹ مز ۹:۱۹	

۱۲۵:۱۱۹ ایمان ما زمانی زنده می‌شود که کتاب مقدس را در زندگی خود به کار بندیم. ما نیز همچون سراینده مزبور، به دانایی و اشتیاق نیاز داریم تا کتاب مقدس را در آن نقاط از زندگی خود به کار بندیم که نیاز هست.

کتاب مقدس مانند دارو است؛ فقط زمانی اثر می‌کند که از آن در قسمت‌های عفونی استفاده کنی. وقتی کتاب مقدس را می‌خوانی، درسها و احکام و نمونه‌هایی را که می‌توانند به زندگی شما کمک کنند، مورد توجه قرار دهی.

کتاب مقدس را در زندگی خود به کار بندیم. ما نیز همچون سراینده مزبور، به دانایی و اشتیاق نیاز داریم تا کتاب مقدس را در آن نقاط از زندگی خود به کار بندیم که نیاز هست.

انجام دهم.^{۱۴۷} پیش از طلوع آفتاب نزد تو دعا و التماس کردم و به انتظار وعده تو نشستم.^{۱۴۸} تمام شب بیدار ماندم تا در کلام تو تفکر نمایم.^{۱۴۹} ای خداوند، با رحمت خود فریادم را بشنو و طبق اوامر خود جان مرا تازه ساز!^{۱۵۰} افراد شرور و بدکار، که بویی از احکام تو نبرده‌اند، به من نزدیک می‌شوند؛^{۱۵۱} اما ای خداوند، تو در کنار من هستی. همه اوامر تو حقیقت است.^{۱۵۲} احکام تو را از مدت‌ها پیش آموخته‌ام! تو آنها را چنان تثبیت کرده‌ای که تا ابد پابرجا بمانند.^{۱۵۳} ای خداوند، بر رنجهای من نظر کن و مرا نجات ده، زیرا من نسبت به قوانین تو بی‌اعتنا نبوده‌ام.^{۱۵۴} از حق من دفاع کن و مرا آزاد ساز و طبق وعده‌ای که داده‌ای نجاتم ده.^{۱۵۵} بدکاران نجات نخواهند یافت، زیرا احکام تو را اطاعت نمی‌کنند.^{۱۵۶} خداوند، رحمت تو عظیم است! طبق وعده‌ای که فرموده‌ای مرا نجات ده!^{۱۵۷} دشمنان و آزاردهندگان من بسیارند، اما من از اطاعت نمودن احکام تو غفلت نخواهم کرد.^{۱۵۸} وقتی به بدکاران که کلام تو را اطاعت نمی‌کنند، نگاه می‌کنم، از آنها منزجر می‌شوم.^{۱۵۹} خداوند، ملاحظه فرما که چقدر احکام تو را دوست دارم. تو رحیم هستی، پس مرا نجات ده!^{۱۶۰} تمام احکام تو برحق و داوریهای تو همیشه عادلانه است.^{۱۶۱} زورمندان با بی‌انصافی بر من ظلم کردند، اما من کلام تو را گرامی داشتم.^{۱۶۲} بسبب وعده‌های تو خوشحال هستم، خوشحال مانند کسی که گنج بزرگی یافته باشد!^{۱۶۳} از دروغ متنفر و بیزارم، اما اوامر تو را دوست دارم.^{۱۶۴} برای داوریهای عادلانه تو، روزی هفت بار تو را سپاس می‌گویم.^{۱۶۵} آنان که احکام تو را دوست دارند از سلامتی کامل برخوردارند و هیچ قدرتی باعث لغزش آنان نخواهد شد!^{۱۶۶} ای خداوند، من اوامر تو را اطاعت می‌کنم و امیدم به توست که مرا نجات دهی.^{۱۶۷} احکام تو را انجام می‌دهم و آنها را از صمیم قلب دوست می‌دارم.^{۱۶۸} دستورات و اوامر تو را انجام داده‌ام، زیرا تو ناظر بر همه کارهای من هستی.^{۱۶۹} ای خداوند، فریاد مرا بشنو! طبق وعده‌ای که داده‌ای قدرت درک مرا زیاد کن.^{۱۷۰} دعایم را بشنو و طبق وعده‌ات مرا نجات ده!^{۱۷۱} همیشه تو را سپاس می‌گویم، زیرا احکام خود را به من می‌آموزی.^{۱۷۲} کلامت را با سرود ستایش خواهم کرد، زیرا تمام احکام تو عادلانه است!^{۱۷۳} یار و یاور من باش، زیرا

۱۵۱:۱۱۹

مز ۱۸:۳۴

اش ۸:۵۰

۱۵۴:۱۱۹

مز ۱:۳۵

میكا ۹:۷

۱۵۶:۱۱۹

اسمو ۲:۲۴

۱۵۸:۱۱۹

مز ۲۱:۱۳۹

اش ۱۶:۲۴

۱۶۱:۱۱۹

اسمو ۱۸:۲۶

۱۶۲:۱۱۹

اسمو ۱۶:۳۰

اش ۳:۹

۱۶۳:۱۱۹

مز ۶:۳۱

امت ۵:۱۳

۱۶۵:۱۱۹

امت ۲۳:۳

ایو ۱۰:۲

۱۶۶:۱۱۹

پیدا ۱۸:۴۹

۱۶۸:۱۱۹

مز ۳:۱۳۹

امت ۲۱:۵

۱۶۹:۱۱۹

مز ۶:۱۸

۱۷۰:۱۱۹

مز ۲۰:۲۲ ؛ ۲۰:۳۱ ؛ ۲۰:۱۴۰ ؛ ۶:

۱۷۱:۱۱۹

اش ۳:۲

میكا ۲:۴

۱۷۳:۱۱۹

یوش ۲۲:۲۴

لو ۴۲:۱۰

گرفت (ر.ش. به یوحنا ۳۸:۳۴:۱۰). کتاب مقدس کاملاً راست و قابل اعتماد می‌باشد.

۱۶۵:۱۱۹ جامعه امروزی در آرزوی آرامش فکر است. این آیه راه و روش قطعی برای دستیابی به این آرامش را مشخص می‌سازد. اگر خدا را دوست داشته باشیم و از احکام او اطاعت کنیم، «از سلامتی کامل» برخوردار خواهیم بود.

۱۵۹:۱۱۹ سراینده مزمور در واقع درخواست می‌کند که خدا او را زنده سازد و احیا نماید (برای اینکه بدانید کلام خدا چطور می‌تواند ما را زنده سازد، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۱۹:۲۵).

۱۶۰:۱۱۹ یکی از صفات خدا، راستگویی است. او راستی کامل است؛ از این رو، کلام او نمی‌تواند دروغ باشد؛ کلام او قابل اعتماد است و می‌توان از آن کمک و راهنمایی

مطیع کلامت هستم. ^{۱۷۴} ای خداوند، مشتاق دیدن عمل رهایی بخش تو هستم؛ کلام تو لذت زندگی من است! ^{۱۷۵} بگذار زنده بمانم و تو را سپاس بگویم! بگذار احکام تو راهنمای من باشن! ^{۱۷۶} مانند گوسفند گمشده سرگردان هستم! بیا و مرا دریاب، زیرا غلامت دستورات تو را فراموش نکرده است.

۱۷۵:۱۱۹
اش ۳:۵۵
۱۷۶:۱۱۹
اش ۶:۵۳
لو ۴:۱۵

موضوع: دعا برای رهایی از دست مدعیان دروغین. همه ایمانداران باید این تنش را تحمل نمایند که در این دنیا زندگی کنند، اما متعلق به آن نباشند.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۲۰ وقتی در زحمت بودم، از خداوند کمک خواستم و او به داد من رسید. ^۱ ای خداوند مرا از دست دروغگویان و مردم حيله گر نجات بده. ^۲ ای حيله گران، می‌دانید چه در انتظار شماست؟ ^۳ تیرهای تیز و اخگرهای داغ! ^۴ شما مانند مردمان «ماشک» و خیمه نشینان «قیدار» شرور هستید. وای بر من که در بین شما زندگی می‌کنم! ^۵ از زندگی کردن در میان این جنگ طلبان خسته شده‌ام. ^۶ من صلح را دوست دارم، اما آنان طرفدار جنگ هستند و به سخنان من گوش نمی‌دهند.

۱:۱۲۰
مز ۶:۱۸؛ ۱۴:۶۶؛ ۲۱:۱۰۲
۴:۱۲۰
مز ۱۵:۴۵
۵:۱۲۰
ار ۱۰:۲؛ ۲۸:۴۹

موضوع: برای دریافت کمک، می‌توانیم به خدا اتکا کنیم. زائران برای رسیدن به مقصد می‌بایست از سرزمینهای دور دست بگذرند؛ آنها محفوظ بودند، اما نه تحت حفاظت مخلوق، بلکه تحت حفاظت خالق.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۲۱ چشمان خود را به کوه‌ها دوخته‌ام و در انتظار کمک هستم. ^۱ کمک من از جانب خداوند می‌آید که آسمان و زمین را آفرید.

داشته باشد، احتمالاً منظور او از اشاره به این اقوام، ابراز احساس دوری‌اش از وطن بود؛ او خود را در محاصره بت پرستان می‌دید.

۷:۱۲۰ بسیاری از مردم تمایلی به برقراری و ایجاد صلح ندارند، زیرا از دید ایشان، «جنگیدن در راه حق» انسانی‌تر است. شکوه جنگ در پیروزی یکی از طرفین است؛ اما در مقابل، یکی باید بازنده باشد. شکوه برقراری صلح آن است که ممکن است موجب شود عملاً دو برنده وجود داشته باشد. ایجاد صلح و آشتی طریق خدا است؛ بنابراین باید با دقت و با دعا بکشیم که عاملان صلح باشیم.

۱۰:۱۲۱ این دعای کودکان است که اطمینان و امید خود را به حفاظت شبانه‌روزی خدا ابراز می‌دارند. ما

۱۲۰-۱۳۴ مزمیر ۱۲۰ تا ۱۳۴ «مزمیر زیارتی» یا «مزمیر صعود» («سرود درجات») نامیده می‌شود. آنها را کسانی می‌سرودند که برای شرکت در مراسم اعیاد سالانه به معبد می‌رفتند. هر مزمور «مرحله‌ای» (یا درجه‌ای) است از این سفر زیارتی. مزمور ۱۲۰ شروع سفر است از سرزمینی دور که در میان همسایگان متخاصم واقع بود؛ مزمور ۱۲۲ ورود زائرین را به اورشلیم تصویر می‌کند؛ و بقیه مزمیر به معبد و صفات مختلف خدا که مربوط به معبد است، می‌پردازد.

۶:۱۲۰ ماشک نام قومی بود ساکن شمال اسرائیل، و قیدار نام قومی بود ساکن در جنوب اسرائیل. هر دو به جنگ‌طلبی و وحشی‌گری معروف بودند. از آنجا که سراینده مزمور طبعاً نمی‌توانست همزمان در دو جا حضور

۳ خداوند نخواهد گذاشت پایم بلغزد و بیفتم. او که از من حمایت می‌کند، هرگز نمی‌خوابد.	۳:۱۲۱ مز ۹:۶۶
۴ او که از اسرائیل محافظت می‌کند، چشمانش به خواب نمی‌رود. ۵ خداوند خودش از تو مراقبت می‌نماید! او در کنارت است تا از تو حمایت کند.	۵:۱۲۱ مز ۴:۹۱
۶ آفتاب در روز به تو آسیب نخواهد رسانید و نه مهتاب در شب. ۷ خداوند، تو را از هر بدی دور نگاه می‌دارد و جانت را حفظ می‌کند. ۸ خداوند، رفت و آمد تو را زیر نظر دارد و پیوسته از تو مراقبت می‌نماید.	۶:۱۲۱ مکا ۱۶:۷ ۷:۱۲۱ مز ۱۲۱:۹۱

موضوع: وارد شدن به حضور خدا. اورشلیم برای یهودیان همان ارزشی را داشت که کلیسا برای ایمانداران دارد.

نویسنده: داود

۱۲۲ هنگامی که به من می‌گفتند: «بیا تا به خانه خداوند برویم» بسیار خوشحال می‌شدم! ۲ و اینک اینجا در میان دروازه‌های اورشلیم

ایستاده‌ایم!

۳ اورشلیم اینک بازسازی شده و بشکل شهری آراسته درآمده است. ۴ قبایل اسرائیل به اورشلیم می‌آیند تا طبق دستوری که خداوند به ایشان داده است، او را سپاس گویند و پرستش کنند. ۵ این همان دروازه‌ای است که پادشاهان اسرائیل می‌نشستند تا به شکایات مردم رسیدگی کنند. ۶ برای برقراری صلح و سلامتی در اورشلیم دعا کنید! همه کسانی که این شهر را دوست دارند، کامیاب باشند. ۷ ای اورشلیم، صلح و سلامتی در حصارهای

۱:۱۲۲
اش ۳:۲
زکر ۲۱:۸

۵:۱۲۲
تث ۸:۱۷
۲ تو ۸:۱۹
۶:۱۲۲
مز ۱۴:۱۰۲
۷:۱۲۲
اش ۶:۶۲

کند و تصمیمات قانونی بگیرد (۲ سموئیل ۱۹:۱۰-۸). در کنار دروازه شهر سخنرانی و نبوت هم می‌شد (نحمیا ۱:۸؛ ارمیا ۱۷:۱۹ و ۲۰).

۹:۶:۱۲۲ سراینده مزبور برای سلامتی و کامیابی خودش دعا نمی‌کرد، بلکه برای همشهریانش در اورشلیم. این دعای شفاعت است، دعایی که برای دیگران می‌شود. انگیزه چنین دعایی غیر خودخواهانه است. بیشتر اوقات به جای اینکه برای دیگران شفاعت کنیم، برای نیازها و خواسته‌های خودمان دعا می‌کنیم. آیا امروز برای کسی که نیازمند است، شفاعت خواهید کرد؟

۹:۶:۱۲۲ صلحی که سراینده مزبور در این آیات در طلب آن است، چیزی به مراتب بیشتر از عدم وجود نزاع است. صلح مورد نظر او کمال، سلامتی، عدالت، کامیابی، و حفاظت است. صلح واقعی از ایمان به خدا نشأت می‌گیرد زیرا تنها او همه ویژگی‌های صلح را در خود دارد. برای پیدا کردن صلح واقعی، باید خدا را بیابید.

هرگز از مراقبت خستگی‌ناپذیر خدا از زندگی‌مان بی‌نیاز نخواهیم شد.

۱۰:۱۲۲ رفتن به خانه خدا می‌تواند به اجبار باشد یا با رضایت خاطر. این کار برای سراینده مزبور مسرت‌بخش بود. او که زائر خانه خدا بود و برای شرکت در یکی از سه عید بزرگ مذهبی به آنجا رفته بود، از اینکه خدا را با قومش در معبد می‌پرستید، به هیجان آمده بود. اگر گناهی در زندگی خود داشته باشیم یا اگر محبت‌مان به خدا سرد شده باشد، ممکن است پرستش او را کار دشواری بدانیم. اما اگر به خدا نزدیک باشیم و از حضور او لذت ببریم، تشنه پرستش و ستایش او خواهیم بود. حالت قلبی ما نسبت به خدا، تعیین‌کننده دیدگاه ما نسبت به پرستش او خواهد بود.

۵:۱۲۲ در زمان کتاب مقدس، بزرگان شهر در محوطه دروازه شهر می‌نشستند تا به دعای مردم گوش دهند و عدالت را جاری سازند (روت ۴:۱ و ۲). بعضی اوقات، خود پادشاه در کنار دروازه می‌نشست تا با مردم خود ملاقات

۸:۱۲۲
مز ۱:۱۳۳

تو و رفاه و آسایش در قصرهایت برقرار باد! ^۸ برای برقراری صلح در اورشلیم دعا می‌کنم زیرا برادران و دوستانم در آنجا هستند. ^۹ ای اورشلیم، بخاطر خانهٔ خداوند، سعادت تو را خواهانم.

موضوع: توسل به خدا برای دریافت رحمت. ما باید به هدایت خدا حساس باشیم.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱:۱۲۳
مز ۴:۱۱؛ ۸:۱۴۱

۱۲۳
بسوی تو چشمان خود را برمی‌افرازم، ای خدایی که در آسمانها نشسته و حکمرانی می‌کنی!

۲:۱۲۳

ملا ۱:۶

۳:۱۲۳

نح ۴:۴

مز ۱:۴؛ ۱:۵۱؛ ۴:۷۹

۲۲:۱۱۹

^۱ چنانکه غلامان و کنیزان از اربابان خود رحمت و کمک انتظار دارند چشمان ما نیز ای خداوند، بسوی تو است تا بر ما رحمت فرمایی. ^۳ ای خداوند، بر ما رحمت فرما! بر ما رحمت فرما، زیرا به ما امانت بسیار شده و جانمان از دست ثروتمندان ظالم و مغرور به لب رسیده است.

موضوع: خدا ما را از دست کسانی که در صدد نابودی ما هستند، نجات می‌دهد. خدا پشتیبان کسانی است که در جستجوی او هستند.

نویسنده: داود؛ او احتمالاً آن را بعد از شکست دادن فلسطینی‌ها نوشته است (۲ سموئیل ۵:۱۷-۲۵).

۱۲۴
قوم اسرائیل جواب این سؤال را بدهد: «اگر خداوند با ما نمی‌بود چه می‌شد؟»

۲:۱۲۴

مز ۱:۵۶؛ ۷:۱۳۸

۴:۱۲۴

مز ۱۶:۱۸؛ ۲:۵۹

^۲ اهنگامی که دشمنان درنده‌خوی ما بر ما یورش آوردند، اگر خداوند با ما نمی‌بود آنها ما را زنده می‌بلعیدند! ^۴ سیل ما را با خود می‌برد و در گردابها غرق می‌شدیم!

۷:۱۲۴

مز ۳:۹۱؛ ۱۰:۱۴۱

^۶ سپاس بر خداوند که نگذاشت ما شکار دندانهای آنها شویم. ^۷ همچون پرنده، از دام صیاد گریختیم. دام شکست و ما آزاد شدیم. ^۸ مددکار ما خداوند است که آسمان و زمین را آفرید.

مقایسه می‌کند که فریب می‌خورد و در دام صیاد می‌افتد. با خدا، همیشه مفری وجود دارد زیرا هر چه که هست، خالقش خدا است. هیچ مشکلی آنقدر پیچیده نیست که او نتواند حلش کند، و هیچ شرایطی آنقدر بغرنج نیست که او نتواند به آن سر و سامان دهد. در موقع نیاز می‌توانیم برای کمک به خالق متوسل شویم، زیرا او پشتیبان ما است. خدا مفری مهیا خواهد کرد، و ما فقط باید به او اعتماد کنیم و چشم به او بدوزیم.

۱۲۳:۱ باب سراینده مزمور چشمان خود را به سوی خدا بر افراشت و چشم انتظار آن بود که خدا رحمتش را جاری سازد. او هر چه بیشتر انتظار می‌کشید، بیشتر به سوی خدا فریاد کمک بر می‌آورد، زیرا می‌دانست که شرارت و غرور هیچ کمکی به او نخواهد کرد و فقط تحقیر خدا را به دنبال خواهد داشت.

۱۲۴:۸ و ۷ آیا هیچ وقت احساس کرده‌اید که در دام بد اقبالی افتاده‌اید؟ داود این احساس را با ماجرای پرنده‌ای

موضوع: خدا حامی ما است. کوههای اطراف اورشلیم مظهر حمایت خدا از قومش می‌باشد.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقیای را نویسنده این مزمور می‌دانند.

آنانی که بر خداوند توکل دارند، مانند کوه صهیون، همیشه ثابت و پابرجا هستند.^۱ چنانکه کوه‌ها گرداگرد شهر اورشلیم هستند، همچنان خداوند گرداگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می‌کند!^۲ گناهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد، و گرنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلوده خواهند کرد.^۳ ای خداوند، به نیکوکاران و آنانى که دلشان با تو راست است، احسان کن،^۴ اما آنانى را که به راه‌های کج خود می‌روند، با سایر بدکاران مجازات کن. صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

۱:۱۲۵

مز ۵:۴۶

۱۲۵

۳:۱۲۵

اسم ۱۰:۲۴

امث ۸:۲۲

اش ۵:۱۴

۵:۱۲۵

غلا ۱۶:۶

موضوع: خدا کارهای عظیمی انجام می‌دهد. قدرت او نه تنها ما را از اسارت گناه نجات می‌دهد، بلکه ما را به سوی خود نیز باز می‌گرداند.

نویسنده: ناشناس؛ احتمالاً برای تجلیل از بازگشت تبعیدی‌ها از اسارت نوشته شده است (عزرا فصل ۱).

هنگامی که خداوند ما را از اسارت به اورشلیم باز آورد، فکر کردیم که خواب می‌بینیم!^۱ سپس دهان ما از خنده پر شد و سرود شادی سر دادیم! آنگاه قومهای دیگر درباره‌ی ما گفتند: «خداوند برای بنی‌اسرائیل کارهای شگفت‌انگیز کرده است!»^۲ آری خداوند، تو برای ما کارهای شگفت‌انگیز کرده‌ای و ما را آزاد ساخته‌ای! ای خداوند، آنچه را از دست داده‌ایم به ما باز گردان؛ چنانکه باران، آب را به زمین خشک باز می‌گرداند.^۳ بگذار آنانى که با اشک می‌کارند، با شادی درو کنند!^۴ کسانى که با امید و انتظار بیرون رفته بذر می‌افشانند، با شادی محصول خود را باز خواهند آورد.

۱:۱۲۶

ار ۱۴:۲۹

۱۲۶

۴:۱۲۶

اش ۱۹:۴۳؛ ۶:۳۵

۵:۱۲۶

مز ۵:۸۰

غلا ۹:۶

اغلب آرمانهای خدا را در این جهان خدشه‌دار می‌سازد، اما این بدان معنا نیست که خدا تسلط خود را از دست داده باشد. شرارت فقط تا زمانی پیروز و غالب خواهد بود که خدا اجازه دهد.

۶:۱۲۶ و ۶:۵ توانایی خدا برای احیای حیات، فوق از درک و فهم ما است. اگر جنگلی بسوزد و از بین برود، باز امکان رشد مجددش وجود دارد. استخوان شکسته شفا می‌یابد. حتی غم و اندوه نیز همیشگی نیست. اشکهای ما می‌تواند بذرهایی باشد که در زمین شادی رشد می‌کند زیرا خدا قادر است از مصیبت، نیکویی به بار آورد. وقتی

۱:۱۲۵ بعضی‌ها عادت دارند با آشنایی با عقاید جدید، فوراً شیوه زندگی‌شان را تغییر دهند. چنین اشخاصی بی‌ثبات، و نتیجتاً غیر قابل اعتماد و سست هستند. راز بر خورداری از استحکام، توکل کردن به خدا است زیرا او هرگز تغییر نمی‌کند و ما را استوار و محفوظ می‌دارد.

۳:۱۲۵ اگر چه سراینده مزمور نوشت: «گناهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد»، اما در تاریخ اسرائیل اغلب بدکاران حکمرانی می‌کردند. اما او بیان داشت که وقتی خدا داوری نهایی‌اش را اعمال کند، عاقبت وضعیت دگرگون خواهد شد. شرارت مردم،

موضوع: زندگی بدون خدا بی معنا است. اساس همه کارهایی که در زندگی انجام می شود، نظیر بنای خانه، تعیین شغل، و تشکیل خانواده، باید خدا باشد.

نویسنده: سلیمان

۱:۱۲۷

مز ۶۹:۷۸

۲:۱۲۷

پیدا ۱۷:۳

ابو ۱۸:۱۱ و ۱۹

جا ۱۲:۵

۳:۱۲۷

تث ۴:۲۸

۱۲۷ اگر خداوند خانه را بنا نکند، بناکنندگان زحمت بیهوده می کنند؛ اگر خداوند شهر را نگهداری نکند، نگهداران بیهوده

نگهبانی می کنند. بیهوده است که شما برای امرار معاش، این همه زحمت می کشید، صبح زود بر می خیزید و شب دیر می خوابید؛ زیرا هنگامی که عزیزان خداوند در خوابند، او برای ایشان تدارک می بیند.

فرزندان هدایایی هستند از جانب خداوند. آنها پاداشی هستند که خداوند به انسان می دهد. ^۴پسرانی که برای مرد جوان متولد می شوند، همچون تیرهای تیزی هستند در دست او. ^۵خوشایحال کسی که ترکش خود را از چنین تیرهایی پر می کند! او در جدل با دشمنان هرگز مغلوب نخواهد شد.

موضوع: خدا، سر واقعی خانواده است. این مزمور دعای ازدواج خوانده می شود. زیرا اغلب در ازدواج اسرائیلی ها سروده می شد. خدا وفاداری روحانی شما را با دادن آرامش درونی پاداش می دهد.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقی را نویسنده این مزمور می دانند.

۲:۱۲۸

جا ۱۲:۸

۱۲۸ خوشایحال کسی که خداوند را گرامی می دارد و از او اطاعت می کند. ^۲حاصل دسترنج او پربرکت خواهد بود و خداوند او

تا سر حد محروم ساختن خود از استراحت یا بی توجهی به خانواده، شاید سرپوشی باشد بر این واقعیت که به خدا اعتماد نمی کنیم و نمی گذاریم نیازهای ما را او بر آورده سازد. همه ما به استراحت کافی و احیای روحانی نیاز داریم. از طرف دیگر، این آیه توجیهی برای تنبلی نیست (امثال ۹:۱۸). مواظب باشید که حد تعادل را حفظ کنید: در حین توکل به خدا، سخت کار کنید؛ و در حین توکل به خدا استراحت نیز بکنید.

۵۳:۱۲۷ بعضی ها فرزند را چیز زائدی می پندارند، نه نعمتی برای زندگی. اما کتاب مقدس فرزندان را «هدایایی از جانب خداوند» می نامد. ما همچنین می توانیم درسهای بالارزشی از ذهن کنجکاو و روان ساده آنها بگیریم. کسانی که فرزندان را دردسر یا مزاحمت می دانند، به جای این طرز فکر باید آنها را فرصتی برای شکل دادن آینده بدانند. وقتی خدا تا این حد به آنها بها می دهد، ما نباید گستاخی کنیم و با آنها طوری رفتار نماییم که گویی مایه دردسر هستند.

بار غم بر شانه های تان سنگینی می کند، بدانید که زمان غم و اندوه شما به زودی به پایان خواهد رسید و مجدداً به شادی دست خواهید یافت. وقتی انتظار می کشیم، باید صبور باشیم. محصول بزرگ شادی الهی، به وقت درو نزدیک می شود!

۱:۱۲۷ خانواده ها خانه بنا می کنند و نگهداران از شهر نگهداری می کنند، اما هر دو این کارها بیهوده است مگر اینکه خدا با آنها باشد. خانواده بدون خدا هرگز نمی تواند از پیوند روحانی که خدا به روابط می بخشد، برخوردار شود. شهر بدون خدا به خاطر شرارت و فساد درونی از هم فرو خواهد پاشید. مرتکب این اشتباه نشوید که خدا را از زندگی خود خارج سازید، چون اگر چنین کنید، زندگی عبثی خواهید داشت. خدا را در اولویت زندگی خود قرار دهید و بگذارید او بنا کند.

۲:۱۲۷ خدا مخالف تلاش انسانی نیست. سخت کوشی خدا را جلال می دهد (امثال ۳۱:۱۰-۲۹). اما کار کردن

را کامیاب خواهد ساخت. ^۳ زن او در خانه‌اش همچون درخت انگور پرثمر خواهد بود. فرزندان‌ش مانند درختان زیتون قوی و سالم، به دور سفره‌اش خواهند نشست. ^۴ این است پاداش خداوند به کسی که او را گرامی می‌دارد. ^۵ خداوند تو را از صهیون برکت دهد! باشد که تو در تمام روزهای زندگانت شاهد سعادت اورشلیم باشی! ^۶ باشد که تو عمر دراز کنی و نوه‌های خود را ببینی!

صلح و سلامتی بر اورشلیم باد!

۳:۱۲۸
مز ۸:۵۲

۵:۱۲۸
مز ۹:۱۲۲ : ۳:۱۳۴
۶:۱۲۸
پیدا ۱۱:۴۸

موضوع: داشتن اعتماد و اطمینان هنگامی که مورد ظلم واقع می‌شویم. خدا در شرایط دشوار ما را حفظ می‌کند.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حقیقاً را نویسنده این مزمور می‌دانند.

ای اسرائیل به ما بگو هنگامی که جوان بودی، دشمنانت چگونه **۱۲۹** بر تو ظلم می‌کردند؟

^۲ «هنگام جوانی دشمنانم بر من ظلم بسیار کردند، اما نتوانستند مرا از پای درآورند. ^۳ ضربات شلاق آنان پشت مرا به شکل زمینی شیار شده درآورد، ^۴ اما خداوند مرا از اسارت آنان آزاد ساخت.»

^۵ سرنگون شوند تمام کسانی که از اسرائیل نفرت دارند! ^۶ همچون گیاهی باشند که بر پشت بامها می‌روید، که پیش از آنکه آن را بچینند، می‌خشکد و کسی آن را جمع نمی‌کند و به شکل بافه نمی‌بندد. ^۷ رهگذران آنان را برکت دهند و نگویند: «برکت خداوند بر شما باد!» و یا «ما شما را به نام خداوند برکت می‌دهیم.»

۱:۱۲۹
خرو ۱۱:۱
ار ۲۱:۲۲
هو ۲:۱۵ : ۱:۱۱
۲:۱۲۹
ار ۲۰:۱۵
متی ۱۷:۱۶
اقرن ۴:۹ و ۱۰
۵:۱۲۹
مز ۱۳:۷۱
۶:۱۲۹
پاد ۲۶:۱۹

مورد ظلم و ستم بسیار قرار گرفتند، اما هرگز کاملاً نابود نشدند. همین امر در مورد کلیسا نیز صدق می‌کند. مسیحیان با ظلم‌های شدیدی روبرو شده‌اند، اما کلیسا هرگز نابود نشده است. به همین دلیل بود که عیسی به پطرس فرمود: «بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرت‌های جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود» (متی ۱۶:۱۸). وقتی با ظلم و تبعیض روبرو می‌شوید، شجاع باشید زیرا کلیسا هرگز نابود نخواهد شد.

۴۳:۱۲۹ این آیه به شکنجه‌های غیرمنصفانه عیسی پیش از مرگش اشاره می‌کند. او متحمل ضربات شلاق شکنجه‌گرانش شد؛ در اثر این ضربات، پشت او واقعاً به شکل زمینی شیار شده در آمد (یوحنا ۱۹:۱).

۴۳:۱۲۸ سراینده مزمور نوشت که زندگی خانوادگی خوب پاداشی است در قبال پیروی از خدا. ارزشهایی که در کلام خدا ذکر شده، شامل این چیزها است: محبت، خدمت، صداقت، راستی، دعا. این ارزشها به‌جای اینکه روابط را از هم بپاشد، برای زندگی خانوادگی حیاتی است. همه خانواده‌ها مشکلاتی دارند. به‌جای آنکه سعی کنیم از خانواده خود فرار کنیم، باید بیاموزیم که با مشکلات خود مقابله کنیم. آیا زندگی خانوادگی شما بهشت است یا جهنم؟ برای آنکه خانواده‌تان به آن چیزی تبدیل شود که خدا می‌خواهد، خواندن کلام خدا و اطاعت از آن، نقطه آغاز می‌باشد.

۲:۱۲۹ قوم اسرائیل در روزگار اولیه حیات ملی خود،

موضوع: اطمینان از آمرزش الهی. اگر گناهانمان را به خدا اعتراف کنیم، خدا قطعاً ما را خواهد بخشید.

نویسنده: ناشناس؛ بسیاری حزقی را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱۳۰ ای خداوند، از گرداب غم نزد تو فریاد برمی‌آورم. ^۲خداوند، صدای مرا بشنو و به ناله‌ام گوش فرا ده!

۱:۱۳۰

مز ۷:۴۲؛ ۲:۶۹

۳:۱۳۰

نح ۱۷:۹

۵:۱۳۰

اش ۱۷:۸

۷:۱۳۰

مز ۴:۱۰۳

۸:۱۳۰

لو ۶۸:۱

^۳ای خداوند، اگر تو گناهان ما را به نظر آوری، کیست که بتواند تبرئه شود؟ ^۴اما تو گناهان ما را می‌بخشی، پس تو را گرامی می‌داریم و از تو اطاعت می‌کنیم. ^۵من بی‌صبرانه منتظر خداوند هستم و به وعده‌ای که داده است امید بسته‌ام. ^۶آری، من منتظر خداوند هستم بیش از کشیکچیان^۷ی که منتظر دمیدن سپیده صبح هستند!

^۷ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا رحمت او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات بخشد. ^۸خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد داد.

موضوع: اعتماد و رضایت خاطر. اعتماد آمیخته به آرامش، پایه رضایت خاطر ما است.

نویسنده: داود

۱۳۱ ای خداوند، من از خودبینی و تکبر دست کشیده‌ام؛ از آنچه بزرگتر و بلندتر از عقل من است خود را دور نگه داشته‌ام.

۱:۱۳۱

روم ۱۶:۱۲

می‌بخشد، و هر دیواری را که بین ما و او فاصله ایجاد می‌کند، فرو می‌ریزد. بنابراین، می‌توانیم درباره همه چیز با او صحبت کنیم. وقتی دعا می‌کنید، بدانید که خدا چیزی علیه شما در دل نگه نداشته است. مجاری ارتباطی با خدا کاملاً باز است.

۱:۱۳۱ تکبر از این ناشی می‌شود که به خود بیش از حد بها بدهیم و به دیگران بسیار کم. تکبر به بی‌قراری و نارضایتی منجر می‌شود زیرا ما را از آنچه داریم ناخشنود می‌سازد و توجه‌مان را به کارهای دیگران معطوف می‌گرداند. تکبر همیشه ما را تشنه توجه و تحسین دیگران نگه می‌دارد. اما فروتنی سبب می‌گردد که دیگران را در اولویت قرار دهیم و به ما این امکان را می‌دهد که به حضور خدا در زندگی خود قانع و راضی باشیم. چنین قناعت و رضایتی به ما احساس امنیت می‌دهد و ما را از توجه و تحسین دیگران بی‌نیاز می‌سازد. بگذارید فروتنی و اعتماد به خدا زندگی شما را تحت تأثیر خود قرار دهد، و به شما قوت و آزادی ببخشد تا خدا و خلق او را خدمت کنید.

۲:۱۳۰ سراینده مزمور از گرداب غم به سوی خدا فریاد بر آورد و گفت: «صدای مرا بشنو!» یأس و ناامیدی باعث می‌شود که احساس کنیم که طرد شده و از خدا دور افتاده‌ایم. اما درست در همین زمان است که بیش از هر موقع دیگری به خدا نیاز داریم. یأس و ناامیدی ناشی از گناه نباید منجر به دلسوزی برای خویشتن شود و موجب گردد به خود بیش از خدا فکر کنیم. بلکه برعکس باید به اعتراف گناه منجر شود، و به دنبال آن باید رحمت و بخشایش و فدیة الهی را دریافت کنیم. اگر احساس کنیم که مشکل بر ما فائق آمده است و در اثر آن برای خود احساس تأسف کنیم، نتیجه‌اش افزایش احساس ناامیدی خواهد بود؛ اما فریاد کمک بر آوردن به سوی خدا، توجه ما را به سوی تنها کسی جلب می‌کند که واقعاً می‌تواند به ما کمک کند.

۳:۱۳۰ کینه به دل گرفتن همچون کشیدن دیواری است بین خودتان و دیگری؛ تا زمانی که از او کینه در دل دارید، گفتگوی بی‌پرده با او غیر ممکن است. خدا هیچ وقت کینه به دل نمی‌گیرد؛ وقتی می‌بخشد، کاملاً

۲جان مضطرب خود را آرام ساخته‌ام. اینک، دل من، همچون کودکی که در آغوش مادر آرمیده، آرام و بی‌تشویش است.
۳ای اسرائیل، بر خداوند امیدوار باش، از حال تا ابد!

۲:۱۳۱
مز ۱:۶۲

موضوع: خدا را گرامی بدارید تا او شما را گرامی بدارد. سراینده مزبور به آن روز بزرگ می‌اندیشد که صندوق عهد به اورشلیم برده شد؛ او همچنین خدا را به خاطر وعده‌اش مبنی بر جاودانه ساختن نسل داود می‌ستاید.

نویسنده: ناشناس

ای خداوند، داود و سختیهای او را فراموش مکن. به یاد آور که چگونه نزد تو قسم خورد و نذر کرد که تا مکانی برای عبادتگاه دایمی تو پیدا نکند، درخانه خود راحت ننشیند و خواب به چشمانش راه ندهد و آرام نگیرد.

۶در «بیت لحم» راجع به صندوق عهد تو شنیدیم، و در صحرای «یعاریم» آن را یافتیم. ^۷گفتیم: «بیاید به حضور خداوند وارد شویم و در پیشگاه او عبادت کنیم.»

۸ای خداوند، برخیز و همراه صندوق عهد خود که نشانه قدرت توست به عبادتگاه خود بیا! ^۹باشد که کاهنان تو جامه پاک و راستی را در بر کنند و قوم تو با شادی سرود خوانند!

۱۰ای خداوند، بخاطر بندهات داود، پادشاه برگزیده‌ات را ترک مکن. ^{۱۱}تو به داود وعده فرمودی که همیشه یکی از فرزندان او وارث تخت و تاج او خواهد شد، و تو به وعدهات عمل خواهی کرد. ^{۱۲}و نیز به داود گفتی که اگر فرزندان او از احکام تو اطاعت کنند، نسل اندر نسل سلطنت خواهند کرد.

۱۳ای خداوند، تو اورشلیم را برگزیده‌ای تا در آن ساکن شوی. ^{۱۴}تو فرمودی:

۲:۱۳۲
۱۷:۸ یاد
۱ توار ۲:۲۲
۴۶:۷ اعما
اش ۲۶:۴۹
۶:۱۳۲
۱۹:۳۵ پیدا
۱ سمو ۱:۷
۷:۱۳۲
۲:۲۸ توا
مز ۵:۷؛ ۷:۵؛ ۵:۹۹
۸:۱۳۲
۳۵:۱۰ اعد
۲ توا ۴۱:۶
مز ۶۱:۷۸
۹:۱۳۲
ایو ۱۴:۲۹
مز ۵:۱۴۹
۱۱:۱۳۲
۲ سمو ۱۶:۱۲:۷
۲ توا ۱۶:۶
۱۲:۱۳۲
لو ۳۲:۱
اعما ۳۰:۲
۱۳:۱۳۲
مز ۶۸:۷۸
۱۴:۱۳۲
متی ۲۱:۲۳

۱۲:۱۳۲ این وعده که نسل داود تا ابد بر تخت سلطنت خواهد نشست در دوم سموئیل ۲۹:۸-۷ یافت می‌شود. این وعده دو قسمت دارد: (۱) نسل داود تا وقتی که از خدا پیروی کنند تا ابد بر اسرائیل سلطنت خواهند کرد؛ و (۲) برای سلسله سلطنتی داود هرگز پایانی نخواهد بود. قسمت اول شرطی بود؛ هنگامی که یهودیان علیه خدا طغیان کردند، حکومتشان ساقط شد و از آن زمان به بعد، دیگر پادشاهی در اورشلیم بر تخت نشست. قسمت دوم این وعده غیر شرطی است و در عیسی مسیح به تحقق پیوست که از نسل داود بود و تا ابد سلطنت خواهد کرد.

۵-۲:۱۳۲ صندوق عهد مظهر و نماد حضور خدا در میان قومش بود (خروج ۲۵:۱۰-۲۲). وقتی داود به پادشاهی رسید، قصر زیبایی ساخت؛ اما از اینکه صندوق عهد در یک خیمه نگه‌داری می‌شد، بسیار غمگین بود (۲ سموئیل ۶:۱۷؛ ۱۷:۱-۱۷). این موضوع داود را بسیار ناراحت می‌کرد و خواب از چشمانش می‌ربود، تا اینکه تصمیمی در مورد آن گرفت. او به تدریج نقشه معبدی را طرح‌ریزی کرد که صندوق عهد می‌بایست در آن نگه‌داری شود. ما باید به قدری به خدا نزدیک باشیم که تا وقتی اراده او را به‌جا نیاورده باشیم، آرام و قرار نگیریم.

۱۵:۱۳۲
مز ۹:۱۰۷

«تا ابد در اینجا ساکن خواهم بود، زیرا اینچنین اراده نموده‌ام. ^{۱۵}آذوقه این شهر را برکت خواهم داد و فقیرانش را با نان سیر خواهم نمود. ^{۱۶}کاهنانش را در خدمتی که می‌کنند برکت خواهم داد، و مردمش با شادی سرود خواهند خواند. ^{۱۷}در اینجا قدرت داود را خواهم افزود و چراغ خاندان او را روشن نگه خواهم داشت. ^{۱۸}دشمنان او را با رسوایی خواهم پوشاند، اما سلطنت او شکوهمند خواهد بود.»

موضوع: شادی ناشی از روابط افراد یکدل
نویسنده: داود

۲:۱۳۳
خرو ۳۰:۲۵:۳۰
لاو ۱۲:۸
۳:۱۳۳
تث ۸:۲۸ : ۴۸:۴

۱۳۳
چه خوشایند و چه دلپسند است که قوم خدا به یکدلی با هم زندگی کنند! ^۱یکدلی، همچون روغن خوشبویی است که بر سر «هارون» ریخته می‌شود و بر ریش و ردایش می‌چکد! ^۳یکدلی، مانند شبمی است که بر کوه بلند «حرمون» می‌نشیند و از آنجا بر کوه‌های اورشليم فرود می‌آید. در آنجاست که خداوند برکت خود را عنایت می‌کند، برکت زندگی جاوید را.

موضوع: خدا را بپرستید و شادی برکات او را بچشید.

نویسنده: ناشناس؛ برخی حزقیا را نویسنده این مزمور می‌دانند.

۱:۱۳۴
تث ۸:۱۰
اتوا ۳۳:۹
توا ۱۱:۲۹

۱۳۴
خداوند را ستایش کنید، ای همه خدمتگزاران خداوند که شبانگاه در خانه خداوند خدمت می‌کنید. ^۲دستهای خود را به پیشگاه

تضعیف انرژی ما، تنش کمتری وجود خواهد داشت. یکدل بودن به آن معنا نیست که در هر چیز با هم توافق داشته باشیم؛ افراد نظرات متفاوتی دارند، درست همانطور که در نوای هماهنگ موسیقی، تنهای متفاوتی وجود دارد. یکدلی یعنی توافق در مورد هدف غایی زندگی، که همانا خدمت کردن به خدا با کمک یکدیگر می‌باشد. تجلی بیرونی اتحاد ما باید نمایانگر اتحاد درونی ما باشد، اتحاد در هدفی مشترک.

۲:۱۳۳ روغن را موسی برای مسح هارون به مقام کاهن اعظم اسرائیل (خروج ۷:۲۹)، و وقف کاهنان برای خدمت خدا به کار می‌برد. اتحاد برادرانه، به سان روغن مسح‌کننده، نشان می‌دهد که با تمام وجود وقف خدمت به خدا هستیم.

۳:۱۳۳ کوه حرمون بلندترین کوه در فلسطین است و در شمال شرقی دریای جلیل قرار دارد.

۳:۱:۱۳۴ چرا یک مزمور کامل مستقیماً خطاب به یک گروه کوچک، یعنی به خدمتگزاران معبد نوشته شده است؟ این آخرین مزمور از «مزمیر صعود» (مزمیر ۱۲۰-۱۳۴)

۱۸:۱۷:۱۳۲ این آیات بیان می‌دارند که «پسر داود» پادشاه شکوهمندی خواهد بود. پسر داود، سلیمان، واقعاً پادشاه شکوهمندی بود (پادشاهان ۳:۱۰-۱۴)؛ اما این آیات به زمانهای دورتر نیز اشاره دارد، به عیسی، مسیحای موعود (متی ۱:۱۷). قدرت، عظمت، و شکوه مسیح موعود تا ابد پایدار خواهد ماند.

۳-۱:۱۳۳ داود گفت که یکدلی امری است خوشایند، گرانبها، و شادی‌آور. بدبختانه، یکدلی آن‌طور که باید و شاید، در کلیسا دیده نمی‌شود. مردم بر سر موضوعات جزئی با هم اختلاف پیدا می‌کنند و تفرقه به وجود می‌آورند. ظاهراً برخی با بدنام کردن دیگران از ایجاد تنش لذت می‌برند. یکدلی مهم است زیرا: (۱) ما را نمونه سازنده‌ای برای دنیا می‌سازد و کمک می‌کند تا دیگران جذب مسیح شوند؛ (۲) به ما کمک می‌کند تا به عنوان جمع ایمانداران عمل کنیم، همان چیزی که خدا ما را برای آن ساخته است، و از این طریق طعم آسمان را از هم‌اکنون می‌چشیم؛ (۳) نیروبخش و حیات‌بخش است زیرا برای

مقدس خداوند بر افزایش و او را پرستش کنید.^۳ خداوندی که آسمان و زمین را آفرید، شما را از صهیون برکت خواهد داد.

موضوع: سرود پرستش. در این مزمور بزرگی و عظمت خدا با بیهودگی بتها مقایسه می‌شود. بت پرستان بتها را می‌پرستند، اما قوم خدا خدای زنده را پرستش می‌کنند.

نویسنده: ناشناس

هلولو! خداوند را ستایش کنید! ای خدمتگزاران خداوند، او را نیایش کنید!^۱ ای کسانی که در صحن خانه خداوند می‌ایستید، او را پرستش نمایید!^۲ خداوند را شکر کنید، زیرا او نیکوست. نام خداوند را بسرایید، زیرا نام او دلپسند است.^۳ خداوند بنی اسرائیل را برگزید تا قوم خاص او باشند. ^۴ می‌دانم که خداوند بزرگ است و از جمیع خدایان برتر! ^۵ او هر آنچه که بخواهد، در آسمان و زمین و حتی اعماق دریا، انجام می‌دهد. ^۶ ابرها را از جاهای دور دست زمین بر می‌آورد، رعد و برق و باد و باران ایجاد می‌کند.

^۸ خداوند پسران ارشد مصریها را کشت و نخست‌زاده‌های حیواناتشان را هلاک کرد. ^۹ در مقابل چشمان فرعون و اهالی مصر معجزات و علامات عظیم انجام داد. ^{۱۰} امالک بزرگ را مجازات کرد و پادشاهان مقتدر را از بین برد. ^{۱۱} و ^{۱۲} سیحون، پادشاه اموریان و عوج، پادشاه باشان و همه پادشاهان کنعان را کشت و سرزمین آنها را به بنی اسرائیل داد.

^{۱۳} ای خداوند، نام تو تا ابد باقی است! همه نسل‌ها تو را به یاد خواهند آورد. ^{۱۴} تو قوم خود را داوری خواهی نمود و بر بندگان خود رحم خواهی کرد. ^{۱۵} خدایان قومهای دیگر، بتهای ساخته شده از طلا و نقره هستند. ^{۱۶} و ^{۱۷} ادهان دارند، ولی سخن نمی‌گویند؛ چشم دارند، اما نمی‌بینند؛ گوش دارند، ولی نمی‌شنوند؛ حتی قادر نیستند نفس بکشند! ^{۱۸} سازندگان و پرستندگان بتها نیز مانند آنها بدون شعورند.

۴:۱۳۵ خدا همه کسانی را که او را دوست می‌دارند و از او اطاعت می‌کنند، از آن خود می‌داند و ایشان را می‌پذیرد (ر.ش. به ۱ پطرس ۲:۹).

۱۸:۱۳۵ این امری است بسیار ظریف و نامحسوس که انسان شبیه بتی می‌شود که می‌پرستد. همچنین آنان که خدای واقعی را می‌پرستند، شبیه او می‌شوند. اهداف شما چیست؟ در زندگی شما چه چیزی در درجه اول قرار دارد؟ آن را به دقت انتخاب کنید زیرا هر چیزی را که بپرستید، خصوصیات و خصائل آن را به خود خواهید گرفت.

است؛ در این مرحله، عبادت کنندگان از کوهی که معبد بر آن قرار داشت بالا رفته‌اند و نگهبانانی را که شب و روز از آن محافظت می‌کنند، می‌بینند. آنها کار خدمتگزاران را نوعی پرستش خدا می‌دانند، کاری که همراه با احترام و مسؤولیت انجام می‌شود. کار یا مسؤولیت خود را در کلیسا با حالت احترام به خدا انجام دهید و بدینسان، آن را به پرستش خدا مبدل کنید. با بالا بردن کیفیت کارتان و افزودن روحیه خدمتگزاری به آن، خدا را حرمت کنید. **۳:۱۳۴** صهیون نام دیگری است برای اورشلیم.

۲:۱۳۵
مز ۱۹:۱۱۶
۳:۱۳۵
مز ۵:۱۰۰، ۴:۶۸
۴:۱۳۵
خرو ۵:۱۹
تث ۱۵:۱۰، ۶:۷
۱ پطر ۲:۹
۵:۱۳۵
مز ۹:۹۷، ۱:۴۸
۷:۱۳۵
ایو ۲۶:۲۵، ۲۸
ار ۱۶:۵۱
زکر ۱:۱۰
۹:۱۳۵
تث ۲۲:۶
۱۰:۱۳۵
مز ۲۱:۱۷، ۱۳:۶
۱۱:۱۳۵
اعد ۳۵:۲۳، ۲۱
یوش ۲۴:۷، ۱۲
۱۳:۱۳۵
خرو ۱۵:۳
۱۴:۱۳۵
تث ۳۶:۳۲
مز ۴۵:۱۰۶
۱۵:۱۳۵
مز ۸۴:۱۱۵

ای بنی اسرائیل، خداوند را ستایش کنید! ای کاهنان، ای خاندان هارون، خداوند را ستایش کنید! ^{۲۰} ای لایوان، خداوند را ستایش کنید! ای خداشناسان، او را ستایش کنید! ^{۲۱} ای مردم اورشلیم، خداوند را ستایش کنید، زیرا او در اورشلیم ساکن است! خداوند را ستایش کنید!

موضوع: داستان پایان ناپذیر محبت خدا. خدا شایسته پرستش ما است زیرا محبت بی پایان او را هرگز زوالی نیست.

نویسنده: ناشناس

خداوند را شکر گوئید، زیرا او مهربان است و رحمتش ابدیست. **۱۳۶**
 خدای خدایان را شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۳ پروردگار

عالمیان را شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست.

^۴ او را که معجزات عظیم می کند شکر کنید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۵ او را که آسمانها را با حکمت خویش آفرید شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۶ او را که خشکی را بر آبها قرار داد شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست. ^۷ او را که خورشید و ماه را در آسمان آفرید شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^۸ آفتاب را برای فرمانروایی بر روز آفرید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^۹ و ماه و ستارگان را برای فرمانروایی بر شب، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۰} خدا را که پسران ارشد مصریان را کشت شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۱} او بنی اسرائیل را با دست توانای خود از مصر بیرون آورد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۲} ^{۱۳} دریای سرخ را شکافت و بنی اسرائیل را از میان آن عبور داد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۴} فرعون و لشکر او را در دریای سرخ غرق ساخت، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۵} او را که قوم خود را در صحرا رهبری کرد شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۶} او پادشاهان نامور و قدرتمند را از بین برد، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۷} ^{۱۸} سیحون، پادشاه اموریان و عوج، پادشاه باشان را از میان برداشت، زیرا رحمتش ابدیست؛ ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} سرزمینهای ایشان را به قوم خود بنی اسرائیل بخشید، زیرا رحمتش ابدیست.

۱:۱۳۶

۴۱:۱۶ اتوا

۲۱:۲۰ اتوا

۲:۱۳۶

۱۷:۱۰ ت

۴:۱۳۶

۱۸:۷۲ مز

۶:۱۳۶

مز ۲:۲۴

۷:۱۳۶

مز ۱۶:۷۴

۸:۱۳۶

پیدا ۱۶:۱

۱۰:۱۳۶

خرو ۲۹:۱۲

مز ۵۱:۷۸

۱۱:۱۳۶

خرو ۵۱:۱۲؛ ۳:۱۳

ت ۲۹:۹

مز ۳:۴۴

ار ۲۱:۱۷؛ ۳۲

۱۳:۱۳۶

خرو ۲۱:۱۴

مز ۱۳:۷۸

۱۴:۱۳۶

مز ۹:۱۰۶

۱۶:۱۳۶

خرو ۱۵:۱۳

ت ۱۵:۸

۱۷:۱۳۶

مز ۱۲-۱۰؛ ۱۳۵

۲۲:۱۳۶

مز ۶:۱۰۵

اش ۴:۴۵؛ ۸:۴۱

مردم جای بگیرد. رحمت ترجمه واژه‌های عبری است که مفاهیم محبت، مهربانی، بخشندگی، و وفاداری را در بر می‌گیرد. ما هیچگاه نباید نگران باشیم که محبت خدا به پایان برسد، زیرا رحمت او از چاهی سرچشمه می‌گیرد که هرگز خشک نمی‌شود.

۱۳۶:اب در سرتاسر این مزمور، عبارت «زیرا رحمتش ابدی است» تکرار می‌شود. این مزمور شاید متنی با بندهای متناوب بوده باشد، و جماعت کلمات آن را هم‌آهنگ با هم، پس از هر جمله تکرار می‌کرده‌اند. تکرار موجب می‌شد که این درس مهم خوب در اذهان

۲۳ خداوند ما را در مشکلاتمان به یاد آورد، زیرا رحمتش ابدیست؛^{۲۴} او ما را از دست دشمنانمان نجات داد، زیرا رحمتش ابدیست.^{۲۵} او روزی همهٔ انسانها را می‌رساند، زیرا رحمتش ابدیست.
 ۲۶ خدای آسمانها را شکر گوئید، زیرا رحمتش ابدیست.

۲۳:۱۳۶
 مز ۱۲:۹؛ ۴۵:۱۰۶
 ۲۴:۱۳۶
 داو ۹:۶
 ۲۵:۱۳۶
 مز ۱۰:۴
 ۲۶:۱۳۶
 ۲ تا ۲۳:۳۶
 عز ۱۱:۵

موضوع: مرثیه یک تبعیدی به علت تلخی اسارت. در غم و اندوه، نمی‌توان سرودهای شاد سرايید.

نویسنده: ناشناس

کنار نهرهای بابل نشستیم و اورشلیم را به یاد آوردیم و گریستیم.
 ۱۳۷^۱ و^۲ آنان که ما را اسیر کرده و تاراج نموده بودند از ما خواستند از سرودهای اورشلیم بخوانیم و ایشان را شاد سازیم. اما ما بریطهای خود را بر درختان بید آویختیم، زیرا چگونه می‌توانستیم در دیار غریب سرود خداوند را بخوانیم؟
 ۱۵ ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، دست راست من از کار بیافتد تا دیگر بریبت ننوازم؛^{۱۶} اگر از فکر تو غافل شوم و تو را بر همهٔ خوشیهای خود ترجیح ندهم، زبانم لال شود تا دیگر سرود نخوانم.

۱:۱۳۷
 نح ۴:۱
 حز ۳:۱
 ۲:۱۳۷
 حز ۱۳:۲۶
 ۳:۱۳۷
 ۲ تا ۲۷:۲۹
 نح ۴۶:۱۲

۱۷ ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم محاصره شده بود و ادمیان فریاد برمی‌آوردند: «شهر را آتش بزیند و آن را با خاک یکسان کنید!»
 ۱۸ ای بابل، تو ویران خواهی شد! مبارک باد آنکه همان بلایی را که تو بر سر ما آوردی، بر سر خودت بیاورد. ^{۱۹} سعادت‌مند باد کسی که کودکان تو را بگیرد و آنها را بر صخره‌ها بکوبد!

۷:۱۳۷
 ار ۲۲:۷-۴۹
 حز ۱۴:۱۲-۲۵
 ۸:۱۳۷
 اش ۱۵:۱-۴۷؛ ۲۲:۱-۱۳
 ار ۴۶:۱-۵۱؛ ۴۶:۱۰-۵۰

موضوع: شکرگزاری برای دریافت جواب دعا. خدا نقشه‌هایش را در زندگی ما پیاده می‌کند و کمک خواهد کرد تا در مواجهه با سختی‌ها دوام بیاوریم.

نویسنده: داود

ای خداوند، از صمیم قلب تو را سپاس می‌گویم. در حضور خدایان تو را شکر می‌کنم.^۲ بسوی خانهٔ مقدس تو خم شده، تو

۱۳۸

۲:۱۳۸
 مز ۷:۵
 اش ۲۱:۴۲

۱:۱۳۸ شکرگزاری باید جزء لاینفک زندگی ما باشد. این موضوع در تار و پود تمام مزامیر تنیده شده است. همان‌طور که خدا را به‌خاطر برکات مادی و روحانی شکر می‌کنیم، باید از او به‌خاطر جواب دعا نیز سپاس گوئیم. مواقعی را به یاد بیاورید که از خدا طلب محافظت، قوت، آسایش، صبر، محبت، یا نیازهای دیگر کرده‌اید و او دعای شما را مستجاب کرده است. مراقب باشید که عنایت و توجه خدا و جواب دعا را حق مسلم خود ندانید.

۷:۱۳۷ ادمی‌ها برادران تنی اسرائیلی‌ها بودند و هر دو قوم از نسل اسحاق و پدرش ابراهیم به‌وجود آمده بودند. با آنکه اسرائیل از طرف جنوب با ادوم هم‌مرز بود، بین دو قوم نفرت شدیدی وجود داشت. وقتی شهر اورشلیم در محاصره سپاهیان بابل بود، ادمی‌ها اقدامی برای کمک به قوم اسرائیل نکردند. در حقیقت، وقتی شهر نابود شد آنها شادی کردند (ارمیا ۲۲:۷-۴۹؛ یوئیل ۱۹:۳؛ عوبدیا ۱:۱-۲۰).
 ۸:۱۳۷ بابل در سال ۵۳۹ ق.م. نابود شد.

را عبادت می‌کنم و نام تو را بسبب رحمت و وفاداریت می‌ستایم. بخاطر نام خود، به تمام وعده‌هایی که می‌دهی عمل می‌کنی. ^۳هرگاه دعا کنم، جوابم را می‌دهی و به جانم قوت می‌بخشی.

^۴ای خداوند، تمام پادشاهان جهان وقتی وعده‌های تو را بشنوند تو را خواهند ستود. ^۵آری، آنان کارهایی را که تو انجام داده‌ای خواهند سراپید زیرا پرشکوه و پرجلال هستی. ^۶تو متعالی اما به افراد فروتن توجه می‌نمایی و کارهای متکبران از نظر تو پوشیده نیست.

^۷خداوندا، هرچند اکنون در سختی هستم، اما تو مرا خواهی رهناید؛ تو دشمنان مرا مجازات خواهی کرد و مرا با قدرت خویش نجات خواهی داد. ^۸تو کار مرا به کمال خواهی رساند. ای خداوند، رحمت تو ابدیست. کاری را که آغاز نموده‌ای به کمال برسان.

موضوع: خدا همه چیز را می‌بیند، همه چیز را می‌داند، کاملاً مقدس است، و همه جا حاضر می‌باشد. خدا ما را می‌شناسد و با ما است. بزرگترین هدیه او به ما این است که اجازه داده است او را بشناسیم.

نویسنده: داود

۱۳۹
ای خداوند، تو مرا آزموده و شناخته‌ای. ^۲تو از نشستن و برخاستن من آگاهی. فکرهای من از تو پوشیده نیست. ^۳تو کار کردن و خوابیدن مرا زیر نظر داری و از همه راه‌ها و روشهای من باخبر هستی. ^۴حتی پیش از آنکه سخنی بر زبان آورم تو آن را می‌دانی. ^۵مرا از هر سو احاطه کرده‌ای و بادست خود مرا حفظ نموده‌ای. ^۶شناختی که تو از من داری بسیار عمیق است و من یارای درک آن را ندارم.

^۷از حضور تو به کجا می‌توانم بگریزم؟ ^۸اگر به آسمان صعود کنم، تو در آنجا هستی؛ ^۹اگر به اعماق زمین فرو روم، تو در آنجا هستی. ^{۱۰}اگر بر بالهای سحر سوار

۴:۱۳۸

مز ۱۵:۱۰۲

۶:۱۳۸

مز ۵:۱۰۱ + ۷:۴ + ۱۱۳

۷:۱۳۸

خرو ۱۲:۱۵

عز ۹:۹

مز ۶:۲۰ + ۴:۲۳

۸:۱۳۸

ایو ۳:۱۰

مز ۹:۲۷ + ۹:۷۱

۱:۱۳۹

مز ۲۱:۴۴

۲:۱۳۹

مز ۱۱:۹۴

۳:۱۳۹

ایو ۱۶:۱۴

۴:۱۳۹

عبر ۱۳:۴

۷:۱۳۹

ار ۲۴:۲۳

۸:۱۳۹

امت ۱۱:۱۵

عا ۴:۲۹

۱۰:۱۳۹

مز ۳۰:۲۳ + ۲

می‌داند و با این حال باز ما را می‌پذیرد و دوستان دارد. خدا به قدری به فکر ما است که تعداد موهایی سر ما را نیز می‌داند (متی ۱۰:۳۰). او در هر سختی و در هر شرایطی با ما است و از ما محافظت می‌کند، و ما را مورد لطف خود قرار داده، هدایت‌مان می‌کند. او ما را به‌طور کامل می‌شناسد.

۷:۱۳۹ خدا همه جا حاضر است. بنابراین، نمی‌توانید از حضور او به جایی بگریزید. برای کسانی که خدا را می‌شناسند و او را دوست دارند، این خبر خوبی است زیرا قطع نظر از اینکه چه می‌کنیم یا کجا می‌رویم، هیچ وقت نمی‌توانیم از حضور تسلی‌بخش خدا دور شویم.

۸:۱۳۸ هر یک از ما رؤیاهایی داریم و برای آینده خود نقشه‌هایی طرح می‌کنیم. آنگاه سخت می‌کوشیم تا آنها را به تحقق برسانیم. اما برای آنکه زحماتمان به نتیجه برسد، باید نقشه‌های خدا را در نقشه‌های خودمان بگنجانیم. تنها او می‌داند چه چیزی در نهایت به صلاح ما است. وقتی رؤیا و نقشه‌ای در سر می‌پرورانید، آنها را با خدا در میان بگذارید.

۵:۱:۱۳۹ بعضی اوقات، اجازه نمی‌دهیم مردم ما را به‌طور کامل بشناسند زیرا می‌ترسیم به چیزی درباره ما پی ببرند که برایشان خوشایند نیست. اما خدا همه چیز را درباره ما

شوم و به آنسوی دریاها پرواز کنم، در آنجا نیز حضور داری و با نیروی دست خود مرا هدایت خواهی کرد.^{۱۱} اگر خود را در تاریکی پنهان کنم یا روشنایی اطراف خود را به ظلمت شب تبدیل کنم،^{۱۲} نزد تو تاریکی تاریک نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود. شب و روز در نظر تو یکسان است.

^{۱۳} تو مرا در رحم مادرم نقش بستی و مرا بوجود آوردی.^{۱۴} تو را شکر می‌کنم که مرا اینچنین شگفت‌انگیز آفریده‌ای! با تمام وجود دریافته‌ام که کارهای تو عظیم و شگفت‌انگیز است.^{۱۵} وقتی استخوانهایم در رحم مادرم بدقت شکل می‌گرفت و من در نهان نمو می‌کردم، تو از وجود من آگاه بودی؛^{۱۶} بلی، حتی پیش از آنکه من بوجود بیایم تو مرا دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من آغاز شود، تو همه آنها را در دفتر خود ثبت کرده بودی.^{۱۷} خدایا، چه عالی و چه گرانبها هستند نقشه‌هایی که تو برای من داشته‌ای!^{۱۸} درک عظمت آنها از فهم من بالاتر است. هر روز که از خواب بیدار می‌شوم کماکان خود را در حضور تو می‌بینم.

^{۱۹} خدایا، بدکاران را نابود کن! ای جنایتکاران از من دور شوید!^{۲۰} خداوند، آنان درباره تو سخنان زشت بر زبان می‌آورند و به تو کفر می‌گویند.^{۲۱} پس ای خداوند، آیا حق ندارم از کسانی که از تو نفرت دارند، متنفر باشم؟^{۲۲} آری، از آنها بسیار متنفر خواهم بود و دشمنان تو را دشمنان خود تلقی خواهم کرد!^{۲۳} خدایا، دل مرا تفتیش کن و افکارم را بیازما؛ بین آیا فساد و نادرستی در من هست؟ تو مرا به راه حیات جاوید هدایت فرما.

۱۱:۱۳۹

ایو ۱۳:۲۲

۱۲:۱۳۹

ایو ۲۲:۳۴

ایو ۵:۱

۱۳:۱۳۹

مز ۱۳:۱۱۹

۱۵:۱۳۹

ایو ۱۰:۱۰۸

جا ۵:۱۱

۱۶:۱۳۹

ایو ۵:۱۴

مز ۸:۵۶

۱۹:۱۳۹

اش ۴:۱۱

۲۰:۱۳۹

خرو ۷:۲۰

تث ۱۱:۵

۲۳:۱۳۹

مز ۲:۲۶

گرفتن بر کسانی که از خدا نفرت دارند، درست است؟ بله، اما باید به یاد داشته باشیم که این خدا است که با آنها مقابله خواهد کرد، نه ما. اگر واقعاً خدا را دوست داشته باشیم، در آن صورت اگر کسی از او متنفر باشد، شدیداً آزرده خواهیم شد. داود از خدا خواست قلب و فکر او را خوب تفتیش کند و هر نوع انگیزه نادرستی را که در پس این نفرتش باشد، به او نشان دهد. اما در عین حال که باید خواهان مجازات بدی و شرارت باشیم، باید دعا کنیم که دشمنان خدا پیش از آنکه مورد داوری او قرار گیرند، به سوی او باز گردند (ر.ش. به متی ۵:۴۴).

۲۴ و ۲۳:۱۳۹ داود از خدا خواست تا او را تفتیش کند و اگر گناهی در او باشد به او نشان دهد، حتی اگر این تفتیش تا حد آزمودن افکارش باشد. این همچون یک جراحی است برای پیدا کردن غده گناه. تا خدا گناه را به ما نشان ندهد، چطور می‌توانیم به آن پی ببریم؟ پس، وقتی خدا گناه را به ما نشان داد، به «راه حیات جاوید هدایت» خواهیم شد.

۱۵-۱۳:۱۳۹ دست خدا در آفرینش هر کس دخالت دارد. وقتی احساس پوچی می‌کنید یا حتی کم‌کم از خودتان متنفر می‌شوید، به یاد بیاورید که روح خدا آماده و حاضر است که در شما عمل کند تا شخصیت شما را به آن چیزی مبدل کند که خدا برایتان در نظر دارد. خدا دائم به فکر ما است (۱۷:۱۳۹ و ۱۸). ما باید همان قدر به خود ارجح نهمیم که سازنده ما به ما ارجح می‌نهد.

۱۸ و ۱۷:۱۳۹ وقتی پی می‌برید که کسی شما را دوست دارد و تمام مدت به فکر شما است، تسلی خاطر پیدا می‌کنید. خدا علاقمند است که ما را از ضعیف شدن حفظ کند و در صورت افتادن، دستمان را بگیرد. وقتی او این قدر به فکر ما است، آیا نباید هر روز فرصتی برای فکر کردن به او بیابیم؟

۲۴ و ۲۱:۱۳۹ نفرت داود از دشمنانش از غیرت او برای خدا ناشی می‌شد. داود دشمنانش را دشمنان خدا تلقی می‌کرد؛ از این رو نفرتش در واقع آرزوی قلبی‌اش بود برای اجرای عدالت برحق خدا، نه انتقام شخصی. آیا خشم

موضوع: دعا برای محافظت در مقابل کسانی که به ما تهمت می‌زنند یا تهدیدمان می‌کنند. رهایی با تفکر بر زندگی آینده‌مان با خدا شروع می‌شود.

نویسنده: داود

ای خداوند، مرا از دست مردان شرور نجات ده! مرا از دست ظالمان محفوظ نگاهدار! **۱۴۰** آنها تنها به شرارت می‌اندیشند و همواره در فکر برپا کردن نزاع هستند.^۳ زبانشان مانند نیش مار سمی تند و تیز است و لبهایشان همچون مار افعی سم کشنده دارد.

ای خداوند، مرا از دست مردان شرور محفوظ نگاهدار. مرا از دست مردان ظالم که برای سرنگونی من نقشه می‌کشند، حفظ فرما.^۵ مردان متکبر بر سر راه من تله و دام می‌گذارند تا مرا گرفتار سازند.

۲:۱۴۰

مز ۵۶:۶

امت ۱۴:۶

اش ۵۹:۴

۳:۱۴۰

روم ۱۳:۳

یوش ۸:۳

۵:۱۴۰

ایو ۹:۱۸

مز ۷:۳۵ ؛ ۶:۵۷

خشم و انتقام در کتاب مزامیر

برخی از مزامیر، کسانی را که با تعالیم عهدجدید آشنایی دارند، وحشت‌زده می‌کند. سراینندگان مزامیر در طلبیدن عدالت خدا و ارائه مستقیم پیشنهاد در مورد چگونگی انجام آن به خدا، تردیدی به خود راه نمی‌دادند. ظاهراً مزمورنگاران هیچ موضوعی را برای در میان گذاشتن با خدا نامناسب نمی‌دیدند. اما تمایل ما به این است که از موضوعات خشم و انتقام در مزامیر دوری کنیم.

برای درک کلمات خشم و انتقام، توجه به چند نکته لازم می‌نماید:

(۱) داوری‌هایی که از خدا طلب می‌شد باید به‌وسیله خود خدا انجام می‌شد، و به نگارش در آمدن آنها نتیجه رنج فردی و ملی بود. درخواست کنندگان عدالت خدا قادر یا حاضر نبودند خودشان انتقام بگیرند و از خدا می‌خواستند که خودش در این امر دخالت کند. فقط آنانی قادرند چنین احساسات تند را درک کنند که طعم ظلم و ستم شدید در سطح فردی یا ملی را چشیده باشند.

(۲) این نویسندگان به‌خوبی از عدالت خدا آگاه بودند. بعضی از سخنان آنها تلاشی است برای به‌دست آوردن تصور مشخصی از مجازاتی که خدا می‌تواند بر سر کسانی بیاورد که به قوم او آزار رسانده بودند.

(۳) اگر زمانی که ناعادلانه مورد حمله یا ستم قرار گرفته باشیم، جرأت کنیم افکار خود را روی کاغذ بیاوریم، شاید از تمایل شجاعانه خودمان برای انتقام‌جویی حیرت‌زده شویم. آنگاه از اینکه چقدر با این پیشینیان اشتراک داریم، به شگفت خواهیم آمد. سراینندگان مزامیر فرمان عیسی را برای دعا کردن برای دشمنان دریافت نکرده بودند؛ با این حال، به نقطه شروع درستی اشاره می‌کردند. ما دستور داریم که به عوض بدی نیکی کنیم، اما برای انجام این فرمان و بخشش دیگران، شدیداً به کمک خدا نیاز داریم.

(۴) بین مزامیر خشم و مزامیر انتقام وجه تشابه مفیدی وجود دارد. مزامیر «خشم» شدید و گویا هستند، اما تماماً خطاب به خدا نوشته شده‌اند. در این مزامیر، نویسندگان با شجاعت به او می‌گویند که وقتی او به قومش پشت می‌کند یا خیلی آهسته عمل می‌کند، چقدر ناامید و مأیوس می‌شوند. اما وقتی این افکار و احساسات صادقانه ابراز می‌شد، از خود مزامیر می‌فهمیم که این احساسات گذرا، اطمینانی تازه به وفاداری خدا در پی داشت. منطقی است که همین چیزها را از مزامیر «انتقام» نیز انتظار داشته باشیم. برای مثال، طغیان خشم داود نسبت به تعقیب شائول را در مزمور ۵۹ می‌خوانیم؛ با وجود این، می‌دانیم که داود هرگز شخصاً از شائول انتقام نگرفت. سراینندگان مزامیر آشکارا افکار خود را به خدا بیان می‌کردند با این اطمینان که او می‌تواند آنچه را که منطقی است از آنچه که از روی احساس بیان شده است، تفکیک کند. با همین اطمینان و اعتماد، دعا کنید زیرا او قابل اعتماد است و شما می‌توانید دل خود را به او بسپارید.

مزامیر برگزیده که بر این موضوعات تأکید دارند از این قرارند: ۱۰ و ۲۳ و ۲۸ و ۳۵ و ۵۹ و ۶۹ و ۱۰۹ و ۱۳۷ و ۱۳۹ و ۱۴۰.

۸ ای خداوند، من تو را خدای خود می‌دانم. فریاد مرا بشنو و به داد من برس.
 ۹ تو قوت و نجات دهنده من هستی. در میدان جنگ تو سپر من بوده‌ای! ای
 خداوند، نگذار بدکاران به مراد دل خود برسند و کامیاب شده، مغرور شوند.
 ۱۰ بگذار آنچه برضد من اندیشیده‌اند بر سر خودشان بیاید. ای کاش پاره‌های
 آتش بر سرشان بریزد و آنها را بسوزاند، ای کاش به چاه عمیق افکنده شوند
 و هرگز از آن بیرون نیایند. ای کاش آنان که به ناحق به دیگران تهمت
 می‌زنند، کامیاب نشوند. ای کاش شخص ظالم بوسیله ظلم و شرارت خودش
 نابود شود.

۶:۱۴۰
استر ۲۵:۹
مز ۱۰:۱۱۲

۱۰:۱۴۰
مز ۶:۱۱
متی ۱۰:۳

۱۱:۱۴۰
مز ۲۱:۳۴
پاد ۴۹:۴۵، ۸

۱۲ خداوند، می‌دانم که تو به داد ستم‌دیدگان خواهی رسید و حق آنان را از
 ظالمان خواهی گرفت. ای خداوند، نیکان نام تو را ستایش خواهند کرد و
 درستکاران در حضور تو خواهند زیست.

موضوع: دعا برای طلب کمک به‌هنگام مواجهه با وسوسه. داود از خدا
 می‌خواهد که از او محافظت کند و در پذیرش انتقاد به او
 حکمت بخشد. پذیرای انتقاد درست باشید زیرا خدا ممکن
 است از طریق دیگران با شما سخن گوید.

نویسنده: داود

۱۴۱ ای خداوند، تو را به یاری می‌طلبم، پس نزد من بشتاب! وقتی
 فریاد بر می‌آورم و کمک می‌خواهم، صدای مرا بشنو! بگذار
 دعای من مانند دود بخور به حضور تو رسد و برافراشتن دستهایم بسوی تو،
 همچون قربانی شامگاهی باشد.
 ۳ ای خداوند، تو مراقب سخنان من باش و زبانم را نگاه‌دار. اهر نوع تمایل بد
 را از من دور کن، مبادا با مردان بدکار مرتکب اعمال زشت شوم و در بزم
 آنها شرکت کنم.

۲:۱۴۱
خرو ۴۱:۲۹ ؛ ۸:۳۰
دان ۲۱:۹
مکا ۸:۵ ؛ ۴:۳۸
۳:۱۴۱
مز ۱:۳۹
امت ۳:۱۳ ؛ ۲۳:۲۱
۴:۱۴۱
مز ۳۶:۱۹
امت ۶:۲۳
ملا ۱۵:۳

(یعقوب ۵:۳). به‌طور متوسط، هر شخص در طول روز
 تقریباً ۷۰۰ بار دهان خود را برای سخن گفتن می‌گشاید.
 داود از روی حکمتی که داشت از خدا خواست که به او
 کمک کند تا در بعضی مواقع که زیر ستم بود، زبانش را
 نگاه دارد. عیسی خودش در مقابل مدعیانش سکوت کرد
 (متی ۲۶:۶۳). با علم به قدرتی که زبان دارد، خوب است
 که از خدا بخواهیم مواظب سخنانی که بر زبان می‌آوریم،
 باشد تا سخنان ما باعث جلال او شود.

۴:۱۴۱ اعمال بد با تمایلات بد آغاز می‌شود. کافی
 نیست که از خدا بخواهید شما را از وسوسه دور نگه دارد،
 و شما را قوی‌تر سازد، یا شرایط شما را تغییر دهد. باید از
 او بخواهید که تمایلات شما را تغییر دهد.

۱۲:۱۴۰ وقتی ستم‌دیدگان مورد ظلم واقع می‌شوند، به
 چه کسی می‌توانند توسل جویند؟ آنها آنقدر پول ندارند
 که از فرد واردی کمک بگیرند؛ شاید قادر به دفاع از خود
 نباشند. اما همیشه کسی هست که از ایشان پشتیبانی کند.
 خداوند از آنها حمایت خواهد کرد و در نهایت عدالت
 را در حق آنها به اجرا در خواهد آورد. این حقیقت باید
 مایه تسلی همه ما باشد. در هر موقعیتی که باشیم، خداوند
 با ما است. اما این حقیقت باید ما را از مسؤولیتیمان آگاه
 سازد، این مسؤولیت که ما در مقام قوم خدا، موظفیم از
 حقوق ضعفا و درماندگان دفاع کنیم.

۳:۱۴۱ یعقوب رسول می‌فرماید: «زبان عضوی کوچک
 است، ولی چه خسارات سنگینی می‌تواند به بار آورد»

۵ بگذار مرد نیک مرا بزند که لطفی در حق من خواهد بود؛ بگذار مرا تأدیب و تنبیه کند که برایم افتخار خواهد بود و از آن ابا نخواهم کرد. اما با بدکاران مخالفت خواهم کرد و دعا خواهم کرد که به سزای اعمالشان برسند. ۷ وقتی رهبران این بدکاران از صخره‌ها به پایین پرتاب شوند و استخوانهایشان به هرسو پراکنده گردد، آنگاه مردم به درستی سخنان من پی خواهند برد. ۸ ای خداوند، از تو انتظار کمک دارم. تو پناهگاه من هستی. نگذار بدکاران مرا از بین ببرند. ۹ مرا از دام و تلهٔ شروران برهان. ۱۰ بگذار من جان سالم بدر برم، اما آنان در دام خود گرفتار شوند.

موضوع: دعا برای زمانی که به تنگ آمده‌ایم. وقتی احساس می‌کنیم در دام دشمنانمان هستیم، فقط خدا می‌تواند ما را در امان نگاه دارد.

نویسنده: داود

۱۴۲ با صدای بلند نزد خداوند فریاد می‌زنم و درخواست کمک می‌نمایم. ۱ تمام شکایات خود را به حضور او می‌آورم و مشکلات خود را برای او بازگو می‌کنم. ۲ وقتی جانم به لب می‌رسد او به کمکم می‌شتابد و راهی پیش پایم می‌نهد. دشمنانم بر سر راه من دام می‌گذارند. ۳ به اطراف خود نگاه می‌کنم و می‌بینم کسی نیست که مرا کمک کند. پناهی ندارم و کسی به فکر من نیست.

۴ ای خداوند، تنها نزد تو فریاد برمی‌آورم و از تو یاری می‌جویم. در این دنیا، یگانه پناهگاه من تو هستی. تنها تو می‌توانی جانم را در امان بداری. در زندگی، تنها تو را آرزو دارم. ۵ فریادم را بشنو، زیرا بسیار در مانده هستم. مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا آنها بسیار قویتر از من هستند. ۶ مرا از این پریشانی و اسارت آزاد کن، تا تو را بسبب خوبیهای که برایم کرده‌ای در جمع نیکان ستایش کنم.

۵:۱۴۱

مز ۵:۲۳ : ۱۴:۳۵
امت ۲۵:۱۹ : ۶:۲۷
غلا ۱:۶

۹:۱۴۱

مز ۳:۹۱

۱:۱۴۲

مز ۸:۳۰

۴:۱۴۲

مز ۱۸:۸-۱۸
ار ۱۷:۳۰

۵:۱۴۲

مز ۹:۲۹

۶:۱۴۲

مز ۱۷:۱۸ : ۸:۷۹

۷:۱۴۲

مز ۶:۱۳

۵:۱۴۲ آیا هیچگاه احساس کرده‌اید که کسی توجهی ندارد که چه بر سرتان می‌آید؟ داود به حق چنین احساسی داشت؛ به همین جهت نوشت: «از تو یاری می‌جویم.» از طریق دعا می‌توانیم از چنین احساس ویرانگری آزاد شویم، و به یاد آوریم که خدا عمیقاً به فکر ما است.

۷:۱۴۲ این مزمور احتمالاً زمانی نوشته شد که داود از دست شائول خود را در غارها پنهان می‌ساخت، مانند غارهای عدولام (اسموئیل ۲۲) یا عین‌جدی (اسموئیل ۲۴). این غارها برای داود حکم زندان را داشت، چون از ترس جاننش نمی‌توانست آنها را ترک کند.

۵:۱۴۱ هیچ کس واقعاً انتقاد را دوست ندارد؛ اما انتقاد اگر با حکمت بیان گردد و با فروتنی پذیرفته شود، همه می‌توانند از آن بهره‌مند شوند. داود تعلیم می‌دهد که چگونه انتقادپذیر باشیم: (۱) آن را رد نکنید؛ (۲) آن را لطف و محبت تلقی کنید؛ (۳) منشأ آن را در نظر داشته باشید (قوم خدا اغلب از پند و اندرز و بینش عمیقی برخوردارند)؛ و (۴) زبانتان را نگاه دارید (شتاب‌زده پاسخ ندهید). عملی کردن این پیشنهادها به ما کمک خواهد کرد که بدون در نظر گرفتن انگیزه انتقادی که از ما شده، نحوه عکس‌العملمان را نسبت به آن در کنترل خود داشته باشیم و کاری کنیم که آن انتقاد به‌جای آنکه ویرانگر باشد، ثمربخش واقع گردد.

موضوع: دعا در یأس و ناامیدی. دعا‌های ما باید با آنچه که از شخصیت و نقشه‌های خدا می‌دانیم، منطبق باشد.

نویسنده: داود

۱۴۳ ای خداوند، دعای مرا بشنو و به التماس من گوش بده! تو عادل و امین هستی، پس دعایم را اجابت فرما. ^۱بندۀ خود را محاکمه نکن، زیرا هیچکس در نزد تو عادل و بی‌گناه نیست.

^۲دشمن مرا از پای در آورده و به زمین کوبیده است! روزگرم را آنچنان سیاه کرده که مرگ را در چند قدمی خود می‌بینم! ^۳روحیۀ خود را بکلی باخته‌ام و از ترس نزدیک است قالب تهی کنم.

^۴گذشته خود را به یاد می‌آورم و به کارهایی که تو ای خدا، برای من انجام داده‌ای می‌اندیشم. ^۵دستهای خود را بسوی تو دراز می‌کنم. جان من همچون زمین خشک، تشنه و طالب توست!

^۶ای خداوند، دعای مرا هرچه زودتر اجابت فرما، زیرا نومید و مأیوسم. روی خود را از من بر نگردان، مبادا بمیرم. ^۷هر روز صبح رحمت خود را به من بنمایان، زیرا بر تو توکل دارم. راهی را که باید ببیمایم به من نشان ده، زیرا از صمیم قلب به حضور تو دعا می‌کنم.

^۸ای خداوند، مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا به تو پناه آورده‌ام. ^۹مرا تعلیم ده تا اراده تو را بجا آورم، زیرا تو خدای من هستی. باشد که روح مهربان تو مرا به راه راست هدایت نماید.

^{۱۰}ای خداوند عادل، بخاطر نام خود جانم را حفظ کن. ^{۱۱}بر من رحمت فرما و همه دشمنان و مخالفانم را نابود کن، زیرا من خدمتگزار تو هستم.

موضوع: جشن و سرور به خاطر توجه و عنایت خدا. چه در خوشبختی چه در بدبختی، کسانی خوشحال‌اند که خدایشان خداوند است.

نویسنده: داود

۱۴۴ سپاس بر خداوند که تکیه‌گاه من است و در میدان جنگ به من قوت و مهارت می‌بخشد. ^۱او همیشه نسبت به من رحیم و

انجام دهیم (۱۰:۱۴۳). در این صورت، او به کمک ما خواهد شتافت.

۱۰:۱۴۳ داود دعا کرد تا خدا قوت دهد که نه اراده خود را، بلکه اراده او را انجام دهد. وقتی دعا می‌کنیم که خدا هدایمان کند، باید بپذیریم که او قدرت دارد زندگی‌مان را در مسیر تازه‌ای قرار دهد؛ در غیر اینصورت، دعایمان خودمحو‌رانه خواهد بود. اگر از خدا بخواهیم که اولویت‌های ما را تغییر دهد، فکرمان روشن خواهد شد و خواسته‌های تازه‌ای خواهیم یافت.

۷:۱۴۳ داود داشت امید خود را از دست می‌داد و در چنان افسردگی‌ای گرفتار شده بود که کم‌کم توان خود را از دست می‌داد. گاه احساس می‌کنیم در افسردگی گرفتار شده‌ایم که مرتب بیشتر هم می‌شود و قادر نیستیم خود را از آن وضع بیرون بکشیم. در آن مواقع، می‌توانیم مانند داود نزد خداوند بیاییم، و احساسات واقعی خود را به او بیان کنیم. می‌توانیم به معجزات او بیندیشیم (۵:۱۴۳)، دستهای خود را بسوی او دراز کنیم (۶:۱۴۳)، به او توکل نماییم (۸:۱۴۳)، و تصمیم بگیریم که اراده او را

۲:۱۴۳
۱ یاد ۴:۸
ایو ۳:۱۴ : ۴:۲۲
۳:۱۴۳
مراثی ۶:۳

۵:۱۴۳
مز ۵:۷۷، ۱۱
۶:۱۴۳
مز ۱:۶۳
۷:۱۴۳
مز ۱۷:۶۹ : ۴:۸۸
۸:۱۴۳
مز ۸:۳۲

۹:۱۴۳
مز ۱:۵۹
۱۰:۱۴۳
نح ۲:۹
مز ۳:۲۳ : ۱۲:۱۱۹
۱۲:۱۴۳
مز ۵:۵۲ : ۱۶:۱۱۶

۱:۱۴۴
مز ۲:۱۸
۲:۱۴۴
مز ۹:۸۴

مهربان بوده است. او سپر و قلعهٔ پناهگاه من است و مرا نجات می‌بخشد. بر او توکل دارم، زیرا قوم مرا زیر فرمان من نگه می‌دارد.

۳ ای خداوند، انسان چیست که به او توجه نمایی؟ بنی آدم چه ارزشی دارد که به فکر او باشی؟ عمر او دمی بیش نیست؛ روزهای زندگی‌اش همچون سایه می‌گذرد.

۵ ای خداوند، آسمان را بشکاف و فرود بیا! کوه‌ها را لمس کن تا از آنها دود برخیزد. عرعد و برق بفرست و دشمنانت را پراکنده ساز؛ تیرهایت را پرتاب کن و آنها را از پای درآور! ^۷دستت را از آسمان دراز کن و مرا از میان آبهای عمیق نجات ده؛ بلی، مرا از چنگ این بیگانگان که سخنانشان سراسر دروغ است، آزاد ساز!

۹ ای خدا، تو را سرودی تازه می‌سرایم! سرودم را با نغمهٔ بربط ده تار برای تو می‌سرایم! ^{۱۰}تو پادشاهان را نجات می‌دهی و خدمتگزارت داود را از دم شمشیر می‌رهانی! ^{۱۱}مرا از دست دشمن ظالم برهان؛ مرا از چنگ این بیگانگانی که سخنانشان سراسر دروغ است نجات ده!

۱۲ باشد که پسران ما رشد کرده، همچون درختان تنومند و قدبلند شوند و دختران ما مانند پیکرهای سنگی خوش تراش قصر پادشاه گردند! ^{۱۳}باشد که انبارهای ما از انواع محصولات پر شود و گوسفندانمان در صحراها هزاران هزار بره بزایند! ^{۱۴}باشد که گاوانمان باردار شده، بدون زحمت بزایند! باشد که در کوچ‌هایمان صدای آه و ناله نباشد!

۱۵ خوشبحال قومی که چنین وضعی دارند و «یهوه» خدای ایشان است!

موضوع: زمانی خواهد آمد که همه مردم متحداً خدا را پذیرفته، پرستش خواهند کرد. از آنجا که خدا پر از محبت است، نیاز همه کسانی را که به او توکل می‌کنند، رفع می‌نماید.

نویسنده: داود

۱۴۵ ای خدا، ای پادشاه من، تو را گرامی خواهم داشت و تا ابد ستایشت خواهم کرد! آهر روز تو را خواهم پرستید و تا ابد نامت را سپاس خواهم گفت! ^۳ای خداوند، تو بی‌نهایت عظیم هستی و درخور ستایشی؛ عظمت تو فوق قدرت درک انسانی است.

۳:۱۴۴

مز ۴۸

۴:۱۴۴

ایو ۹:۸ : ۲:۱۴

مز ۱۱:۳۹ : ۲۳:۱۰۹

۵:۱۴۴

خرو ۱۸:۱۹

مز ۹:۱۸

اش ۱:۵۴

۶:۱۴۴

حب ۱۱:۳

زکر ۱۴:۹

۷:۱۴۴

مز ۱۴:۱۸ : ۴۴:۱۵۹

۸:۱۴۴

تث ۴۰:۳۲

مز ۲:۱۲ : ۶:۴۱

اش ۲۰:۴۴

۹:۱۴۴

مز ۳:۴۰

۱۰:۱۴۴

۲ سمو ۷:۱۸

مز ۷:۱۴۰

۱۲:۱۴۴

۲ پاد ۱۱:۲۵ : ۱۰:۱۱

مز ۱۲:۳۳ : ۲:۵۰

۳:۱۲۸ : ۱۴:۹۲

غزل ۴:۴ : ۴:۷

امت ۱۰:۹۳

اش ۱۱:۲۴

ار ۲:۱۴

عا ۳:۵

۳:۱۴۵

روم ۳۳:۱۱

آنجا که عمر کوتاه است، تا آن هنگام که وقت داریم باید برای خدا زندگی کنیم. عمر خود را با دنبال کردن اهداف پست که ارزش ماندگار ندارد، تلف نکنید. برای خدا زندگی کنید زیرا تنها او می‌تواند زندگی شما را مفید، هدفمند، و پرمفهوم سازد.

۴۳:۱۴۴ عمر کوتاه است. داود به ما یادآوری می‌کند که عمر «دمی بیش نیست» و «روزهای زندگی همچون سایه می‌گذرد». یعقوب رسول فرمود که طول عمر ما مانند مه صبحگاهی است که لحظه‌ای آن را می‌توان دید و لحظه‌ای بعد محو و ناپدید می‌شود (یعقوب ۴:۱۴). از

اعمال تو را مردم روی زمین نسل اندر نسل خواهند ستود و از کارهای تو تعریف خواهند کرد.^۵ آنها از شکوه و عظمت تو سخن خواهند گفت و من درباره کارهای عجیب و شگفت‌انگیزت سخن خواهم راند.^۶ کارهای مقتدرانه تو ورد زبان آنها خواهد بود و من عظمت تو را بیان خواهم نمود.^۷ آنها درباره مهربانی بیحد تو سخن خواهند گفت و من عدالت تو را خواهم ستود.^۸ خداوند بخشنده و مهربان است. او دیر غضبناک می‌شود و بسیار رحیم است.^۹ او به همه خوبی می‌کند و تمام کارهایش توأم با محبت است.

ای خداوند، همه مخلوقات تو را ستایش خواهند کرد و همه مقدسات تو را سپاس خواهند گفت.^{۱۰} آنها از شکوه ملکوت تو تعریف خواهند کرد و از قدرت تو سخن خواهند گفت، بطوری که همه متوجه عظمت کارهای تو و شکوه ملکوتت خواهند شد.^{۱۱} ملکوت تو جاودانی و سلطنتت بی‌زوال است!^{۱۲} خداوند همه کسانی را که در زحمتند یاری می‌دهد و دست افتادگان را می‌گیرد و بر می‌خیزاند.

ای خداوند، چشمان همه موجودات زنده به تو دوخته شده است تا روزی آنها را به موقع به آنها برسانی.^{۱۳} دست پربرکت خود را بسوی آنها دراز کن و نیاز همگان را برآورده ساز.

خداوند در تمام کارهایش عادل و مهربان است.^{۱۴} خداوند به آنانی که او را به راستی و صداقت طلب می‌کنند نزدیک است.^{۱۵} خداوند آرزوی کسانی را که او را گرامی می‌دارند برآورده می‌سازد و دعای آنها را شنیده، ایشان را نجات می‌بخشد.^{۱۶} خداوند دوستداران خویش را محفوظ می‌دارد، اما بدکاران را نابود می‌کند.

از دهان من همیشه شکرگزاری خداوند شنیده خواهد شد! باشد که همه مخلوقات نام مقدس او را تا ابد سپاس گویند!

۴:۱۴۵
اش ۱۹:۳۸
۶:۱۴۵
تث ۲۱:۱۰؛ ۳۸:۳۲
۷:۱۴۵
مز ۱۴:۵۱
اش ۷:۶۳
۸:۱۴۵
خرو ۶:۳۴
۹:۱۴۵
مز ۵:۱۰۰
نح ۷:۱
متی ۱۷:۱۹
مر ۱۸:۱۰
۱۲:۱۴۵
مز ۱:۱۰۵
اش ۲۱:۱۹، ۱۰:۲
۱۳:۱۴۵
۲ پط ۱:۱۱

۱۵:۱۴۵
مز ۲۷:۱۰۴

۱۸:۱۴۵
تث ۷:۴
۱۹:۱۴۵
مز ۱۷:۱۰

۲۰:۱۴۵
مز ۳۸:۳۷؛ ۲۳:۳۱

مهربان، صبور، و با محبت است (۸:۱۴۵)؛ (۷) به ما خوبی می‌کند (۹:۱۴۵)؛ (۸) فرمانروایی‌اش پایان‌ناپذیر است (۱۳:۱۴۵)؛ (۹) منبع خوراک، آب، و کمک ما است (۱۶ و ۱۵:۱۴۵)؛ (۱۰) در تمام کارهایش عادل و مهربان است (۱۷:۱۴۵)؛ (۱۱) به طالبین خود نزدیک است (۱۸:۱۴۵)؛ (۱۲) دعاها را ما را مستجاب می‌کند و از ما محافظت به عمل می‌آورد (۱۹ و ۲۰:۱۴۵). اگر زیر باری هستی و احساس می‌کنی نزدیک است بیفتی، برای کمک به خدا متوسل شو. او حاضر است بار شما را حمل کند.

۱۴:۱۴۵ بعضی اوقات، بارهایمان بیش از توانمان به نظر می‌رسد و نمی‌دانیم چطور می‌توانیم ادامه دهیم. سراینده مزمور در این تقاطع ناامیدکننده جاده زندگی می‌ایستد و به خداوند اشاره می‌کند، به کسی که بارهای ما را حمل می‌کند. خدا می‌تواند بارهای طاقت‌فرسای ما را حمل کند زیرا: (۱) عظمت او فوق قدرت درک انسانی است (۳:۱۴۵) (۲) در طول نسل‌های بسیار، کارهای پرشکوه انجام می‌دهد (۴:۱۴۵)؛ (۳) پر از شکوه، عظمت، و معجزات است (۵:۱۴۵)؛ (۴) کارهای پر قدرت انجام می‌دهد (۶:۱۴۵)؛ (۵) عادل است (۷:۱۴۵)؛ (۶) بخشنده،

موضوع: کمک انسان در مقابل کمک خدا. کمک انسان موقتی و بی ثبات است، اما کمک خدا ماندگار و کامل.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۶

ای جان من، خداوند را ستایش کن. ^۲آری، تا زنده‌ام خداوند را سپاس خواهم گفت؛ تا نفس دارم خدای خود را ستایش خواهم کرد.

^۳بر رهبران انسانی تو کل نکنید؛ آنها همگی فانی هستند و قادر به نجات دادن نیستند. اوقتی آنها می‌میرند به خاک باز می‌گردند و تمام نقشه‌هایشان نقش بر آب می‌شود!

^۴اما خوشبحال کسی که خدای یعقوب مددکار اوست و امیدش بر یهوه، خدای او می‌باشد، همان خدایی که آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست، آفرید. او خدایی است که همیشه نسبت به وعده‌هایش امین می‌ماند، ^۵به داد مظلومان می‌رسد، و گرسنگان را سیر می‌کند. خداوند اسیران را آزاد می‌سازد، ^۶چشمان کوران را باز می‌کند و آنان را که زیر بار مشقت خم شده‌اند، راست می‌گرداند. خداوند نیکان را دوست دارد، ^۷از غریبان محافظت می‌کند، از یتیمان و بیوه‌زنان نگهداری می‌نماید؛ اما نقشه‌های بد کاران را نقش بر آب می‌کند.

^۸خداوند تا ابد سلطنت می‌نماید. ای اورشلیم، خدای تو در طی تمام دورانها حکمرانی خواهد کرد. خداوند را سپاس باد!

موضوع: آنچه که موجب شادی خدا می‌شود. با آنکه همه چیز را خدا آفرید، بزرگترین شادی او، پرستش واقعی ما و اعتماد ما به او است.

نویسنده: ناشناس؛ به‌هنگام بازگشت تبعیدی‌ها به اورشلیم نوشته شد.

خداوند را سپاس باد!

۱۴۷

چه خوب است که خدای خود را با سرود پیرستیم؛ چه لذتبخش

۹:۱۴۶ نقشه‌های خدا در نظر جامعه ما وارونه می‌نماید. عیسی بیاناتی ایراد کرد که ارزشهای جامعه را وارونه ساخت. او فرمود: «بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول» (متی ۱۹: ۳۰)؛ «کسی که جانش را به‌خاطر من فدا کند، آن را دوباره به‌دست خواهد آورد» (متی ۱۶: ۲۵)؛ و «بسیاری که الآن کوچکترین به حساب می‌آیند، در آنجا بزرگترین خواهند بود» (مرقس ۱۰: ۳۱). تعجب نکنید که دیگران ارزشهای مسیحی شما را درک نمی‌کنند. در عوض، مانند مسیحیان اولیه باشید که دنیای خود را «به‌هم ریختند» (اعمال ۱۷: ۶).

۱۴۶-۱۵۰ این پنج مزمور آخر پر است از حمد و ستایش خدا. هر مزمور با عبارت «خداوند را ستایش کنید» یا «خداوند را سپاس باد» شروع می‌شود. این مزامیر به ما نشان می‌دهد که کجا، چرا، و چگونه خدا را ستایش کنیم. ستایش خدا چه می‌کند؟ (۱) ستایش خدا مشکلات و قصورات ما را از ذهن ما می‌زداید، و آن را به خدا معطوف می‌دارد؛ (۲) ستایش خدا ما را از تعمق فردی به پرستش گروهی می‌کشاند؛ (۳) ستایش خدا ما را می‌دارد تا شخصیت او را مد نظر بگیریم و آن را تحسین کنیم. (۴) ستایش خدا دید ما را از این دنیا بر داشته، به آسمان معطوف می‌سازد.

است که او را بستاییم! ^۲ خداوند اورشلیم را دوباره بنا می کند و پراکندگان اسرائیل را جمع می نماید. ^۳ او دلشکستگان را شفا می بخشد و زخمهای ایشان را می بندد.

^۴ خداوند حساب ستارگان را دارد و نام هر یک از آنها را می داند. ^۵ خداوند ما بزرگ و تواناست و حکمت او را انتها نیست. ^۶ او بیچارگان را سرفراز می کند، اما روی بدکاران را به خاک می مالد.

^۷ خداوند را با سرود بپرستید! او را با نغمه بربط ستایش کنید! ^۸ او ابرها را بر آسمان می گستراند و باران را بر زمین می باراند و گیاه را می رویاند، ^۹ به حیوانات غذا می دهد و روزی جوجه کلاغها را می رساند.

^{۱۰} خداوند به نیروی اسب رغبت ندارد و قدرت انسان او را خشنود نمی سازد؛ ^{۱۱} خشنودی او از کسانی است که او را گرمی می دارند و به رحمت وی امید بسته اند.

^{۱۲} ای اورشلیم، خداوند را ستایش کن! ای صهیون، خدای خود را سپاس بگو! ^{۱۳} زیرا او دروازه های را محکم به روی دشمن بسته و فرزندان را که در درون هستند برکت داده است. ^{۱۴} او مرزهای را در صلح و آرامش نگه می دارد و تو را با بهترین نان گندم سیر می نماید.

^{۱۵} خداوند به زمین دستور می دهد و هر چه می فرماید فوری عملی می شود. ^{۱۶} او برف را مانند لحاف بر سطح زمین می گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می کند. ^{۱۷} خداوند دانه های تگرگ را مانند سنگریزه فرو می ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته باشد؟ ^{۱۸} سپس دستور می دهد و یخها آب می شوند؛ باد می فرستد و آبها جاری می شوند.

^{۱۹} او شریعت و احکام خود را به قوم اسرائیل داده است. ^{۲۰} این کار را تنها در

۲:۱۴۷

اش ۱۲:۱۱ : ۸:۵۶
حز ۲۸:۳۹

۴:۱۴۷

پیدا ۵:۱۵
اش ۲۶:۴۰

۸:۱۴۷

ایو ۱۰:۵ : ۸:۲۶ : ۲۶:۳۸

۱۰:۱۴۷

اسمو ۷:۱۶
مز ۱۷:۳۳

۱۳:۱۴۷

نح ۳:۷ : ۳:۳
مز ۲۶:۳۷

۱۴:۱۴۷

تث ۱۴:۳۲
اش ۱۳:۵۴ : ۱۸:۱۷ و ۶۰

۱۵:۱۴۷

ایو ۱۲:۳۷
مز ۴:۱۰۴

۱۹:۱۴۷

تث ۴۳:۳۳
ملا ۴:۴

۲۰:۱۴۷

تث ۸۷:۴
مز ۶:۷۹

۲۵:۱۰۷

۵:۱۴۷

بعضی اوقات احساس می کنیم که قادر به درک وضعیت خود نیستیم، نمی دانیم چه می خواهیم، چه احساسی داریم، مشکلمان چیست، یا در مورد وضع خود چه اقدامی باید بکنیم. اما حکمت خدا را انتهایی نیست؛ از این رو، او کاملاً ما را درک می کند. اگر احساس می کنید مشکلی دارید و خود را درک نمی کنید، به یاد آورید که خدا شما را به خوبی و به طور کامل درک می کند. به جای اینکه به وضع خود فکر کنید، توجه خود را به خدا معطوف سازید. بکوشید که هر چه بیشتر شبیه او شوید. هر چه بیشتر با خدا و راههای او آشنا شوید، بهتر خود را درک خواهید کرد.

۱۱و۱۰:۱۴۷ ما بیشتر عمر خود را صرف بالا بردن مهارت ها و معلومات و افزایش قدرت و نفوذ خود می کنیم. این کار هیچ اشکالی ندارد؛ در حقیقت، تمام

مهارت ها و قابلیت های ما می تواند برای جلال خدا به کار گرفته شود. اما وقتی آنها را بدون اعتنا به خدا به کار گیریم، آنگاه آنها از هیچ ارزشی برخوردار نخواهند بود. آنچه که خدا از ما می خواهد، *اعتماد* ما است به او. اگر به او اعتماد کنیم، او از مهارت ها و نیروی ما به گونه ای استفاده خواهد کرد که در تصور ما نمی گنجد.

۲۹و۱۹:۱۴۷ قوم اسرائیل برای خدا ارزش خاصی داشت، زیرا او احکام خود را به ایشان داده بود، و از نسل آنها، پسر خود عیسی مسیح را فرستاد. اکنون هر فردی که از خدا پیروی می کند، به همان اندازه برای او خاص است. در حقیقت، کتاب مقدس می گوید که قوم اسرائیل واقعی، مردمانی خاص در مکان جغرافیایی خاص نیست، بلکه اجتماع همه کسانی است که به خدا ایمان دارند و از او اطاعت می کنند (ر.ش. به رومیان ۲:۲۹).

مورد اسرائیل انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا نیستند.
خداوند را سپاس باد!

موضوع: تمامی آفرینش باید خداوند را حمد و پرستش کند.
نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۸

خداوند را از عرش برین ستایش کنید، ای کسانی که در آسمانها ساکن هستید. ^۱ ای همه فرشتگان، خداوند را ستایش کنید. ای همه لشکرهای آسمانی، او را ستایش کنید. ^۲ ای آفتاب و ماه، خداوند را ستایش کنید. ای همه ستارگان درخشان، او را ستایش کنید. ^۳ ای آسمانها و ای بخارهایی که فوق ابرهایید، او را ستایش کنید.
^۴ همگی خداوند را ستایش کنید، زیرا به فرمان او آفریده شدید. ^۵ او شما را تا ابد بر جایان ثابت نموده است و آنچه او ثابت نموده است هرگز تغییر نخواهد کرد.

^۶ ای همه نهنگان و موجوداتی که در اعماق دریا هستید، خداوند را ستایش کنید. ^۷ ای آتش و تگرگ و مه و تندباد که مطیع فرمان خداوند هستید، او را ستایش کنید. ^۸ ای کوهها، ای تپهها، ای درختان میوه‌دار، ای سروهای آزاد، خداوند را ستایش کنید. ^۹ ای حیوانات وحشی و اهلی، ای پرندگان و خزندگان، خداوند

۱:۱۴۸

مز ۱۰۲:۱۹

متی ۹:۲۱

۲:۱۴۸

مز ۱۰۳:۲۱ و ۲۱

۴:۱۴۸

پیدا ۷:۱

تث ۱۴:۱۰

۵:۱۴۸

پیدا ۱:۱

۶:۱۴۸

ایو ۳۳:۳۸

۷:۱۴۸

پیدا ۲۱:۱

مز ۱۳:۷۴

حب ۱۰:۳

حمد و

ستایش در

کتاب مزامیر

مزامیر اکثراً دعا هستند، و اکثر این دعاها شامل حمد و ستایش خدا است. با حمد و ستایش خدا، تحسین و قدردانی و تشکرات خود را ابراز می‌داریم. حمد و ستایش در کتاب مزامیر اغلب خطاب به خدا است، اما دیگران نیز تشویق می‌شوند که در این ستایش شریک گردند. اگر همه کارهایی را که خدا برای ما انجام داده و می‌دهد مورد توجه قرار دهیم، چه چیزی می‌تواند طبیعی‌تر از فوران حمد و ستایش‌های قلبی باشد؟

وقتی مزامیر را می‌خوانید، به موضوع ستایش خدا توجه کنید. این ستایش فقط به خاطر کارهای او نظیر آفرینش و برکات و بخشایش گناه نیست، بلکه به خاطر شخصیتش نیز می‌باشد، چرا که او با محبت، عادل، وفادار، بخشنده و صبور است. همچنین توجه کنید که در چه مواقعی سراینده مزمور دیگران را نیز در حمد و ستایش خدا سهیم می‌سازد و مردم را تشویق می‌کند تا او را بستايند. اخيراً به چه طریقی خدا را ستایش کرده‌اید یا همه کارهایی که او برای شما انجام داده است، برای دیگران بازگو نموده‌اید؟ مزامیر منتخب که بر این موضوع تأکید دارند از این قرارند: ۸ و ۱۹ و ۳۰ و ۶۵ و ۸۴ و ۹۶ و ۱۰۰ و ۱۳۶ و ۱۴۵ و ۱۵۰.

تصویری است از اینکه ما ایمانداران چگونه باید خدا را به صورت انفرادی بستاينم، اما در عین حال، بدانیم که جزئی از دسته سراینندگان عظیمی متشکل از ایمانداران سراسر جهان می‌باشیم. آیا سهم خود را در گروه بزرگ سراینندگان از سرتاسر جهان به خوبی انجام می‌دهید؟

۵:۱۴۸ تمامی خلقت مانند سمفونی شکوهمند یا دسته سراینندگان عظیمی است متشکل از اجزاء متعدد که هماهنگ با هم، سرود حمد و ستایش می‌سرایند. هر جزء گرچه مستقل است، اما بخشی از کل را تشکیل داده، موجی پرخروش از حمد و ستایش را پدید می‌آورد. این

را ستایش کنید. ^{۱۱}ای پادشاهان و قومهای جهان، ای رهبران و بزرگان دنیا، ای پسران و دختران، ای پیران و جوانان، خداوند را ستایش کنید.
^{۱۳}همه شما نام خداوند را ستایش کنید، زیرا تنها اوست خدای متعال؛ شکوه و جلال او برتر از زمین و آسمان است. ^{۱۴}او بنی اسرائیل را که قوم برگزیده اش هستند توانایی می بخشد تا او را ستایش کنند.
 خداوند را سپاس باد!

۱۳:۱۴۸
 مز ۱:۸؛ ۴:۱۱۳
 مکا ۱۲:۵
 ۱۴:۱۴۸
 تث ۲۱:۱۰
 ۱ سمو ۱:۲
 افس ۱۷:۲

موضوع: بزرگداشت پیروزی. ما اطمینان داریم که خدا حقیقتاً از قومش راضی است.

نویسنده: ناشناس

خداوند را سپاس باد!

۱۴۹

برای خداوند سرودی تازه بخوانید و در جمع مؤمنان، او را ستایش کنید! ^۱ای اسرائیل، بخاطر وجود آفریننده خود شاد باش؛ ای مردم اورشلیم، بسبب پادشاه خود شادی کنید! ^۳با نغمه برپت و عود، رقص کنان نام خداوند را سپاس گویند. ^۴زیرا خداوند از قوم خود راضی است و فروتنان را نجات می بخشد. ^۵قوم خداوند بسبب این افتخار بزرگ شاد باشند و تمام شب در بسترهای خود با شادمانی سرود بخوانند.
^۶وای قوم خداوند، با صدای بلند او را ستایش کنید و شمشیرهای دودم را بدست گرفته، از قومه و قبایل خدانشناس انتقام بگیرید. ^۸پادشاهان و رؤسای آنها را به زنجیر بکشید ^۹و حکم خداوند را در مورد مجازات آنها اجرا کنید.
 این است پیروزی و افتخار قوم او!
 خداوند را سپاس باد!

۱:۱۴۹
 مز ۳:۳۳؛ ۵:۸۹
 ۲:۱۴۹
 داو ۲۳:۸
 مز ۶:۴۷
 ۳:۱۴۹
 خرو ۲۰:۱۵
 ۴:۱۴۹
 مز ۲۷:۳۵

۶:۱۴۹
 مز ۱۷:۶۶
 ۸:۱۴۹
 نح ۱۰:۳

موضوع: آخرین سرود حمد و ستایش. خلقت خدا در هر جا به هر طریقی او را می ستاید. ما باید به سراینده این سرود شاد حمد و تمجید خدا بییوندم.

نویسنده: ناشناس

خداوند را ستایش کنید!

۱۵۰

خداوند را در خانه مقدسش ستایش کنید! توانایی او را در

۱:۱۵۰
 مز ۱:۱۹؛ ۱۷:۷۳؛ ۱۹:۱۰۲

۷:۱۴۹: شمشیر دودم مظهر کامل بودن داوری ای است که خدا از طریق مسیح موعود اعمال خواهد کرد، آنگاه که او برای تنبیه همه بدکاران باز گردد (مکاشفه ۱:۱۶).

۵:۳:۱۴۹ اگر چه کتاب مقدس ما را دعوت می کند که او را بستاییم، اغلب نمی دانیم این کار را چگونه شروع کنیم. در این آیه ها چند روش پیشنهاد شده است: با صدای خود، با موسیقی، با کارهایتان خدا را بستایید. خدا از وجود قومش شاد است. ما نیز باید از ستایش او شاد باشیم.

آسمانها ستایش کنید! او را بسبب کارهای عظیمش ستایش کنید! عظمت
بی نظیر او را ستایش کنید! او را با نغمه سرنا و برپت و عود ستایش کنید!
او را با دف و رقص ستایش کنید! او را با سازهای زهی و نی ستایش کنید!
او را با سنجهای خوش صدا و قوی ستایش کنید! هر که جان در بدن دارد
خداوند را ستایش کند!
خداوند را سپاس باد!

۲:۱۵۰
تث ۳:۳
۳:۱۵۰
مز ۹۸:۶

ما است. کتاب با معرفی کردن دو راه به خواننده آغاز می‌شود: راه زندگی و راه مرگ. شخص پرهیزکار راه زندگی را بر می‌گزیند؛ با این حال، او با برکات و مشکلات، غم و شادی، موفقیت‌ها و موانع روبرو است. اما در طول همه این چیزها، خدا حامی او است، او را هدایت می‌کند، تشویق می‌نماید، تسلی می‌دهد، و از او مراقبت به عمل می‌آورد. وقتی زندگی شخص پرهیزکار به پایان خود نزدیک می‌شود، به خوبی آشکار می‌گردد که او راه درست را برگزیده است. آگاهی از این حقیقت، سبب خواهد شد که او خدا را بستاید زیرا او را در مسیر درست هدایت کرده و به او اطمینان بخشیده که به زودی به دنیای بی‌عیبی وارد خواهد شد که خدا برای پیروان وفادار خود مهیا کرده است.

۵۳:۱۵۰ موسیقی و سرود جزء لاینفک پرستش در عهدعقیق بود. داود پادشاه موسیقی را وارد آیینهای عبادی خیمه عبادت و معبد کرد (تواریخ ۱۶:۷-۴). علاوه بر حضور گروههای سرایندگان و رهبران آنها، موسیقی می‌بایست بلند و شاد می‌بود؛ این امر از آلات مورد استفاده مشهود است. در عهدجدید نیز موسیقی در امر پرستش مهم بود (افسیان ۵:۱۹؛ کولسیان ۳:۱۶).
۶:۱۵۰ پیغام از این واضح‌تر چطور می‌توانست باشد؟ نویسنده به شونندگان می‌گفت که خدا را بستایند. چه روش مناسبی برای اختتام این کتاب حمد و ستایش، اختتامیه‌ای که من و شما را نیز به ستایش خدا تشویق می‌کند. به خاطر داشته باشید که هر روز او را بستایید!
۶:۱۵۰ کتاب مزامیر به‌نوعی شبیه سفر روحانی زندگی

از کجای کتاب	مزامیر کمک	بگیریم	وقتی در یکی از حالات زیر هستید:
	ترس ۳ و ۴ و ۲۷ و ۴۶ و ۴۹ و ۵۶ و ۹۱ و ۱۱۸	تنهایی ۹ و ۱۰ و ۱۲ و ۱۳ و ۲۷ و ۴۰ و ۴۳	حیرت زده ۲۵ و ۶۹ و ۱۴۲
	واماندگی ۶۳	فریب‌خوردگی ۴۱	ندامت / تأسف ۳۲ و ۵۱ و ۶۶
	سرگردانی و پریشانی ۱۰ و ۱۲ و ۷۳	افسردگی ۲۷ و ۳۴ و ۴۲ و ۴۳ و ۸۱ و ۱۴۳	غرور ۱۴ و ۳۰ و ۴۹
	نگرانی و اضطراب ۱۳ و ۲۵ و ۳۱ و ۴۰ و ۱۰۷	شادی ۱۹ و ۹۶	بی‌هدفی ۱۴ و ۲۵ و ۳۹ و ۴۹ و ۹۰
	احساس گناه ۹ و ۳۲ و ۳۸ و ۵۱	نفرت ۱۱	انده ۱۳
	بی‌صبری ۱۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۴۰	نامنی ۳ و ۵ و ۱۲ و ۹۱	اعتماد به نفس ۲۴
	تحمل اهانت‌ها ۴۱ و ۷۰	حسادت ۳۷	تحت فشار ۴
	طردشدگی ۲۹ و ۴۳ و ۱۴۵	گم‌گشتگی ۲۳ و ۱۳۹	سپاسگزار ۱۱۸، ۱۳۶، ۱۳۸
			در معرض تهدید ۳، ۱۱، ۱۷
			خسته و ناتوان ۶، ۱۳، ۱۸، ۲۸، ۲۹، ۴۰، ۸۶
			در دام ۷، ۱۷، ۴۲، ۸۸، ۱۴۲
			احساس بی‌اهمیت بودن ۸، ۹۰، ۱۳۹
			گرایش به انتقام‌جویی ۳، ۷، ۱۰۹
			نگران ۳۷
			تمایل به پرستش ۸، ۱۹، ۲۷، ۲۹، ۱۵۰

وقتی با مسائل زیر روبرو هستید:

ملحدین ۱۱۵ و ۵۳ و ۵۲ و ۱۹ و ۱۴ و ۱۰	دروغ و نیرنگ ۵ و ۱۲ و ۱۲۰
رقابت رقبا ۱۳۳	پیری ۷۱ و ۹۲
انتقاد ۳۵ و ۵۶ و ۱۲۰	آزار و شکنجه ۳ و ۷ و ۵۶
خطر ۱۱	فقر ۹ و ۱۰ و ۱۲
مرگ ۷۱ و ۹۰	تنبيه ۳۸ و ۳۹
انخاذ تصمیم ۱۱۹	اقترا / اهانت ۷ و ۱۵ و ۳۵ و ۴۳ و ۱۲۰
تعیض ۵۴	قتل عام ۴۶ و ۸۳
شک و تردید ۳۴ و ۳۷ و ۹۴	غم و اندوه ۲۳ و ۳۴
افراد بدکار ۱۰ و ۳۵ و ۳۶ و ۴۹ و ۵۲ و ۱۰۹ و ۱۴۰	موقیبت ۱۸ و ۱۱۲ و ۱۲۷ و ۱۲۸
دشمنان ۳ و ۲۵ و ۳۵ و ۴۱ و ۵۶ و ۵۹	وسوسه ۳۸ و ۴۱
معلولیت / بیماری ۳۹ و ۱۳۹	سختی‌ها ۳۴ و ۵۵ و ۸۶ و ۱۰۲ و ۱۴۲ و ۱۴۵
ارتداد ۱۴	سخنان زهردار ۳۵ و ۱۲۰
ریاکاری ۲۶ و ۲۸ و ۴۰ و ۵۰	

وقتی خواهان امور زیر هستید:

مقبولیت ۱۳۹	معرفت ۲ و ۸ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۵ و ۲۹ و ۹۷ و ۱۰۳
پاسخ‌ها ۱۷ و ۴	رهبری ۷۲
اطمینان ۴۶ و ۷۱	معجزات ۶۰ و ۱۱۱
شجاعت ۱۱ و ۴۲	پول ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۴۹
مشارکت با خدا ۵ و ۱۶ و ۲۵ و ۲۷ و ۳۷ و ۱۳۳	دید ۲ و ۱۱
بخشش ۳۲ و ۳۸ و ۴۰ و ۵۱ و ۵۹ و ۶۹ و ۸۶ و ۱۰۳ و ۱۳۰	دعا ۵ و ۱۷ و ۲۷ و ۶۱
دوستی ۱۶	تدارک نیازها ۲۳
پرهیزکاری ۱۵ و ۲۵	نجات ۲۶ و ۳۷ و ۴۹ و ۱۲۶
هدایت ۱ و ۵ و ۱۹ و ۲۵ و ۳۲ و ۴۸	ثبات ۱۱ و ۳۳ و ۴۶
شفا ۶ و ۴۱	آرامش ۳ و ۴
امید ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۳، ۲۷	حفاظت الهی ۳ و ۷ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۲۳ و ۲۷ و ۳۱ و ۹۱
فروتنی ۱۹ و ۴۷	۱۲۵ و ۱۲۱
تنویر فکر ۱۹	استراحت و آرامی ۲۳ و ۲۷
صداقت ۲۴ و ۲۵	حق خود را ۹ و ۱۴ و ۲۸ و ۳۵ و ۱۰۹
شادی ۹ و ۱۶ و ۲۸ و ۱۲۶	حکمت ۱۶ و ۱۹ و ۶۴ و ۱۱۱
عدالت ۲ و ۷ و ۱۴ و ۲۶ و ۳۷ و ۴۹ و ۵۸ و ۸۲	